

28.05.2014. u 12.20h

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Poštovani predsjedniče 40. Vlade Crne Gore i članovi 40. Vlade Crne Gore, poštovani poslanici 25. saziva Skupštine Crne Gore, otvaram **sedmu posebnu sednicu proljećnjeg zasijedanja Skupštine Crne Gore u 2014. godini**, već je tradicija - **Premijerskog sata**. Po redosljedu koji je ustaljen, krećemo od kolege Milutina Simovića, predsjednika Kluba poslanika Demokratske partije socijalista. Izvolite.

MILUTIN SIMOVIĆ:

Hvala, gospodine predsjedniče Skupštine.

U ime Poslaničkog kluba Demokratske partije socijalista, postavljam pitanje:

Gospodine predsjedniče Vlade,

Kakva su očekivanja od ovogodišnje turističke sezone i šta će Vlada učiniti da se pozitivni trendovi u ovoj grani ekonomije nastave i u ovoj godini?

Obrazloženje. Crna Gora je prepoznata kao jedna od rijetkih turističkih destinacija koja je uspjela da održi trend permanentnog rasta i u godinama globalne ekonomske krize.

Početak ove turističke sezone obilježile su vanredne situacije na naša dva izuzetno bitna emitivna tržišta. Tržište bivših sovjetskih republika, pogođeno je ukrajinskom krizom i napetošću u crnomorskom regionu i katastrofalne poplave u Srbiji i Bosni i Hercegovini. Imajući u vidu da je prethodna godina bila rekordna po prihodima od milijardu dolara, mjereno po međunarodno priznatoj metodologiji, a broj noćenja se primakao cifri od

10 miliona, pred nama stoje izazovi da taj uspjeh i u ovim okolnostima ponovimo, ili, čak, nadmašimo, posebno kada su prihodi od turizma u pitanju.

Investicije u turizmu, od kojih su neke uveliko u toku, procijenjene su na oko tri milijarde eura. To nas opet pozicionira na prvo mjesto u Evropi po direktnim stranim turističkim investicijama po glavi stanovnika. Molim Vas i za Vaš komentar - šta će te investicije donijeti građanima Crne Gore i kako će uticati na ukupnu konkurentnost turističke privrede i ukupno naše ekonomije.

Sjever naše države sa tri nacionalna parka i najavljenom mrežom parkova prirode, po studijama brojnih renomiranih institucija i eksperata, posjeduje veći potencijal za razvoj turizma od našeg primorja. Procjenjuje se da uz zimsku i ljetnju kvalitetnu ponudu sezone na sjeveru mogu trajati duže od onih na jugu. Zimska sezona, pokazalo se, još uvijek, nažalost, u mnogome zavisi od vremenskih uslova.

Trend privatne inicijative i preduzetništva u segmentu poljoprivrede, posebno organske, svoju veliku šansu vidi u turizmu i privlačenju posebnog segmenta turističkog tržišta, koje voli aktivan boravak u prirodi, obilazak kulturno-istorijskih znamenitosti, uz bogatu ponudu domaće hrane i pića.

O crnogorskom turizmu svakako možemo govoriti kao o izvoznoj grani, a o domaćim proizvodima konzumiranim tokom sezone, praktično kao o najboljem mogućem izvozu, "izvozu na kućnom pragu".

Sve ovo predstavlja veliku šansu za otvaranje novih radnih mjesta, povećanje turističkog prometa i produženje sezone. Hvala.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Hvala, kolega Simoviću.

Predsjedniče Vlade, izvolite.

MILO ĐUKANOVIĆ:

Gospodine predsjedniče Parlamenta, poštovani potpredsjednici, dame i gospodo poslanici,

Gospodine Simoviću, hvala najprije na veoma inspirativnom pitanju koje se tiče sposobnosti crnogorskog turizma da sačuva pozitivne trendove koji su već više godina u kontekstu dugog trajanja evropske ekonomske krize i nedavnih poremećaja bezbjednosno-političke stabilnosti na evropskom kontinentu.

Želio bih na početku sa zadovoljstvom da potvrdim Vašu konstataciju da je Crna Gora jedna od rijetkih turističkih destinacija koja je uspjela da održi trend permanentnog rasta i u godinama globalne ekonomske krize. To je bio zahtjevan zadatak na čijem je ispunjenju doprinos dala Vlada, prevashodno resorna ministarstva, ali i svi ostali subjekti koji utiču i rade na kreiranju uspješne turističke ponude. Očekujem da ćemo, ukoliko ne bude krupnih neprijatnih iznenađenja, i u 2014. godini nastaviti pozitivan trend, tj. zabilježiti povećanje svih pokazatelja turističkog poslovanja. Podsjetiću vas da je i Svjetski savez za turizam putovanja dao prognozu da će Crna Gora u narednom desetogodišnjem periodu biti prva od 184 zemlje po prosječnoj godišnjoj stopi rasta. Dozvolite da se kratko osvrnem na rezultate iz prvog kvartala 2014. godine. Ukupno je ostvareno povećanje broja turista za 2,2% i noćenja za 8,2% u odnosu na isti period prošle godine. Broj noćenja stranih turista bilježi rast za više od 10,3% u odnosu na prvi kvartal 2013. godine. Takođe, prema informacijama sa Aerodroma Tivat, u prva četiri mjeseca zabilježeno je povećanje prometa od 25,5%. Dakle, 17 hiljada i 518 putnika više u odnosu na isti period prošle godine. Takav trend nastavljen je tokom maja i očekivanja su da će do kraja mjeseca taj porast iznositi oko

10%. Shodno najavama Javnog preduzeća Aerodromi Crne Gore, čarter saobraćaj iz zemalja Evropske unije bilježiće rast od oko 24%, dok se za oko 33% očekuje povećanje čartera sa destinacija u Ruskoj federaciji.

Napredak crnogorskog turizma je evidentan kako u kvalitetu ponude, tako i mjereno kvantitativnim podacima i finansijskim efektima. U prethodnoj godini izdato je 216 odobrenja za rad ugostiteljskim objektima, od čega je 49 rješenja za nove ugostiteljske objekte. Od toga, otvorena su 23 nova hotela sa blizu hiljadu kreveta. U 2013. godini broj objekata višeg nivoa kvaliteta sa četiri i pet zvjezdica veći je 17% u odnosu na prethodnu godinu, što je dovelo do produženja turističke sezone. I u 2014. godini očekujemo da se nastavi takav trend i da se završi desetak hotela sa blizu hiljadu novih kreveta kategorije četiri zvjezdice. Vlada je usvojila Plan za pripremu turističke sezone za 2014. godinu, kojim su osim aktivnosti u pravcu unapređenja imidža, destinacije, ponude na kupalištima, poboljšanja avio dostupnosti, bezbjednosti, pojednostavljenja prelaska državne granice, predviđene aktivnosti na unapređenju turističke ponude kroz realizaciju infrastrukturnih projekata zašto je opredijeljeno oko 83 miliona eura. Vjerujemo da će realizacijom definisanih aktivnosti biti ostvarene prognoze Svjetskog savjeta za turizam i putovanja, prema kojima se predviđa rast direktnog doprinosa turizma i putovanja, bruto-društvenom proizvodu u periodu 2014-2024. godine po prosječnoj godišnjoj stopi 8,6%. Znači, sa 12,6% u 2014. godini na 17,7% ukupnog GDP u 2024. godini, dok će u toj 2024. godini prema procjeni Savjeta ukupni doprinos turizma i putovanja, dakle, direktni i indirektni GDP, iznositi milijardu 877,3 miliona eura, ili 37,2% ukupnog bruto-društvenog proizvoda. Veći dio budućeg turističkog razvoja u Crnoj Gori biće podstaknut grinfild investicijama i za očekivati je da će one postepeno doprinijeti daleko većim standardu hotelskih kapaciteta, što će posljedično uticati na broj turista i stvoriti veće prihode. Podsjetiću, važni

grinfild turistički projekti koji su u toku ili su u završnim fazama pripreme su: Porto Montenegro, Luštica, Porto novi, Amanrizort, Kraljičina plaža, Plavi horizonti, Maljevik, Bar, Bigovo, Bjelasica, Komovi itd. U cilju daljeg razvoja postojećih i početka novih projekata, Crna Gora teži da privuče investitore koji podižu standard i koje kao operateri prate renomirani hotelski brendovi. Vlada u kontinuitetu stvara zakonske pretpostavke za unapređenje poslovnog ambijenta. Između ostalog, stvorene su mogućnosti za izmjene i dopune prostorno-planske dokumentacije po bržoj proceduri za investicije, koje ispunjavaju postavljene kriterijume propisane novim Zakonom o uređenju prostora i izgradnji objekata.

Na tom planu očekujemo i punu posvećenost i kooperativnost lokalnih samouprava i javnih preduzeća, kako bi se u potpunosti obezbijedila moguća dinamika realizacija i investicija. Za očekivati je da lokalne samouprave implementacijom odredbi Zakona o porezu na nepokretnosti uvedu veće poreske stope na nepokretnost za prostore koji se nalaze na spisku prioriternih turističkih lokaliteta, gdje je usporena realizacija investicija i izgradnja hotela najviših kategorija. Značajno je pomenuti izmjene u Zakonu o uređenju prostora i izgradnji objekata kojima je predviđeno da određene vrste hotelskih kapaciteta predstavljaju objekti od opšteg interesa, za koje investitor ne plaća naknadu za komunalno opremanje građevinskog zemljišta. Posebna pažnja posvećuje se kreiranju stimulativnog ambijenta za razvoj hotelskih kapaciteta visokog nivoa kvaliteta kroz smanjenje poreskih obaveza i drugih komunalnih naknada. U tom smislu, predloženo je i snižavanje stope PDV-a na sve usluge u hotelskim kapacitetima. Predmet posebne pažnje svakako su i hoteli kod kojih postoji kašnjenje od strane investitora kada je u pitanju realizacija preuzetih obaveza po osnovu ugovora o kupoprodaji i investiranju i traže se kvalitetna rješenja za završetak investicija.

U planu turističkog razvoja dodatna pažnja je posvećena sjeveru, tako da je značajan dio javnih radova planiranih za sljedeću godinu usmjeren u taj region. Intenzivirali smo aktivnosti na poboljšanje i izgradnju saobraćajne, komunalne i energetske infrastrukture u ovom dijelu Crne Gore. U saradnji sa Investiciono-razvojnim fondom, biće definisani modeli koji će obezbijediti brzo stavljanje u funkciju postojećih hotelskih kapaciteta na sjeveru Crne Gore. Ukupna vrijednost planiranih investicija u planinske centre u regionu Bjelasice i Komova koji će se realizovati narednoj deceniji iznosiće 800 miliona do jedne milijarde eura. Planom se predviđa realizacija osam novih projekata visokokvalitetnih planinskih rizorta. Već je raspisan međunarodni tender za valorizaciju lokaliteta Kolašin 1.600, čija je procijenjena vrijednost investicije u početku 70 miliona eura. U najkraćem roku biće raspisan i međunarodni tender za valorizaciju lokaliteta Smiljača, čija je procijenjena vrijednost investicije, takođe, oko 70 miliona eura. Za oba projekta država će, shodno dinamici realizacije i investicija, opredijeliti sredstva za izgradnju infrastrukture puta, elektro-energetske infrastrukture komunalnog opremanja i izgradnje ski staze u iznosu oko 40 miliona eura.

Na kraju, jedan od najvažnijih preduslova razvoja turizma i ekonomije uopšte je poboljšanje saobraćajne dostupnosti Crne Gore. Na tom planu se vrše kontinuirane aktivnosti na unapređenju aerodromske infrastrukture i bolje umreženosti Crne Gore avio saobraćajem. Takođe, na razvoju putne infrastrukture, čemu će poseban pečat dati izgradnja auto puta Bar – Boljari, kao i na pripremi i za dalju modernizaciju razvoja željezničkog saobraćaja. Uz to, važno je stvoriti uslove za poboljšanje kruzing turizma, i mimo aktuelne kotorske destinacije posebno u Baru, kao i nastaviti sa politikom viznih olakšica za turiste iz država koje predstavljaju važne emitivne destinacije crnogorskog turizma. Želim, takođe, da se saglasim sa Vašom napomenom za potencijale razvoja proizvodnje hrane i pića u kontekstu dinamičnog

turističkog razvoja. U Vladi vjerujemo da su tu značajne mogućnosti novog zapošljavanja i smanjenja uvoza. Takođe, smanjenja spoljno-trgovinskog deficita i, što je najvažnije - unapređenja turističke ponude Crne Gore. Vlada predano radi na stvaranju svih pretpostavki za osmišljeno, ubrzano i održivo aktiviranje razvojnog resursa poljoprivrednog zemljišta, vjerujući da je to jedan od važnih faktora budućeg privrednog rasta naše države.

Zahvaljujem na pažnji.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Hvala Vam.

Kolega Simoviću, izvolite.

MILUTIN SIMOVIĆ:

Hvala.

Prije svega želim da zahvalim na datom odgovoru. Da konstatujem da već imamo ohrabrujuće podatke u ovom proteklom dijelu godine. Mislim da je ovo dobra prilika da svi zajedno uputimo poziv prema svima onima koji mogu dati doprinos da ova turistička sezona bude bolja. Tu, prije svega, mislim na turističke radnike, na sve lokalne samouprave, na sve nadležne državne institucije, na sva javna preduzeća koja svojim servisima treba da obezbijede kvalitet. Mislim na sva resorna ministarstva koja daju značajan doprinos boljoj turističkoj sezoni, mislim i na medije, koji, takođe, treba da budu u funkciji marketinga, prezentacije turističkih potencijala Crne Gore. Siguran sam da će sve manje biti onih poruka koje smo primijetili u ranijim godinama, kada se uoči turističkih sezona znala poslati neka poruka koja je bila negativna za turizam, za dobrodošlicu našim turistima. Sjetimo se priča o raznim problemima u zdravstvenom aspektu i još mnogo toga. Ja mislim

da su to nedobronamjerne poruke i mislim da će svi u Crnoj Gori dati puni doprinos da ova turistička sezona da svoj puni efekat za dobro naše ekonomije, za dobro svih građana u Crnoj Gori. Nemam dodatno pitanje. Hvala.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Hvala.

Kolega Srđan Milić, predsjednik Socijalističke narodne partije, ima pitanje.

SRĐAN MILIĆ:

Hvala Vam, predsjedniče Parlamenta.

Dozvolite mi, prije svega, da kažem da sam danas dolazeći ovamo zatekao radnike "Radoja Dakića", koji su me još jedanput zamolili da iskoristim ovu priliku da pitam predsjednika Vlade da se neće slučajno završavati nešto od onoga što su jasno definisane obaveze Vlade Crne Gore, shodno zaključku Skupštine Crne Gore. I da li i dalje planira da se odnosi prema zaključcima Skupštine onako kako se odnosio prije ovih izbora. Insistiramo, predsjedniče Parlamenta, da se uđe u hale "Radoja Dakića", da nam se dostavi popis imovine. Jer, u prethodnom periodu neko je uz saglasnost Vlade Crne Gore izvršavao prodaju te imovine, a da se ne zna gdje su novci.

Druga stvar, da iskoristim ovu priliku da zahvalim svim građanima Crne Gore što su izašli na izbore. Posebnu zahvalnost dugujem onima koji su glasali za Socijalističku narodnu partiju Crne Gore. Jer, ja to mogu slobodno reći za razliku od gospodina Đukanovića, ni jedan od glasova nije nastao kao posljedica bilo kakvog pritiska, ucjene ili onoga što je uglavnom modus

vivendi načina kako DPS sprovodi svoju kampanju. I da ga podsjetim da smo prošli put ovdje završili raspravu, ja nijesam odgovarao iako su bile kolege iz kluba, traže da vam odgovorim na one procenante - 8, 8,5, da Vas pitam ko Vam dade taj procenat za snagu SNP-a. Da ne znate možda...

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Izvinite, kolega, koliko vidim, to nije bilo Vaše pitanje.

SRĐAN MILIĆ:

Nije bilo moje pitanje, ali evo da provjerimo, znam da postoje kod vas ljudi koji preko 10 ne mogu da broje. Ali, me interesuje da Vi kao predsjednik Vlade još uvijek predsjednik Vlade, da vidimo kako će se to ...

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Kolega Miliću, to je osnovna jedinica i 10 je velika kao osnovna jedinica. Izvolite.

SRĐAN MILIĆ:

Da u pravu ste i ja nekad treba da imam obzira u odnosu na ono kako se neko nalazi u kojem stanju. U svakom slučaju, moje pitanje je bilo vezano za spoljnu politiku. Ne bih ga ponavljao. Činjenica da spoljna politika.../Polemika/

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Kolege, izbori su završeni u najvećem dijelu.

Kolega Stanišiću, molim Vas. Kolega Abazoviću, ovdje nema bilaterale, osim između kolege Milića i predsjednika Vlade.

SRĐAN MILIĆ:

Dakle, postavio sam pitanje o spoljnoj politici i načinu kako se ona mijenja, kako koji vjetar dune, odnosno - da li predsjednik Vlade odustaje od onoga što je proklamovao 4. decembra 2012. godine u svom ekspozeu i da li to radi zbog ličnih interesa ili zbog zaštite interesa države.

Ne znam zbog čega ovolika nervoza. Teoretičari spoljne politike kažu da je spoljna politika ponekad proizvod slučaja, hazarda ili čak iracionalnih snaga i događaja. Interesuje me što se od ova tri moguća rješenja kod vas desilo i ono što se posmatraču spoljne politike koji sa stanovišta udaljenosti posmatra poteze koji se vuku može činiti kao jasan slijed određenih unaprijed definisanih aktivnosti, što imaju svoje mjesto u čvrsto postavljenim spoljno-političkim ciljevima, može biti ustvari rezultat neodlučnosti, nespremnosti ili nesposobnosti da se drugačije djeluje. Pa me interesuje da li ste Vi neodlučan, nespreman ili nesposoban predsjednik Vlade da drugačije djelujete. Jer, kako drugačije to protumačiti? /Polemika/ Nema, to je već ono što kažu beznadežan slučaj, tako da nemate potrebe da ih opominjete. Ali, da li još važi, predsjedniče Vlade, ona Odluka Vlade Crne Gore od 27. decembra 2012. godine, kad ste priznali sirijsku nacionalnu koaliciju revolucionarnih i opozicionih snaga kao legitimnog, političkog predstavnika sirijskog naroda i kad ste napisali u saopštenju - na ovaj način se Vlada pridružuje naporima međunarodne zajednice u pronalaženju održivog političkog rješenja za krizu u Siriji?

Da li dakle mi priznajemo njih, ili priznajemo Vladu Sirije sa Asadom ili

konačno pitanje - da li ova mladost za koju neki mediji pišu da ide u Siriju, ide uz patronat Vlade Crne Gore ili samoorganizovano?

Hvala Vam.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Hvala što ste ispoštovali vrijeme.

Izvolite.

MILO ĐUKANOVIĆ:

Gospodine Miliću, Crna Gora je, kao što ovaj Parlament zna, još prije obnavljanja nezavisnosti jasno definisala svoje spoljno-političke prioritete. Nije s goreg podsjetiti da su ciljevi spoljne politike Crne Gore potvrđeni Deklaracijom o nezavisnoj Crnoj Gori, posebno afirmisani prambulom Ustava Crne Gore, koja ističe privrženost ravnopravnoj saradnji sa ostalim narodima i državama evropskim i evroatlantskim integracijama.

Dakle, nedvosmisleno, spoljno-politički prioriteti Crne Gore su članstvo u Evropskoj uniji i NATO savezu, što podrazumijeva komplementarnost procesa. U istoj ravni, pojedinačno i kao dio integrativnih procesa, jačanje dobrosusjedske i regionalne saradnje, zatim članstvo u najznačajnijim međunarodnim organizacijama, kao što su Ujedinjene nacije, Savjet Evrope, OEBS i druge globalne i regionalne organizacije i inicijative, kao i unapređenje bilateralnih odnosa sa najznačajnijim zemljama svijeta. Kao i sve dosadašnje vlade u nezavisnoj Crnoj Gori, tako i aktuelna vlada u fokusu pažnje ima ove i ovako utvrđene spoljno-političke prioritete, čijoj realizaciji je maksimalno posvećena. Između ostalog, takvu politiku sam iznio u ekspozeu koji sam predstavio ovom sastavu Skupštine u decembru 2012. godine. Podsjećam i citiram: "Evropski, evroatlantski ciljevi ostaju konstanta i u

radu ove Vlade. Sve što budemo radili na planu ostvarivanja programskih prioriteta ... će sa našim obavezama iz integracione agende. S druge strane, to je u najdirektnijoj vezi sa ostvarenjem ključnog zadatka - poboljšanja kvaliteta života građana. Vlada će pojačano biti fokusirana na ubrzanju progresa u evroatlantskoj integraciji, jer se u njenom mandatu očekuje da Crna Gora napravi odlučujući korak ka članstvu u NATO-u i, dalje, tokom mandata ove Vlade očekujemo otvaranje pregovora u gotovo svim poglavljima, kao i zatvaranje onih u kojima ispunimo kriterijume”.

Koliko smo se pridržavali utvrđenih ciljeva, bili uspješni u sprovođenju realizacije tih politika, najbolje svjedoče rezultati, kao i priznanja koja Crna Gora dobija sa relevantnih međunarodnih adresa. Crna Gora već skoro dvije godine vodi uspješan proces pregovora sa Evropskom unijom. Bilježimo konstantan napredak na tom planu. Otvorili smo devet pregovaračkih poglavlja, od čega su i dva zatvorena. Očekujemo otvaranje još deset poglavlja do kraja ove godine. Zaokružena je pregovaračka struktura i uspješno zaključen proces analitičkog pregleda pravne tekovine, odnosno faza skrininga. Proces se odvija kontinuirano, u partnerskoj ravni, sadržinski i vremenski usaglašeno. U finalnoj smo fazi integracije u NATO. Vjerujem da imamo dosta razloga da sa optimizmom gledamo na odluke narednog Samita NATO zemalja u Velsu u septembru. Ispunili smo najveći dio uslova iz usaglašenog programa kroz sprovođenje četvrtog ANP-a, a u narednim mjesecima ćemo ispuniti i preostale, kako bi u susret Samitu mogli da kažemo da smo spremni za poziv. Da li će na kraju do toga i doći zavisiće, dobrim dijelom, od drugih procesa na evropskoj globalnoj sceni.

Imamo izvanredne odnose sa svim susjedima i respektabilnu i zapaženu ulogu u regionu Zapadnog Balkana i Jugoistočne Evrope. Prepoznata je i cijenjena naša uloga u Ujedinjenim nacijama, Savjetu Evrope, OEBS-u i drugim međunarodnim globalnim i regionalnim

organizacijama. Za kratko vrijeme uspjeli smo da afirmišemo Crnu Goru, izgradili partnerski, prijateljski odnos sa najznačajnijim bilateralnim adresama u svijetu, i onim tradicionalnim i novim.

Dakle, nema mjesta kritikama da je Crna Gora tokom mandata ove Vlade ili ranije korigovala osnovni kurs svoje spoljne politike. Vjerovatno ste htjeli da prigovorite što beskompromisno slijedimo definisane nacionalne interese, koji su, kako sam napomenuo, ne samo naš politički izbor, nego i naša ustavna obaveza. Vjerovatno je po srijedi Vaš pokušaj da nas zbog toga konfrontirate sa našim tradicionalnim prijateljima sa kojima nas povezuje viševjekovna saradnja, uključujući i diplomatske odnose. Ništa od toga. Nacionalnu istoriju poštujemo, prijateljstva čuvamo i njihove državno-političke prioritete ne komentarišemo - primamo ih k znanju. Jednako tako, ne pogađamo se oko naših, vjerujemo lako shvatljivih, prioriteta državne politike. Nastavljamo još odlučnije sa njihovom realizacijom, u uvjerenju da je to put stabilnosti i razvoja Crne Gore i Zapadnog Balkana, i time da je to važan prilog miru i prosperitetu zajedničkog evropskog doma.

Tri kratka komentara na pitanja koja ste pokrenuli iz Vašeg obrazloženja. Prije svega, odnos Vlade prema zahtjevima bivših radnika „Radoja Dakića“ ostaje nepromijenjen. Sve što su obaveze Vlade, biće izvršeno i smatramo da je izvršeno. Sve što su očekivanja iznad obaveza Vlade, neće biti ispunjeno.

Drugo, što se tiče Vaših komentara na učinke na ovim izborima, veoma kratko. Rekao bih, opšte je poznato da je vaše ostvarenje od 15% podrške značajno veće od našeg ostvarenja od 47% podrške. Opšte je poznato da je osam mandata značajno više od 29 mandata. Toliko na tu temu.

Treće, naša politika je, kao što ste i sami kazali u Vašem komentaru, konzistentna i po pitanju Sirije i drugih bezbjednosnih problema Crna Gora, rekao bih, dosljedno slijedi kurs podrške evropskoj spoljnoj i

bezbjednosnoj politici. Prema tome, kako u slučaju ukrajinske krize, tako i u slučaju sirijske krize, Crna Gora je odgovorno ispunjavala svoje obaveze iz statusa kandidata za članstvo u Evropskoj uniji. Zahvaljujem.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Hvala.

Izvolite, kolega Miliću.

SRĐAN MILIĆ:

Dakle, oko tih opštepoznatih stvari nećemo, jer uradili ste sve što ste mogli. Malo je to. Ne možete da vratite taj SNP. Razumijem Vaš problem u onome što sam pokušao objasniti prošlog puta. Vrijeme je za neke nove generacije, gospodine Đukanoviću. Vrijeme je za neke nove ljude. Vrijeme je za ljude koji će donijeti novu energiju i početi da rješavaju probleme, a ne da na svaku treću se vraćamo na referendum, da se vraćamo na podjele. Takva vam je bila i kampanja. O čemu ste pričali u kampanji? O tome da će biti ugrožen državni interes ako neko drugi pobijedi, ali u Podgorici. Volio bih da primjer koji postoji danas u Kolašinu i Plavu prate kolege i u Pljevljima i u Podgorici. Vama je Podgorica samo bitna. Vama je bitno samo na koji način zaštititi vlast, a ne državne interese. Ali, to je vaš način poimanja stvari. Niti planiram, niti želim da bilo šta oko toga mijenjam. To građani Crne Gore ocjenjuju. Više puta smo imali možda i težih riječi, a danas ću, zbog poštovanja ovih rezultata SNP-a, uzdržati se, a biće prilike, vjerovatno, još uvijek ste predsjednik Vlade, nadam se da ćete biti i na idućem Premijerskom satu prisutni da nastavimo ovu polemiku.

Gospodine Đukanoviću, kada Vam spremaju te odgovore, pošto ni jednom riječju nisam pominjao Rusiju, neka probaju malo da procijene o čemu ćemo razgovarati. Pomenuli ste termin „jedinstvena evropska spoljna

politika". Gospodine Đukanoviću, ne postoji jedinstvena evropska spoljna politika. Glavni problem Evropske unije se upravo u tome ogleda, ne u ekonomskoj krizi. Vi se dobro sjećate 2003. godine kada je Amerika krenula u napad na Irak, da jedna zemlja, osnivač Evropske unije, nije podržala taj napad, a to je bila Francuska. Hoćemo li da se bavimo time? Ne. Ovdje postoji potreba da se neko dokazuje više nego što od njega traže i vi tokom kampanje direktno kažete da je ambasador Evropske unije učestvovao, uključio se u izbore sa onim što je rekao da je istina, da niko od vas to nije tražio da vi uradite, ali je morao poslije toga da radi određene izmjene. Molim bivšeg predsjednika Vlade, kada se bude vratio na poziciju predsjednika Vlade, a kako izgleda neće skoro, da se i on uključi u ovu raspravu.

Po prvi put, u ekspozeu iz decembra 2012. godine ne pominjete ugaone kamene spoljne politike Crne Gore. Išli ste ovih redom - Amerika, Rusija, Evropska unija, već sada govorite o evropskim i evratlantskim integracijama. Govorite o turističkoj sezoni. Čuo sam da nijedan čarter let nije otkazan, nego će biti 30% više nego što je bilo predviđeno. Pošto nijesam od onih koji donose loše vijesti, građani Crne Gore će brzo biti upoznati, nijesu nam potrebni za turističku sezonu dobri turistički radnici, snabdjevenost vodom, nego, gospodine Đukanoviću, turisti, pa da onda pričamo o turističkoj sezoni. U 2013. godini smo imali 28% ukupnog broja noćenja sa ruskog tržišta, 50% ukupnog prihoda. Onda deset dana čekate da vidite na koji način ćete da reagujete vezano za krizu u Ukrajini i nenadano govorite na onaj način na koji ste to izrekli. Pojavljujete se sa tim tezama i veći vam je problem to što se pojavilo u ruskim medijima, nego činjenica sa sjednice Vlade, ako je bilo sjednice Vlade po tom pitanju. Stavljam samo u odnos to što Vi kažete - mi smo zacrtali evropski put, mi pratimo evroatlantske integracije, mi ćemo da radimo sve ono što Evropa

kaže da treba da uradimo. Što ta Evropa nije kazala Hrvatskoj da moraju da prate vaš primjer? Hrvatska ima 1,5% od ukupnog turističkog ...

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Ministre vanjskih poslova i evropskih integracija, onda imate slobodan hol u tom slučaju.

SRĐAN MILIĆ:

Ne bih da pokvarim ako su neki dogovori već napravljeni, pa da me na takav način branite od upadica.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Svakako branim red i pravdu u ovom Parlamentu. Ništa više od toga, bez obzira na kojoj je ko strani. Izvolite.

SRĐAN MILIĆ:

Hrvatska je 1,5% ostvarila toga prihoda, ali je vrlo oprezno radila po tom pitanju. Prvi dan kada su od njih to tražili u Briselu, na nivou ministra vanjskih poslova i prezentovali šta je njihova pozicija po tom osnovu, ali dobro da ne izazivam dodatne komentare.

Gospodine Krivokapiću, 25.05, u nedjelju, u 13,35h, poslali smo ministru unutrašnjih poslova i direktoru Uprave policije, a zahvaljujem ovom prilikom gospodinu Konjeviću, čuo sam se sa njim, mejl, vezano za neke aktivnosti koje su se dešavale u Pljevljima, sa fotografijama ljudi koji su kupovali lične karte, sa štabovima gdje se to sve organizovalo, što nije neka novost. Toga je bilo svugdje, znate, onamo gdje ste vi izlazili pojedinačno, jer čuli ste i ove informacije da DPS u Podgorici ima 29. Ja mislim da ima Andrija jednoga tamo. Znači, nema 29, ima manje, a vjerovatno nešto

imaju i Bošnjaci. Čini mi se da ste na Žabljaku i u Šavniku u koaliciji, tako da ne uzimaju ono što im ne pripada. Tražio sam, gospodine Konjeviću, i dobio ko su vlasnici automobila, ali čekam od vas odgovor. Ljudi koji su na ovim slikama su se predstavili kao službenici državne bezbjednosti, zapravo Uprave policije i pokazali su određene značke. A ovo ovđe, to je neka garaža, gdje se čeka u red da se dobiju pare od DPS-a.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Hvala Vam. Čuli smo.

Kolega Miliću...

SRĐAN MILIĆ:

Gospodine Krivokapiću, dvije stvari samo. Vjerujem da ćemo dobiti odgovore na pitanja ko su ovi ljudi. Ne želim ništa, čak sam sebe sankcionisao da ne bih progovorio što mislim o takvim ljudima. Jednoga mi pokažite iz SNP-a ko je to napravio svih ovih godina, jednoga sekunda neću biti u politici, jer bi me bilo sramota. Ali, vama ostavljam da radite kako hoćete. Meni treba samo odgovor na pitanje ko su ovi ljudi, jer su se tamo dešavali, gospodine predsjedniče Parlamenta, napadi na sve one koji nijesu iz DPS-a. Dakle, imam razloga i pokušavam zaista da budem vrlo staložen kada o ovome svemu pričam, a da ne pričam o nekim potpredsjednicima Vlade koje smo sretali u džipovima gdje su se nalazili. Bitno u ovoj priči je da dođemo do toga ko su ovi ljudi, kao i onaj dio koji se tiče finansiranja kampanje. I jedna kratka digresija...

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Ništa ovdje nije bilo kratko.

SRĐAN MILIĆ:

Znam, ali je bilo makar interesantno. Koliko je tačno, vidjećemo kada budemo dobili odgovor od Ministarstva unutrašnjih poslova.

Gospodine predsjedniče Parlamenta, još Vas jednom pozivam, ovdje se ne odgovara o sistemu, mi ćemo ono što je Vlada preuzela ispuniti, a to što vi iz Skupštine nama dostavljate, e to ćemo već da vidimo da ne bi bilo diktature Parlamenta u odnosu na Vladu. Hvala vam velika.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Ne može biti diktature, jer u Ustavu piše da postoji podjela vlasti, da postoji međusobna ravnoteža i kontrola. To piše u našem Ustavu vrlo precizno. Prema tome, ne može biti nikakve diktature u Crnoj Gori.

Predšedniče Vlade, bilo je malo duže, ali i Vi ćete imati prilike da duže pričate. Izvolite.

MILO ĐUKANOVIĆ.

Gospodine Miliću, ne morate imati nikakvu nervozu što se tiče mojeg prisustva. Znači, ne samo na ovom Premijerskom satu i sljedećem, nego sljedeće dvije i po godine spremite se, prije svega, sa stanovišta kondicije da razgovaramo o svemu što Vas bude zanimalo u ovakvim prilikama.

Drugo, u Vašem komentaru izbora kazali ste - uradili smo sve što smo mogli. Tačno. Uradili smo sve što smo mogli, što je duhu zakona i što je u skladu sa pravilima demokratske političke utakmice. Ništa dalje od toga. Odbacujem Vašu konstataciju da je Demokratska partija socijalista vršila bilo kakav pritisa. To je priča koju slušamo iz jednog u drugi izborni ciklus, potpuno nesaglasna sa zvaničnim ocjenama onih koji posmatraju izbore i

za koje ste vi do nedavno izricali, rekao bih, veoma afirmativne ocjene, kritikujući Vladu da nedovoljno brzo ide putem evropske integracije. Dakle, to su ocjene koje smo bili u prilici uvijek da čujemo od strane onih koji su gubili izbore i od strane pojedinih struktura nevladinog sektora koji su ovog puta pokušali i da se zaogrne evropskim plaštom. Dakle, o tom - potom, o tom ćemo razgovarati, naravno ne sa njima, nego ćemo razgovarati sa donatorima, sa onima koji su im pokušali obezbijediti legitimaciju da bi bili faktor destrukcije jednog demokratskog procesa u Crnoj Gori. Ali, više sam se osvrnuo na ovu temu da bih kazao nije naša politika politika podsticanja podjela. Mi jako dobro znamo, i Vi ja, da su podjele u Crnoj Gori istorijska kategorija mnogo dublje ukorijenjena od onoga što su naše rasprave uoči referendumu o nezavisnosti. Tačno je da su se one povodom te teme produbile i tačno je da osam godina, vjerujem, ipak svi zajedno vrijedno radimo da se one prevaziđu. Do koje mjere smo uspješni, vidjećemo. Ne zavisi sve od nas, ali zavisi i od nas kao političkih lidera i vjerujem da je ovo prilika da se prisjetimo i onih zbivanja u noći nakon izbora u Beranama. Ja ne mislim da je to politika Socijalističke narodne partije, kao što ne vjerujem ni da Vi smatrate da sve što uradi bilo koji čovjek za koga pretpostavljamo da podržava DPS je politika DPS-a, ali kao što sam rekao, vjerujem da imamo prostora da kao lideri djelujemo ne samo propagandno, nego i edukativno vezano za onaj dio javnosti na koji možemo uticati.

Što se tiče Vaše konstatacije da ne postoji jedinstvena spoljna politika Evrope, naravno moguće je svakako naći primjera koji bi dali potporu takvoj Vašoj tezi, a želim samo da kažem da je osnovno pitanje zapravo šta je naša vizija i šta je naša politika.

S obzirom da se zalažemo za integraciju Crne Gore, mi vjerujemo u viziju jedinstvene Evrope, čak i sada kada se vide izvjesne slabosti u evropskoj arhitekturi. Nijesmo slijepci, vidimo ih. Ali, postavlja se pitanje je

li to razlog za odustajanje od vizija, ili mi vjerujemo da treba obnoviti arhitekturu a ići putem vizije. Mi vjerujemo u ovo drugo, jer mislimo da jedino tako Evropa može biti konkurentna na globalnoj sceni. U protivnom, ona će ovu trku izgubiti. To će pogoditi svakog od nas ili interese svakog od nas kao Evropljanina. Mi o Evropi ne govorimo u drugom licu množine, nego u prvom licu množine. Mi pripadamo Evropi i osjećamo odgovornost i u ovom institucionalnom aranžmanu sa Evropskom unijom za ono što će biti budućnost Evrope.

Primijetili ste da je možda retorika u mom obraćanju prilikom izbora Vlade ovog puta bila drugačija u odnosu na neke prethodne. Tačno, i to je logično, imajući u vidu napredak koji smo ostvarili na evropskom putu. Mi sada nijesmo samo potencijalni kandidati za članstvo, nego kandidati koji su otvorili pregovore i potpuno je jasno da je Evropska unija sada naš strateški nacionalni cilj. To naravno ne znači da taj cilj podrazumijeva raskide prijateljstava i dobrih međudržavnih odnosa sa drugima. Mi makar tako mislimo i vrlo se trudimo da sačuvamo te dobre odnose, jer ne vidimo da su ciljevi konfliktni. Ali, ako se to na drugim adresama tako ne vidi, mi ne možemo zbog toga korigovati svoje nacionalne interese. Mi ćemo slijediti svoje nacionalne interese.

I završno. S obzirom da ste se pozvali na iskustvo Hrvatske, da ipak budemo korektni. Hrvatska je članica Evropske unije, a Savjet evropske unije je jedinstveno donio zaključke o krizi Ukrajine. Znači, niko nije disonirao u odnosu na te zaključke, uključujući i Hrvatsku.

Crna Gora nije učinila drugo, nego se saglasila sa tim stavovima Savjeta Evrope i implementirala ih u mjeri u kojoj su to uradile i druge zemlje koje su podijelile te zaključke. Ništa više od toga. Hvala.

Hvala Vam. Kolega Banović. Nije bilo ništa što bi dalo razloga da nastavimo.

Bili su odgovori na Vaše pitanje. Izvolite.

BORISLAV BANOVIĆ:

Hvala.

Poštovani predsjedniče Vlade, članovi Vlade, poštovane kolege poslanici,

Moje pitanje predsjedniku Vlade glasi:

Što Crna Gora treba i može da uradi u procesu pridruživanja u NATO savez, posebno u dvije od četiri oblasti u kojima je do sada ocjenjivano da nijesu ispunjeni potrebni uslovi i standardi - u oblasti vladavine prava i borbi protiv korupcije i organizovanog kriminala? Da li je u tom smislu tokom nedavnih susreta i kontakata bilo konkretnih ukazivanja na obaveze koje se pred Crnu Goru postavljaju, kao i način i vrijeme u kojem bi se one mogle ispuniti, kako bi ishod bio pozitivan, tj. uslijedio poziv za učlanjenje? I da li Vlada ima dodatne kratkoročne planove aktivnosti za napredak u tom pravcu?

Kratko obrazloženje: Sljedeći je samit Alijanse za nekoliko mjeseci. Svaki napredak u oblastima gdje imamo probleme je vrlo značajan, pa svako jasno saznanje i ukazivanje i Vladi i široj javnosti, ali i od strane Vlade široj javnosti i ovom parlamentu i obratno na načine gdje i kako ostvariti napredak je od velikog interesa. Hvala.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Hvala, kolega Banoviću.

Predsjedniče Vlade Đukanoviću, izvolite.

MILO ĐUKANOVIĆ:

Poštovani poslaniče Banoviću,

NATO integracije, kako sam već danas istakao, predstavljaju prioritetni spoljno-politički cilj Crne Gore. U pitanju je složen i zahtjevan proces koji predstavlja reforme u cilju dostizanja odgovarajućih standarda koje zemlja aspirant tereba da ispuni kako bi se kvalifikovala za poziv u alijansu. To je prvi neophodan, ali ne i jedini uslov da se dobije poziv. Poziv će, kao što smo više puta isticali, zavisiti ne samo od ispunjenosti svih postavljenih kriterijuma, nego i od širih političko-strateških konsideracija i prioriteta kojima će saveznici biti posvećeni u narednom periodu.

Crna Gora vrlo posvećeno radi na ispunjavanju zadataka iz četiri oblasti. Posebno iz dvije koje ste pomenuli - vladavine prava i borbe protiv korupcije i organizovanog kriminala. Da vas podsjetim, sve konkretne obaveze koje ste pomenuli, rokovi, način ostvarivanja i sl, sadržani su u IV godišnjem nacionalnom programu i Izvještaju o sprovođenju koji karakteriše visok stepen realizacije aktivnosti i mjera, posebno iz oblasti vladavine prava i borbe protiv korupcije i organizovanog kriminala.

Dodatno, na kraju svakog ciklusa MAP-a NATO priprema izvještaj o napretku Crne Gore čije se usvajanje očekuje uskoro. Ovogodišnji izvještaj će biti posebno značajan, jer će se na tim osnovama određivati kvalitet ostvarenih reformi i poslužiće kao osnova za ocjenu spremnosti Crne Gore za članstvo u NATO.

Treba naglasiti da je proces NATO integracija posebno kada je u pitanju vladavina prava u mnogim aspektima kompatibilan sa procesom evropske integracije, pa u tom smislu prioritetne aktivnosti i mjere iz Godišnjeg nacionalnog programa u oblasti vladavine prava korespondiraju sa prioritetima iz akcionih planova za poglavlja 23 i 24. U tom pogledu otvaranje pregovora sa EU o ovim poglavljima, kao i svaki drugi napredak

u tom smislu predstavlja važan korak ne samo na polju evropskih, već i evroatlantskih integracija i bitnu stepenicu na putu Crne Gore ka NATO-u.

Kao što sam naveo, tokom IV ciklusa MAP-a prepoznat je napredak u mnogim oblastima jačanja vladavine prava. Da istaknem samo neke. Vlada je u aprilu usvojila Strategiju reforme pravosuđa za period 2014-2018, kojom su definisani ključni ciljevi drugog ciklusa sveobuhvatne reforme pravosuđa, jačanje nezavisnosti, nepristrasnosti, odgovornosti pravosuđa, a u okviru kojih su definisane posebne strateške smjernice. Sprovođenje strategije biće regulisano Akcionim planom čije se usvajanje očekuje uskoro.

Strategija reforme pravosuđa dominantno se oslanja na mjere iz akcionih planova za poglavlja 23 i 24 iz pregovora Crne Gore i Evropske unije. Vjerujem da vas ne treba posebno podsjećati na sve ono što je u posljednje vrijeme ostvareno na planu reforme pravosuđa, a generisano ustavnim promjenama iz jula 2013. godine, ili na ono što zajedno radimo na unapređenju zakonodavnih rješenja u oblasti pravosuđa, s ciljem jačanja nezavisnosti, samostalnosti i nepristrasnosti pravosudnog sistema.

Na planu efikasnosti pravosuđa u toku je implementacija Plana racionalizacije pravosudne mreže za period 2013-2015. godina. Sudski savjet je objavio Godišnji izvještaj o radu sudova za 2013. godinu, koji pokazuje visoku ažurnost crnogorskih sudova u toj godini. Najbolji pokazatelj efikasnosti jeste podatak da je ukupni procenat riješenih predmeta u osnovnim sudovima u 2013. godini u odnosu na priliv 98,51%, što je izuzetan rezultat.

Nastavlja se rad na smanjenju broja zaostalih sudskih predmeta starijih od tri godine, čiji je broj na kraju 2013. godine iznosio 4.251, što predstavlja iskorak i napredak kojim se Crna Gora može pohvaliti u odnosu na neke razvijene evropske države. Prvi javni izvršitelji, njih 13, počeli su sa radom u

aprilu ove godine u opštinama Herceg Novi, Budva, Pljevlja, Rožaje, Berane, Podgorica.

Kada je druga važna oblast koju pominjete borba protiv organizovanog kriminala i korupcije u pitanju, u skladu sa ciljevima definisanim Planom racionalizacije pravosudne mreže, u toku je rad na brojnim važnim sistemskim zakonima - zakon o specijalnom tužilaštvu, kojim je predviđeno osnivanje specijalnog tužilaštva za borbu protiv organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i za ratne zločine.

Zakonom o sudovima čija je izrada u toku predviđena je centralizacija, tj. koncentrisanje sudske nadležnosti u oblasti borbe protiv organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina. Usvajanje ovih zakona predviđeno je za III i IV kvartal tekuće godine.

Navedeno predstavlja najznačajniju institucionalnu reformu u cilju jačanja kapaciteta za efikasno i efektivno suprotstavljanje korupciji i organizovanom kriminalu. U toku je rad na izmjeni predloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakonika po krivičnom postupku. Zakona, takođe, o oduzimanju imovine stečene kriminalom. U međuvremenu će osnažiti kapaciteti uprave za imovinu, dok će u toku 2015. godine biti uspostavljen nezavisni organ koji će upravljati i starati se o privremeno oduzetoj imovini.

U martu 2014. potpisan je Sporazum o zajedničkom radu Vrhovnog državnog tužilaštva i Ministarstva unutrašnjih poslova, čiji je cilj efikasnije otkrivanje i krivično gonjenje učinilaca krivičnih djela, te ostvarivanje prava oštećenih i zaštite žrtava krivičnih djela. Crna Gora je posvećenost borbi protiv organizovanog kriminala visoko istakla i u svojoj regionalnoj agendi saradnje, što se ogleda kroz zaključene sporazume organa za sprovođenje zakona, kao i bilateralne ugovore o pravosudnoj saradnji sa zemljama regiona, naročito one koje predviđa izručenje sopstvenih državljana za krivična djela organizovanog kriminala i korupcije.

Podsjećam, rasvijetljeni su slučajevi ugrožavanja novinara, kako predmet aktiviranja eksplozivne naprave ispred redakcije dnevnog lista Vijesti iz decembra 2013, tako i napad na dopisnicu dnevnog lista Dan iz Nikšića u januaru ove godine, što predstavlja rezultat kvalitetne tužilačko-policijske saradnje. Donešene su i brojne osuđujuće i pravosnažne presude pred crnogorskim sudovima iz oblasti organizovanog kriminala i pokrenuti mnogi sudski postupci u oblasti korupcije i organizovanog kriminala koji su u toku, kao i istrage koje se vode pred nadležnim organima.

Izrada zakona o sprječavanju korupcije ušla je u finalnu fazu. Zakonom će biti uređeno i osnivanje, pravni položaj, nadležnost, organizacija i način rada Agencije o sprječavanju korupcije, što predstavlja bitnu institucionalnu reformu sa ciljem unapređenja antikorupcijskog okvira.

Donošenje zakona o lobiranju, čiji je nacrt dostavljen Evropskoj komisiji na mišljenje ide se u pravcu uspostavljanja pouzdanog mehanizma transparentnosti i kontrole u samom procesu lobiranja, kontrole i nadzora nad lobistima i djelatnošću lobiranja, bez obzira da li se radi o državnim službenicima, javnim funkcionerima ili samim institucijama.

Ovo je samo dio aktivnosti kojima smo posvećeni ispunjavanju uslova u okviru evroatlantskih integracija - kratkoročno i srednjoročno. Sa ovim aktivnostima i postignutim rezultatima upoznati su naši partneri u NATO i u Briselu i bilateralno. Crna Gora je dobila priznanja, podršku, razumijevanje i ohrabrenje. Ohrabrenje da se, saglasno jasnim programskim opredjeljenjima, nastavi putem reformi, jer neke od njih, kao i u drugim zemljama, uključujući i članice NATO, su zahtjevni i dugoročni procesi koji traže i vrijeme, i kapacitete, i novac.

Želim podijeliti sa vama uvjerenje da će i u susret narednom samitu NATO-a u septembru u Velsu Crna Gora biti spremna da pred alijansu izađe sa onim nivoom ispunjenosti naših reformskih ciljeva koji će značiti da smo

u svojoj kući učinili sve da sa tog aspekta gledano poziv na izostane. Kao što sam rekao, to je neophodan ali ne i dovoljan uslov za poziv, jer se on mora situirati u šire strateške prioritete kojima će samit biti posvećen. Vlada ipak ostaje u potpunosti posvećena reformama i optimistički gleda na septembarski samit NATO-a.

Zahvaljujem na pažnji.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Hvala.

Nema komentara kolega Banović.

Kolega Pajoviću, izvolite u ime Pozitivne Crne Gore.

DARKO PAJOVIĆ:

Hvala, predsjedniče Parlamenta.

U skladu sa članom 187 Poslovnika Skupštine, predsjedniku Vlade sam postavio sljedeće pitanje:

Šta ste kao premijer učinili da upoznate nadležne državne institucije o okolnostima u vezi sa ubistvom Duška Jovanovića, direktora i glavnog i odgovornog urednika lista Dan?

Počecu od kraja. Kazali ste upravo u Vašem prethodnom odgovoru uvaženom kolegi Banoviću - kvalitetna tužilačko-polijska saradnja koja je dovela do rasvetljavanja određenih napada na novinare u Crnoj Gori.

Moje kratko pitanje - Kada ćete tu rečenicu izgovoriti kada je u pitanju jedino ubistvo novinara u Crnoj Gori, tačnije jedino ubistvo u istoriji Crne Gore, Duška Jovanovića? Deset godina je prošlo od tog ubistva. To je jedna poražavajuća činjenica - da je to jedini ubijeni novinar u Crnoj Gori. Ono je ostalo nerasvijetljeno. Znamo da je to omča o vratu demokratskim procesima u Crnoj Gori, znamo da zbog toga i te kako trpimo kritike u

izvještajima, bilo da se radi o Evropskoj komisiji, Ujedinjenim nacijama, i znamo da svi, mislim na crnogorsko društvo, imamo nasušnu potrebu da se ove stvari riješe i izvedu na čistac.

Koji je razlog mog pitanja? Nekoliko puta ste izašli javno sa tezama o ubistvu Duška Jovanovića. Koliko je meni poznato, Vi ste optužili bivšeg predsjednika ili možda u naznakama, izvinite ako stavljam rezultat Vaših izjava u prvi plan, bivšeg predsjednika Savezne Republike Jugoslavije, kao pokrovitelj ili nešto slično, unaprijed se izvinjavam na nepreciznosti. Moje pitanje Vama - Zašto određena saznanja koja evidentno imate nijeste podijelili sa nadležnim državnim organima? Znam da Tužilaštvo treba da bude nezavisno, ali isto tako znam i da svaki čovjek po zakonu je obavezan da prijavi sva ona saznanja, govorim o Krivičnom zakoniku koji mi imamo u državi Crnoj Gori, o određenom vršenju krivičnog djela, izuzev ukoliko se radi konkretno o srodniku. Pitanje je takođe iz razloga što nakon 10 godina imamo pokrenutu novu policijsku istragu. Ne bih rekao da je to za pohvalu, jer prosto zvuči nevjerovatno da u 10 godina, koliko je prošlo od ubistva, mi nijesmo imali ni jednu smjenu povodom tog slučaja, ni jedno pozivanje na odgovornost povodom tog slučaja, a činjenica je upravo da se to ubistvo desilo za vrijeme Vašeg mandata.

Koliko se samo radi o sputavanju činjenica, možda najbolje govori primjer vašeg potpredsjednika koji nadležnim državnim organima nije kazao ono što je kazao nakon devet godina, pri čemu se poslužio, neću reći obmanom, ali mogu reći, iskrivljavanjem činjenica. Tokom ove godine čuli smo određena uvjeravanja bivšeg šefa službe Državne bezbjednosti da je direktoru glavnog i odgovornog urednika Dan prijećeno, da bi spoznali da prije devet godina u istoj toj tužilačkoj istrazi tadašnji šef službe Državne bezbjednosti nije podijelio te činjenice.

Imamo jedan cijeli set stvari koje nedvosmisleno ukazuju da istraga, bez obzira da li se radilo o policiji ili tužilaštvu, nije vođena u pravom pravcu i prosto zvuči nevjerovatno da se nakon 10 godina nanovo pokreće ista ta stvar.

Vi kao čelni čovjek Vlade, i generalno kada govorimo o ljudima koji su mogli dati taj doprinos su upravo sjedeli u vašoj Vladi, imate jednu veliku političku odgovornost. Moje pitanje nije politizacija ovog slučaja, ali jeste u susret nečega što je jedan crni jubilej. Saglasićemo se da 10 godina ukoliko prođe od jedinog nerasvijetljenog ubistva novinara u istoriji Crne Gore nije dobro ni za koga - nije dobro ni za društvo, nije dobro za državu Crnu Goru. Tim prije što postoje nadležne državne institucije koje očigledno nijesu radile svoj posao, postoje određena saznanja, Vi ste upravo svjedok tih saznanja i čini mi se da ni ta saznanja apsolutno nijesu dobila svoju punu valorizaciju, jer da jesu ja vjerujem da bi na bazi tih saznanja već bila pokrenuta neka nova istraga. Vi ste dali konkretna imena i prezimena. Danas imamo i Komisiju za rasvjetljavanje upravo ovakvih stvari. Vjerujem da bi i oni lično, s obzirom da je predsjednik te komisije upravo današnji zamjenik glavnog i odgovornog urednika Dan, Nikola Marković, bili itekako zainteresovani za Vaša saznanja.

Dakle, moje pitanje jeste upravo u funkciji skidanja jedne loše teme i po državu Crnu Goru i po sve njene građane. Ponoviću, nedopustivo je da nakon 10 godina nemamo apsolutno nikakvih pomaka, a da imamo vrlo disonantne tonove, bilo od Vas ili od Vaših ljudi. Kad kažem Vaših ljudi, mislim na Vaše članove Vlade u ovih 10 godina.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Hvala Vam.

Predšedniče Vlade, izvolite.

MILO ĐUKANOVIĆ:

Gospodine Pajoviću,

Polazeći od značaja rješavanja jednog broja slučajeva iz prethodnog perioda koji se odnose na napade na predstavnike državnih institucija, medijske poslenike, imovinu i objekte medijskih kuća, kao Vlada odlučni da jasno stavimo do znanja da je Crna Gora država utemeljena na vladavini prava, sposobna da se izbori sa namjerom pojedinaca ili grupa da udare u njene temeljne vrijednosti, preuzeo sam neposrednu koordinaciju aktivnosti nadležnih organa u domenu izvršne vlasti na ovom planu, prije svega, Ministarstva pravde, Ministarstva unutrašnjih poslova, Uprave policije i Agencije za nacionalnu bezbjednost, kako bi njihovim koordiniranim postupanjem ostvarili rezultate koji će doprinijeti potpunom rješavanju ovih slučajeva. Potvrda je naše više puta iskazane odlučne i u stvarnosti potvrđene nesporne političke volje da se ovi predmeti do kraja rasvijetle.

Cilj nam je da korišćenje svih raspoloživih kadrovskih, administrativnih i tehničkih potencijala u najvećoj mogućoj mjeri realizujemo zakonsku obavezu pružanja potrebne pomoći sudovima i državnom tužilaštvu u krivičnom postupku, naročito kada se radi o otkrivanju krivičnih djela i pronalaženju učinilaca.

Posebno mjesto u okviru aktivnosti koje se sprovode imaju mjere koje se preduzimaju u cilju potpunog rasvjetljavanja krivičnog djela ubistva glavnog i odgovornog urednika lista Dan Duška Jovanovića. Više puta su najšira javnost, ovaj dom, njegova nadležna radna tijela i Komisija za praćenje postupanja nadležnih organa u istragama slučaja prijetnji i nasilja nad novinarima, ubistvo novinara i napad na imovinu medija koju je obrazovala Vlada, u proteklom periodu bili u prilici da se upoznaju sa

ostvarenim rezultatima na rasvjetljavanju ovog slučaja, i te podatke neću ponavljati.

Podsjetiću vas stoga samo da je početkom godine formiran predmet u Višem državnom tužilaštvu u Podgorici sa ciljem analize predkrivičnih spisa i postupanja nadležnih organa na ovom slučaju u prethodnom periodu. Poznato vam je da je nakon analize spisa predmeta Višeg suda u Podgorici Vrhovno državno tužilaštvo preduzelo niz procesnih radnji saslušanjem značajnog broja lica u svojstvu svjedoka, koja su po službenoj dužnosti raspolagala određenim podacima i informacijama povodom predmetnog događaja.

Ukazujem da Državno tužilaštvo u Podgorici nije okončalo rad u ovom predmetu, te su i dalje u toku aktivnosti saslušanja jednog broja lica koja eventualno imaju određena saznanja povodom predmetnog događaja. I ja sam, smatrajući to svojom ne samo zakonskom, prije svega, moralnom obavezom, vođen željom da neposredno dam doprinos naporima državnih organa na daljem rasvjetljavanju ubistva glavnog i odgovornog urednika Dana neka saznanja o ovom događaju učinio javnim. Ovih dana sam dobio i poziv državnog tužioca i odgovorno ću mu se odazvati u prvom terminu u kojem mi dozvole obaveze obavljanja funkcije premijera.

Saglasno ustavnom određenju da je Državno tužilaštvo samostalan organ koji vrši poslove gonjenja učinilaca krivičnih djela i drugih kažnjivih djela koja se gone po službenoj dužnosti, nesporno je da su način i dinamika vođenja postupka u nadležnosti tog organa. Takođe, Zakon je jasno propisao obavezu svih državnih organa da svoje postupanje usmjere u pravcu pružanja potrebne pomoći sudovima, Državnom tužilaštvu i drugim organima koji učestvuju u krivičnom postupku, naročito u dijelu podrške u otkrivanju krivičnih djela i pronalaženju njihovih učinilaca. U tom cilju, Vlada će nastaviti da preduzima odgovarajuće aktivnosti u cilju podrške izgradnji

nezavisnog, samostalnog i efikasnog pravosuđa kao garanta pravne sigurnosti.

I kratak komentar onog što sam čuo kao Vaše ocjene u obrazloženju. Dakle, iz odgovora ste već upoznati da sam apsolutno spreman da se, kao i u svakom dosadašnjem slučaju, odgovorno odazovem pozivu državnih organa, posebno u ovakvim slučajevima kada treba doprinijeti rasvjetljavanju nekog nedovoljno rasvijetljenog krivičnog djela.

Drugo, rekli ste da je ovo jedino ubistvo novinara u Crnoj Gori i povezali ste ga sa mandatom moje vlade. Ja ću kazati, nažalost, bilo je i drugih ubistava u Crnoj Gori. Ne vjerujem da to treba dovoditi u kontekst ovog ili onog vladinog mandata. Događaju se, nažalost, takve neprijatnosti ne samo u Crnoj Gori i one su predmet rješavanja od strane drugih državnih organa, a ne od strane Vlade. Naravno, znam da posebnu težinu u svakoj demokratskoj zajednici ima ubistvo novinara, jer makar kao pretpostavku ostavlja mogućnost da je ubijen zbog iznošenja svojih slobodnih stavova. To bi, u svakom slučaju, ukoliko se dokaže, bilo poražavajuće za svaku demokratsku zajednicu, uključujući i Crnu Goru.

Takođe, izrekli ste ocjenu da je dosadašnja istraga vođena u pogrešnom smjeru. Ne bih se usudio da ni potvrdim, niti demantujem Vašu tezu. Prosto mislim da bih time ušao u nadležnost drugog državnog organa koji treba da se bavi ovim pitanjem. Ako želite moj građanski komentar, ne bih rekao da je išla u pogrešnom smjeru. Žao mi je, nažalost, da sve ono što je urađeno na planu rasvjetljavanja tog ubistva nije zaokružilo slučaj. Kao što znamo, jedan proces je pravosnažno završen, jedan čovjek izdržava kaznu od 19 godina zatvora sa takvom presudom.

Nažalost, nije se došlo do onih saznanja koja bi uputila na izricanje više takvih kazni, zbog čega javnost, uključujući i parlamentarnu javnost, ima utisak da ovaj predmet nije pravedno okončan. Vjerujem da zbog toga

svi možemo osjećati nelagodu, ali ako je išta dobro u svemu tome, nije dobro sigurno u tom konkretnom događaju, kao pouka iz ovog događaja jeste da, ipak, živimo u državi u kojoj je za izricanje pravosnažnih presuda potrebno imati neoborive dokaze. Sve dotle dok ne postoje neoborivi dokazi za izricanje presuda, ostaje mogućnost svima, uključujući i nama kao političarima da izričemo svoje ovakve i onakve sudove, ali vjerujem da se svi kao građani sigurnije osjećamo da živimo u državi u kojoj se sudi na bazi dokaza. Zahvaljujem.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Hvala Vam.

Izvolite, kolega Pajoviću.

DARKO PAJOVIĆ:

Predsjedniče Vlade, kakav smjer može da ima istraga ukoliko nakon deset godina nemamo apsolutno nikakve dokaze o tome ko je izvršio ubistvo i ko je nalogodavac tog ubistva? Dakle, ovdje se radi o jednom logičkom odgovoru. To je razlog zašto sam rekao da je u pogrešnom pravcu. Ukoliko smatrate da istrage treba da traju po deset godina, znam, možda je pravda spora, ali vjerujem da je dostižna, tu nijesam saglasan sa Vama. Kada sam pominjao ubistva novinara, to jeste fakat i činjenica, za vrijeme Vaše Vlade jedini ubijeni novinar i jedino nerasvjetljeno ubistvo je iz tog domena. Dakle, znam da postoje i druga ubistva koja nijesu rasvjetljena, ali razumjećemo da javnost očekuje pogotovo jer se radi o posleniku javne riječi i pogotovo što imamo cijeli niz istina, neistina, špekulacija i svega ostalog za ovih deset godina. To jeste fakat i to jeste činjenica.

Saglasan sam da tužilaštvo treba ostaviti da radi svoj posao. Ali, vrlo sam precizno rekao u svom prvom izlaganju, dakle ukoliko ste imali

određena saznanja, a vi ste to kazali, niti Vam ja šta impliciram, niti vam bilo ko šta dodaje, Vi ste javno kazali da imate saznanja i ostale stvari, pitam Vas - zašto ste čekali deset godina? Dakle, moje pitanje na ovom Premijerskom satu jeste upravo šta ste Vi uradili. Objasnio sam, šta ste čekali deset godina ukoliko ste bili u posjedu određenih saznanja. Sve je u redu što ćete u nastavku istrage možda, kako ste sami rekli, podijeliti svoja saznanja, ali moje je pitanje zašto ste čekali deset godina. Vaše izjave o motivima i pozadini ubistva Duška Jovanovića datiraju od prethodnog perioda. Čekanje nije dobar saveznik u ovom slučaju.

Takođe, nijeste mi dali odgovor i tražim, ukoliko je to moguće, da li jednostavno imate saznanja od Vaših prvih saradnika zbog čega je sama istraga vođena u tom pravcu. Rekli ste da nije pogrešan pravac. Možda bih se i mogao saglasiti sa Vama, ali se neće saglasiti tužilaštvo sa Vama. Dakle, ovo je upravo ono o čemu sam govorio. Vaš današnji potpredsjednik Vlade, bivši šef službe Državne bezbjednosti je kazao jednu stvar prije izvjesnog vremena, a u zapisniku tužilaštva ovdje o svemu tome nije bilo ni pomena, ni riječi. Kakvu to poruku Vlada šalje građanima i generalno nadležnim državnim institucijama?

Devet godina ili deset godina prećutkivanja činjenica i traženja alibija mislim da nije dobar pravac. Zbog toga sam i kazao i ponoviću. Vjerujem da je bilo opstrukcija. Vjerujem, takođe, da se treba boriti sa opstrukcijama. Tvrdim da generalno istraga, bilo da se radi o policijskim ili drugim organima, to je moja politička ocjena, imam na to pravo, nije išla u dobrom pravcu, jer bi, u protivnom, imali ono što ste Vi kazali - konkretne dokaze. Nisam ja, niti bilo ko iz Pozitivne za presuđivanje mimo dokaza. Daleko od toga, ali ovdje ipak nešto govori da nije u redu. Nakon deset godina nama i dalje ostaje jedna crna fleka, kada kažem fleka mislim generalno na državu Crnu Goru, a to je da imamo ubistvo novinara, jedino u istoriji Crne Gore

da danas, na današnji dan, obilježavamo desetogodišnjicu tog ubistva i da nemamo ni one koji su to uradili, takav jedan zločin, niti njihove nalogodavce.

Kraj bih samo iskoristio za jednu rečenicu s obzirom da su se čule neke ocjene. Možda nije u skladu sa mojim pitanjem, ali stvarno bih želio da zahvalim nevladinim organizacijama koje su pratile izborni proces i na jedan hrabar način pokušale i uspjele u većem dijelu da ono što su poslanici upravo ovdje usvojili, a to je Zakon o finansiranju političkih partija, u različitim domenima sprovedu u djelo. To je stav Pozitivne Crne Gore konkretno o učešću nevladinih organizacija na posljednjim lokalnim izborima.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Hvala Vam.

Imam jedan predlog, zavisi od Vas, kolega Pajoviću. Pošto ste direktno više puta prozvali potpredsjednika Vlade Markovića, nije uobičajeno i zavisi od Vas, ako se Vi ne složite ja neću dati riječ, a premijer je rekao šta misli o tome, koliko sam shvatio u cjelini, da damo tu mogućnost da Vam odgovori kolega Marković. Ako ne, nastaviće premijer da odgovara. Ako Vam odgovara. Zavisi od Vas. Neću to uraditi ako se Vi ne slažete.

DARKO PAJOVIĆ:

Ne, nema problema. Naravno, istina je uvijek preča od svega. Ono zbog čega je ta konstelacija pitanja nije zato što sam pomislio da gospodin Marković ne može dati odgovor, već su činjenice i govorio sam generalno o odgovornosti Vlade i prvih saradnika premijera.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Slazete li se da mu damo riječ?

Izvolite, predsjedniče Vlade. Pitanja se postavljaju da bismo dobili odgovore, tako da je i kolegi Pajoviću cilj odgovor. Izvolite.

MILO ĐUKANOVIĆ.

Kazao sam da se ne slažem sa Vama da je smjer bio pogrešan. U ovom naknadnom obrazloženju ste pojasnili šta ste pod tim podrazumijevali i mislim da se razumijemo. Pomislio sam da je Vaša sumnja da je neko navodio tužilaštvo na pogrešan kolosjek istrage i da je samim tim zataškano na realnom kolosjeku jedno teško krivično djelo. Ne. Tužilaštvo je od prvog dana imalo maksimalnu podršku izvršne vlasti. Vjerujem, kao što sam kazao, da je vodilo istragu u dobrom smjeru. Nažalost, nije došlo do epiloga jer je nedostajalo dokaza da bi se potvrdile sumnje koje su postojale i kod policije i kod drugih državnih organa koji su se bavili ovim. To je nešto što daje pravo da i danas razgovaramo o tome i daje pravo da iniciramo da se i naknadno otvara to pitanje i da se provjeri postupanje državnih organa u predistražnom i istražnom postupku povodom ovog slučaja.

Drugo pitanje zašto nijesam blagovremeno upoznao javnost sa svojim saznanjima. Podsjetiću vas, uradio sam to veoma davno u ovom Parlamentu, ima sigurno tome pet, šest godina, možda i više od toga, u polemici koju sam imao sa Socijalističkom narodnom partijom na pitanje ko je odgovoran za ubistvo Duška Jovanovića. Ukazao sam na politički kontekst koji je, po mom mišljenju, stvorio ambijent za povlačenje oroza od strane, kako to obično biva, nekog unajmljenog kriminalca. Kako tada, tako i danas, ponavljam tu svoju verziju koja ne mora biti istinita. Ne bih želio da sada svoj iskaz i svoje viđenje toga saopštavam na nenadležnom mjestu. U redu je. Parlament zna za takvo moje razmišljanje, a tužilaštvo će svakako dobiti

vrlo detaljnu verziju mog viđenja tog konteksta i mogućih motiva za likvidaciju Duška Jovanovića.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Hvala Vam.

Izvolite, potpredsjedniče Vlade Markoviću. Presedan da vicepremier zbori na premijerskom satu.

DUŠKO MARKOVIĆ:

Hvala, gospodine predsjedniče.

Ja bih više volio da je gospodin Pajović, uzimajući mene u kontekst ovog ozbiljnog problema, pošao od moje autentične izjave. Jer je to bila javna izjava koja je, nažalost, iz različitih razloga, to sada neću komentarisati, grubo, pogrešno interpretirana, izmanipulisana i naravno čitav komentar ide iz novinskih tekstova koji predstavljaju grubu manipulaciju onoga što sam rekao. I zbog poslanika Pajovića i zbog crnogorske javnosti, pošto imam fono zapis dijela te moje izjave, ću sada to pročitati.

"Tada smo ukazivali na određene rizike i opasnosti koji se tiču bezbjednosti gospodina Jovanovića". Pisao sam o tome gospodinu Andriji Jovićeviću, ministru unutrašnjih poslova, da se o tim stvarima povede više računa. Znači, to je moja autentična izjava nijesam govorio o saznanjima ko je izvršio ubistvo i veoma sam radostan jer sam to pročitao, takođe, u štampi da je gospodin Jovićević, davajući izjavu nakon iskaza državnom tužiocu potvrdio ovu moju rečenicu. A ja ću ovo naravno potvrditi, saopštiti određene detalje i državnom tužiocu po pozivu koji je uslijedio i meni.

Eto, samo zbog razjašnjenja.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Hvala Vam.

Izvolite.

DARKO PAJOVIĆ:

Ne znam samo da li se nijesmo dobro razumjeli, ili je u pitanju Vaša politička vještina. Dakle, nijesam rekao da Vi imate saznanja o nalogodavcima, nego sam kazao da Vaš javni iskaz koji je bio unazad nekoliko mjeseci i ono što stoji u zapisniku tužilaštva nije identično. I zbog toga sam pitao premijera o utvrđivanju odgovornosti za rad njegovih prvih saradnika.

U zapisniku o saslušanju svjedoka 14.09.2004. godine Vi nijeste navodili činjenice koje ste javno iskazali - da Vam je bilo poznato o prijetnjama glavnom i odgovornom uredniku i tome slično. To je bio kontekst mog pitanja. Nijesam ga stavio u ovaj kontekst. Vi ste odgovorili na pitanja koja zapravo nijesam ni postavio.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Izvolite.

DUŠKO MARKOVIĆ:

I to je, takođe, predmet manipulacije. Znači, davajući iskaz pred istražnim sudijom tada odgovarao sam na pitanje istražnog sudije, a sve ono službeno, ovo o čemu sam govorio postoje službene zabilješke i dokumenta koja su u predmetu i kod nadležnih državnih organa, nije bio predmet interesovanja istražnog sudije. To je manipulacija koja slijedi istog iskaza

povezivanjem u odnosu na ono što su bile službene radnje i mene kao odgovornog službenika tada jedinstvenog Ministarstva unutrašnjih poslova.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Izvolite. Najozbiljnija moguća tema, tako da čujemo.

DARKO PAJOVIĆ:

Vi ste po Krivičnom zakoniku Države Crne Gore, koliko je meni poznato, morali da date sve one informacije. /Upadica/ To nema u zapisniku o saslušanju svjedoka. Ja postavljam pitanje ako ste saglasni. Hvala Vam na koordinaciji mog pitanja.

Imam zapisnik iz 2004. godine. Nijesam imao namjeru da bilo čim manipulišem. Imao sam namjeru da dobijem više činjenica. Ne ja, nego javnost Crne Gore. Ponoviću, na današnji dan desio se zločin koji nije dobar ni za koga. Kojoj god političkoj strukturi pripadao - nacionalnoj, vjerskoj, to je loše za državu Crnu Goru. Ali, tvrdim da zapisnik o saslušanju svjedoka iz 2004. godine, činjenice koje ste kazali nakon toga, apsolutno upućuju na to da tokom same istrage, ako hoćete i kao šefa tada veoma moćne službe državne bezbjednosti, ne kažem da danas nije toliko moćna ali tada je svakako bila mnogo moćnija, nijeste dali ono što ste trebali po zakonu, a to je, ponoviću, da bi građani bili upoznati sa tim, da je svako ko je u posjedu bilo kakvih informacija koje mogu da se dovedu u vezu sa vršenjem određenog krivičnog djela obavezan da dostavi nadležnim državnim organima. I ne trebamo uopšte čekati poziv od bilo koga da bismo naša saznanja ukoliko ih imamo podijelili sa nadležnim državnim organima.

Hvala.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Vjerovaćete u moju sposobnost da presuđujem u ovom slučaju. Mogu li da pomognem?

Znači, postoje dvije službene evidencije. Jedna je ona koju je Agencija upućivala Ministarstvu unutrašnjih poslova, tadašnja Agencija nacionalne bezbjednosti koja je bila u sastavu Ministarstva unutrašnjih poslova, išlo je u papirima, i postojalo je ono što je u zapisnik drugog tada ne tako samostalnog organa, jer je tužioce postavljala Vlada, ako se ne varam, ne znam baš u tom periodu. Imamo te dvije službene evidencije koje se ne poklapaju u dijelu da je dostupno bilo Ministarstvu unutrašnjih poslova, a tužilaštvo to nije postavilo kao pitanje. Shvatio sam da je to sporno.

Izvolite.

DUŠKO MARKOVIĆ:

Zaista mi je žao što Parlament uvodimo u ovu priču. Taj zapisnik pred istražnim sudijom je bio u povodu optužbi da sam ja telefonski prijetio gospodinu Dušku Jovanoviću. Istražni sudija je u odnosu na tu prijetnju koja je javno saopštena od jednog člana porodice me saslušao i tražio određena izjašnjenja. I zapisnik se odnosi samo na tu činjenicu, a ne na činjenice i okolnosti koje se tiču mojih profesionalnih nadležnosti i ovlašćenja. I zbog toga je to manipulacija.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Hajde da čujemo.

DARKO PAJOVIĆ:

Dobro, samo uvod. Gospodine Markoviću, nema problema, sve je u redu. Ne bih volio da ostanemo na tome da sam manipulisao bilo čim, a nikakva mi namjera nije.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Nije manipulacija, nego da...

DARKO PAJOVIĆ:

U smislu člana 101 Zakonika o krivičnom postupku, svjedok je upoznat sa predmetom svjedočenja, opomenut je da je dužan da govori istinu i da ne smije ništa prećutati. Upozoren na posljedice davanja lažnog iskaza da nije dužan odgovarati itd. itd. Nije ništa sporno. Sporno je da ono što ste znali 2013. godine nijeste kazali 2004. godine.

Hvala.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Hvala Vam.

Ponoviću, imaju dvije evidencije - tadašnjeg jedinstvenog MUP-a, a druga je Tužilaštva, koje nijesu ukrštene. Ali, tražiće se dalje i doći će se do istine. Ovo je tragični jubilej u Crnoj Gori. Kada pogine prvi novinar, novinarstvo je već u opasnosti. To je napad na jednu od temeljnih institucija države, a to je slobodno novinarstvo i slobodna riječ. To je jednako i napad na sve druge institucije države. Bavićemo se time. Dao sam više vremena da bismo razjasnili stvar na desetogodišnjicu tragičnog događaja.

Hvala vam. Idemo dalje.

Ostala su dva pitanja kolege Nimanbegua u ime Kluba poslanika albanskih partija Forca, DP i nealbanskih HGI i Liberalne partije.

Izvolite.

GENCI NIMANBEGU:

Hvala, predsjedniče Krivokapiću.

Kad već komentarišete dio mog pitanja, želio bih iskomentarisati - da nije bilo ovog zadnjeg dijela, pomislio bih da su ovi protekli izbori blagorodno djelovali na način kako vodimo premijerski sat. Jer, u prošlosti je bilo prilike da smo pojedinim klubovima davali previše vremena u odnosu na Poslovnik. Ja to komentarišem iz razloga što bismo željeli da svi dobijemo ravnopravnost u vremenu i u govoru, a i pažnju kolega kod postavljanja pitanja. Nadam se da se slažete sa mnom.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Potpuno se slažem. To mi je obaveza.

GENCI NIMANBEGU:

Hvala.

Poštovani predsjedniče Parlamenta, poštovane kolegice i kolege, poštovani predsjedniče Vlade, poštovani ministri, poštovana javnosti,

U skladu sa članom 187 Poslovnika Skupštine Crne Gore, kao ovlašćeni predstavnik Kluba albanskih partija Forca, Alternativa šiptare, HGI i Liberalne partije Crne Gore upućujem Vam sljedeće pitanje:

Što je Vlada Crne Gore uradila do sada i da li planira preduzeti nove aktivnosti u slučaju neuspješne privatizacije Solane "Bajo Sekulić" u Ulcinju kako bi se zaštitio i potvrdio stav i zaključak Vlade iz februara, tj. iz aprila

2012. godine kojim se potvrđuje namjena tog područja za proizvodnju soli?

Koje su mjere moguće od strane vaše Vlade kako bi se zaustavila agonija radnika Solane i omogućilo da se pokrene ovogodišnja proizvodnja koja je pod znakom pitanja zbog dugogodišnjeg niza poteza menadžmenta Solane, koje sada rezultiraju totalnom devastacijom tog prostora? Smatrate li da je dug od 22 hiljade eura za struju toliki da Elektroprivreda Crne Gore, koja je u većinskom državnom vlasništvu, ne može pronaći način da uključi struju kako bi se počela ispumpavati slatka voda sa područja solane i počela upumpavati morska voda?

Takođe, interesantno je čuti stav Vlade na zaključke skupštinskih Odbora za ekonomiju i Komisije za privatizaciju, a u vezi stečaja u solani "Bajo Sekulić".

Obrazloženje: Solana u Ulcinju u procesu privatizacije je nepovratno oštećena i zloupotrijebljena od strane vlasnika ili menadžmenta i od jedne perspektivne fabrike je pretvorena u dužnika koji je pred zatvaranjem. Kako je proces privatizacije i odluke o načinu privatizacije odlučen i spoveden sa namjerom da se nađe vlasnik koji će efikasnije upravljati vlasništvom i ne samo unaprijediti proizvodnju, već i kreirati održiva preduzeća kojima će se povećati zaposlenost, smatram da je potreban odgovor sa najvišeg mjesta u Vladi na sva dešavanja o privatizaciji Solane.

Očekujem i pisani odgovor.

Poštovani predsjedniče Vlade, ja sam slično pitanje tri ili četiri puta upućivao Ministarstvu ekonomije i ministru Kavariću. Želim i Vas i javnost upoznati da će se održati Skupština opštine Ulcinj, gdje ćemo raspravljati i o Solani, a prvenstveno na inicijativu radnika Solane koji su 15. maja stupili u štrajk glađu. Jedan od njihovih zahtjeva je da se Skupština opštine Ulcinj odredi i sastane u vezi sa tim pitanjem. Moram reći moj lični stav.

Privatizacija u Solani je bila loša iz razloga što nije bilo ugovora kojim bi se obavezao onaj ko je dobio akcije Solane na određene mjere.

Kao drugo pitanje koje imate u ovom pitanju su mjere koje Vlada može napraviti, a to iz razloga što ti radnici zaslužuju pažnju svih nas. Jer, Solana je kao preduzeće osnovano daleke 1927. godine. Ove godine bilo 80 godina od prve berbe soli u Solani, a ona je danas pred zatvaranjem. Kao sljedeći razlog navešću i to da imamo i potencijalni zdravstveni problem ako na području solane ne bude slane vode. U ovih 80 godina Solana je pretvorena iz močvarnog područja u područje, zbog prisustva morske vode, raznih morskih životinja, raznih ljuskara, riba i prirodno stanište ptica i to je jedno od najbogatih na balkanu. Ali, ako ne bude proizvodnje soli, nije u pitanju samo berba, može doći do zaraze za područje Štoja i Ulcinja. Takođe, mislim da je najbitnija sudbina radnika. Od 400 zaposlenih koje je nekad imala Solana, danas niko nema ugovor o radnom odnosu. Hvala.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Hvala Vama.

Predsjedniče Vlade, izvolite.

MILO ĐUKANOVIĆ:

Poštovani gospodine Nimanbegu, imajući u vidu da su predstavnici Vlade Crne Gore nekoliko puta davali odgovore u nekoliko navrata davali odgovore po pitanju stanja u AD Solana "Bajo Sekulić" u Ulcinju, ističem se sadašnji odgovor u bitnome ne može razlikovati od prethodnih budući da se činjenično stanje nije promijenilo. Nesporno je da Solana ima više decenijsku tradiciju poslovanja, kao da je i ovo privredno društvo u mnogome doprinijelo razvoju opštine Ulcinj. Takođe, činjenica da je ovo privredno društvo do sada prošlo kroz dvije upravljačke i vlasničke promjene putem

kojih je izvršna transformacija tadašnjeg društvenog preduzeća u akcionarsko društvo, odnosno izmijenjena je vlasnička struktura kompanije. U pogledu nadležnosti nad radom kompanije koja je sada u većinskom privatnom vlasništvu, Crna Gora je imala nadležnosti u dijelu koji se odnosio na postojanje ugovora o koncesiji za eksploataciju morske soli, koji, podsjećamo, nije više na snazi. Činjenica da je u kompaniji od strane Privrednog suda uveden stečaj koji i dalje traje onemogućava Vladu Crne Gore da putem tenderskog postupka dodijeli akcionarskom društvu Solana "Bajo Sekulić" novi ugovor o koncesiji, jer sa aspekta primjene Zakona o koncesijama to akcionarsko društvo nije u podobnom stanju za ovu vrstu arazmana. Eventualno, uvođenje novog privrednog društva kao koncesionara koji bi nastavilo aktivnost proizvodnje morske soli značilo bi obavezu istog da riješi imovinsko-pravne odnose nad zemljištem i poslovnim postrojenjima nad kojim pravo korišćenja ima AD Solana "Bajo Sekulić". Takvih zainteresovanih kompanija u ovom trenutku nema, o čemu svjedoči neuspješno oglašavanje prodaje imovine AD "Bajo Sekulić" od strane stečajnog upravnika. Kada je riječ o politici i zaključcima Vlade Crne Gore o ovom pitanju, jasna je naša namjera da se ovaj lokalitet sačuva kao prostor na kojem će se vršiti proizvodnja morske soli, a samim tim da se omogući razvoj lokaliteta kao područja od izuzetnog značaja za zaštitu prirode i biodiverziteta, shodno međunarodnim konvencijama. Trenutno je u izradi prostorni plan opštine Ulcinj, a predlog resornog ministarstva u postupku davanja mišljenja na isti je da se lokalitet Solane definiše kao prostor za proizvodnju morske soli. Povodom zaključaka skupštinskog Odbora za ekonomiju, finansije i budžet, ističem da Vlada podržava svaku aktivnost i predložena rješenja koja za cilj imaju ponovno uspostavljanje proizvodnje soli i održivost rada Solane.

Međutim, primjetno je da Odbor pokušao da Vladi prenese ingerencije koje su u sukobu sa pravnim sistemom Crne Gore, previđajući da je postupak stečaja i poslovanja kompanije u nadležnosti stečajnog upravnika uz nadzor suda, što se zakljucima Odbora ne pominje. Oko duga za utrošenu električnu energiju, koji je, takođe, predmet Vašeg interesovanja, ističem da je to pitanje komercijalnog odnosa dvije kompanije. Tačno je da je država većinski vlasnik akcionarskog kapitala Elektroprivrede, ali je navedeno pitanje stvar odluke menadžmenta kompanije koji je u ingerenciji inostranog partnera kompanije - A2. Prema raspoloživim informacijama, menadžment Elektroprivrede ponudio je Solani olakšice za rješavanje nastalog problema na način što bi Solana izmirila dio prethodnog duga, uz obavezu da buduće troškove električne energije redovno izmiruje. Vlada je kao akcionar Elektroprivrede spremna dati punu podršku ovom rješenju, uz konstataciju da bi bilo koji drugi vid rješavanja nastalog duga za utrošenu električnu energiju izazvao negativne posljedice na poslovanje Elektroprivrede.

Po pitanju predloga Odbora da Vlada Crne Gore i Fond rada preduzmu neophodne aktivnosti na povezivanju radnog staža i isplati zaostalih zarada u skladu sa odredbama članova Zakona o radu, prema informacijama dobijenim od stečajnog upravnika koje su poznate članovima skupštinskog odbora, obaveze po osnovu poreza i doprinosa prema zaposlenim uređene su poravnanjima zaposlenih sa poslodavcem. Naime, po tvrdnjama stečajnog upravnika, zaposleni su prihvatili da se njihova utvrđena potraživanja isplate prodajom stečajne mase dužnika, i to iz reda prioriternih potraživanja, kako je propisano Zakonom o insolventnosti privrednih društava. S obzirom da vrijednost stečajne mase prevazilazi vrijednost ukupnih utvrđenih potraživanja, za očekivati je da će se potraživanja radnika u cjelosti isplatiti. Dodatno, odredbama Zakona o radu na koje se Odbor poziva, definisano je da se ova prava u slučaju stečajnog postupka ostvaruju u skladu sa

Zakonom o radu samo ako nijesu ostvarena u skladu sa Zakonom o insolventnosti privrednih društava, odnosno ako su ona djelimično ostvarena u skladu sa Zakonom o insolventnosti privrednih društava. Tada zaposlenom pripada pravo na razliku do nivoa prava utvrđenih po osnovu Zakona o radu. Dakle, ako se ispune svi procesni zakonski preduslovi, odnosno ako se potraživanje radnika ne izmiri iz stečajne mase dužnika, Vlada Crne Gore će postupiti po navedenim odredbama Zakona o radu.

U dijelu predloga Odbora da Vlada Crne Gore zajedno sa Opštinom Ulcinj uz podršku Investiciono-razvojnog fonda sagleda mogućnost da kroz poslovno-tehničku saradnju obezbijedi uslove za nastavak proizvodnje, Odbor, takođe, pretpostavlja ingerencije Vlade koje izlaze iz postojećih zakonskih okvira. Ponoviću, Vlada je svakako spremna da podrži svaki dogovor koji može dovesti do nastavka proizvodnje u skladu sa zakonskim propisima, ali uspostavljanje eventualne poslovno-tehničke saradnje i obezbjeđivanje uslova za nastavak proizvodnje predstavljaju nadležnost stečajnog upravnika i suda koji brinu o poslovanju kompanije, što se u konkretnom zaključku Odbora, takođe, ne pominje.

Odbor predlaže da povodom rješavanja evidentnih problema u funkcionisanju Solane Vlada i Opština Ulcinj solidarno sagledaju mogućnost prodaje adekvatne državne ili imovine Opštine, kako bi se obezbijedila neophodna finansijska sredstva za nastavak primarne djelatnosti Solane AD Ulcinj - proizvodnju soli, što ne podrazumijeva prodaju imovine Solane. Ovim se zapravo predlaže nepovratno otuđenje državne imovine u korist nastavka rada i prevazilaženja kratkoročnih problema kompanije koji su nastali neadekvatnim poslovanjem menadžmenta koji je u privatnom vlasništvu, što je i rezultiralo uvođenjem stečajnog postupka. Cilj je da navedeni predlog nije u skladu sa principima koje treba afirmisati. Umjesto predloženog, smatram da se kroz završetak stečajne procedure, čijom dinamikom u

realizaciji ni u Vladi nijesmo zadovoljni, treba postići dugoročno održivo rješenje po pitanju Solane "Bajo Sekulić.

Završno, ponavljam, da je Vlada opredijeljena da sa na lokalitetu Solane dugoročno vrši proizvodnju morske soli i u tu svrhu spremni smo da u saradnji sa nadležnim sudom podržimo svako konstruktivno rješenje za prevazilaženje problema, u skladu sa zakonima Crne Gore i ingerencijama koje Vlada u konkretnom slučaju ima. Zahvaljujem na pažnji.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Hvala, predsjedniče Vlade.

Kolega Nimanbegu, izvolite.

GENCI NIMANBEGU:

Poštovani predsjedniče Vlade, želim zbog javnosti iskoristiti priliku i istaći da ovaj zadnji dio mojeg pitanja na koje ste Vi dali odgovor, a to je što se tiče zaključaka Odbora za ekonomiju i Komisiju za praćenje procesa privatizacije, da su jednoglasno usvojeni i oni dobijaju tako na snazi, ali da ih ova Skupština treba što prije uvrstiti u dnevni red i izjasniti se o njima. Cijela priča već duže godina koju imamo sa ministrom Kavarićem i sa Vama, ne primjećujem kod Vlade dovoljno volje. Mislim da ne bi bila greška, čak bi bilo to dobro i ljekovito, da kažemo - pogriješili smo na taj način što smo privatizovali Solanu. Nemamo novih radnih mjesta, preduzeće ne postoji više, nova je činjenica da danas nijedan radnik nema ugovor. Oni su imali ugovor do 30. aprila. Solana nije u prilici da posluje, a to je rezultat toga kako je vođeno to preduzeće. Da li je to nadležnost Skupštine, da je to nadležnost Vlade, da li je nadležnost stečajnog upravnika, te radnike i društvo u Ulcinju gledaće na to kao prebacivanje loptice sa jednog do drugog i jedne do druge nadležne institucije.

Konačno, Skupština opštine Ulcinj danas će zasijedati i vi sami znate da mi kao lokalna samouprava imamo male nadležnosti u tome. Treba postaviti dodatno pitanje - Da li je zaštićen državni interes u tom području? Da li je državni interes da se na tom području danas ne proizvodi so? Da nema radnika i da postavljamo osnove za ugrožavanje zdravlja ove ljetnje sezone. Ispumpavanjem morske vode ublažava se problem Port Milene koji je dugogodišnji problem zagađivanja u Opštini Ulcinj. Za nas je Solana od izuzetne važnosti. Isto kao što je KAP za Podgoricu i želimo da se ovdje pokaže spremnost i da se možda formira zajednički odbor, komisija, kojim bi i lokalna samouprava i Vlada uzeli proaktivnu ulogu da bi se prvo spasila mogućnost da se održi ovogodišnja berba, a konačno mi imamo primjere i to je da se vidi, jer jedan od zaključaka koji je Odbor za privatizaciju donio je da se predloži Vladi i Savjetu za privatizaciju da se pokuša vratiti većinski paket akcija uz poravnanje sa Eurofondom.

Pitanje Elektroprivrede, ovdje se radi o 22.000 eura duga, i možda je bila namjera i stečajnog upravnika da se sklopi dogovor sa Elektroprivredom, da se zbilja ne ostavi nikakva mogućnost za proizvodnju u tom preduzeću. To preduzeće ima perspektivu i zaslužuje veliku pažnju. Zbog ove privatizacije imamo stalno nazadovanje procesa u Ulcinju i za turizam. Kada bi Solana imala jak menadžment, ona bi otvarala nova radna mjesta. U 10 godina, od 2003. do danas se malo toga uradilo, vrijeme koje se izgubi ne može se povratiti. Smatram da bi i današnjom diskusijom trebali pokrenuti aktivne mjere za zaštitu interesa i radnika, i Opštine Ulcinj, i država Crne Gore u Solani "Bajo Sekulić". Hvala.

MILO ĐUKANOVIĆ:

Gospodin Nimanbegu, Vi ste u Vašem i osnovnom pitanju i komentaru u suštini saopštili dva negodovanja.

Jedno je negodovanje kvalitetom upravljanja i menadžmenta u ovoj kompaniji, ali vjerujem da bi mogli to iskustvo značajno proširiti i na još jedan broj kompanija, čini mi se posebno onih koje su u postupku privatizacije, koju su projektovali državni organi Crne Gore uključujući i Parlament, početkom negdje novog vijeka, utvrdili kao kurs privatizacije putem masovne vaučerske privatizacije.

I drugo negodovanje je negodovanje efikasnošću vođenja stečajnih postupaka u Crnoj Gori. Kada bi vam zbog toga bilo lakše, a znam da neće, mogao bih se složiti sa jednom i sa drugom Vašom ocjenom. Nažalost, već sam kazao da imamo dosta primjera gdje je kvalitet upravljačke i menadžerske funkcije u preduzećima koja su privatizovana, a posebno koja su privatizovana putem masovne vaučerske privatizacije, bio ispod potrebnog nivoa i doprinio komplikovanju problema u privatizovanim kompanijama. Dakle, na nama je da procijenimo imamo li kakvog lijeka takvom problemu. Želim samo da podsjetim da nije bilo realno očekivati da je u kompanijama u kojima se privatizacija dogodila na takav način moguće ugovorno obavezivati novog vlasnika, jer u tom trenutku nijesmo ni znali ko je novi vlasnik. Dakle, u prvom trenutku je jedan od vlasnika u kompaniji Solana "Bajo Sekulić" bio Eurofond. Mislim da u početnoj fazi to nije prelazilo 13 ili 14%. Onda je operacijama na tržištu, dakle kupujući slobodno, kao što je svako imao pravo, došao do većinskog vlasništva ulažući, ako mene sjećanje dobro drži, oko sedam i po miliona eura. Uz to, naknadno je, prema računicama koje su Vladi dostupne, za dokapitalizaciju te kompanije uloženo je još oko tri i po miliona eura. Znači, oko 11 miliona eura, da li je tačno ili nije tačno, to je u nadležnosti drugih državnih organa koji treba da

ustanove. Ali, koliko god da je ulaganje, nema nikakve sumnje da kvalitet upravljanja i menadžmenta nije bio na zadovoljavajućem nivou.

Ponavljam, u tom i u još jednom broju kompanija. Da li imamo kao država lijek u odnosu na to, to je sada pitanje kojim bi se morali pozabaviti, ali vjerujem da, ako takav lijek postoji, on je ipak u domenu zakonodavne inicijative. Vjerujem da teško da bi smo bilo šta mogli da uradimo a da pri tome na relaciji Vlada - Parlament se ne složimo da je moguće dopuniti zakonodavni okvir, da bismo na neki način pospješili veći stepen društvene odgovornosti upravljačkih i menadžerskih struktura u privatizovanim kompanijama.

I drugo, saglasan sam i sa Vašom ocjenom ne samo na ovom pitanju, nego i na brojnim drugim pitanjima oko nedovoljne efikasnosti u vođenju stečajnog postupka. Siguran sam da se slažete sa mnom da ni Parlament ni Vlada sebi ne smiju dozvoliti ako želimo da budemo dosljedni, a o tome smo govorili makar u odgovoru na dva pitanja na današnjem Premijerskom satu - miješanje u nezavisnost sudstva. Dakle, kako osnovnih, viših i apelacionog i vrhovnog, tako i Privrednog suda. Oni ovdje imaju nadležnosti. Mogao bih se složiti sa vama da mi se čini da se to nedovoljno efikasno radi i to za mene predstavlja inspiraciju i mi smo planirali da već u petak na tematskoj sjednici Vlade, između ostalog, razgovaramo i o tom pitanju, kao važnom faktoru unapređenja poslovnog ambijenta u Crnoj Gori. Mi, nažalost, dugim procedurama, uključujući i u Privrednom sudu, čini nam se, kvarimo imidž Crne Gore, kao investicione i biznis destinacije. Pokušaćemo da nakon sagledavanja pažljivog izađemo i sa novim zakonodavnim inicijativama na ovu i na druge teme. Ali, moj poziv je da na tragu ovakvih razgovora i u Parlamentu, da kažem, razmislimo o tome da li imamo neku dobru inicijativu kojom ćemo eliminisati očigledno jednu lošu praksu koja otežava ostvarenje

naših ambicija da očuvamo ono što je tržišno održivo i da na taj način doprinesemo ekonomskom rastu i razvoju. Zahvaljujem.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Hvala Vam. I posljednje pitanje danas ima kao i obično kolega Almer Kalač, predsjednik Kluba Bošnjačke stranke. Izvolite.

ALMER KALAČ:

Uvaženi predsjedniče Parlamenta, uvaženi predsjedniče i članovi Vlade, kolege i kolegice poslanici,

U ime Kluba poslanika Bošnjačke stranke postavljam sljedeće pitanje:

Da li Vlada, kroz unapređenje bilateralnih odnosa sa Kosovom, planira ukidanje takse za građane Kosova koji automobilima ulaze u Crnu Goru? Da li postoji mogućnost obostranog ukidanja ove dažbine?

Crna Gora je već duži vremenski period uvela takse koje plaćaju građani Kosova prilikom ulaska u Crnu Goru. Kasnije je plaćanje taksi za građane Crne Gore uvedeno i od strane Kosova. Ove dažbine su svojevrsno opterećenje i u značajnoj mjeri su smanjile broj putovanja sa obje strane. Ovo je još jedna biznis barijera, naročito jer je evidentno smanjen broj turista. Smatramo da se na ovaj način smanjuje protok ljudi roba, a to u najvećoj mjeri pogađa opštine koje se nalaze u pograničnom dijelu i koje su ujedno najsiromašnije i najnerazvijenije. Pored toga što su biznis barijere, ove takse onemogućavaju konekciju ljudi koji su porodično vezani i u tim oblastima. Svojevremeno smo uveli eko-takse koje su sada ukinute i

naplaćivane su svima koji ulaze u Crnu Goru. Zbog toga i stanja putne infrastrukture Crne Gore, Crna Gora je postajala destinacija pored koje se prolazi. Smatram da je nama cilj da Crna Gora ne bude destinacija pored koje ili kroz koju se prolazi, već da Crna Gora bude destinacija u koju se dolazi. Zahvaljujem.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Predšedniče Vlade, izvolite.

MILO ĐUKANOVIĆ:

Poštovani poslaniče Kalač,

Crna Gora i Republika Kosovo razvijaju dinamičnu saradnju i veoma dobre međudržavne odnose, a odluke Vlade Crne Gore prema Kosovu uvijek su vođene principom dobrosusjedstva i prijateljstva, naravno, u mjeri punog poštovanja pravnog sistema Crne Gore i relevantnih međunarodnih propisa. Stoga, želim da istaknem da je naknada o kojoj je riječ u Vašem pitanju vezano za osiguranje od auta odgovornosti, pitanje koje je regulisano Zakonom o obaveznom osiguranju, "Službeni list Crne Gore", broj 44/12 za crnogorske građane i sličnim zakonima u okruženju za građane tih zemalja, te da je propisano kao obaveza svim licima koja posjeduju motorna vozila.

Naime, u pitanju je takozvano granično osiguranje, kojim se pokriva odgovornost vlasnika, odnosno korisnika motornog vozila za štete koje mogu pričiniti trećim licima upotrebom tog vozila u drugoj državi. Štete koje se pokrivaju mogu biti i materijalne i ne materijalne i nekada se mjere desetinama hiljada eura. Te štete plaćaju se iz sredstava koja akumuliraju društva za osiguranja od naplaćenih premija o zaključenim ugovorima o

osiguranju. Bez zaključenja ugovora o ovom osiguranju, ukupan iznos štete bi snosilo samo lice koje je štetu pričinilo, što bi za građane predstavljalo nemjerljivo opterećenje koje višestruko prevazilazi visinu godišnje premije koja se za osiguranje plaća.

Sprovođenje ove mjere predstavlja odgovoran odnos države prema svojim građanima i smatram da ga isključivo u tom smislu treba i tretirati. Dakle, nije u pitanju taksa, porez ili naknada, već zakonska obaveza plaćanja osiguranja za ulazak u drugu državu, što je princip koji je već desetinama godina primjenjiv svuda u svijetu. Alternativa graničnom osiguranju je takozvani sistem zelene karte, koji obuhvata sve zemlje koje teritorijalno pripadaju Evropi, čak i određeni broj zemalja sa drugih kontinenata, kao što su Izrael, Iran, Turska, Maroko, Tunis, a čiji je punopravni član postala i Crna Gora 1. januara 2012. godine, od kada samostalno izdajemo zelenu kartu. Ovim je olakšan međunarodni protok motornih vozila, bez dodatnog finansijskog opterećenja u vidu plaćanja pojedinačnog graničnog osiguranja u svakoj od zemalja članica tog sistema, preko čije se teritorije prolazi.

Nažalost, Kosovo nije članica sistema zelene karte i ne priznaje zelenu kartu kao dokaz o postojanju osiguranja, čime je makar za sada onemogućeno promišljanje u pravcu ovog alternativnog rješenja.

S obzirom na prethodno navedeno, Kosovo kao garanciju za plaćanje štete primjenjuje granično osiguranje, koje plaćaju crnogorski državljani prilikom ulaska na Kosovo, kao i kosovski državljani prilikom ulaska u Crnu Goru. Stoga, želim još jednom da ukažem da se radi o recipročnoj mjeri i materiji koja je regulisana kako državnim, tako i međunarodnim propisima.

Agencija za nadzor osiguranja je sa Centralnom bankom Kosova i udruženjima osiguravača obje zemlje postigla dogovor o visini jedinstvene tarife graničnog osiguranja, na koju su kasnije dali saglasnost Vlada Crne Gore i nadležni organ Kosova. Usaglašena tarifa se bez izuzetka

primjenjuje od jula 2012, a premija se naplaćuje zavisno od kategorije vozila i dužine željenog boravka u zemlji. Ovakvo rješenje ostaće do ulaska Kosova u sistem zelene karte, ili dok se stvore uslovi da se pitanja osiguranja drugačije riješi putem bilateralnog sporazuma, što bi podrazumijevalo odgovarajuće finansijske garancije za plaćanje šteta koje kosovski državljani pričinje na teritoriji Crne Gore. Takve garancije bile bi neophodne, kako bi se spriječilo prelivanje tereta neplaćenih šteta na crnogorske građane, kroz povećanu premiju osiguranja od auto odgovornosti.

Na isti opisani način crnogorski građani koji ulaze na teritoriju Kosova plaćaju osiguranje tamošnjim društvima za osiguranje, jer navedeno predstavlja opšti princip koji se primjenjuje pri sprovođenju obaveznog osiguranja u saobraćaju i jedino se na ovakav ispunjava svrha uvođenja zakonske obaveze zaključenja ovakvog osiguranja, zaštita trećih lica od šteta koje mogu pretrpjeti upotrebom motornih vozila u saobraćaju.

Na kraju, želio bih da ponovim da je Vlada Crne Gore spremna ako takav interes pokaže kosovska strana da o ovoj temi i dalje razgovara na bilateralnoj ravni, te da pruži podršku razgovorima nadležnih službi i drugim zainteresovanim stranama da razmotre postojeće ili definišu nove modele tretiranja ovog pitanja, naravno, u skladu sa državnim i međunarodnim propisima u interesu građana obje države.

Želio bih ovom prilikom i da istaknem da iako svjesni da se radi o rashodu za građane i jedne i druge države, uvjereni smo da se naplata takse, posebno imajući u vidu prethodno izložene razloge uvođenja, neće odraziti na frekvenciju putovanja između dvije susjedne države, a naročito ne na broj kosovskih turista koji već tradicionalno imaju značajan udio u ukupnom turističkom prometu Crne Gore. Zahvaljujem na pažnji.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Hvala.

Kolega Kalač, čuli smo i pitanje i odgovor.

Ovim smo završili Premijerski sat za maj.

Čekaju nas poslanička pitanja poslije pauze od 10 minuta.

Zahvaljujem kolegama poslanicima na pitanjima, premijeru na odgovorima i u ovom slučaju vicepremijeru.

Pauza 10 minuta. Počinjemo tačno u 14.30h. Hvala vam.

-Pauza-

PREDŠEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Poštovane kolegice i kolege, nastavljamo sa onim što slijedi poslije premijerskog sata a to su poslanička pitanja namijenjena potpredsjednicima Vlade i ministrima.

Prvi set pitanja za Duška Markovića potpredsjednika Vlade za politički sistem, unutrašnju i vanjsku politiku i ministra pravde.

I naravno, zbog spriječenosti poslanika Nevena Gošovića da postavi pitanje, svoje pitanje postaviće poslanica Azra Jasavić.

Izvolite kolegice Jasavić.

AZRA JASAVIĆ:

Poštovani potpredsjedniče, poštovane kolegice, poštovane kolege, poštovani građani, poštovani gospodine Markoviću,

Moje pitanje glasi: Koliko je sredstava iz budžeta za neosnovano lišenje slobode isplaćeno licima koja su neosnovano lišena slobode u periodu od

kako vi vršite funkciju ministra pravde, koji iznos je isplaćen i za koja krivična djela?

Pitanje sam vam postavila iz razloga što vi dobro znate kao i ja kao i građani Crne Gore da je ugaoni kamen temeljac svake vlasti sudstvo i tužilaštvo. Od ličnog i profesionalnog integriteta sudija i tužilaca zavisi da li je sudska vlast, a time i izvršna vlast pravedna ili nepravedna. Vlast može biti pravedna samo ukoliko su kriminalci u zatvorima a nevini ljudi na slobodi, a ne obratno.

Da vaša vlast nije pravedna a da sudovi i tužilaštvo rade pod pritiskom izvršne vlasti, po meni najbolje potvrđuju činjenice ogromnog odliva budžetskih sredstava zbog neosnovanog lišenja slobode. Samo tokom 2012. godine prema informacijama koje smo dobili u ovom parlamentu od premijera na jedno od poslaničkih pitanja na koja je odgovarao, dobili smo informaciju da je u toku 2012. godine, na osnovu pravosnažnih sudskih odluka od narodnih para za ove svrhe isplaćeno preko milion 750 hiljada eura, nešto manje. A o sporazumu koje je sačinilo vaše ministarstvo za isti period isplaćeno je oko 150 hiljada eura. Kad se to sabere dobijamo iznos samo za 2012. godinu od dva miliona eura.

Za mene je zaključak jednostavan. U vašim zatvorima borave nevini ljudi, a kriminalci su na žalost na slobodi. Jer, očigledno da Tužilaštvo nema kapaciteta ili spremnosti, ili ga neko sprečava da sprovodi efikasne i djelotvorne tužilačke istrage i da pribavlja dokaze u skladu sa zakonom kojim bi potkrepljivalo optužnice na osnovu kojih bi mogle da se donesu pravosnažne sudske odluke koje ne bi padale kao što za vrijeme elementarnih nepogoda kiša pada. Mi smo preplavljeni sa ukidanjem ovih sudskih odluka i nedobijanjem pravosnažnih sudskih odluka. Najbolji dokaz za to je najnoviji slučaj ukidanja presude za ubistvo Slavoljuba Šćekića od strane Vrhovnog suda i ponovno odlučivanje o tom predmetu od 2005.

godine od kad je ubijen visoki funkcioner ove države koji je štitio Ustavi zakon i pravni poredak ove zemlje, mi nemamo pravosnažnu sudsku odluku i prosto je poražavajuće da imamo simuliranje pravde od vaše strane, strane vlasti i vaše u konkretnom slučaju. Da li ćemo i u ovom slučaju imati neosnovano lišenje slobode, to je pitanje na koje će vrijeme dati odgovor.

Tužilaštvo koje kontroliše vaša vlast ne sprovodi efikasne i djelotvorne tužilačke istrage, ne za to što tamo ljudi ne znaju da rade, ne za to što nema u sudovima kvalitetnih kadrova, već za to što vi ne primjenjujete princip slučajne dodjele predmeta na način da, meni nemojte govoriti o tome da postoji institut slučajne dodjele predmeta, jer očigledno da predmete koji su vama od velikog značaja dobijaju oni ljudi na koje se može vršiti pritisak preko centara moći u samom pravosuđu i izvršnoj vlasti, za koje vi savršeno sigurno dobro znate.

PREDŠEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Hvala vam kolegice Jasavić, imaćete komentar.

AZRA JASAVIĆ:

Ja se izvinjavam, mogu li kratko?

Samo kratko ako mogu.

PREDŠEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Imaćete komentar.

Izvolite, potpredsjedniče Markoviću.

DUŠKO MARKOVIĆ:

Hvala, gospodine potpredsjedniče.

Poštovana gospođo Jasavić,

Postupak za naknadu štete za neosnovano lišenje slobode predviđen je Zakonikom o krivičnom postupku, odnosno članom 498 stav 1 navedenog zakonika je propisano da pravo na naknadu štete zbog neosnovane osude ima lice kome je pravosnažno izrečena krivična sankcija, ili koje je proglašeno krivim a oslobođeno od kazne, a kasnije povodom vanrednog pravnog lijeka novi postupak pravosnažno obustavljen, ili je pravosnažnom presudom oslobođen optužbe ili je optužba odbijena.

Da bi se u sudskom postupku ostvarilo pravo na naknadu štete zbog neosnovanog lišenja slobode, odnosno podnijeta tužba za ostvarivanje ovog prava, potrebno je da se oštećeni zahtjevom obrati Ministarstvu pravde radi postizanja sporazuma o postojanju štete, vrstii visini naknade, sve u smislu člana 499, stav 2 Zakonika o krivičnom postupku. Ukoliko Ministarstvo pravde o zahtjevu ne donese odluku u periodu od tri mjeseca ili ako zahtjev za naknadu štete ne bude usvojen oštećeni može podnijeti tužbu pred nadležnim sudom.

Dakle, cijeneći navedene odredbe Ministarstvo pravde razmatra zahtjeve za naknadu štete zbog neosnovanog lišenja slobode.

Takođe, moram reći da je zauzet jedinstven stav, kriterijum i u odnosu na iznose naknade koji zavise od niza elemenata koji utiču na visinu iste. Prilikom zauzimanja ovakvog stava radni tim je imao u vidu sudsku praksu u ovoj oblasti, kao i budžetska sredstva koja su opredijeljena za ove namjene Ministarstvu pravde. Imajući prethodno u vidu iz budžetskih sredstava Ministarstva pravde je na ime naknade štete zbog neosnovanog lišenja slobode, putem sklapanja sporazuma o postojanju štete, vrsti i visini naknade u 2011. godini isplaćeno 195 hiljada 120 eura, u 2012. godini, kako ste vi rekli je isplaćeno 149 hiljada 185 eura i u 2013. godini isplaćeno je 54 hiljade 670 eura, značajno manji iznos. U 2014. godini nijesu isplaćivana sredstva sa ove pozicije u Ministarstvu pravde iz razloga što je postupak po

navedenim zahtjevima u toku, pri čemu je već 10 oštećenih upućeno da pokrenu parnicu, odnosno saglasno sa našim neslaganjima u odnosu na njihovu oštetu i zahtjev.

Tražili smo u ovom drugom dijelu koji ste komentarisali, tražili smo odgovor od Ministarstva finansija kako bi dobili informacije koliko je sredstava iz budžeta isplaćeno licima koja su neosnovano lišena slobode. U odgovoru koje mi je proslijedilo Ministarstvo finansija navodi se da nema pojedinačne evidencije koliko je sredstava uplaćeno po ovom osnovu iz razloga što se naplata navedenih potraživanja vrši prinudnim putem, blokadom glavnog računa državnog trezora, pri čemu se sredstva po osnovu sudskih odluka, bez obzira što se nalaze na istoj budžetskoj poziciji jedne potrošačke jedinice tako da zbog kratkog perioda za dostavu odgovora, nijesmo upsjeli od Ministarstva finansija dobiti ove podatke, kao ni izvršiti analizu krivičnih djela za koje je Ministarstvo pravde sklopilo sporazum o postojanju štete, vrsti i visini naknade pri čemu ćemo, naravno, ovaj nedostatak otkloniti prilikom dostavljanja pismenog odgovora vama nakon ove sjednice, i ja vas uvjeravam da će on biti cjelovit. Ali se slažem sa vama i mislim da je naj podatak koji ste pomenuli iz 2012. godine tačan i takođe vam mogu reći barem iz onog što imam kao načelnu informaciju da su ta sredstva ozbiljna, da je to ozbiljno opterećenje za naš budžet i da je to nedopustivo i da nema opravdanja i da niz mjera koje sprovodimo na planu reforme pravosuđa, poštovanja ljudskih prava u postupcima koji se vode pred nadležnim sudovima, vjerujem da ćemo ubrzo te nedostatke i te slabosti eliminisati, a vidite i po ovim nekim osnovnim podacima koje sam vam saopštio iz Ministarstva pravde da se u ovom smislu već bilježi napredak i da je sve manje neosnovanog lišenja slobode, odnosno neosnovanog određivanja pritvora.

Što se tiče ove vaše opaske, odnosno primjedbe da se ne vrši slučajno dodjela predmeta, vi znate, znam da pratite reformu u pravosuđu da je to definisano kroz naš pravosudni informacijski sistem, i da tu nema izuzetka. Znači, u svim sudovima, osim malih sudova, a to su sudovi koji broje manje od pet sudija, predmeti se vrše isključivo putem prisila i elektronskim putem i ne može se uticati na to gdje će i koji predmet će odgovarajući sudija zadužiti.

Zahvaljujem se potpredsjedniče.

PREDSEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Hvala i vama.

Želite komentar? Izvolite, kolegice Jasavić.

AZRA JASAVIĆ:

Ja bih samo željela da vam pomognem zbog crnogorske javnosti u davanju odgovora meni. Vi znate da niste u pravu kada ste mi rekli ovo što ste rekli, a to je da ste vi kao ministarstvo napravili pomak u ovom dijelu jer je smanjen iznos sredstava. Ja ću vam reći sljedeću stvar, nemoguće je, prvenstveno iz razloga što vi dobro znate da to što ste meni preporučavali normativu ništa meni ne znači, jer ja znam da svi vaši zahtjevi koji idu kod vas, moraju prvo doći kod vas, a onda idu na naplatu po tužbenim zahtjevima koje stranke podnose sudovima.

Nemojmo zaboraviti da smo imali slučaj oslobođenih u slučaju deportacije bosansko hercegovačkih izbjeglica za Republiku Srpsku, svi su oslobođeni, to će biti ogromna naknada štete. Imali smo takođe pritvor u predmetu Bukovica, to će takođe biti naknada štete, vrlo visoka i sigurno je već vama i podnijeta, ali ljudi nisu zadovoljni sa onim što vi dajete, jer vi dajete kao ministarstvo mnogo manji iznos od sudova tako da su to

fingirani podaci jer brojke mogu da zvuče možda nekom ko je neupućen kao nešto što može da ga zavede, ali meni koja znam materiju, znam savršeno dobro da će biti mnogo veći iznos za neosnovano lišenje slobode u ovim godinama, a mi ćemo to dobiti nakon vašeg odgovora.

Mogu vam reći da mene zabrinjava to što vi kao ministar pravde apsolutno nikada nijesam primijetila, možda griješim, ispravite me ako griješim, da ste se zauzeli da o tome raspravljate na način da utvrdimo ko je odgovoran za bilo šta. Svakako zahvaljujem, eto dobićemo informaciju, vjerovatno u pismenom dijelu i o tome.

I još nešto što me jako zanima jeste to da nikada nisam do sada imala priliku da vidim da ste vi kao ministar pravde razmišljali o inicijativi za razrješenje koje vi po Zakonu o državnom tužilaštvu možete tužilaca da podnesete u slučaju nesavjesnog i nestručnog rada.

Ono što želim da vam kažem jeste da dva miliona, dobro u redu dva miliona novca koji je samo u 2012. godini potrošeno za ove svrhe mogao je da sigurno bude bolje upotrijebljen, da recimo u Tuzima napravimo novi vrtić ili na Zabjelu gdje imamo 37 hiljada stanovnika da napravimo još jedan, a ne da imamo onaj iz 82. godine. Ili recimo mogli smo za taj novac da platimo besplatno udžbenike za cijelu godinu đacima od I do VI razreda osnovne, nismo mogli do IX jer treba tri miliona.

Šta smo mogli s tim novcem? Mogli smo one naše nesretne ljude sa sjevera da obradujemo sa bolje opremljenim bolnicama, opštim bolnicama kojima fale rengen aparati, kojima fale magnetne rezonance, kojima fale skeneri. Za dva miliona smo mogli kupiti nekoliko skenera, nekoliko magnetnih rezonanci, to su vrlo važne stvari na koje želim da ukažem.

Želim samo da vam kažem da kao ministar pravde sigurno znate da mjere za obezbjeđenje prisustva okrivljenog pretresima se koristi izuzetno, a kod nas je ona na žalost pravilo, i vi znate da ZKP propisuje mjere nadzora

koje se mogu primijeniti u slučaju da okrivljeni ne pobjegne. Sprovođenje tih mjera može se kontrolisati elektronskim nadzorom shodno propisu koji donosi Vlada. Da li je Vlada donijela taj propis. Ako nije, zašto nije. Premijer, prvi čovjek kaže da treba puno para za to da bi se to sprovelo. Ja mislim da je mnogo pametnije bilo da se pare koje ste koristili za ... Pilot projekat je počeo, ali svakako vam treba mnogo veći iznos novca da to realizujete, ali vi ste novac trošili tako što ste ga zloupotrebili za izborne svrhe, pa mislim da je mnogo pametnije bilo da koristite novac da imamo elektronski nadzor nad mjerama nadzora nad okrivljenima, osumnjičenima, a ne da zloupotrebjavate državne resurse da biste trajali i dalje.

Ono što želim da vam kažem na kraju da o narodnim parama, po meni, može istinski da brine samo ona vlast koja je birana na osnovu slobodnih demokratskih izbora, što vaša vlast nije niti može biti, a narod vam je jasno poručio na prethodnim lokalnim izborima šta želi i šta misli o vama. Zahvaljuem.

PREDSEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Hvala i vama, kolegice Jasavić.

Zahvaljujemo se potpredsjedniku Markoviću na prisustvu i odgovoru na pitanje koje mu je namijenjeno.

Prelazimo na sljedećeg potpredsjednika Vlade, odnosno potpredsjednika Vlade i ministra vanjskih poslova i evropskih integracija dr Igora Lukšića.

Ova pitanja koja su njemu namijenjena postaviće poslanik Emilo Labudović.

Izvolite, kolega Labudoviću, prvo pitanje.

EMILO LABUDOVIĆ:

Zahvaljujem, gospodine potpredsjedniče.

Gospodine ministre, iako duboko svjestan činjenice da je dnevno-politička aktuelnost pitanja koje ću da vam postavim odavno minula, još dublje sam svjestan činjenice da će posljedice, kako političke tako diplomatske, a pogotovo ekonomske, biti dalekosežne i da će tek da naiđu, pa sam se vama lično i Ministarstvu koje predstavljate obratio sljedećim pitanjem:

"Kojim je sve državljanima Ruske federacije, poimenično, dakle tražim detaljan spisak lica prema kojima su ove sankcije uvedene, Vlada Crne Gore uvela sankcije povodom ukrajinske krize? Šta te sankcije konkretno znače, da li eventualni zabran ulaska u Crnu Goru, zamrzavanje ili oduzimanje pokretne i nepokretne imovine i novčanih sredstava koja ta lica posjeduju u Crnoj Gori, zabranu investiranja kapitala bilo od strane tih lica ili kompanija koje se mogu dovesti u vezu sa njima i da li je izvršena procjena ekonomske i finansijske štete koju će Crnoj Gori nanijeti striktna primjena ove odluke"?

S obzirom da je o politikantskim razmjerama i elementima ove odluke već bilo govora u premijerskom satu, molim vas da od vas dobijem, a takođe i očekujem da ćete se konačno smilovati da me udostojite i pisanog odgovora, kako i na ona prošla pitanja tako i na ovo, konkretno odgovorite po stavkama koje sam naznačio u ovom pitanju.

Dakle, ostavite se objašnjenja zbog čega, šta i kako. Interesuju me konkretne činjenice, konkretna imena, konkretne mjere. Ono što je najvažnije, gospodine Lukšiću, što mene kao građanina Crne Gore, prije svega, interesuje ekonomske posledice po privredu, naročito turističku Crne Gore, jer je nedvojbeno, jer je sušta istina da više od 40% ukupnog turističkog priliva u Crnoj Gori čine i donose građani Ruske federacije. Nijesam siguran, a već imam podatke da je došlo do otkazivanja brojnih turističkih aranžmana, da ovo što ste odlučili neće ostaviti ekonomske

posledice na ukupan priliv turističke privrede. Dakle, interesuje me da li ste u saradnji sa Ministarstvom finansija i sa Ministarstvom ekonomije izvršili procjene ekonomskog i fiskalnog uticaja ove mjere na turističku, a samim tim i na ukupnu privredu Crne Gore, kao i ova prethodna pitanja koja se odnose na sami karakter i način sprovođenja ove odluke? Zahvaljujem.

PREDŠEĐAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Hvala vam, kolega Labudoviću.

Izvolite, potpredsjedniče Lukšiću.

IGOR LUKŠIĆ:

Zahvaljujem, gospodine potpredsjedniče.

Gospodine Labudoviću, iz vašeg komentara ili opaske sam razumio da još nijeste dobili pisane odgovore na ranije postavljena pitanja. Uvjeravam vas da ću odmah nakon što završim svoju obavezu ovdje, provjeriti o čemu se radi i zašto nijeste, u međuvremenu, to dobili.

Na vaše pitanje ističem da je Crna Gora od izbijanja krize u Ukrajini do sada na osnovu ustaljene procedure usaglašavanja stavova Evropske unije sa zemljama kandidatima, donijela Odluku o pridruživanju i sprovođenju odluka Savjeta od 5. marta, 17. marta, 21. marta 2014. godine. Crna Gora se nedavno pridružila i odlukama Savjeta 14. aprila, 28. aprila i 12. maja 2014. godine. Navedene odluke Savjeta sadrže restriktivne mjere koje predviđaju zamrzavanje fondova i ekonomskih resursa određenih lica, koja su identifikovana kao odgovorna za zloupotrebu ukrajinskih državnih fondova, kao i fizičkih i pravnih lica, subjekata i tijela povezanih sa njima, kao i restriktivne mjere koje predviđaju zabranu putovanja, ulaska i tranzita na teritoriji država članica Evropske unije, licima odgovornih za akcije koje podrivaju ili ugrožavaju teritorijalni integritet, suverenitet i nezavisnost

Ukrajine i fizičkih lica povezanih sa njima. Navedenim restriktivnim mjerama Evropske unije obuhvaćeno je ukupno 85 lica, od toga dva pravna lica, najvećim dijelom ruskih državljana. Ministarstvo vanjskih poslova i evropskih integracija Crne Gore nije do sada dobilo informaciju da je došlo do neposredne primjene bilo koje od navedenih restriktivnih mjera od strane državnih organa direktno zaduženih za njihovo sprovođenje.

S druge strane, nezavisno od restriktivnih mjera, uslijed aktuelnih dešavanja u Ukrajini i devalvacije rublje došlo je do pada bukinga sa ruskog tržišta prema svim destinacijama, mada prema našoj zemlji taj pad je manji od onog koji bilježe ostale mediteranske zemlje. Ovo ističem jer, kao što ste sugerisali, ključni i ekonomski interes je pitanje saradnje u oblasti turizma. Za sada Crna Gora nije imala otkazanih čarter letova sa ovog tržišta kojih je najavljeno 15% više nego prethodne godine. Istovremeno, povećan je broj čarter linija sa tržišta kao što su, na primjer, Bjelorusija i Jermenija i 30% više turista iz ovih država se očekuje. Ove zemlje ističem jer one treba da budu, takođe, funkcionalni dio evroazijske ekonomske unije.

Sve navedeno u ovom trenutku ne ukazuje na veće ekonomske posljedice uslijed primjene restriktivnih mjera u Crnoj Gori, koje su posljedica principijelnog usklađivanja naše spoljne politike sa Evropskom unijom, čijem članstvu težimo. Inače, navedene odluke Savjeta sa imenima lica koja su pod sankcijama javni su dokument i mogu se naći na web stranici Službenog lista Evropske unije, premda u prilogu ovog odgovora se nalaze svi spiskovi, razumjećete da bi čitanje svega toga trajalo jako dugo, tako da predlažem da to prosljedimo u odgovarajućoj formi vrlo brzo, što dakle dostavljamo u prilogu ovog odgovora, lista lica pod sankcijama na osnovu odluka Savjeta od 5. marta, 17. marta i 21. marta 2014. godine.

S ozbirom da se Crna Gora odlukama savjeta od 14. aprila, 28. aprila i 12. maja pridružila 22. maja 2014. godine, one su još u fazi pripreme za

implementaciju, pa će lista lica pod sankcijama na osnovu ovih odluka biti naknadno dostavljena. Zahvaljujem.

PREDŠEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Hvala vam.

Želite li komentar, kolega Labudoviću? Izvolite.

EMILO LABUDOVIĆ:

Gospodine ministre, ostaću uzdržan od mogućnosti da komentarišem političke implikacije ove odluke, ali ne mogu da se uzdržim a da ne primijetim da su čak pojedine zemlje koje su osnivači Evropske unije i koje su najbitniji politički i ekonomski činoci u samoj Uniji, mnogo opreznije prišle prihvatanju i sprovođenju ove odluke od Crne Gore koja nije čak ni na kilometar, a ne na korak od Evropske unije, ali, rekao sam, otom potom.

Ono što mene posebno interesuje, a očekivao sam od vas, prije svega kao od prvog diplomate Crne Gore, da mi objasnite da li činjenica da se na spisku lica kojima je zabranjen ulazak u Crnu Goru, jer striktna primjena ove odluke podrazumijeva i zabranu ulaska lica sa tog spiska, a među njima se nalazi i jedan Nariškin koji je predsjednik Dume ili gospodin Rogozin koji je potpredsjednik Vlade, znači svojevrsno zamrzavanje diplomatskih odnosa između Crne Gore i Rusije. Jer, ako vam ove ličnosti ne smiju ući u državu i ako su podložne primjeni ovih sankcija, ja sam, gospodine ministre, dozvolite, završio međunarodni smjer političkih nauka i ovo drugačije ne mogu tumačiti bez kao svojevrsno zamrzavanje diplomatskih odnosa između Crne Gore i Ruske federacije, prvi put poslije 300 i kusur godina diplomatskih odnosa ove dvije zemlje.

Što se tiče ekonomskih posledica primjene ove odluke, bili ste vrlo paušalni i neodređeni. Postoje, gospodine Lukšiću, nisu vas obavijestili, ne

bi inače već na sajmu turizma u Moskvi kojevitezali i tražili od vas da tu odluku poništite, otkazi čarter letova i turističkih aranžmana. Da vas podsjetim, 90% jednog od najvećih izvoznih brendova Crne Gore, a to su vina podgoričkog kombinata se izvozi na rusko tržište i Crna Gora je imala priliku da kao povlašćeni izvoznik na rusko tržište ne samo svoje proizvode nego i proizvode drugih zemalja preko svojih privremenih aranžmana proda na beskrajno rusko tržište koje može da apsorbuje svu godišnju proizvodnju Crne Gore i sve ono što bi ona mogla da uveze i reeksportuje, to ste doveli u pitanje.

Prema tome, gospodine ministre, ako jedan Rogozin, ako jedan Ariškin ne mogu da uđu u ovu zemlju ili će biti zaustavljeni, možda i uhapšeni, jer to podrazumijeva dosledna primjena ove odluke, onda vi meni objasnite znači li to svojevrsno zamrzavanje diplomatskih odnosa između ove dvije zemlje. To je ono o čemu ste morali, gospodine ministre, da vodite računa ne samo sa stanovišta ukupnih istorijskih, diplomatskih i ne znam kakvih odnosa ove dvije države, jer ćete ostati zapisani kao prva Vlada u istoriji Crne Gore i prvo rukovodstvo Crne Gore koje je uprlo prstom u oko Ruskoj federaciji i Rusiji uopšte, već isključivo o ekonomskim interesima koji će nam se, priznali vi to ili ne, obiti u veoma izraženom obimu o glavu. Očekujem da mi to dostavite, da vas zamolim, što hitnije.

PREDŠEĐAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Kolega Labudoviću, da li ste postavili dodatno pitanje? Imate i sljedeće pitanje. Da li je to bilo dodatno pitanje?

Izvolite, potpredsjedniče.

Znači, odgovor na pitanje možete da komentarišete nakon kolege Emila Labudovića.

IGOR LUKŠIĆ:

Dakle, odgovor na to pitanje. Moram da potenciram da se ovdje i danas ali i generalno u javnosti manipuliše sa primjenom restriktivnih mjera upoređujući poziciju Crne Gore sa brojnim drugim zemljama Evropske unije koje su navodno imale balansiraniji ili oprezniji stav. Da vas podsjetim, sve zemlje Evropske unije, od pominjanja danas Hrvatske pa redom, primjenjuju ove mjere od prvog dana njihovog donošenja, a mi primjenjujemo od onog dana kada smo odlučili da se njoj pridružimo. Dakle, nemojte da manipulišete sa stavom da smo mi sad odjednom iskoračili i mi barjačimo u Crnoj Gori protiv Rusije ili nastavimo da ugrozimo tek tako atononomno odjednom odnose sa Ruskom federacijom, to prosto nije tačno. Ovo su mjere koje je utvrdila Evropska unija, koje primjenjuju svih 28 zemalja članica Evropske unije i odnose se na iste ljude i iste mjere. Mi se tome pridružujemo kao zemlja koja je već duboko u procesu pregovora i od koje je više puta javno isticano sa raznih adresa Evropske unije da se tako nešto i očekivalo. To je jedna stvar.

Druga ovo nije zamrzavanje diplomatskih odnosa između Crne Gore i evropske federacije. Ne radi se ni o kakvom zamrzavanju odnosa niti Crna Gora ima namjeru da u bilo kom smislu primjenjuje bilo kakve mjere koje se odnose na zamrzavanje odnosa i slično. Mi ostvarujemo vrlo intenzivnu komunikaciju sa Ambasdom Ruske federacije u Crnoj Gori, naš ambasador ostvaruje vrlo intenzivnu komunikaciju sa svojim sagovornicima u Moskvi i takođe nije tačna teza da je na sajmu turizma u Moskvi bilo zahtjeva da Crna Gora povuče odluke itd. Ono što su bila pitanja ljudi koji su se interesovali za aranžmane u Crnoj Gori, da li to Crna Gora uvodi vize ruskim građanima i dobili su vrlo jasan i precizan odgovor. Ne, Crna Gora ne uvodi vize ruskim građanima, dakle u tom domenu stvari ostaju apsolutno iste i ono što sam ja u svom odgovoru ne paušalo ivrlo konkretno potencirao jeste da je usljed krize u Ukrajini, usljed devalvacije rubljedošlo do spontanog smanjenja interesovanja ne samo za Crnu Goru nego za sve zemlje u kojima borave ruski turisti. U omjeru je to čak kod nas manje a ni jedan čarter let prema našim saznanjima, dakle u Vladi provjeravao sam to pripremajući odgovor na vaše pitanje, nije došlo do otkazivanja. Kakve će biti posljedice na kraju sezone i da li oni imaju veze sa restrektivnim mjerama ili ekonomskom situacijom tamo, to je druga stvar koju treba pažljivije izanalizirati. I zato prihvatam vaš odnos o ovom problemu, da to ne bude da ne kažem politikantskog karaktera.

PREDŠEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Hvala Vam.

Kolega Labudoviću, konsultovao sam Poslovník i po članu 103 nemate

pravo komentara na dopunsko pitanje. Imate sljedeće poslaničko pitanje. Izvolite.

EMILO LABUDOVIĆ:

Ja ću iskoristiti tu mogućnost da gospodina ministra podsjetim da Crna Gora nije apsolutni vlasnik diplomatskih odnosa obje strane. Ovo što vi radite, što zapravo radite u ime naš, daje mogućnost Ruskoj federaciji da ona sprovodeći recipročne mjere uradi nešto što će ostaviti veoma duboke posljedice po ukupno stanje u Crnoj Gori i nemojte mi reći da zabrana ulaska tako dva važna čovjeka koji predstavljaju politiku Ruske federacije ne znači problem za diplomatske odnose.

Gospodine ministre, učio sam dva dana te iste škole. Ovo je vrlo ozbiljan problem i mene interesuje da li ćete stisnuti petlju ako sutra padne na pamet nekome u Crnoj Gori, recimo evo nama, da pozovemo gospodina Riškina ili Rogozina da nas posjeti, hoćete li ga zaustaviti na Podgoričkom aerodromu. Hoćete naravno, a to neće ostaviti posljedice na odnose. Pa hajte, molim vas, nemojte da se igramo male djece.

Sljedeće pitanje.

Gospodine ministre ovdje sam ja potpuno u trendu aktuelne situacije. Pitam vas i Vladu Crne Gore u kojoj je fazi rad Komisije za razgraničenje na Prevlaci i da li su stvoreni uslovi za direktne i konkretne pregovore sa Republikom Hrvatskom o ovom teritorijalnom problemu prije što ona, mimo odluke Ujedinjenih nacija o uvođenju privremenog režima na ovom poluostrvu, gazduje čitavom njegovom teritorijom istovremeno uslovljava i pravo na teritorijalno more koje se proteže duž zamišljene granice.

Gospodine ministre, možete vi to da shvatite kako god hoćete, nastojim da se bavim politikom, a ne politikanstvom. Nijesam primorac i u moju se kuću ne ulazi kroz Bokokotorski zaliv, ali kao građanin Crne Gore sam veoma zabrinut zbog činjenice da Crna Gora se i dan danas pored svih ubjedljivih dokaza i argumenata koje ima u svojim rukama drži krajnje defanzivno i krajnje pasivno kada je o ovom problemu riječ. I zar ne bi bilo red da shodno odredbama Ustava Crne Gore da ovaj dom jedini nadležan za brigu o teritorijalnom integritetu Crne Gore konačno bude upoznat sa time šta radi Komisija za razgraničenje, dokle se došlo, radi li ona uopšte. Ima li uopšte pomaka, da li imate uopšte kontakte sa odgovarajućim organima Republike Hrvatske i da li ima šanse da se to riješi konkretnim pregovorima, ili ako već ne postoji dobra volja, iako ne postoji dovoljno ubjedljiva argumentacija po njihovom mišljenju da prihvate ono što je faktičko stanje, da se onda na vrijeme ide pred međunarodnu arbitražu.

Gospodine Lukšiću, to je veoma ozbiljno pitanje i sutra može biti glavni kamen spoticanja i kamen o vratu Crnoj Gori za ulazak u Evropsku uniju. Neriješeno teritorijalno pitanje sa zemljom koja je već članica⁶⁹

Evropske unije i to ne ni malo bezazleno pitanje, ne radi se o nekoj čuki ne znam tamo na Ilijinom brdu ili ne znam gdje. Radi se o ulazu u Bokotorski zaliv, o jednim od ključnih vrata za ulazak u Crnu Goru. I već 15 godina građani Crne Gore nemaju pojma o tome šta se radi, dokle je stigla ta Komisija, da li ta Komisija uopšte funkcioniše više, ko je čini, dokle su došli, šta su konkretna rješenja.

Gospodine potpredsjedniče Skupštine, Vama se sada obraćam. Ovo je sazrelo da bilo vi ili ja ću to i preko mojih kolega koji su članovi toga odbora naložiti konsultativno ili kontrolno saslušanje, kako god hoćete, u Odboru za bezbjednost po ovom pitanju jer je ovo istovremeno i bezbjednosno pitanje. Stvarno se ne možemo praviti toše i niti se praviti Englezi niti zavlačiti glavu u pijesak kao da se to ne tiče nikoga i kao da će to neko drugi da riješi.

Gospodine Lukšiću očekujem vrlo precizan i vrlo konkretan odgovor sa vaše strane u mjeri u kojoj naravno to ne ugrožava bezbjednost Crne Gore i ono što se zove pravo na državnu tajnu. Ali mislim da mi prije svega kao poslanici, a onda i kao građani Crne Gore imamo pravo da znamo u kojoj je to fazi i dokle se stiglo.

PREDSEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Hvala Vam, kolega Labudoviću. Vaša partija, odnosno grupacija ima tri poslanika u tom odboru i naravno sve inicijative su potpuno legitimne da se nađu pred odborom.

Izvolite, potpredsjedniče Lukšiću.

IGOR LUKŠIĆ:

Zahvaljujem.

Ne znam da li će Vam zbog toga biti nešto lakše, ali kao što znate, usljed zdravstvenih problema predsjednika Odbora za međunarodne odnose odložili smo bili već realizaciju dogovorene inicijative razgovora u okviru Odbora za međunarodne odnose i predložio sam već iduće sedmice da to obnovimo, da se po ovom pitanju upravo nađemo i nastavimo razgovor koji smo, ako se sjećate, mada nijeste član tog odbora, vi već započeli prije nekoliko mjeseci kada sam mislim vrlo iscrpno svojim saradnicima informisao poslanike članove Odbora za međunarodne odnose po statusu ovog pitanja tek par sedmica ili par sedmica nakon što sam preuzeo resor vanjskih poslova počeo da se nešto neposrednije bavim ovom problematikom. Tako da vezano za vaše poslaničko pitanje prvo na što bih ukazao jeste da samo pitanje sadrži netačne podatke ali prepostavljam da je to zaista nenamjerno urađeno.

Dakle, vi u pitanju tvrdite da Republika Hrvatska, mimo odluke Ujedinjenih nacija o uvođenju privremenog režima na poluostrvo Prevlaka,⁷⁰

gazduje čitavom njegovom teritorijom uslovljavajući istovremeno i pravo na teritorijalno more kojim se proteže zamišljena granica. Međutim, činjenicu da se ovdje radi o privremenoj podjeli nadležnosti u skladu sa protokolom o privremenom režimu uz južnu granicu iz 2002.godine koji su potpisale Savezna Republika Jugoslavija i Hrvatska.

Da bih bio jasan citiraću članove protokola kojima se spomenuto određuje. Dakle na osnovu člana 4 protokola dvije strane su saglasne da: "Savezna Republika Jugoslavija privremeno vrši, a Crna Gora je preuzela te obaveze, jurisdikciju na kopnenom području sjevernog Konfina, a Republika Hrvatska na kopneno područje jugozapadnog Konfina. Takođe članom 6 predviđeno je da privremeno razgraničenje teritorijalnog mora polazi od tačke udaljene...(Prekid) na ostrvu Oštro, na spojnici rt Oštro - rt Veslo, te se nastavlja pravom linijom 12 nautičkih milja u azimutu 206 na otvorenom moru. Protokol je utvrđen uz visoko posredovanje i garanciju Ujedinjenih nacija, a u svojim završnim odredbama definiše svoje važenje do definitivnog utvrđivanja državne granice između Crne Gore i Republike Hrvatske. Dakle, više nego jasno da se ovdje radi o privremenom razgraničenju i na moru i na kopnu i da se o konačnom razgraničenju tek treba postići dogovor kroz bilateralne pregovore koje mi smatramo primjerenim, odnosno uz posredovanje međunarodnih arbitraža ako bilateralni pregovori ne dovedu do željenog rezultata. Komisija za razgraničenje između Crne Gore i Republike Hrvatske, u skladu sa utvrđenom pregovaračkom platformom, pregovara sa hrvatskom stranom o svim spornim pitanjima. Komisija redovno informiše Vladu o svim aktivnostima, jedan od izvještaja je nedavno podnesen Vladi, a razgovor na ovu temu, kao što sam kazao, planira se u Odboru za međunarodne odnose i iseljenike Skupštine Crne Gore i vjerujem da će to biti prilika da se isti taj izvještaj podnese uskoro i tom Odboru.

Takođe ova Komisija je zajedno sa Komisijom MUP-a u čijoj su nadležnosti i granični prelazi, pogranični saobraćaj, pristupila razmatranju hrvatskih nacrti sporazuma o graničnim prelazima i pograničnom saobraćaju naravno u dijelu u kojem mogu imati uticaj na proces razgraničenja sa Republikom Hrvatskom. Kao i ostalim segmentima, tako i po ovom pitanju Crna Gora je čvrsto opredijeljena da njeguje i unapređuje prijateljske odnose sa Republikom Hrvatskom što znači da ćemo sva međudržavna pitanja rješavati u duhu konstruktivne saradnje i dobrosusjedskih odnosa.

U tom smislu, predlažemo unapređenje svih oblika bilateralne saradnje, koja obuhvata i zajedničke projekte u spornom području od

turizma do energetike, odnosno istraživanje, eksploatacija hidrokarbonata. Dakle, to su teme na kojima smo u prethodnim sedmicama ili mjesecima vrlo intenzivno komunicirali sa hrvatskom stranom o čemu ću vas informisati na sjednici Odbora na način koji bi pravno obavezivao dvije strane da obavljaju obostrano korisne aktivnosti bez prejudiciranja konačnog razgraničenja uz obavezu izbjegavanje jednostranih akata na pomenutom području. Takođe mnoge od ovih aktivnosti koje su sprovedene su između ostalog rađene upravo na osnovu zaključaka koje smo tada koncipirali na sjednici Odbora za međunarodne odnose.

Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ :

Hvala i vama.

Kolega Labudović, komentar. Izvolite.

EMILO LABUDOVIĆ:

Gospodine ministre, meni je savršeno jasno šta piše u privremenom protokolu, imao sam prilike i da ga pročitam. Ali, jedno piše na papiru, a drugo je faktičko stanje na Prevlaci i možete vi to da prećutkujete i da zamotavate u te trice i kučine i u te norme, koliko god hoćete. Ja znam, a to se nedavno moglo čuti i u izjavi jednog visokog hrvatskog dužnosnika, kako oni to kažu da Hrvatska bukvalno gazduje cijelom Prevlakom. Istovremeno, određujući pravo Crnoj Gori da duž zamišljene linije koja podrazumijeva postojeću granicu raspisuje međunarodni tender za istraživanje podvodnih resursa u vidu nafte i zemnog gasa. To je jedno.

Drugo, ja sam od vas očekivao informaciju, da ne čekamo Odbor za bezbjednost, ono što mogu da znaju i svi poslanici i svi građani Crne Gore ima li napretka u tim pregovorima jer iz izjava hrvatskih funkcionera ja

vrlo jednostavan zaključak izvlačim da oni već međunarodnu arbitražu vide kao gotovu soluciju. Zašto to ne priznate Skupštini Crne Gore? Ako ne možemo da se sporazumijemo, a ne možemo, ako ne možete da ih ubijedite argumentacijom, a ne možete očigledno ili se ne trudite dovoljno. Ako je međunarodna arbitraža već toliko izvjesna dajte to recite da znamo i daj da što prije uđemo u taj proces, da se to što prije riješi. A ne da čekamo onda kad nam bude to najnepodesnije i najnepovoljnije da to onda rješavamo. Koji je to obzir koji mi imamo prema našem susjedu, a koji oni nemaju prema nama? Zbog čega mi to pitanje odlažemo već deceniju i kusur? To gospodine minister, jednostavno ste morali da objasnite. Intencija mog pitanja je bila upravo to, da vi kažete ima li šanse na osnovu rezultata dosadašnjeg rada Komisije za razgraničenje da se to riješi sporazumno. Ako nema, da kažete to pred ovim domom nema. Idemo na međunarodnu arbitražu pa ćemo tamo učiniti to što možemo da učinimo. Ali, ovako na ovaj način, čekajući da se to samo od sebe riješi ili čekajući ga, čekajući da ga rješavamo onda kad nam bude međunarodno najnepovoljnije.

Gospodine Lukšiću, činite medvedu uslugu Crnoj Gori i njenom interesu i prije svega rješavanju jednog od najspornijih i najosjetljivijih teritorijalnih problema i teritorijalnih pitanja koje imamo. Ono na žalost, nije jedino, evo se ispostavilo da imamo i problem i sa takozvanom državom Kosovo i da imamo mnoge druge teritorijalne probleme i ako se ovdje uporno tvrdilo da je Crna Gora riješila svoja granična pitanja sa svima. Čemu ova zavlačenje toga pod tepih kad nas to čeka prije ili kasnije.

PREDSEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala, kolega Labudoviću.

Koliko sam u toku, završeno je pitanje, dijalog sa poptpredsjednikom Lukšićem. Zahvaljujemo se na prisustvu.

Prelazimo na pitanja koja su upućena potpredsjedniku Lazoviću, pozdravljamo ga.

Prvo pitanje je uputio poslanik Damjanović. Izvolite.

ALEKSANDAR DAMJANOVIĆ:

Zahvaljujem se potpredsjedniče, poštovana Skupštino, poštovani građani, potpredsjedniče Lazoviću,

Prije nego što pređem na pitanje iskoristio bih par sekundi za jednu malu, nadam se simpatičnu digresiju. Naime evo i juče a i danas smo ja i moja partija bili ponovo predmet interesovanja jednog medija, jednog takozvanog kolumniste. Mislim da ste i vi gospodine potpredsjedniče bili meta napada tog istog medija jedno vrijeme i evo ovdje da čisto kažem ne pominjući imena da se radi o jednom takozvanom opozicionom listu plave boje, formiranom između dva kruga predsjedničkih izbora 1997.godine od strane DPS-a, finansiranog od strane jedne banke koja je tada bila domaća, sa namjerom da na antisrpskim stavovima gradi neku novu Crnu Goru i naravno od strane kolumniste vlasnika ili urednika tako čudne boje glasa tog medija je opet došlo nekoliko otrovnih srtrlica i na račun moje malenkosti, ali nikakav problem, mogu samo da obećam tom gospodinu da će nakon kongresa kojim se bavi moja partija i nakon toga što SNP bude vlast ove države biti kreiran takav ambijent gdje će svi javno eksponirani ljudi u Crnoj Gori računajući mene i sve ovdje prisutne funkcionera a i taj gospodin biti u obavezi da dokažu porijeklo svoje imovine. Počeće se od Aleksandra Damjanovića i sve ono što ne bude imalo potvrdu u legalnim prihodima biće oduzimano od strane ove države radilo se o nekretninama vani ili u Crnoj Gori ili o novcu itd. Uzgred mogu i da obećam tom gospodinu potpredsjedniče Parlamenta i gospodine Lazoviću, tom veoma čudnom čovjeku sa bojom glasa, vlasniku uredniku ili kolumnisti ili već analitičaru

koji nikad ništa nije pogodio, da ću se lično potruditi da ga pozovem na kongres SNP-a i da mu obezbijedim da sjedi u prvom redu, isključivo iz razloga da nebi bio kome iza leđa i da nebi uradio nešto što bi bio skandal ili ekces na tom kongresu.

Toliko o tome uz veliko izvinjenje što sam ovo iskoristio.

Pitanje vama potpredsjedniče Vlade, da pređemo na ozbiljne teme koje život znače, ovo je bila simpatična digresija tamo njemu.

Šta su Vlada Crne Gore i Savjet za privatizaciju i kapitalne projekte uradili na realizaciji zaključaka Vlade, uveli status privatizacionih ugovora iz oblasti turizma, u kontekstu pripreme za nastupajuću turističku sezonu i da li je u smislu praćenja realizacije ugovorenih obaveza s nekim od hotela raskinut kupoprodajni ugovor, odnosno putem aneksa izmijenjen i o kojim se hotelima radi?

Povod je bila informacija, pola minuta, molim Vas, neće mi više trebati prekoračenja. Povod je bila informacija iz januara prošle godine, o statusu ugovora s nerealizovanim investicionim obavezama iz oblasti turizma gdje je Vlada ljuto krenula u obračun sa onima koji ne izvršavaju ugovore sa ovom državom i ne poštuju državu, Vladu, Parlament i ove građane i gdje je naložila da će se nakon dobijanja detaljne informacije primijeniti određene mjere prema tim, da kažem, neodgovornim firmama, odnosno pojedincima. Nakon toga je Vlada 31. januara donijela određene zaključke gdje je naložila formiranje stručnog tima i obaveza da se stvore uslovi za definisanje ili aneksa ili raskida ugovora. Nakon toga je moj kolega Obrad Gojković, kao odgovoran poslanik koji se jednostavno zabrinuo za turističku sezonu prošle godine, brinemo se i za ovu, postavio 25. maja prošle godine pitanje o statusu i realizaciju tih zaključaka. Dobio je odgovor od ministra Kavarića tada da će biti raskinuti ugovori sa hotelima, pa ih je gospodin Kavarić nabrojao koga je interesovao javni dokument. Odgovor na

poslaničko pitanje kolegi Gojkoviću nakon toga je Vlada dostavila u martu 2013.godine.Jednu je kasnije usvojila informaciju o realizaciji tih zaključaka od strane radne grupe, gdje je navedeno da jedan broj ugovora treba raskinuti sa hotelima, negdje potpisati anekse, a nakon toga,evo već godinu dana, muk, ništa o tome, pa evo prilike da saznamo u kontekstu ove sezone šta je Vlada uradila na realizaciji svoga zaključka. Hvala, potpredsjedniče.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala vama, kolega Damjanoviću. Nijesam stvarno danas čitao novine, bavio sam se svojim koljenom i nečemu da pokušamo da ono što je volja građana Podgorice da se pretoči i u vlast. Oko medija. Ne želim da komentarišem ono što je jedan nazovi časopis ili list radi svaki dan od Demokratskog fronta i od nas. Neka im je Bog na pomoć.

Izvolite, potpredsjedniče Lazoviću.

VUJICA LAZOVIĆ:

Uvaženi potpredsjedniče, poštovani poslanici,

Na pitanje gospodina Damjanovića ponudiću sljedeći odgovor. Nije nas ta ljutina, kako ste rekli, prošla. Uvijek kada govorimo o analizi, statusu privatizacionih ugovora, naročito u oblasti turizma, polazimo od činjenice da testiramo da li su potpisani ugovori dobri i da li se možda negdje previše tolerisao neki investitor koji nije izvršavao svoje obaveze.

Što se tiče ugovora, normalno kao i kod svakog pravnog akta možete naći određene nedostatke i falinke, ali nam iskustvo govori da od početka privatizacije ranih 90-tih godina, pa do današnjih dana, da su tu napravljeni određeni pomaci, normalno na osnovu iskustva, znanja i angažovanja eksperata u prilici smo da danas pravimo mnogo bolje ugovore.

Što se tiče tolerisanja investitora, veoma često ste u dilemi da li je veća društvena korist ili šteta, ako u određenom momentu i ako ste svjesni da investitor nije ispunio svoje obaveze, jednostrano raskinete ugovor i to je zadatak posebnih tijela koje je formirala Vlada, odnosno Savjet za privatizaciju da to procjenjuju. U tom kontekstu, pošto ste mi postavili pitanje oko aneksa, potvrđujući ovo što sam prethodno saopštio, spomenuću na primjer dva aneksa, jedan aneks koji je potpisan, a vezan je za Hotel AS.

Shodno odredbama toga aneksa propisano da će se vrijednost ulaganja za fazu jedan rekonstrukcije dogradnji Hotela AS, dakle aneks je potpisan 17. februara 2014. godine iznositi 15 miliona eura, a za fazu dva 35 miliona eura. Znamo da se dugo godina čekalo, da je investitor zamrzao bio aktivnosti na jednom i te kako značajnom, atraktivnom lokalitetu i nečemu što bi u svakom pogledu trebalo da predstavlja unapređenje turističke ponude Crne Gore.

Propisana je obaveza investitora da do 1. novembra 2014. godine, dakle do 1. novembra ove godine, nastavi sa realizacijom započetih građevinskih

radova u skladu sa izdatom građevinskom dozvolom, a shodno izvještaju građevinskog inspektora. Želim vas i javnost Crne Gore da obavijestim da su radovi otpočeli, odvijaju se prema dinamici predviđenom aneksom broj jedan, 220 radnika trenutno radi krovnu konstrukciju sportsku halu, investitor je u pregovorima sa nadležnim opštinskim organima, a sa ciljem da se razmotri mogućnost da se radovi na građevini ne prekidaju u vrijeme glavne turističke sezone, jer kao što znate ovaj lokalitet na određen način je izdvojen, tako da ne bi ometao odvijanje turizma u okolnim i drugim destinacijama u Crnoj Gori.

Namjera je da se sve aktivnosti završe do 1.decembra 2015.godine. Zato je obezbijedena i bankarska garancija od strane investitora u iznosu od tri miliona eura, a 1.decembra bi trebalo 2015.godine da se na ovom kvalitetu stavi u funkciju hotel od 180 smještajnih jedinica sa kategorijom pet zvjezdica, ili centar Igalo na primjer, gdje smo takođe potpisali aneks u novembru 2013.godine. Investitor je obezbijedio bankarsku garanciju u iznosu od milion i dvjesta hiljada eura. Tamo se ima namjera praviti hotel sa četiri zvjezdice. Grubi građevinski i zanatski radovi su u toku i očekujemo da će se investicija završiti do 31.decembra 2015.godine u iznosu četiri miliona eura. Spomenuo sam i u jednom i u drugom slučaju 2015.godinu, što znači i nije realno očekivati da to bude za ovu turističku sezonu, ali mislim sa ova dva objekta će biti obogaćena turistička ponuda.

Nadalje, imamo slučajeve gdje su iskrsele nepredviđene okolnosti, kao što je slučaj kod hotela "Jadran" u Perastu, gdje je jedna katastarska parcela broj 85 bila problematična, čekalo se mišljenje Centra za konzervaciju i arheologiju. To je mišljenje konačno pribavljeno i očekujemo da se pristupi realizaciji daljih aktivnosti. Na toj lokaciji je planirana izgradnja hotela sa pet zvjezdica i računamo da će se na taj način obogatiti ponuda Bokokotorskog zaliva. Ovdje rokovi još nijesu istekli, a mislimo da će to investitor pokušati da u predviđenim rokovima i uradi. Ili na primjer imamo slučaja investitora koji je u relativno dobroj finansijskoj kondiciji, a gdje su nam rokovi istekli. U pitanju je na primjer bila investicija vezana za "UTIP Crna Gora", gdje smo potpisali aneks u oktobru 2011. godine. Vlada je naknadno u martu ove godine razmatrala izvještaj, usvojila izvještaj Sekretarijata za razvojne projekte o realizaciji ovog projekta. Dakle u pitanju je hotel Hilton Podgorica. U toku su radovi na obje gradnje faze, faza jedan i rekonstrukcija faza dva. Do sada je u hotel investirano trinaest i po miliona eura, do kraja 2014. planira se otvaranje prve faze hotela sa 62 smještajne jedinice, tri kongresne sale, kao i podzemna garaža sa 150 parking mjesta. Očekuje se da će do kraja 2014. godine biti završeni i svi grubi građevinski radovi. Da ne navodim dva slučaja gdje su generalno govoreći eklatantni primjeri gdje je zbog kašnjenja prostorno planske dokumentacije nije došlo do investicija. U pitanju je projekat koji je vezan za HTP Boka.

Na žalost, kada je obezbijedena prostorno planska dokumentacija investitor je zapao u ozbiljne finansijske probleme i sada Ministarstvo održivog razvoja i turizma pokušava da pronađe neki optimalni model kako bi se zamrznuti turistički potencijali Herceg Novog, što je moguće prije aktivirali. Kada je u pitanju Hotel "Galeb" u Ulcinju, gdje je takođe dugo vremena kasnila prostorno planska dokumentacija i mislim da još uvijek nije ni donijeta.

Pitali ste me da li smo raskinuli neki ugovor. Vlada je pokrenula proceduru zajedno sa stečajnom upravom, stečajnim upravnikom, jednostranog raskida ugovora za hotele "Planinka" i "Jezero" na Žabljaku i u toku je postupak pred nadležnim sudovima. Zahvaljujem.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala i vama, potpredsjedniče.

Kolege, jedna informacija veoma bitna. Nemamo direktan televizijski prenos. Sada je Dnevnik. Pitali smo i dali su nam informaciju da će samo direktni prenos biti za vrijeme prekida Dnevnika. Da li hoćete da prekinemo sada i da čekamo nastavak? Nijeste bili u direktnom prenosu, potpredsjedniče, cijelo vrijeme. Možete i da prepričate u skraćenom. Razumio sam dogovor. Pauzu pravimo dok se ne završi Dnevnik. Hvala, kolege.

-Pauza-

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Kolege, nastavljamo sa radom.

Znači, prekinuli smo u momentu kada nismo imali direktan televizijski prenos.

Pitanje je postavio kolega Damjanović.

Odgovorio je potpredsjednik Vlade gospodin Lazović, a sada će da komentariše kolega Damjanović.

Izvolite, kolega.

ALEKSANDAR DAMJANOVIĆ:

Zahvaljujem se, potpredsjedniče, na ovome što ste sačekali da Televizija Crne Gore nastavi da prenosi Skupštinu, jer ova ista skupština kroz budžet opredjeljuje toj televiziji sedam, osam ili čak i devet miliona evra godišnje tako da je to valjda i neka, je li tako obaveza Javnog servisa.

Dakle, potpredsjedniče Vlade, pitao sam vas šta je konkretno urađeno na realizaciji zaključka Vlade o raskidanju ugovora sa onim hotelima, odnosno kompanijama koje ne poštuju ugovorne obaveze, odnosno o čuvanju aneksa s pojedinicima.

Dobio sam dakle odgovor od vas, jedan se odnosi na hotel AS. Ponoviću 2002. godine, dakle prije 12 godina je potpisan ugovor o gradnji toga hotela. Sada sam dobio informaciju od vas da se u najboljem slučaju krajem 15. očekuje završetak, odnosno za 2016. godinu start tog hotela, dakle 14 godina nakon potpisivanja ugovora. Pa neka, evo mladi ekonomisti

koji završavaju studije se uhvate s tom temom i izračunaju izgubljenju dobit samo po tom osnovu za državu po pitanju budžeta, a da ne govorim za ostatak turističke privrede.

Rekli ste mi oko Centra Igalo, da tamo neki investitori, neka firma izvodi građevinske radove. Bavićemo se tim, oko Jadran Perasta, i UTIP-a Crna Gora.

E sad ja vas da pitam oko hotela koji nijesu ništa ni uradili i gdje nema aneksa. Dakle, "Planinka" Žabljak, HLT fond, radna grupa predlaže prije godinu dana jednostrani raskid ugovora. Ništa. Hotel "Jezero" Žabljak, radna grupa predlaže jednostrani raskid ugovora. Ne mogu da čitam razloga zbog kojih su u postupku. Mene samo interesuje jesu li raskinuti. Postupak nije što i raskid. Ovo je prije godinu dana od strane radne grupe i ja vjerujem nalazima radne grupe koji su ovdje transparentno dati. Dakle, postoje podaci javni su i ako građani to žele da vide mogu da vide. Hotel "Galeb" Ulcinj dokumentacija koja nije bila stvorena uopšte onda je naknadno stvorena i radni tim takođe smatra da ili aneksom, ako ne aneksom, a onda svakako kroz raskid ugovora da se zaštiti država, jer tamo je bio neki najbolji hotel na Crnogorskom primorju, koji je srušen nakon što je aneks potpisan da se može rušiti i već pet - šest godina taj hotel je van turističke privrede i ponude Ulcinja. Stvaraju se ogromne štete zašto taj hotel ne radi, zašto ta firma nije završila svoj dio obaveza. Dakle, o "Jadranu" bivšem hotelu nekad biseru ulcinjske turističke ponude i rtu Ratslavada ne govorim, poznato je da su tamo '99. godine potpisali neki famozni ugovor sa Javnim morskim dobrom, koje tamo ima 5% u toj nekoj firmi, koja se 15 godina muči kako da krene tamo da radi. Kažu ne mogu da stvore uslove, posjed je okupiran i tako dalje, pa bi možda ovo bila prilika i kada budemo oko tog Javnog morskog dobra malo razgovarali, doći će vrijeme da i oko toga pričamo, da vidimo šta su oni u svojem dijelu nadležnosti uradili. O

Hotelu AS smo već govorili, HTP Boka, Plaža Tamaris, stečajni postupak ništa. Dakle, devastirana ponuda, kao da je to neko namjerno uradio od strane države ovakvim ugovorom i neizvršavanjem, o stečajnom sudu da ne govorim i time ćemo se svakako baviti da ova dva hotela nijesu u ponudi grada Herceg Novog.

Okolo dugoročnih zakupa smo takođe govorili. Plavi horizonti jedan od primjera gdje smo potpisali ugovore sa investitorima arapskih zemalja Katar, tako nešto. Nakon toga se ispostavilo da postoje problemi vezani za restituciju, za imovinske odnose i tako dalje. Prolaze godine, ništa od valorizacije i tog bisera naše turističke ponude. Kumbor gdje nema radova, kolega Gojkoviću vi ste dolje više upućeni i nakon ovoliko vremena Azmont ili već neko ne ulazi u obaveze da realizuje ugovor. Trpi turistička privreda i Herceg Novog i Crne Gore. Možda nije dodatno pitanje, pričaćemo o tome sa ministrom turizma i naravno sa predstavnicima Vlade zašto se i ta obaveza ne realizuje. Da zaključim i da završim uz zahvalnost. Desetine miliona evra je izgubila turistička privreda Crne Gore, možda i stotine miliona evra zato što pojedini investitori nijesu realizovali ni tako dobre i poželjne ugovore koje su potpisivali sa Vladom, Savjetom za privatizaciju i fondovima, dok u međuvremenu Vlada nije štitila državni interes, interese građana pa i privrede, time što blagovremeno nije raskinula te ugovore i omogućavala nekim ozbiljnim investitorima da završe svoj posao. Zahvaljujem.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala i vama, kolega.

Prelazimo na pitanje koje je uputio kolega Bojanić. Izvolite, kolega.

MLADEN BOJANIĆ:

Poštovani potpredsjedniče Skupštine, poštovani potpredsjedniče Vlade, uvažene kolege, poštovani građani,

Moje pitanje je sljedeće:

Što će Vlada Crne Gore učiniti povodom kršenja člana 12 Zakona o budžetu za 2014.godinu od strane same Vlade Crne Gore?

Obrazloženje: Kraj prvog kvartala 2014.godine definisan je članom 12 Zakona o budžetu za 2014.godinu, kao krajnji rok za zamjenu poreskog duga Elektroprivrede u akcijski kapital države Crne Gore. Prošlo je skoro dva mjeseca od isteka roka, a Skupština Crne Gore nije ni upoznata sa modelom po kojem se planira sprovođenje ove aktivnosti.

Javnosti radi, da se podsjetimo kako je došlo uopšte do ove odredbe. Zakon o budžetu, član 12 kaže se, upravo, da ne čitam ovu odredbu, da se 45 miliona duga Elektroprivrede, poreskoga, mora konvertovati, odnosno zamijeniti za akcije i da je rok 31.mart i kaže se da će se zamjena duga za akcijski kapital izvršiti po uobičajenoj praksi, odnosno po nominalnoj vrijednosti akcija najkasnije do prvog kvartala 2014.godine. Ovo što sam

upravo pročitao, ovo je bio amandman kolega iz SDP-a i to je bio uslov da bi Vlada, odnosno da bi Skupština prihvatila, odnosno poslanici iz SDP-a su insistirali da se ovo uvrsti u zakon da bi oni glasali za Zakon o budžetu za 2014.godinu. To je tako urađeno. I šta imamo danas? Nikome ništa. Vlada je stabilna. Potpredsjednik Vlade na mjestu i pokriva ekonomiju i finansijski sistem, ministar ekonomije takođe, ministar finansija i nikome ništa i stvarno ne znam koji je smisao uopšte donošenje ovog zakona. Kaže, napravljen je kao ustupak SDP-u iz političkih razloga da ispadne da eto oni su nešto zategli. Mi smo naravno znali da će se ovako nešto i desiti, ali ostalo je tako kako jeste i sada se pitam, koja je poruka uopšte Vlade šta de sešava? Da li PDV svakog petnaestog treba da obračunate obavezu PDV-a da platite za tekući mjesec? Da li se to odnosi na Vladu, zakon da se poštuje ili samo na građane, a Vlada donosi zakon i krši ga, odnosno predlaže, mi ga ovdje usvojimo, onda ga krši nikakve konsekvence nema. Čemu Zakon o budžetu fiskalne odgovornosti? Kao đeca se igramo, jednostavno ajmo malo tamo, pa ćemo da odglumimo da ste nešto tu zategli, pa ćemo opet po starome samo da prođe ovaj put i to ko zna koji put. Ali, sam se više javio zbog druge stvari. Ono što ćete ipak uraditi, vjerovatno ste najavili, ono što ste govorili i ovaj obračun koji se pojavljuje u javnosti da će za 45 miliona duga država da dobije 2% akcija. Ja vas molim da mi objasnite tu kalkulaciju, jer sam se trudio koliko sam god mogao, sve moguće varijante, mi najmanje što treba

da dobijemo su 4,5% akcije "Elektroprivrede". 950 miliona eura je kapital "Elektroprivrede", 125 miliona akcija, 45 miliona u 950 i nešto je 4, 6% i to treba da dobijemo, a ne 2%. Zašto je urađeno to? Sačekaćemo, nemamo program, onda ste izašli, odnosno ministar ekonomije je dao neku šturu informaciju navodno o nekom modelu, tek se tu krši zakon.

Pored ovog što ste uradili, kršite i Zakon o hartijama od vrijednosti. Kršite Zakon o privrednom društvu, sazivate Skupštinu, dajete informacije da ste ste sazvali Skupštinu za 27.jun, morali ste je sazvat, pošto vam je jedna propala bez dnevnog reda. I tu ste prekršili Zakon o privrednim društvima. U ovom samo jednom poslu, vi ste pet zakona prekršili i nikome ništa, i niko ne snosi odgovornost, bar da se izvini građanima, da kaže o čemu se radi. Poslije ću u drugom krugu da ne oduzimam vrijeme. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Izvolite, potpredsjedniče.

VUJICA LAZOVIĆ:

Hvala.

Gospodine Bojaniću,

Dakle, samo vaša upitnost oko ovog pitanja, kako to 2%, nije 4% i tako dalje, govori da nije lako realizovati model, ne smijemo tu napraviti

grešku. U pravu ste. Tačno je. Shodno članu 12 Zakona o budžetu bilo je predviđeno da potraživanje u iznosu od 45 miliona eura, po osnovu neplaćenih poreza i doprinosa od strane Elektroprivrede Crne Gore prema državi Crnoj Gori treba konvertovati u akcijski kapital, shodno Zakonu o privrednim društvima, Zakona o obligacionim odnosima i Zakonu o hartijama od vijednostima. Dakle, tri izuzetno kompleksna zakona, uključujući jednu namjeru i aktivnost koju treba u tom smislu realizovati u skladu sa uobičajenom praksom, što ovako, i sami ćemo priznati, iako je formulacija prihvatljiva zahtijeva dodatno tumačenje.

Nije tačno da Vlada nije ništa uradila, Ministarstvo finansija je već 28. januara ove godine poslalo instrukcije Elektroprivredi Crne Gore da pristupi realizaciji ovog skupštinskog zaključka. U međuvremenu smo od menadžmenta Elektroprivrede koji je u skladu sa ugovorom o menadžmentu povjeren do kraja ove godine italijanskoj kompaniji A2A, dobili predlog jednog malo drugačijeg modela koji bi se u konačnom svodio na isto i tumačenje da se na taj način može realizovati ovaj član Zakona o budžetu. Kako smo u sukobljenom mišljenju pravnika, onih koji su smatrali da to ne može tako da bude realizovano i onih koji su mislili da je to u skladu sa ovom odredbom zakona, pokušali da tražimo moguće rješenje u dostavljanju tog drugog predloga Parlamentu ipak smo odlučili da to ne treba raditi na taj način, nego treba zakon primijeniti u skladu sa

procedurom koju je na osnovu ovog člana...Ministarstvo finansija. I poslije, rekao bih, tih usaglašavanja koja su trajala nekoliko mjeseci, prekjuče je Upravni odbor Elektroprivrede jednoglasno donio odluku da ispoštuje ovu proceduru koju je propisalo Ministarstvo finansija, koja je potpuno u duhu Zakona 12 o budžetu i Skupština će to prihvatiti 27.juna za kada je i zakazana.Dakle sve u skladu sa ovom procedurom, u skladu sa nominalnoj vrijednošću akcija biće izvršena konverzija ovog potraživanja u akcijski kapital i na taj način se povećati vrijednost, odnosno učešće države u vlasništvo Elektroprivrede Crne Gore.

Da zaključim. Vlada Crne Gore nije prekršila član 12 Zakona o budžetu, već se sa realizacijom odredbe toga člana kasni, prvenstveno zbog kašnjenja u donošenju odgovarajućih odluka od strane Elektroprivrede Crne Gore i ja računam da ćemo već poslije Skupštine akcionari Elektropvirede Crne Gore biti u prilici da taj zaključak realizujemo. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala i vama, potpredsjedniče.

Izvolite, kolega Bojaniću.

MLADEN BOJANIĆ:

Gospodine Lazoviću,

Nemojte da budemo smiješni. Nijeste prekršili zakonom definisan koji je rok, pa jedan dan, da ste jedan sat prekoračili taj rok vi ste prekršili zakon. Koliku ste štetu napravili o tome možemo da pričamo, ali ste ga prekršili, jer je rok definisan jasno, bez ako se kvartali ne mijenjaju, ako nijeste izmislili i kvartal prvi da to nije 31.mart no nešto novo.

Druga stvar. Niko vam nije smetao da ovu odluku pročitate i ovo pripremite i kada ste donosili zakon. Zakon o haretijama o vrijednosti, Zakon o privrednim društvima nije mijenjan u međuvremenu, pa su sad novonastale okolnosti, pa ste sad htjeli da se smislite o čemu se radi. Ovo je vrlo jednostavna operacija. Vrlo jednostavna. Ja vam se nudim da vam to džabe odradim. Uzmete bilans kaže 958 miliona je ukupna vrijednost kapitala. 45 miliona je dug "Elektroprivrede", podijelite to, dobićete 4,6. Po nominalnoj. Hoćete li tržišnu? Kunemo se u tržišne, ovdje ekipa koju Vlada vodi godinama. Znate li koliko ćemo da dobijemo po tržišnoj cijeni? Zašto to ne bi radili po tržišnoj? Zašto sada izmišljano nominalno? Nominalna ne postoji više i to da znate. Vjerovatno nijeste ni čitali tamo, ne vi, nego ko se bavi ovim. Inicijalna 2006.godine je promijenjen zakon, to je inicijalna cijena, koja više veze nema sa stvarnom i realnom vrijednošću. Uzmite tržišnu pa ćemo da dobijemo za 45 miliona, kao država 17%, a ne 2%. Dalje pričate sad ugovor o menadžmentu nešto je problematično. Zakon o privrednim društvima jasno definiše 55% vlasništva šta se pita i zašto se

pita. Imate četiri člana Vlada imenuje od sedam u Odboru direktora. Odbor direktora donese odluku, predlog odluke ide na Skupštinu akcionara, 55% akcionara Vlada dođe, izglasa to što treba, a ne ovu igranku kako radite, prošlu sjednicu zakaže Odbor direktora u ime Vlade, jer četiri su člana Vlade, onda se zakazuje sjednica i ne dođu predstavnici Vlade. Smijurija uopšte. Tako da vrlo vam je jednostavna kalkulacija, nemojte da se krijete iza toga i država ispod 4,5% ne smije da dobije za 45 miliona eura. Ako uradite nešto manje od dva, a ja mogu da sumnjam, jer nijeste još uradili, da se iza ovoga krije sumnja, da se sakrije ovih 45 miliona duga koji ne može da naplati Elektroprivreda za struju od KAP-a i da se ovo vrti ne bi li se nekako opeglalo, da mi u stvari preko ova 2% akcija, odnosno duplo manje no što nam pripada po osnovu poreskog duga opet država plati dug što je trebao KAP da plati za "Elektroprivredu". Da bi smo se tu malo izigrali kombinatorikom nekom, pa ćemo broj akcija ovaj-onaj, i na kraju šta je ostalo, država je ostala bez 45 miliona poreza, odnosno pola.

Druga stvar. Zašto ne naplatite 25 miliona, dobit je bila za prošlu godinu od Elektroprivrede? Izvolite - naplatite. Ovo se obično radi kada firma ne može, nema novca, nelikvidna je i onda jednostavno, silom prilika ulazite tamo kao vlasnički bar da nešto uzmete. Nimate šta da mijenjate zakon, treba da poštujete zakon. Problem je što ga ne poštujete i nikome ništa. Ne poštujete zakon. Odlučite se, gospodine Lazoviću. Jeste li za

poštovanje zakona ili ste tu da sjedite i da gledate i da trpite i tako dobro je, odlučite se, šta ste, gdje ste, jeste li vlast, jeste li opozicija, kažite nam da mi znamo, da ne mislite na ove podgoričke izbore zbog ove zamjene akcija.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala i vama, kolega Bojaniću. Uskratiću se komentara, iako mi je bila ovo omiljena tema. Prvo treba početi od ugovora.

Izvolite, kolega Kaluđeroviću, koji ste vi takođe uputili pitanje potpredsjedniku Lazoviću.

VELIZAR KALUĐEROVIĆ:

Hvala, gospodine potpredsjedniče, poštovana Skupštino, poštovani građani, gospodine potpredsjedniče Vlade Lazoviću,

Ja sam resorno potpredsjedniku, nijesam siguran da je dobro odabrano, ali nema nikakvih problema što se mene tiče, postavio sljedeće poslaničko pitanje:

Da li su državni organi i druge nadležne institucije okončale aktivnosti u vezi utvrđivanja činjenica kako je došlo do toga da su izdaci iz Budžeta Crne Gore za porodiljska odsustva porasli sa 5,1 milion evra u 2005.godini na 22,3 miliona evra u 2012.godini, a da za toliko povećanje nema osnova u

rastu prosječnih zarada, povećanju broja novorođene djece i porodijskih odsustava niti u promjeni zakonske regulative?

Molim da se u odgovoru precizno navedu konkretne aktivnosti svakog od nadležnih organa koje su preduzete, sadržaj njihovog nalaza u vezi sa navedenom problematikom i kome je sve nalaz dostavljen. Da li su aktivnostima nadležnih organa utvrđene zloupotrebe u vezi sa visinom prijavljene isplaćene naknade za porodijsko odsustvo i koliko je zbog toga oštećen Budžet Crne Gore uz navođene više isplaćenih sredstava iz budžeta po godinama za period od 2006. do 2013.godine i uz navođenje naziva svih pravnih lica kojima je izvršena isplata refundacija porodijskih odsustava u iznosu većem od stvarno pripadajućeg sa navođenjem iznosa više isplaćenih sredstava po svakom pravnom subjektu? Da li su u uplati odgovornih lica u nadležnim organima vođeni postupci utvrđivanja njihove ravnopravne odgovornosti i kako su okonačni? Da li su zbog zloupotreba u vezi sa prijavljivanjem i isplatom povećanog iznosa refundacija naknada za porodijsko odsustvo podnijete krivične prijave, kada su podnijete ako su podnijete, protiv koliko i protiv kojih lica i u kojoj fazi je postupak po tim krivičnim prijavama? Odgovor sam tražio u pisanoj formi, do ovog trenutka nijesam ga dobio i kratko u vremenu koje mi je ostalo do isteka tri minuta da kažem, da ne bi bilo nikakve dileme i eventualnog nerazumijevanja da imam bilo kakvih primjedbi nedaj bože na visinu porodijskih isplata i refundacija

prema porodiljama koje to primaju po zakonu. Ne. Ovo moje poslaničko pitanje vezano je za razobličavanje zloupotreba koje su očigledne po mojem sudu, a vi ćete nam reći u kojoj fazi je postupak koji je pokrenut prije više od godinu dana u vezi sa ovim, jer sama činjenica da su naknade za porodiljska odsustva i refundacije iz budžeta na primjer 2005. bile 5,1 milion, da su 2012. prešle 22 miliona, da samo za prvi kvartal 2013.godine nemamo završnog računa još uvijek za 2013.godinu bile osam miliona. Dakle, na godišnjem nivou od 24 miliona, to su pitanja koja upućuju na osnov sumnje da su u pitanju zloupotrebe koje se mjere desetinama miliona evra. Hvala.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Izvolite, kolega potpredsjedniče.

VUJICA LAZOVIĆ:

Dakle, ja sam ovdje dužan jedno izvinjenje gospodinu Kaluđeroviću, zato što sam tek danas dolaskom u Parlament dobio obavještenje da je ovo pitanje proslijeđeno meni, kao što je i on sam rekao, vjerovatno tu nije bila neka dobra korespondencija u pogledu procjene resora, a problematika je, da tako kažem i međuresorska, ali me to ne oslogađa obaveze da ponudim odgovor gospodinu Kaluđeroviću na postavljano pitanja. Potrudiću se

naknadno u pisanoj formi da taj odgovor bude kompletiran, jer i da hoću i da sam imao sve podatke teško da bih mogao iščitati sve kompanije, odnosno preduzeća, poslodavce koji su koristili ovu mogućnost, odnosno osobe koje su koristile ovo zakonsko pravo, odnosno rješenja, ali ću u pisanoj formi dostaviti.

U pravu ste i očito je da je bilo zloupotrebe i da se desilo da jedan, rekao bih humani institut države socijalne pravde, kako i svi težimo da bude Crna Gora, da bude zloupotrijebljen. Zakonom o socijalnoj i dječijoj zaštiti, koji je stupio na snagu 14.06.2013. godine, na drugačiji način je uređeno pravo koje se odnosi na naknade za porodiljsko, odnosno roditeljsko odsustvo u odnosu na prethodno zakonsko rješenje koje je dalo mogućnost zloupotrebe toga prava. Naime, razlog za izmjenu zakonskih rješenja je analiza na osnovu koje je utvrđeno da postoji zloupotreba korišćenja prava od strane pojedinih poslodavaca. Dakle, u jednom normativnom smislu korekcijom ovog zakonskog rješenja smo napravili prvi korak koji bi trebao da ubuduće onemogući takve zloupotrebe.

Na osnovu analize utvrđeno je da se zloupotreba, prije svega, odnosila na povećanje naknade zarade zaposlenom neposredno prije početka korišćenja prava na porodiljsko odsustvo i vraćanjem zarade na prethodni nivo poslije isteka porodiljskog odsustva. Svi predmeti za koje je utvrđeno da postoji sumnja na zloupotrebe proslijeđeni su Upravi za inspekcijske poslove, Upravi policije i državnom tužiocu Crne Gore, da svako iz svoje nadležnosti

utvrdi da li postoje razlozi za pokretanje postupka. Kada su u pitanju izvještaji Uprave za inspekcijske poslove, ista u većini slučajeva nije našla nepravilnosti s obzirom da je u većini naknada za rad kao i njihovo smanjenje nadležno da utvrđuje razloge smanjenja ili povećanja naknada zarada, već Uprava sama utvrđuje da li su naknade za rad utvrđene u skladu sa Zakonom o radu. Izvještaj Uprave za inspekcijske poslove koji sadrže podatke za poslodavce koji su bili predmet postupka, sadrže i podatke o zaposlenom koji je koristio porodiljsko odsustvo, podatke o zaradi prije, za vrijeme i poslije korišćenja porodiljskog odsustva. Uz odgovor na ovo pitanje ću vam dostaviti taj izvještaj.

Navedeni izvještaji su dostavljeni Upravi policije i državnom tužiocu, da u okviru svojih nadležnosti utvrde osnovanost pokretanja postupka pred nadležnim organima. Od uprave policije, državnog tužioca Crne Gore, Ministarstvo rada i socijalnog staranja nije još uvijek dobilo povratnu informaciju, iz kojeg razloga nijesam u mogućnosti da danas potpuno odgovorim na vaše pitanje, ali ću se potruditi da te izvještaje svakako u pisanoj formi zajedno sa ovim drugim podacima vezanim za ovaj slučaj, da tako kažem, zloupotrebe jednog humanog instituta vam dostavim. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala i vama.

Kolega Kaluđerović.

VELIZAR KALUĐEROVIĆ:

Gospodine potpredsjedniče, sada nekoliko konkretnih podataka ... da li je reakcija nadležnih državnih organa uključujući i reakciju Vlade Crne Gore adekvatna onome što se dešava u ovoj oblasti. Prvo, da podsjetim, da

iskoristim priliku, iako je ovo tema koja je za posebno pitanje, za posebnu sjednicu i Vlade i Skupštine Crne Gore, da su trendovi kada je u pitanju broj zdravo rođene djece u Crnoj Gori, najblaže rečeno, zabrinjavajući. Sada ovo pominjem u kontekstu porodiljskih odsustava i činjenice da, nažalost, nemamo povećanja broja korišćenja porodiljskih odsustava jer, nažalost, imamo smanjenje broja zdravo rođenja djece.

Tako da, na primjer, 2009. godine, po statističkim podacima, broj zdravo rođene djece u Crnoj Gori je 8.642, a prosječna neto zarada je bila 463 evra. U 2012. godini broj zdravo rođene djece 7.459, dakle pad od oko 14%, dok je prosječna zarada došla na 487 evra, odnosno bilježi u odnosu na 2009. rast od svega 5%. Šta se dešava sa isplatama iz budžeta, kada se uporede ove godine? U 2009. iz budžeta je po osnovu refundiranja naknada za porodiljska odsustva isplaćeno, pazite, 11,3 miliona evra, a 2012. godine, kada je broj zdravo rođene djece sa 8.642 pao na 7.459 i kada su prosječne neto zarade ostale na istom nivou, isplaćeno je 22,3 miliona evra.

Gospodine ministre, kada se zna da su centri za socijalni rad preko kojih se vrše ove isplate prepoznati kao jedni od značajnih punktova preko kojih se vrše zloupotrebe u funkciji pridobijanja birača u Crnoj Gori, nameće se logično pitanje da ova vlast izbjegava da utvrdi gdje su pošle desetine miliona evra kroz formu navodnih isplata, refundacija, naknada po osnovu porodiljskih odsustava. Zar nije potpuno logično, zar Vlada kada predlaže budžet ne može lagano da vidi, ako gotovo po istim ulaznim parametrima imamo broj zdravo rođene djece, prosječnu zaradu u jednoj godini ima 11,2 miliona evra, a po osnovu istih kriterijuma i u nepromijenjenim zakonskim propisima za 2012. godinu je taj broj dupliran, veći je sa 11,3 na 22,3 miliona, dakle koliko je to za punih 11 miliona u jednoj godini. Dakle, više desetina miliona ...(Prekid) znak pitanja šta je sa tim.

Koleginica poslanica Kovačević iz DPS-a i moja koleginica Snežana Jonica tačno prije godinu dana su postavljale slično poslaničko pitanje. Tada je odgovoreno da je dat nalog inspekcijskim službama da ovo provjere. Vi sada, gospodine potpredsjedniče Vlade, odgovarate pribavićemo podatke, rade inspekcijski organi, ne znate konkretne nalaze ili izbjegavate da kažete. Postavlja se logično pitanje kome u ovoj državi odgovara da se kriju podaci o očigledno ogromnim zloupotrebama koje se mogu mjeriti desetinama miliona evra. Meni je potpuno logični odgovor, kada je Vladi sve to poznato, da je to stvar koja odgovara samo ljudima iz vlasti, jer oni dobro znaju gdje su ova sredstva pošla. Nećemo stati u istraživanju ovih stvari. Hvala vam i izvinite zbog prekoračenja.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala i vama, kolega Kaluđeroviću.

Zahvaljujemo se na prisustvu i učešću u radu potpredsjedniku Lazoviću.

Prelazimo na pitanja koja su upućena ministru Ivanoviću, ministru za poljoprivredu i ruralni razvoj. Da li je tu? Ako nas čujete, ministre, dođite što prije. Kratka pauza dok ministar ne uđe u salu.

Nastavljamo sa radom. Ministar je tu. Prvo pitanje je uputio kolega Abazović. Izvolite kolega.

Da vas informišem da imamo obezbijeden televizijski prenos do 17:00 sati. Imajući u vidu da imamo tri pitanja, molio bih vas da uz normalnu toleranciju poštujuete vrijeme kako bi mogli da završimo sa pitanjima koja su upućena ministru Ivanoviću.

Izvolite, kolega.

DRITAN ABAZOVIĆ:

Hvala, potpredsjedniče.

Koleginice i kolege, poštovani ministre, samo na početku zahvalnost kolegama Miliću i Strahinji Bulajiću što su mi ustupili prostor.

Moje pitanje upućeno ministru dr Ivanoviću glasi ovako:

Da li Vlada ili Ministarstvo poljoprivrede namjerava preduzeti neke aktivnosti u cilju revitalizacije maslinjaka u Valdanosu? Koje su to aktivnosti i u kom periodu se mogu očekivati?

Obrazloženje: Kao što je javnosti poznato, u Valdanosu trenutno propada više od 18.000 stabala maslina, što je jedinstven primjer u Evropi, a vjerovatno i u svijetu. Pokušao sam i da guglujem, nijesam mogao da nađem. Osim akcija koje preduzimaju volonteri, aktivisti civilnog sektora i zaljubljenici u prirodu, kao i zaljubljenici u sveto drvo, nadležno ministarstvo do sada nije preduzelo nikakve konkretne poteze kako bi se maslinjak zaštitio, očistio i na taj način revitalizovao. Odgovor tražim i u pisanoj formi.

Gospodine Ivanoviću, zaista ne očekujem da vi možete dublje da date neke odgovore vezano za pozadinu problema koji u Valdanosu datira od 1976. godine, ali kao ministar poljoprivrede ne očekujem da i dalje sjedite skrštenih ruku i da ostavite da 18.000 maslina, što je jedinstven primjer u svijetu, jedinstven kompleks maslinjaka i dalje propada. Građani Ulcinja samo od prodaje ulja gube dva do tri miliona eura godišnje koje bi mogle da se prihoduju. Da ne pričam o ekološkoj strani.

Maslina je sveto drvo, drvo koje se pominje u svetim knjigama, drvo koje u zemljama koje su ne da kažem uređene i demokratske, nego koje su iole normalne mijenjaju trase auto-puta ili običnih ulica kako ne bi ušle u maslinjake i kako se nijedno drvo ne bi povrijedilo. To što se dešava u Valdanosu proteklih 30 godina, zaštita drveta bodljikavom žicom, to je samo dokaz ovog načina vladanja koji je nakaradan, nenormalan i antiekološki.

S toga želim da još jedanput vas upitam da li ste spremni da svojim mogućnostima i ono što predstavlja vaš resor, ne ulazeći u drugu analizu priče koja se tiče vlasničkih odnosa i svih potraživanja koja su vrlo realna od strane pravih vlasnika, a napominjem da se radi o 294 staroulcinjske porodice, Srpskoj pravoslavnoj crkvi i Katoličkoj crkvi i islamskoj zajednici, ali želim da vas pitam da li vi želite da uđete u akciju koju su pokrenuli volonteri i koju mi intenzivno sprovodimo, uz podršku i lokalne zajednice čistimo, otvaramo puteve kroz maslinjak, to su putevi stari 400 godina, koji su nekada bili vrlo lijepo kaldrmisani, danas to izgleda kao prašuma, kao Amazon, niko se ne osvrće. Samo želim da vidim da li vi u vašem resoru imate želje, volje i mogućnosti da na bilo koji način pomognete da se revitalizuju te masline.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala, kolega Abazoviću.

Izvolite, ministre.

PETAR IVANOVIĆ:

Poštovani predsjedavajući, poštovani poslaniče Abazoviću,

Uz izvinjenje zbog toga što u pisanoj formi nijeste dobili odgovor, jer sam upravo napustio sastanak sa ministrom poljoprivrede Izraela, ali ću se potruditi da ga dobijete do kraja dana, dopustite mi da u najkraćem odgovorim na sljedeći način.

Površina vojno-turističkog kompleksa Valdanos iznosi 3.580.715 kvadratnih metara. To je površina na kojoj se nalazi, prema našoj evidenciji, 17.825 zapuštenih stabala masline, a samo ta stabla obuhvataju površinu od preko 93 hektara. Procjena je da se nalazi između 70.000 i 80.000 stabala masline na jednom širem području Valdanosa.

U 1978. godini izvršena je eksproprijacija nakon čega ove površine nijesu obrađivane. Ne bih se složio sa vama da je to problem koji je obilježje samo vlasti na koju aludirate. Ovo je problem koji traje mnogo duže od dužine vremena vladanja vlasti na koju aludirate. Pa, ni ta prethodna vlast, takođe, nije uspjela da riješi problem zapuštenih maslinovih stabala. To nije problem koji zadire samo u pitanje vlasništva, to je problem koji zadire u pitanje elementarne kulture, ali i u pitanje potencijalnih problema koji mogu nastati ukoliko se tretman tih stabala ne uradi onako kako to nalažu pravila nauke i struke. Mi smo pokušali da pokrenemo nešto što je, razumio sam, gledajući kroz dokumentaciju, u par navrata na različite načine bilo pokušano tokom prethodnog perioda od 20 godina.

Ono što smo uradili jeste da smo već prije nekih godinu dana, imajući u vidu da je to bila bivša vojna baza, obavijestili predstavnike NATO-a, kao što znate, NATO ima jedan poseban ogranak kojim se razvija tzv. nauka za mir, da privučemo ljude koji su stručni, kako bi nam dali svoje gledište na koji način se može izvršiti revitalizacija stabala. Kada govorimo o revitalizaciji stabala, mi ne govorimo o krčenju puteva nego govorimo o tome kako da stabla koja su u međuvremenu sasušena budu vraćena u svoju primarnu funkciju. Osim što ova stabla nijesu plodonosna i osim što se sa ovih stabala ne može praviti maslinovo ulje, same ovakve masline predstavljaju veliku opasnost i na tu opasnost su nas više puta upozoravali ljudi iz komunalnim službi, iz Opštine Ulcinj i do sada smo imali veliku sreću da nijedan od požara nije zahvatio ovu oblast. Nadamo se da ćemo biti u mogućnosti da reagujemo prije nego što bi došlo do bilo kakvog požara.

Pored razgovora koji smo imali sa gospodinom Dukarom kao čovjekom koji je zadužen za istraživačke projekte u oblasti NATO-a i od koga smo dobili podršku za nekoliko projekata, razgovarali smo i sa predstavnicima IOK-a, to je međunarodni savjet za masline i maslinovo ulje, i generalnog

sekretara ove organizacije ne samo da smo ugostili u Crnoj Gori nego smo ga i povelili da vidi uvalu Valdanos, iz dva razloga. Prvi razlog je taj što smo htjeli da se i sam uvjeri u nešto što potencijalno predstavlja veliki resurs, a s druge strane da može da prenese ljudima koji su stručni u kakvom se stanju nalaze te masline.

Nakon intenzivne razmjene informacija koja je uslijedila nakon njegove posjete, dobili smo mogućnost da uputimo tri naša stručnjaka u Španiju na obuku i ona su upravo prije dva dana dobila i formalno obavještenje i provešće nekih šest mjeseci na obuci. Nama su potrebni stručni ljudi da bi na stručan način obavili taj posao. Pored toga što školujemo mlade ljude, bićemo u mogućnosti da ugostimo od jeseni tročlanu delegaciju IOK-a koja treba da da svoje konkretne predloge na koji način je moguće, ako je moguće, izvršiti revitalizaciju. Jer, prema njihovom mišljenju, jedan dio stabala se ne može revitalizovati i nastaće problem njihovog uklanjanja, ali uklanjanja na način da ne poremeti ove infrastrukturne projekte o kojima vi govorite i da ne poremeti ostala stabla koja se mogu revitalizovati.

Mi kao Ministarstvo podržavamo svaku inicijativu, i vladinih i nevladinih organizacija, institucija, na zajedničkom ujedinjenju oko rješavanja ovog problema. Nešto što je polako stvarano iz godine u godinu, u periodu od preko 35 godina, sigurno nije moguće u jednom kratkom periodu razriješiti. Nadam se da ne dovodite u pitanje niti volju u Ministarstvu niti naše opredjeljenje da nađemo stručnjake koji će na naučno zasnovan način dati svoj doprinos da se problem riješi dugoročno i trajno. Naravno, kao ministar poljoprivrede ne mogu ulaziti u vlasnička prava jer to nije u resoru Ministarstva poljoprivrede, ali bih volio kao ministar poljoprivrede da izvršimo revitalizaciju što većeg broja stabala, kako bi na taj način pospješili proizvodnju maslinovog ulja i dobili jedan, po ocjeni mnogih stručnjaka, izuzetan kvalitet. Pozivam vas da snagom svog autoriteta utičete na

nevladine organizacije da zajednički radimo ovaj posao. Mi nemamo budžet koji je neograničen, ali to što imamo u budžetu, naravno da ćemo biti u mogućnosti da stavimo na raspolaganje kako bi, ponavljam još jednom, što je moguće veći dio stabala bio vraćen u svoju prvobitnu funkciju. Hvala vam.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala vama, ministre.

Moram se uključiti kao profesor univerziteta, pitajući se gdje je naš Poljoprivredni fakultet, prodekan Poljoprivrednog fakulteta je eminentni stručnjak i profesor iz maslinarstva. Tako da ima mogućnosti, znanja i pameti dosta u Crnoj Gori.

Izvolite, kolega Abazoviću.

DRITAN ABAZOVIĆ:

Hvala, ministre, držaću vas za riječ vezano za, nije rečeno neograničena sredstva, čak nije rečeno ni bilo kakva sredstva. Siguran sam da je lokalna zajednica u Ulcinju toliko zainteresovana da bi ljudi sami donirali neophodna sredstva makar za početak. Samo sam nezadovoljan voljom koju je Vlada pokazala do sada. Tačno je, nije ovo jedina vlast koja se ovako odnosila prema Valdanosu. To je tačno. Ova vlast ništa, ama baš ništa nije uradila da se takav odnos koji u kontinuitetu postoji, slažem se sa vama, promijeni.

Naprotiv, kada je tamo bila vojska, koliko toliko je bilo pristojnije i čistije. Kada je to prešlo kompletno u vlasništvo, odnosno ne u vlasništvo jer to nikad ne može preći u vlasništvo, ali kada je njime počelo da upravlja Ministarstvo odbrane Crne Gore, zabranjen je prolaz, stavljena je bodljikava žica i rampa. Mi smo je voljom i snagom, ne moga autoriteta nego svih časnih građana Ulcinja i vjerskih zajednica koji su stali na to, otvorili kao

što sada otvaramo puteve. Šta podrazumijeva otvaranje puteva? Vi ne možete da pođete do svog maslinjaka. Ljudi koji imaju 80 godina ne mogu da prepoznaju svoj maslinjak na kojem su porasli i izgradili možda sve što imaju, zato što je nastala prašuma. Mi prvo moramo da prekrčimo puteve, kaldrmisane puteve koji postoje u mapama Ministarstva odbrane, a nakon toga da se pristupi revitalizaciji svake masline pojedinačno.

Podržavam ovo što ste ljude poslali da se školuju, ali očekujem da oni ta znanja dođu i primijene, da poslije ne bude ne možemo zbog ovoga ili onoga. One koje ste vodili da vide masline, i to podržavam, samo nemojte da dovodite one investitore koje ste pokušali da dovodite, jer vam ovdje iz ovog mjesta poručujem, ne vama lično, Vladi Crne Gore, da nikad niko neće staviti ruku na Valdanos dok bude ijednog čovjeka u Ulcinju koji razmišlja na ovaj način, a ima ih 95%. Niko nikad neće staviti ruku na nešto što je tuđe i na nešto što je sveto i što je povezano sa našom kulturom i dostojanstvom, to vam kažem.

Ono što zahtijevam od vas jeste da održite riječ, da pomognete u krčenju, prvo, tih puteva, a onda da te stručnjake, zaista, i dovedete. Samo da se nadovežem na potpredsjednika vezano za domaću pamet, možda nijesu stručnjaci kao u Španiji, ali nije da ih nema. Institut za agrokulturu u Baru je radio studiju, i to su relevantni ljudi. Znae da maslinarstvo u Baru je zaista na visokom nivou za naše prilike i ja se zahvaljujem tim ljudima tako da ne možemo da se krijemo iza toga da nema znanja i da sve što radimo radimo na neki način paušalno iz tih istih. Pokušavamo da radimo opstrukcije imamo samo od centralne vlasti. I ja se nadam da će to vrijeme da se promijeni, odnosno da će centralna vlast shvatiti da ekološka Crna Gora treba taj ogroman kompleks od 90 hiljada maslina da uveže sa tih 18 hiljada koji se nalaze u katastrofalnom stanju. Zahvaljujem.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala i Vama, kolega Abazoviću.

Prelazimo na pitanje koje je uputio kolega Bulajić Strahinja.

STRAHINJA BULAJIĆ:

Moram da priznam da sam još pod utiskom vašeg odgovora na prethodno pitanje uvaženog kolege Abazovića. Kako NATO ima program nauka za mir, i to baš za mir, kako to ovako gromko zvuči, pa me zanima možda može i da pomogne u ovom mom pitanju da dobijem odgovor.

Poštovani gospodine ministre, zamoljen sam, odnosno u ime grupe građana Mjesne zajednice Grahovo, dakle građana čija je zemlja uredbom Vlade br. 02-3506, od 11. septembra 1992.godine ušla u kompleks poljoprivrednog zemljišta "Grahovo polje".

Naime, zainteresovani građani Mjesne zajednice Grahovo su se obraćali vama i vašem ministarstvu ali nijesu dobili nikakav odgovor, a to sve moram da kažem unekoliko podsjeća na neko prošlo vrijeme za koje smo mislili da je davna prošlost. Izuzeto zemljište nije privedeno predviđenoj namjeni za sve ovo vrijeme, prije nekoliko dana potpisali ste i određeni sporazum, ugovor ili šta već vezan takođe za zemljište u grahovskom polju. S toga, pa rekoh na zahtjev pomenutih građana Grahova, postavljam vam sljedeće poslaničko pitanje:

U kakvom su statusu udioničari zemlje u Grahovu koja je, uredbom Vlade br. 02-3506 od 11.09.1992.godine ušla u kompleks poljoprivrednog zemljišta "Grahovo polje"?

Odgovor sam tražio u pisanoj formi, nadam se da ću ga dobiti. Zahvaljujem.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala i vama kolega, a to je i obaveza, sigurno ćete ga dobiti, odgovor u pisanoj formi.

Izvolite, ministre.

PETAR IVANOVIĆ:

Hvala.

Vi znate da ja uvijek u Parlamentu nastojim da odgovorim na sva postavljena pitanja. Pretpostavljam da to nije bila ničija namjera, ja sam vaša pitanja dobio juče iako mislim da shodno pravilima treba da to bude nekih 72 sata i potrudio sam se veoma mnogo da dobijem posljednje informacije. Imajući u vidu sve ovo što se i ovih dana dešava kada govorimo o poljoprivredi i goste koje imamo i koji su nam jako važni upravo za razvoj poljoprivrede. I prije nego što odgovorim na vaše pitanje želim samo da kažem da kada govorimo o domaćoj pameti da je domaća pamet apro po prethodnog pitanja bila uključena u svaku fazu rada Ministarstva poljoprivrede čak i u fazu kada su dolazili investitori nismo preskakali Institut iz Bara, nismo preskakali ljude koji su stručnjaci, ali možda nećete vjerovati nama još nedostaje onog uskog specijalističkog znanja da bismo preokrenuli stvari u poljoprivredi. I upravo iz tog razloga pokušavamo da otvorimo što je moguće više vrata za mlade ljude da se školuju vani. Jedino je što tražimo od njih da se vrate nazad i da svoje znanje primjenjuju ovdje u Crnoj Gori.

Konkretno, kada je u pitanju odgovor na vaše pitanje, vi znate da se Ministarstvo poljoprivrede ne bavi rješavanjem imovinsko-pravnih odnosa ali želim da istaknem pet zakona o vraćanju ranijim vlasnicima poljoprivrednog zemljišta iz društvene svojine koji je objavljen u "Službenom listu" Republike Crne Gore 1492 3.aprila 1992.godine kojim se navodi da se poljoprivredno zemljište u kompleksu koje predstavlja prostornu i proizvodnu ekonomsku

cjelinu i uživa posebnu pravnu zaštitu vraća ranijim vlasnicima putem davanja drugog odgovarajućeg zemljišta ili izdvajanjem dionice u skladu sa posebnim zakonom. Pred nadležnom Upravom za nekretnine područne jedinice u Nikšiću u toku je izrada katastra nepokretnosti. S toga Ministarstvo poljoprivrede i ruralnog razvoja je koristilo važeće podatke katastra zemljišta, a to nije jedno te isto. I Ministarstvo je konstatovalo da je za predmetno područje poljoprivredni kompleks Grahovo članom 5 tačka 1 stav 1 uredbe o utvrđivanju kompleksa poljoprivrednog zemljišta koji uživaju posebnu pravnu zaštitu definisano da su kompleksi na teritoriji Opštine Nikšić Poljoprivredni kombinat Nikšić, Grahovo polje kao Grahovo polje, parcela 1, 2, 3, 4, 5, 6 i 7 u površini od 56 hektara 38 ari i 25 metara kvadratnih. To je ono što smo ponudili na javni oglas.

Ja bih volio da ste vi u pravu, u onom dijelu kad ste rekli da je to zemljište bilo privedeno ranije namjeni. Ali svako ko je prolazio pored Grahova mogao je da se uvjeri da to zemljište nije privedeno namjeni da nije bilo u funkciji. Namjera Ministarstva poljoprivrede je bila i biće da se što je moguće više poljoprivrednog zemljišta stavi u funkciju. I vi i ostale kolege postavljaju pitanja oko uvoza i izvoza hrane između ostalog s pravom. Ne možemo proizvoditi više hrane ukoliko ne obrađujemo više poljoprivrednog zemljišta. Mi nijesmo imali pravo da rješavamo ovaj problem dugoročno ne zadirući u imovinsko pravne odnose zbog toga smo i dali oglas na period od jedne godine, sa namjerom da se te površine kultivišu da bi u međuvremenu pogledali kako i na koji način da riješimo i pitanje imovinsko-pravnih odnosa. U međuvremenu ako su u toku izrade katastra nepokretnosti utvrde prava privatne svojine, s obzirom da država nije vršila pravo raspolaganja, ova prava sigurno neće niti smiju biti ugrožena jer država nije raspolagala zemljištem već ga je na sjednici od 12.maja 2014.godine dala u zakup prvorangiranim ponuđačima na godinu dana sa mogućnošću produženja

na još godinu dana. Mi smo nerijetko radili neke poslove koji nijesu u opisu Ministarstva poljoprivrede, već u opisu nekih drugih institucija i zbog toga sam izjavio da je bila to pobjeda rada nad neradom. Nekada u administraciji imate mnogo nerada. Ali volio bih da čujem bolji predlog od onog da se raspoloživo poljoprivredno zemljište stavi u funkciju putem javnog tendera, to je ono što smo mi uradili.

Mi smo provjerili podatke svih zainteresovanih lica i ono što je meni prosto nevjerovatno, govorim o periodu od preko 20 godina, da nema ni jednog spora koji je završen u korist predpostavljam onih lica koji su izrazili interes da preko vas postavite ovo poslaničko pitanje. Ali sam našao 11 rješenja. Međutim ta rješenja nijesu pravosnažna, još uvijek nijesu konačno završena. I da ne imenujem sva ta lica dobićete u pisanom odgovoru o kojim se licima radi, koja su to rješenja. Usput moram da napomenem da je moguće da je došlo i do određene greške prilikom postavljanja pitanja, jer sam se potrudio da nađem Vladinu uredbu zavedenu pod ovim brojem koje ste dali 02-3506 od 11.09.1992.godine i nijesam uspio da ja nađem. Moguće da je neka greška u broju pa vas ljubazno molim i da mi pomognete i da provjerite da li je to taj broj jer mi je jako stalo da dođem i do same predmetne uredbe. S druge strane možete, predpostavljam, pronaći u ovom nizu od 11 imena da li tu postoji interesovanje nekog od onih lica koji su željeli preko vas da postavite pitanje. Za detalje ili za detaljnije podatke u ishodu postupaka povrćaja zemljišta prava adresa jeste uprava za nekretnine Crne Gore i ja sugerišem zainteresovanim licima da se jave na tu adresu. Što se tiče Ministarstva poljoprivrede mi ne želimo naravno nikakav spor sa bilo kojim građaninom Crne Gore, ali kada je u pitanju zemljište koje je registrovano kao poljoprivredno zemljište nastavićemo sa onim što je politika Ministarstva, a to je da se što je moguće više poljoprivrednog zemljišta stavi u funkciju i ja sam razumio iz nekih dosadašnjih diskusija koje smo

ovdje imali da i najveći broj poslanika koji sjedi ovdje ne zamjera ništa takvoj politici, već da upravo je to put kako možemo povećati domaću proizvodnju i kako možemo supstituisati jedan dio sadašnjeg izvoza sa domaćom proizvodnjom, pa čak i krenuti ka izvozu.

Hvala vam.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala vama, ministre, za informaciju. Znači po Poslovniku, premijeru do 72 sata prije zakazane sjednice, ministru 48 sati, vi ste ministar. To je jedna stvar.

Druga stvar, imamo potpis vašeg Ministarstva da je u ponedjeljak predato poslaničko pitanje tako da smo to zapazili, ali očito da smo se bavili izborima i vi ministre, tako da smo još pod utiskom izbora i da nam je to važno i za mene je mnogo važno. I nadam se, ministre, da će ono što su građani Podgorice rekli i izjasnili se, da ćemo to i sprovesti. Čini mi se da je DPS izgubio iz koalicije DPS.

Izvolite, kolega Bulajiću.

STRAHINJA BULAJIĆ:

Zahvaljujem, potpredsjedniče.

Rekao je gospodin potpredsjednik, mi smo dostavili pitanje onako kako smo dobili obavještenje do tog i tog datuma do 12 sati, mi smo to tako ispoštovali, sad šta znam kako je do vas putovalo, ali tako je kako je.

Gospodine minister, prvo da se zahvalim na odgovoru i potpuno vjerujem da Crnoj Gori fali znanja, ne samo u poljoprivredi, to mi je potpuno više nego jasno nego u svim ostalim oblastima. To je neka neumitnost s kojom se nezavisna Crna Gora susreće i s kojom će se susretati. Tako i u

zdravstvu tako i u prosvjeti tako je i u visokom školstvu, tako je svuda, to je tako. Mi smo mala država, tu je što je.

Ali, da se vratim ovome. Ako nije predviđeno, a Vi ste to sad potvrdili dakle konstataciju iz mog obrazloženja. Dakle, ako predviđeno zemljište nije privedeno namjeni, zašto se ne vrati prvim vlasnicima, to je zakonska obaveza. Ne znam šta je o čemu se radi, zašto se ne vrati. A i vi ste potvrdili da nije privedeno namjeni od 1992. godine, a ovo je 2014. godine. Šta se događa, šta je problem? Obrat ćemo se mi Upravi za nekretnine nije problem, ali me interesuje zašto se ne vrati, ako je već uzeto ne privedeno namjeri, zašto se ne vrati prvim vlasnicima. Nemojte da vas čudi što su se meni obratili, obraćali su se vama, odnosno vašem Ministarstvu, vama personalno, ali nijesu dobili odgovor, pa su ona potegli, tražili u stvari da se kako se to kaže aktivira potražnica od pošte, pa su od pošte dobili otpечатenu, potpisanu od službenog lica potražnicu da je uručena i da je u vašem Ministarstvu potpisana, to je sve bilo prije nekoliko mjeseci, ne znam čini mi se da je bio mart mjesec, evo mogu da vam drugi put donesem i tačan datum, kad je to sve bilo. Ali, u svakom slučaju nadam se da su zainteresovani građani Grahova čuli vaš odgovor, a ja ću ih svakako upoznati i dostaviti vaš odgovor kad ga dobijem u pisanoj formi i u dogovoru sa njima preuzeti i preduzeti dalje korake. Zahvaljujem.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala i vama, kolega Bulajiću.

Prelazimo na pitanje koje je postavio kolega Milić. Izvolite, kolega.

SRĐAN MILIĆ:

Zahvaljujem, potpredsjedniče.

Gospodine ministre, u potrazi već nekoliko mjeseci za odgovorom na pitanje ko su izvoznici oble građe sa teritorije Crne Gore, kao i koja je količina izvezene oble građe za period od prethodnih pet godina, po godinama uz pojedinačni izvoz po izvozniku, taksativno navođenje zemalja gdje se izvozi obla građa kao i novčane vrijednosti izvezene građe po godinama i direktni prihodi države po tom osnovu. Ko su koncesionari za šume, da li je bilo koncesionara koji nijesu izmirili obaveze, da li među njima ima onih koji se bave finalnom proizvodnjom, na primjer namještaja? Evo nekoliko mjeseci, gospodine potpredsjedniče Parlamenta, ne mogu da dobijem odgovor na ovo pitanje.

Prije toga bih samo želio da naglasim, gospodine ministre, hvala na odgovoru vezano za pitanja oko polisa osiguranja, ali postoje neke nedoumice, šaljem vam ponovo pitanje vezano za neiskorišćenih 70 i nešto hiljada evra po ovom osnovu da vidimo gdje su otišla ta sredstva. Obavještavam vas da mi je došao dopis od profesorice dr Slavice Jovović, samostalnog savjetnika za veterinarstvo u Ministarstvu, vezano za dokumentaciju koja je nastala iz 2003.godine, biće pitanje i po tom osnovu i zahvaljujem se za obavještenje Fabrici za flaširanje Durmitorska voda s tim što će mi trebati nešto konkretnije vezano za sve ovo, jer i vi i ja dobro znamo da su instalisani kapaciteti što se tiče naše flaširane vode negdje na 500 miliona litara a da sa druge strane muku mučimo vezano za onu trgovinu o kojoj smo govorili o prošlim poslaničkim pitanjima kada uvozimo gospodine Raduloviću, mislim sad negdje i 50 miliona evra godišnje flaširane vode. To su bili podaci za 2013.godinu.

Ovo pitanje je, moram da priznam da sam ušao u ovo pitanje eto tako, da vidim šta se dešava na tom tržištu, a onda sam shvatio gospodine ministre da imamo problem sa jednom od najjačih mafija koje postoje u Crnoj Gori, s tim da mi se ne naljute druge mafije koje su isto jake. Ali

ova, ovo je nešto neviđeno, da vi ne možete da dobijete odgovor na jedno onako malo duže što bih rekao predsjednik Vlade Đukanović, ja obično stavljam neka duža pitanja od institucija, pa onda idemo tragom gospodine predsjedniče, bićete predsjednik Parlamenta. To su pitanja Ministarstvo finansija, Uprava carina, pa oni šalju da mi dostave podatke iz Monstata, pa mi Monstat gospodine Ivanoviću dostavlja informaciju da se radi o klasifikovanim podacima koji ne mogu da budu dostupni predsjedniku SNP-a i poslaniku u Skupštini Crne Gore. Ovo me podsjeća negdje gospodine Damjanoviću i gospodine Bulajiću na onupriču oko Elektroprivrede Crne Gore kad nijesmo mogli da dobijemo podatke ko su najveći dužnici Elektroprivrede Crne Gore, pravna i fizička lica, pa sad ih obavještavamo da to imamo, jer ćemo o tome tek da pričamo, ko se štitio od menadžmenta Elektroprivrede Crne Gore. Onda ide pitanje, odgovor od direktora Uprave carina, pa Ministarstvo ekonomije koje upućuje vama, taj zahtjev sam tražio po članu 50 zaista. I onda kada su me pitali sada pred ove izbore, šta ćemo da pitamo predsjedniče, a tradicionalno volim da pitam gospodina Petra Ivanovića, mislim da nije ostao ni jedan vodovod koji nijeste otvorili prije izbora, stigli ste svuđe da to u XXI vijeku otvorite. Pa ajmo, rekoh, oko šuma da vidimo o čemu se tu radi.

Jer, znate šta, gospodine Ivanoviću, imamo jedan mali problem gospodine Raduloviću, a to je činjenica da mi na primjer po osnovu naknade za korišćenje prirodnih dobara, gospodine Raduloviću, ubiremo 1.925.000 evra, a odnosi se za naknadu za korišćenje šuma, naknadu za korišćenje mineralnih sirovina i koncesionu naknadu za izgradnju i upravljanje "Marinom". Vi i ja smo u određenom smislu dođoši u Budvi. Vi znate, ja jesam tamo 40 godina, vi ste nekih 15 godina tamo, znate i sami kako se prodala "Marina" Budva sad. Pravo korišćenja koncesiono na "Marini" Budva je prodana u više desetina miliona evra, a mi od šuma od rijeka, od

kamena, od svega ostaloga i od "Marine", prihodujemo dva miliona evra, šljunka i pijeska. Dakle, postoji jedan mali problem.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Jedno pitanje - kome je prodata Marina?

SRĐAN MILIĆ:

To je već malo teže pitanje, lakše je pitanje ko je prodao Marinu.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

A za koga je teže pitanje?

SRĐAN MILIĆ:

Normalno, za Vladu Crne Gore.

Gospodine Raduloviću, molim vas da mi ne upadate ...

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Pošto je to vrlo delikatno prezime, pa zato vam kažem.

SRĐAN MILIĆ:

Nema delikatnih prezimena u Crnoj Gori.

Dakle, ono što mene interesuje, po podacima do kojih sam ja došao, gospodine Ivanoviću, ispada da je više izvezeno oble građe iz Crne Gore nego što su zvanični podaci o ukupnoj sječi šuma u Crnoj Gori, pa sam ja možda zaboravio da pitam da nijesmo mi možda uvozili oblu građu, pa se bavili reeksportom oble građe van Crne Gore. I ovo pitanje koje je vezano za odnos lokalne samouprave i Vlade Crne Gore i jedno katastrofalno stanje u

registru koncesija. Ja i to sam izvadio, spremio sam se zaista za ovo pitanje gospodine Ivanoviću, sa svim koncesionarima ovdje koje imamo, među kojima je čini mi se "Vektra Jakić" iz Pljevalja koja ima ugovor do 2036.godine za koncesije za šumu i koje nijesmo uopšte raskinuli. Jeli tako, funkcionise na takav način? Pa sam vas pitao jer vi to dobro znate, a imali smo jedan interesantan i koristan razgovor sa onim investitorom iz Italije. Da 40 miliona evra godišnje uvozimo namještaja u Crnu Goru. Mene je samo interesovalo da li neko od ovih koncesionara svoje licence prodaje drugima, kao što se dešava gospodine Raduloviću u Budvi da oni nijesu dobili licence za taksi vozila, a vi znate koliko ima taksista u Budvi, prodaju onima koji žele da riješe svoje pitanje egzistencije, a da mi ne možemo da uđemo u trag ni koliko su poreza platili ni svega ostaloga. Mene interesuje šta ima država od ovih i ovakvih koncesionara za šume, od onih koji unište seoske puteve a ne privedu ih namjeni, od onih koji unište lokalne puteve a ne privedu ih namjeni. I ovo što ja vama pričam, nemam ja ništa protiv Ministarstva poljoprivrede i šumarstva, ja hoću da zajedno, ako hoćete, uvedemo red u ovoj oblasti. Da naplatimo zadnji cent od onih koji trebaju da naplate, da im ne dozvolimo da sijeku više nego što imaju to prava i da sa druge strane onemogućimo ove za koje kažem da su najjača mafija u Crnoj Gori da ova država im služi kao izvor bogaćenja. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Ja mislim da nećete imati vremena za komentar zato što ste već deset minuta govorili.

Izvolite, ministre Ivanoviću.

PETAR IVANOVIĆ:

Mogu li ja da odgovorim? Hvala vam.

Dakle, ja jesam otvorio dosta vodovoda, otvoriću ih još, otvoriću ih još do kraja ove godine i otvoriću ih još u naredne dvije godine. Ne zato što smo u 21. vijeku nego zato što sam našao način da bolje povežem i organizujem ljude koji žive na područjima gdje nema vode, lokalnu vlast i ministarstvo i na to sam ponosan. Ponosan sam zbog toga što smo razriješili mnoge probleme od kojih su neki bili nerazriješeni i do 20 godina, ponosan sam zbog toga što smo pokrenuli neke nove inicijative i otvorili vodovode gdje nije bilo vode. Ali ipak to nije bilo vaše pitanje. Vaše pitanje radi javnosti, a nadam se da mi nećete zamjeriti predsjedavajući dobio sam juče u 16 časova i ja vjerujem vašoj evidenciji ali nadam se da vi ne uzimate meni pravo da kažem ono kako jeste, a vidjećemo ko potpisuje te dopise. Što se tiče rezultata izbora neću komentarisati jer sam svatio da to nije pitanje da bi smo otvarali polemiku, a što se tiče odgovora svako ko se obratio Ministarstvu poljoprivrede dobio je odgovor do sad.

Gospodin Milić poziva se na neke od članova Poslovnika, mislim na član 50, kad god to učini dobije odgovor, mi se potrudimo da damo najkvalitetniji odgovor koji možemo da damo u tom momentu, iako često prikupljanje tih podataka znači saradnju sa jednim veoma velikim brojem institucija koji nijesu resorne u nadležnosti Ministarstva poljoprivrede i nadam se da u tome prepoznajete našu namjeru da dođemo do pravog podatka i da damo svoj doprinos razrješavanju problema, a ne da se kroz duge i kratke odgovore nastojimo sakriti od vašeg pitanja, to nam nije bila nikakva namjera. Prema tome, koliko god imate pitanja u jednom razumnom roku koje je moguće mi ćemo pripremiti odgovore.

Što se tiče uređenja oblasti drvoprerade. Drvoprerada je od skoro prešla u nadležnost Ministarstva poljoprivrede, dakle drvo prerada nije bila u nadležnosti Ministarstva poljoprivrede na početku rada Vlade. Mi smo izvršili transfer nadležnosti unazad nekoliko mjeseci, ja se bavim svakim

problemom na najstudiosniji mogući način. Znam da se isplaćuju premije na vrijeme, razgovaram sa poljoprivrednim proizvođačima, znam kako predstavljamo mjere, znam šta se dešava oko povećanja proizvodnje, promjene oblasti izvoza, proizvodnje mlijeka, znam koliko često ljudi napadaju sa pravom ili bez prava, ali dolazi na red i drvoprerada. I sa drvopreradom ću se na isti način baviti kao i sa mlijekom, a podsjetiću Vas da smo imali neke razgovore oko proizvodnje mlijeka prije godinu dana. Pogledajmo rezultate. Prošle godine je rast 11%, ove godine rast 5%, veći broj proizvođača itd. Kada govorimo nema nikakve diskriminacije, nikakve diskriminacije nema, nikakve diskriminacije svi koji ispunjavaju kriterijume koji su javno objavljeni dobijaju, ostvaruju svoje pravo na premiju.

Kada je u pitanju oblast drvoprerade, ono što je nama veoma interesantno jeste da se mora napraviti daleko veći red kada je u pitanju upotreba koncesija. Mislim da negdje ne pravite razliku između privatnih šuma i šuma u državnoj svojini, kada su u pitanju podaci da ne pravite razliku kada je u pitanju pravo prenošenja dobijenog posle nekih ugovora o trgovini oblovina. Ali ono što mene zanima kao ministra jeste da povećamo radna mjesta, da povećamo što je moguće veću proizvodnju u Crnoj Gori, i da povećamo vrijednost našeg izvoza. Slažem se sa vama, vrijednost izvoza se ne može povećati ukoliko je to samo oblovina makar da idemo na nivo rezane građe, ako ne možemo ići u neke druge kvalitetnije nivoe prerade. Ima kompanija koje se bave proizvodnjom namještaja jedna on njih je kompanija "Mirai." Ima kompanija koje se bavi izvozom namještaja ali saglasnost ima mnogo mnogo prostora za poboljšanje. Nadam se da i pitanja na koja ste aludirali gdje ste dobili odgovore rasvjetljavaju jedan dio zamršene statistike sa kojom se i ja suočavam i da moram imati realno stanje. Ono što smo mi promijenili već kod prethodnog oglasa koji je još

u toku jeste da smo upozorili sve drvoprerađivače da nećemo nastavljati nikakve ugovore kod kojih vidimo da nije ispoštovana neka od klauzula prethodno zaključenog ugovora. Dakle, ako se u ugovoru nalazilo da nema izvoza oblovine a bilo ga je u međuvremenu takvi će se ugovori raskidati, ako je u ugovoru stajalo da je obaveza koncesionara koji je dobio pravo da siječe šumu, da...(Prekid) pogonima onda to mora da se desi. Dakle, ono što mogu da uvjerim i Vas i ovaj uvaženi dom jeste da će pravila igre biti dosledno poštovana, ali i ja isto tako imam brojna pitanja i ja isto tako pokušavam da dobijem odgovor na ta pitanja, i ne pravim nikakvu razliku između onih kojima postavljam pitanja. Veoma mi je stalo do drvoprerade iz razloga što vjerujem da može mnogo da utiče na promjenu salda uvoza i izvoza u Crnoj Gori. Ali smo morali objediniti nadležnost pri čemu sam ponudio da šumarstvo bude tamo gdje je drvoprerada ili drvoprerada bude tamo gdje je šumarstvo. Tako je nekad i bilo, ali imati dvije odvojene cjeline za nešto što predstavlja resurs koji se ne koristi na najekonomičniji mogući način ipak mislim da je bila greška. I da je dobro da smo to objedinili. Eto nadam se ćete biti zadovoljni i sa odgovorom koje ćemo dostaviti u pisanoj formi. Tu su cifre koje sam uspio da dobijem od Uprave carina za ovako kratak rok, ali to ne znači da treba stati sa ovom matematikom. Vi spadate u one poslanike koji su veoma aktivni, koji postavljaju dosta pitanja i siguran sam da ćemo i na ovu i na ostale teme biti u prilici dalje da vodimo kvalitetne razgovore sve u interesu povećanja izvoza ne oblovine nego drveta većeg stepena prerade iz Crne Gore. Hvala vam. Izvinjavam se.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala i vama, ministre.

Nemamo više televizijski direktni prenos .

Izvolite, gospodine Miliću.

SRĐAN MILIĆ:

Dakle, gospodine ministre da Vas ja zamolim nešto, nemojte mi odgovarati ovo što su mi odgovorili ovi iz Uprave za carine i Monstata. Ako im budete davali CD koji su oni poslali ili ako vam je odgovor iz Uprave carina ova tabela, nemojte mi je slati jer mi ne znači ništa. Ona znači tabelarni prikaz, po godinama, tarifnim brojevima, količini i jedinici mjere, eto zbog digniteta ovoga doma neću upotrijebiti neke riječi koje su zabranjene Poslovníkom. Ali nešto vam garantujem što bi rekli gospodine Raduloviću ovi moji Crmičani "garantu vam dajem da nećemo stati", nego ćemo zaista da nađemo šta se ovđe radi. Dakle, ne može mi niko reći da nakon svih ovih godina možemo da imamo koncesionare koji su obveznici ove države ne samo po osnovu koncesije nego i plaćanja poreza ovoj državi, da su to minorni iznosi. Sad govorim u globalu, ne govorim samo oko šuma, govorim i o ovome šljunku i pijesku, govorimo o kamenu, govorimo o vodi, govorimo o svemu, govorimo o marinama. Dajte ljudi da stanemo jedan put. Znači mogu ja u političkom smislu da govorim o vama što god ili Vi o meni, ali negdje neću da dozvolim da neko krade ovu državu, ja samo pitam ove vaše riječi koje ste rekli oko vodovoda čuju li vaši prethodnici. Niti je sve počelo u ovom Parlamentu samnom, a budite sigurni niti je Ministarstvo poljoprivrede počelo sa vama. Dakle, i oni su prije vas nešto radili počevši od ministara poljoprivrede koji su pripadali i pripadaju SNP-u Crne Gore. Hoćete li da Vam čitam imena ovih firmi? Znaete šta mogu da stavim pored ovoga svakog imena ove firme - finasijer DPS-a. Pored svakoga od ovih koncesionara, uglavnom da budem precizan, mogu da stavim finasijer DPS-a. Ako možemo bez dobacivanja iz moga kluba. Imamo gospodine Raduloviću Karapidis bros, Spaj. Znaete o čemu pričam? Sa Žabljaka. Pet različitih koncesionih ugovora je s njima sklopljeno od 2000. godine, koje

sam tražio pet godina unazad, do 2014. godine. Što danas imamo na Njegovuđi? Znam, možemo da kažemo, 24. oktobra 2013.godine, gledajte, evo ne čitam podatke, gospodine Ivanoviću, 24.oktobra 2013. godine uspjeli ste konačno da prebacite to kod vas u vaš resor. Ali ajde da kažemo i to da se to uradi od nekih osam mjeseci...(Upadica). Raskinuli smo koncesiju sa njima, ostavili Pilanu na Njegovuđi onako u kakvom je danas stanju. Imamo megalomanski projekat, valjda ćemo se složiti nas dvojica oko toga, u Pljevljima, imamo i dalje koncesije, imamo preprodaju lincenci i koncesija, ministre. Dobro, vi vrtite glavom koliko god hoćete oko svega toga. Samo da ja završim pa ćete vi dobiti riječ od gospodina Radulovića, oko svega ovoga. Dakle imamo, kako se zove onaj iz Mojkovca, onaj čuveni trudbenik, onaj što je krčio tamo, Strahinja po Nikšiću, po planini puteve razvaljiva, pa se narod morao dizati da to štiti, pa je to jedan od onih uspješnih privrednika. Radonjić se preziva, je li tako? Pa imamo ove Boj komerc iz Andrijevice, pa imamo ove druge da ne pominjem, imamo, Strahinja, iz Nikšića sedam različitih ugovora potpisanih sa firmom o koncesiji za šumu. Ja ne znam šta su proizveli, i onda se postavlja samo jedno pitanje. Čekajte ljudi nemamo toliko šume. Izvozimo stalnu oblovu građu van granica Crne Gore, imamo kontrolisani kaos u registrima koncesija, kontrolisani kaos u carini, kontrolisani kaos u registru svega onoga što je naplata poreski potraživanja i vjerujte mi tražiću na sjednici Odbora za ekonomiju, finansije i budžet posebno saslušanje direktora Poreske uprave da mi kaže koliko mi imamo prihoda od toga što neko od naših šuma sebi stvara enormno bogatstvo i skim je povezan iz Vlade Crne Gore ili iz resornih drugih organizacija, onih ustanova u Crnoj Gori. Izvinjavam se, vezaću se za jedno pitanje koje je gospodin Kaluđerović postavio.

Dakle, ovo sve o čemu ja danas pričam ovđe, gospodine Raduloviću, ne može da bude organizovano bez nekoga iz sistema koji je dao aber da se to na takav način završava. I to je poenta čitave price. Idimo tragom novca, vidimo ko nam uskraćuje ovđe za prihode, doći ćemo do onih u Vladi Crne Gore, u institucijama koje postoje u Vladi Crne Gore, koji su omogućili da se na ovakav način ponaša najveći dio viih koncesionara. Izvinjavam se gospodine potredsjedniče.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Mnogo ste pitanja pokrenuli, kolega Miliću, i ne bi bilo priči kraja.

Hoćete li Vi nešto? Izvolite.

Znate li samo jednu činjenicu, kad smo imali GDP sa negdje oko 60-70% realne ekonomije, da je drvoprerada učestvovala sa 10%.

PETAR IVANOVIĆ:

Ako mi dopustite mogućnost, bez ikakve namjere da trošim i vaše vrijeme, jer teško da u kratkom roku mogu odgovoriti na sva pitanja, ali vam se zahvaljujem na dva minuta. Znam da nema televizijskog prenosa. Ne radim ovo zbog televizijskog prenosa, nego radim zbog karaktera problema koji ste otvorili. Svjesno ili nesvjesno, ne ulazim u to.

Ja vas molim da kao ljudi koje sjede u ovom uvaženom domu razumijete kako funkcioniše taj segment sistema. Ugovore koje vi navodite nije potpisalo Ministarstvo poljoprivrede, potpisala ih je Uprava za šume shodno Zakonu o šumama. Ima nekoliko slučajeva gdje smo davali nalog Upravi za šume da se raskinu koncesije i ulazili u prvostepeni i drugostepeni postupak. Meni je važna dinamika raskidanja koncecija tamo gdje ima uslova da se koncesije raskinu, a to je svuda gdje se ne poštuje ugovor. Tačno je, Njegovuđa izgleda tako kako izgleda, ali ne mojom

voljom i ne željom ministarstva koje vodim, nego vakuumom koji koriste pojedini ljudi, koji je u pravnom sistemu napravljen tako da se koristi jedno ogromno vrijeme a ne rješava se problem. Ako nastavimo tako da radimo, ne radimo dobro. Ja vas molim kao ljude koji su u ovom Parlamentu, kada govorimo o usvajanju zakonskih propisa da samo radimo to na način da imamo što je moguće manje tih pravnih praznina.

Još jedna stvar. Model koji je na snazi sada razlikuje se od ovog modela o kojem govori profesor Radulović. Profesor Radulović s pravom govori, na jedan period kada se nije sklapao ugovor o koncesiji na način da vi imate drvo koje je u dubjećem stanju nego ste imali javno preduzeće koje obavi čitavu sječu, i vi vidite to što hoćete da kupite i to kupite. Sada vi kupujete nešto što ne znate da li će baš biti onako kako stoji u ugovoru, zbog bolesti šuma, zbog požara, zbog različitih stvari moguće da imate nešto što stoji u ugovoru, a što nije ekvivalentno realnom stanju. Konsekvence toga jesu i niži prihodi od onih koji bi trebalo da budu ostvareni kroz sistem ugovora. Ali ja jesam za to da se razmisli o sistemu, da li je ovaj sistem doznačavanja dobar sistem ili ne, jer sigurno ne daje mogućnost ni vama ni meni da ono na šta računamo kao prihode i ostvarimo u slučaju požara i u slučaju bolesti šuma. Eto, u najkraćem to sam samo htio reći radi jednog dijela tumačenja.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala, ministre.

Ali da ne otvrate nova pitanja. Izvolite.

SRĐAN MILIĆ:

Ja preporučujem, gospodine Damjanoviću, da izvještaj o radu Komisije za koncesije dostavimo ministru, da on vidi šta su tamo napisali ljudi

vezano za ovaj sistem i ovaj vakuum prostor. Ali, gospodine Raduloviću, samo jedna mala stvarčica oko toga. U tom izvještaju konstatuju da se konzorcijum Hajla Rožaje žalio Komisiji za koncesije zato što je konzorcijum Paučina 2012 Rožaje dobila pravo iskorišćavanja šuma. Znači u čemu je problem? Toga konzorcijuma Paučine 2012 nema u spisku ovih kome su date koncesije. Znači niti ima Hajle Rožaje niti ima Paučine Rožaje, ali se oni jedni drugima žale zato što je jedan dobio, a drugi nije dobio. Postavlja se pitanje ko se ovđe šali sa ovim narodom. Znači, imate firme koje se bave izvozom oblove građe, sječom šuma i svega ovoga ostalog, ali nemate prihoda u budžetu. To je ona takozvana fiktivna zaposlenost. Hvala vam velika.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala i vama, kolega.

Zahvaljujem se na učešću u današnjoj raspravi ministru Ivanoviću. Još da Vas pitam, kada ste tu, kad će biti vodovod u Komane.

PETAR IVANOVIĆ:

Radi se o vodovodu koji se nalazi na prostoru dvije opštine, Podgorica i Danilovgrad, radi se o tehničkim problemima koji moraju da se usaglase između dva vodovoda. Upravo se na tome radi i vrši se dopuna projekta. Očekujem da dopuna projekta bude gotova do treće nedjelje juna. Ako taj projekat bude davao dovoljne količine, nakon što je preprojektovan, brzo će se krenuti u njegovu realizaciju, ako ne bude nastaje problem. Onda moramo tražiti alternativna rješenja. Znači, treća nedelja juna, u zavisnosti od projektovanja, mogu vam dati tačan odgovor kada se kreće.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Dobro.

Kolege, danas završavamo sa radom, sutra ako bog da počinjemo u deset sa ministrom Žugićem, a onda ćemo vas informisati ko dalje.

Znači, ministar Žugić u deset sati. Lijep dan. Hvala, prijatno.

29. 05. 2014. u 10.00h

PREDSEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Dobar dan, poštovane kolege.

Nastavljamo sa postavljanjem poslaničkih pitanja.

Na redu je ministar finansija Radoje Žugić, koga pozdravljamo.

Prvo pitanje postaviće poslanik Aleksandar Damjanović.

Kolega Damjanoviću, izvolite.

ALEKSANDAR DAMJANOVIĆ:

Zahvaljujem, potpredsjedniče Mustafiću.

Poštovani ministre Žugiću i poštovani kolega Bulajiću, generalni sekretaru, pošto smo mi jedini jutros ovdje u sali, toliko o odgovornosti i radnim obavezama, ali svakako da odradimo ono što je u domenu našeg posla.

Ja sam postavio ministru finansija sljedeće pitanje: „Koliko je u periodu 01.01. - 25.05. otpisano kamate na poreske i carinske obaveze, shodno Zakonu o otpisu kamate na carinske i poreske obaveze, ko su poreski, odnosno carinski dužnici kojima su otpisane obaveze i da li je ova mjera, po Vašem mišljenju, doprinijela rješavanju, zbog neadekvatne politike Vlade Crne Gore u dužem vremenu, akumuliranog poreskog i carinskog duga?“

Odgovor sam tražio u pisanoj formi, odgovor sam dobio u pisanoj formi, sa prilogom, što smatram veoma značajnim da bih mogao da komentarišem odgovor u drugom dijelu, dakle kada ja budem dobio riječ.

Zašto sam postavio ovo pitanje? Dakle, javnosti je poznato da smo u sklopu pokušaja rješavanja pitanja poreskog duga donijeli jednu specijalnu mjeru, jedan le specijalis zakon gdje smo omogućili da, mimo organskog Zakona o budžetu koji ne dozvoljava otpis poreskih obaveza, napravimo nešto što bi bilo pokušaj da za one poreske dužnike koji plate svoj dug, otpišemo kamate koje su pretpostavljam značajno opterećivale taj dug i učinimo nešto što bi, uslovno rečeno, bio podsticaj da se dužnici odnose mnogo bolje prema državi Crnoj Gori.

I pošto je ta mjera trajala mjesec dana, sada možemo da svedemo bilans ovog zakona, odnosno da vidimo možda i uzroke zašto smo ovu mjeru i donijeli. Dakle, podsjetiću da članom 1 ovog nevelikog zakona koji ima svega devet članova, mogli su se otpisivati dugovi i poreski i carinski. U odgovoru sam dobio da nije bilo otpisa carinskog duga, to je prva stvar. Druga stvar, nisam dobio odgovor vezan za član 8, a to je da li su lokalne samouprave, uz saglasnost Ministarstva finansija, sjećam se tog amandmana, radile isto. I možda to bude neko dodatno pitanje, odnosno informacija koju ćete negdje proslijediti da vidimo kako su se lokalne samouprave odnosile prema ovoj obavezi. I svakako vezano za evidenciju bilo je propisano da je organ uprave dužan da vodi evidenciju o podnijetim zahtjevima za otpis kamate, vrsti i iznosu u skladu sa zakonom.

Naravno, objavljuju to na internet stranici i to je Poreska uprava uradila, i to sam iskoristio nakon sagledavanja izvještaja poreske uprave da postavim sljedeće pitanje. Odgovor sam dobio sljedeći, i tu zaokružujem ovaj prvi dio, da je ukupno otpisano 904 hiljade evra kamate, da je plaćeno oko

3,4 miliona poreskog duga od nekih 300 miliona duga, dakle 1%, ili 900 hiljada kamate od nekih 90 miliona kamate, što je opet 1%.

Vi, ministre, kažete da ste zadovoljni ovom mjerom koja se može smatrati efikasnom i opravdanom, iako je svega 1% kamate otpisano po osnovu Zakona koji je ovaj parlament morao da donese, pa bih samo čuo detaljno obrazloženje zašto ste i na koji način zadovoljni sa 1% otpisa kamate. Hvala vam.

PREDŠEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Hvala vam, kolega Damjanoviću.

Ministre Žugiću, izvolite.

RADOJE ŽUGIĆ:

Zahvaljujem, gospodine Mustafiću.

Uvaženi poslaniče Damjanoviću,

U odgovoru na vaše poslaničko pitanje ističem sljedeće: U periodu od 01. januara do 25. maja ove godine, poreska uprava je, shodno odredbama Zakona o otpisu kamata na poreske i carinske obaveze, izvršila otpis kamate u ukupnom iznosu od 904 hiljade 582,12 eura, za pripadajuće poreske obaveze koje su plaćene do 31.01. ove godine u iznosu od tri miliona 469 i 490,16 eura. Napominjemo da nije bilo otpisa kamata na izmirenje zaostalih carinskih obaveza.

Shodno navedenom zakonu pravo na otpis kamata iskoristilo je 200 poreskih obveznika. Listu o otpisu kamate sa naznakom naziva i imena poreskog obveznika, iznosom uplaćene obaveze i po tom otpisane kamate vam dostavljamo u prilogu i dobili ste tu listu. Nadam se da je transparentnost ono što krasi rad ovog ministarstva.

S obzirom da je veliki broj poreskih obveznika ostvario pravo na otpis kamate, odnosno relativno veliki broj, čija je posljedica smanjenje poreskog duga za aprosimativnih 4,5 miliona eura. Primjena ovog zakona se može smatrati relativno efikasnom i opravdanom. Podsjećamo da je donošenje zakona o otpisu kamate na poreske i carinske obaveze jedna od mjera za povećanje efikasnosti naplate javnih prihoda utvrđena planom poreske uprave za smanjenje poreskog duga koji je usvojen shodno zaključcima Skupštine Crne Gore, te da je njegovom implementacijom ostvarena naplata poreskog duga u naznačenom iznosu uz otpis kamate od 904 hiljade 582,12 eura na poreske obaveze koje su jednokratno plaćene zaključno sa 31. januarom ove godine.

Na ovaj način jedan broj poreskih obveznika koji je imao zaostale poreske obaveze koje su prouzrokovane dugogodišnjom ekonomskom krizom, ali treba reći i unutrašnjim ranjivostima prevazišao je makar djelimično teškoće u poslovanju putem deblokade računa, brisanjem založnog prava i sl. čime su se stvorili uslovi da se u navedenom periodu blagovremeno izvršavaju tekuće budžetske obaveze, odnosno čime je dat skroman doprinos ukupnom ekonomskom oporavku.

Saglasan sa time da je visoka akumulacija duga kamen o vratu preduzetništvu, oporavku, ekonomskom rastu, te smo i u ovoj godini u ekonomskoj politici kroz mjere fiskalne konsolidacije planirali dalje aktivnosti, ne kroz formu zakona, već kroz druge modele vezano za smanjivanje poreskog duga odnosno ozdravljenje u mjeri mogućeg svih poreskih obveznika. Lokalne samouprave, kao što znate iz priloga koji je dostavljen, nijesu pokazale interes za izmirenje obaveza po ovom osnovu, a Poreska uprava je uredno vršila evidenciju i o tom postoji precizna evidencija svih poreskih obveznika koji su platili dug po ovom osnovu. Zahvaljujem.

PREDŠEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Hvala, ministre.

Poslaniče Damjanoviću, želite li komentar?

Želite, izvolite.

ALEKSANDAR DAMJANOVIĆ:

Na kraju kažete da lokalne samouprave nisu izrazile interes da rješavaju pitanje duga na ovaj način, duga prema njima, a onda pretpostavljam i duga lokalne samouprave prema budžetu. Malo, ministre, pogledajte način na koji se onda centralna vlada odnosi prema lokalnim samoupravama koje neće da mrdnu prstom da bi naplatile makar dio duga na lokalnom nivou, a onda s tim novcem, je li tako, napunili državnu kasu, jer su one jedan od najvećih dužnika u Crnoj Gori.

No, da malo komentarišem tabelu koju ste mi dali, gdje je 200 obveznika 173 fizička lica i 27 privrednih društava platilo ovu obavezu i iskoristilo pravo po zakonu. Da se ne bavim fizičkim licima, iako ovdje ima interesantnih i javnosti poznatih fizičkih lica, ali apsolutno zakon je jednak za sve, i neka su iskoristili prednosti ovog zakona. I da prihvatim da je 1% otpisa ukupne kamate 900 hiljada od 90 miliona relativno uspješan zakonski projekat, ali, ima jedan mali problem. Jedna jedina firma, odnosno obveznik od ovih 200 koji se zove, da budem potpuno precizan da ne bih pomiješao, DOO Hit Montenegro Budva je platio 2,2 miliona duga, a otpisano mu je 557 hiljada evra kamate, ili 60% ukupno otpisa kamate. Kada bi njega izvukli iz zakona, ne bi imali ni 0,3-0,4% otpisa kamate.

E sad, mogu da pretpostavim da se ova firma uredno javila, iskoristila prednosti zakona, i ratosiljala sa, ovako narodski rečeno, pola miliona duga na račun države, platila je 2,2 miliona. Možda, a moje pravo je da sumnjam, da smo zakon dinijeli samo zbog ove firme, možda. To je druga stvar.

Treća stvar, kako je moguće da firma čija je djelatnost po registru Privrednoga suda odnosno Poreske uprave „kocka, kazina turizam itd“, duguje državi 2,5 miliona, odnosno 2,8 miliona evra s kamatama. Ako je i to moguće, po meni je to nemoguće, kako je moguće da ona nije evidentirana u listi najvećih poreskih dužnika na dan 25. oktobar 2013. godine, nema je naravno ni aprila 2014. jer je valjda platila svoj dug, ali je nema ni u vremenu prije nego što je platila taj dug. Iako, recimo, sam nasao ovdje DOO "Razvršje" sa dugom koji je sada plaćen, kamata otpisana i sada ga nema na ovoj listi, ali DOO Hit Montenegro ne postoji ni na listi dužnika u oktobru mjesecu, a onda se volšebno pojavljuju sa 2,28 miliona duga koji plaćaju državi, a država im optlaćuje 557 hiljada 0,75,23 evra kamate.

Dakle, nastavićemo da se dobro pozabavimo poreskim dugom. Očigledno, gospodine Miliću, ovo što četiri godine ja i vi pokušavamo u ime SNP-a, a nemamo na žalost podršku u ostalim klubovima i kolegama, nije dovoljno. Ovdje ima, ministre Žugiću, mnogo stvari da se dobro dobro preispita i dobro ćemo se popričati. Ima li još koja firma poput DOO HIT Montenegro, šta je sa ostalim firmama u oblasti ove djelatnosti igara na sreću, da ne govorim u nekim drugim djelatnostima, ugostiteljstvu, turizmu i td? Mislim da je ovo veoma indikativna stvar, i ja ću se pozabaviti time da javnost dobije jedan dio podataka, dakle iz ovog odgovora, čuvajući naravno fizička lica i td. ali svakako privredna društva manje. Mislim da bi i vi kao ministar finansija, trebali da u naknadnoj fazi date neke odgovore i ovom parlamentu, Vlada kompletna svakako, jer samo sagledavanjem ovih podataka koje imamo, jasno je da nešto debelo ovdje nije u redu.

PREDŠEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Hvala, kolega Damjanoviću, imate i Odbor kojim rukovodite i druge načine da ovu temu dalje razrađujete.

Kolega Miliću, vi ste tražili proceduralno. Izvolite.

SRADAN MILIĆ:

Da ne zloupotrijebim proceduru, obraćam se vama, gospodine potpredsjedniče,

Tokom razgovora kojeg sam imao prekjuče sa gospodinom predsjednikom Opštine Plav, sadašnjim i budućim predsjednikom Opštine Plav, došao sam do informacija vezanih za način kako se obračuvaju koncesije koje su isto dio posla za koji bi morali da nađemo model kako ćemo sve to da završavamo. I kad čujem ovakve podatke da postoje firme koje se ne nalaze u registru, a o tome smo govorili sa gospodinom Šahmanovićem juče, koje se ne nalaze u registru dužnika, a plaćaju ove sve obaveze, molim vas da vaš autoritet založite da ta evidencija apsolutno bude na kvalitetan način i kod Ministarstva finansija i kod drugih ministarstava, da ne bismo došli u ovakvu situaciju gdje imamo jedan karakterističan primjer da postoji firma koja duguje 2,5 miliona evra, kamata je 500 hiljada evra. I onda, gospodine Mustafiću, postavlja se pitanje koliko su oni dugovali i zašto nisu bili na listi dužnika.

Hvala vam velika.

PREDSEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Hvala.

Ne može komentar jer je proceduralno reagovanje. Bilo je meni upućeno, ministre, na žalost.

Sljedeće pitanje će postaviti poslanik Strahinja Bulajić. Izvolite.

STRAHINJA BULAJIĆ:

Poštovani potpredsjedniče Musfatiću, poštovani gospodine ministre,

Zamoljen sam od grupe radnika, odnosno Udruženja radnika Auto-moto društva "Milo Cicović" iz Nikšića da postavim poslaničko pitanje u cilju dobijanja informacija koja se tiče njihovog statusa, egzistencije njih i njihovih porodica.

Auto-moto društvo "Milo Cicović" iz Nikšića traje preko 60 godina i društvo je uvijek radilo kao privredna organizacija koja je sama sebe finansirala i uvijek državi uplaćivala ono što državi i pripada.

Kako su me obavijestili radnici i penzioneri Auto-moto društva smatraju, bolje reći kategorični su u tvrdnji da su se od njihovih ličnih primanja odbijala sredstva na ime kredita i od tih sredstava da je kupljeno i zemljište i građeni objekti društva. Takođe, zahtijevaju da država, ukoliko je kupila plac i gradila pomenute objekte to i potvrdi i dokaze iznese na uvid javnosti. Isto tako tvrde da je samo ideja o osnivanju Auto-moto društva bila državna i ništa više od toga, a da su praktično sve ostalo stvorili sami radnici. Nekad je u tom društvu radilo 80 radnika, a sada je ostalo samo njih petoro.

Dakle, poslaničko pitanje glasi: „Da li je imovina Auto-moto društva "Milo Cicović" iz Nikšića vlasništvo države ili je to vlasništvo bivših i sadašnjih članova i zaposlenih u tom društvu?“ Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Hvala vam, kolega Bulajić.

Ministre, izvolite.

RADOJE ŽUGIĆ:

Zahvaljujem, potpredsjedniče Mustafiću. Iako bih zamolio da mi jesmo gosti u Parlamentu, osjećamo se kao domaći, ali da poštujemo pravilnik

makar ako se tiče poslaničkih pitanja, da nam date šansu ako je dodatni komentar da damo i svoj komentar.

Ako je to stvar demokratije ili, kako reče gospodin Milić, nove većine, onda da poštujemo sve.

PREDSEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

To je stvar Poslovnika.

RADOJE ŽUGIĆ:

Ako se dotičete pitanja na koje mi dajemo odgovore, a nemamo šansu da damo naknadni komentar na bazi onog što je gospodin Milić saopštio a nije postavio pitanje, puni prostor da u narednom interakciji postavi pitanje i da damo svoje odgovore. Nema selektivnosti u dijelu koji se odnosi na naplatu poreskih potraživanja na sivu ekonomiju i na sve aktivnosti u poreskom dijelu. Postoji prostor za greške, i mi ćemo vas, gospodine Damjanoviću, dodatno obavijestiti o tome kako se to moglo desiti da HIT Montenegro ima toliki poreski dug sa akumuliranom kamatom, a da to ne bude ranije naplaćeno. Dobićete i vi i javnost precizan odgovor po tom osnovu.

Izvinjavam se zbog ove male digresije.

Izvinjavam se i gospodinu Bulajiću. Znam otprilike genezu Auto-moto društva "Milo Cicović", radio sam punih osam godina u Auto-moto savezu Crne Gore i saradivao tada sa tom uspješnom kompanijom, veoma dobrom. Znam, takođe, da pojedini radnici koji su sada penzioneri iskazuju negodovanje određenim zakonskim normama i traže od države da da potvrde o statusu imovine, građevinskih objekata i zemljišta. U tom pravcu, u tom cilju smo se obratili nadležnim organima, dobili podatke koje ću

vam sad prezentovati. Ja se nadam da je služba Ministarstva finansija vama i dostavila sve podatke koji se tiču upravo ovog dijela odgovora na koji želim da dam potpuno jasan odgovor.

Dakle, u vezi sa vašim pitanjem, obavještavam vas da je Ministarstvo finansija povodom istog izvršilo uvid u Centralni registar privrednih subjekata Crne Gore i pribavilo list nepokretnosti, upravo ono što su tražili zaposleni radnici ili penzioneri Auto-moto društva "Milo Cicović" od Uprave za nekretnine, područne jedinice Nikšić, kao i rješenje Skupštine opštine Nikšić od 6. juna 1968. godine i posjedovni list područne jedinice Nikšić.

S tim u vezi, odgovor je da je uvidom u dostavljenu dokumentaciju, utvrđeno da je Auto-moto društvo "Milo Cicović" iz Nikšića nevladina organizacija čiji su osnivači fizička lica, i to tri fizička lica. Imate ih, takođe u dokumentaciji. Objekti upisani u list nepokretnosti broj 696 KO Nikšić, nalaze se u svojini ove organizacije, dakle u svojini Auto- moto društva "Milo Cicović", dok je zemljište koje je predmet vašeg pitanja u statusu korišćenja.

Rješenjem Skupštine opštine Nikšić od 6. juna 1968. godine predmetne nepokretnosti su izuzete iz posjeda bivšeg sopstvenika bivšeg vlasnika Petrović Jelene i ustupljene Auto-moto društvu "Milo Cicović" na korišćenje u tom vremenu.

Iz posjedovnog lista broj 1579 područne jedinice Nikšić proizilazi da je Auto-moto društvo "Milo Cicović" vlasnik cjelokupne imovine sadašnjeg Auto moto društva "Milo Cicović" iz Nikšića.

Takođe, za sve ovo što sam pročitao u odgovoru postoji dokumentacija koju smo dobili od nadležnih organa. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Hvala, ministre.

Poslaniče Bulajiću, želite li komentar? Izvolite.

STRAHINJA BULAJIĆ:

Poštovani ministre, koristim priliku da vam zahvalim zbog toga što sam dobio već pisani odgovor, što u ovom domu baš i nije tako čest slučaj. Takođe, želim da najavim i dodatno pitanje, potpredsjedniče Mustafiću, na koje će ministar možda i sada moći da da odgovor. Ali, prije toga želim da vam skrenem pažnju na sljedeće: Zaposleni hoće da im se vrati imovina kako bi svi bili upisani kao osnivači i kako bi i dalje nastavili sa radom, što je najvažnije. Oni su, gospodine ministre, uputili Vladi dopis 4.marta 2014.godine, koji je potpisao predsjednik udruženja sadašnjih i bivših radnika Auto moto društvo "Milo Cicović" Branislav Draganić. U tom dopisu stoji da su se već obraćali ministarstvima ekonomije, unutrašnjih poslova, rada i socijalnog staranja, Agenciji za sprečavanje korupcije i tužilaštvu, zbog uništavanja ugleda i imovine Auto moto društva. U tom dopisu stoji i sljedeće citiram: " Posjedujemo dokumentaciju, koja govori da su prilikom gradnje Auto moto društvo "Milo Cicović" Nikšić, kao i sami plac na kojem se nalaze objekti putem kredita, kupovali i gradili radnici Auto moto društva, zatim te kredite vraćali putem ličnih dohodaka. Posljedica lošeg i neodgovornog ponašanja rukovodećih struktura je veliko zaduženje, lični dohodak se ne prima već 12 mjeseci, što sve ugrožava egzistenciju nas i naših porodica. Položemo pravo na imovinu društva i stalo nam je da navedena firma i dalje ostaje i bavi se djelatnošću od interesa za sve nas".

Takođe, kako su me obavijestili iz Udruženja, imovina Auto-moto društvo "Milo Cicović" prevedena je pod firmu NVO "Milo Cicović" od strane nekolicine ljudi koji su u tom društvu radili veoma kratko ili ni toliko. I tu je ono moje dodatno pitanje koje sam najavio, a glasi: "Da li je zakonom precizirana mogućnost da imovinu Auto-moto društva "Milo Cicović" neko ko

po tvrdnji, dakle Udruženja nije radnik Auto moto društvo prepíše na sebe i slovi kao osnivač tog društva?

Zahvaljujem, ako možete odmah.

PREDŠEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Hvala vam.

Ministre, da li želite sad da odgovorite na dodatno pitanje ili će te dostaviti u pisanoj formi?.

U pisanoj formi. Hvala vam.

Sljedeće pitanje postaviće koleginica Snežana Jonica. Izvolite.

SNEŽANA JONICA:

Hvala, potpredsjedniče.

Dame i gospodo poslanici, poštovani građani, gospodo ministri,

Ministru finansija gospodinu Žugiću postavila sam sljedeće poslaničko pitanje:

Tražim da mi dostavite Odluku Vlade o izdavanju garancija preduzeću Melgonia Primorka donijetu na sjednici u julu 2010.godine, kao i informaciju o tome da li je firma Melgonia-Primorka nakon toga sredstva dobijena od NLB banke na osnovu navedene garancije upotrijebila za "investiciona ulaganja, pokretanje proizvodnje i isplatu obaveza prema radnicima", te da mi dostavite preciznu informaciju o načinu utroška sredstava dobijenih na osnovu kredita kod NLB banke u iznosu od 14,4 miliona eura, kao i podatke koji iznos je utrošen i za koja investiciona ulaganja, koji iznos je utrošen za pokretanje proizvodnje i koja proizvodnja je pokrenuta i koji iznos je utrošen za isplatu obaveza prema radnicima, i to taksativno za zaostale zarade, socijalni program i povezivanje radnog staža.

Imajući u vidu da je Vlada Crne Gore izvršila 31.marta 2014.godine plaćanje cjelokupnog duga po garanciji NLB Montenegro Banke i da vas je Klub poslanika SNP.a 5.marta podsjetio na tu obavezu, ponavljam pitanje na koje ni tada nijeste odgovorili u cjelosti:

Da li je u slučaju preduzeća Melgonia-Primorka država oštećena, ukoliko jeste, na koje sve načine i šta je preduzeto po tompitanju od strane Vlade Crne Gore?

Da li vam je poznato da su se u posljednje vrijeme u ovoj fabrici desila dva požara u kojima je uništen značajan dio imovine prije ovih požara koji su se desili nedavno sva najvrednija oprema je isječena i prodana, a poznato je široj javnosti da je ova fabrika raspolagala pogonima za proizvodnju i preradu maslina i maslinovog ulja, linijama za preradu i proizvodnju sokova, linijom za uslužno punjenje koka kole. Fabrika je raspolagala i sa veoma savremenim pogonom za proizvodnju pare bez koje nema prehrambene industrije ili proizvodnje ovakve vrste?

Pitam sve ovo i naglašavam ovaj dio oko požara, zato što imam dilemu je li i ta informacija trebala da vas zamisli, imajući u vidu da ste znali, da vas čeka garancija. Znam, da su dokumenta vezana za Primorku već godinu dana kod Vrhovnog državnog tužioca, ali znam da se Vrhovni državni tužilac već duže vrijeme ne miješa u svoj posao kad god je u pitanju neko kome se iz nekog razloga kako iz Vlade, kako kroz neke privatizacije završavao posao. Znam da je Melgonija od 2010.godine trebala da Vladu, odnosno Ministarstvo finansija obavještava o načinu plaćanja rata. Znam da je gospodin Lukšić potpisao garanciju, pa je negdje u tom periodu prije vas imao i obavezu i da prati šta se događa u tom pravcu, pa je vjerovatno trebalo i da vas zamisli odnosno njega i vas kao dio ove priče što se sve događa tamo, a znate da prije ili kasnije ta garancija dolazi na naplatu. Znam, da obaveze prema radnicima nijesu isplaćivane, znam da nije bilo

investicionih ulaganja, znam da nije pokrenuta proizvodnja, ali ne znam je li Vlada garantovala za ovaj kredit da bi se oživjela proizvodnja i stvarno obezbijedile uplate obaveze prema radnicima ili da bi se nekome završio posao i to očekujem u vašem odgovoru da čujem.

PREDŠEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Hvala, kolegice Jonica.

Ministre, izvolite.

RADOJE ŽUGIĆ:

Zahvaljujem, potpredsjedniče Mustafiću.

Uvažena poslanice Jonica, mi smo dobili vaše poslaničko pitanje, pripremili odgovor, dostavili ga, s tim što vi imate ambiciju da se na njega odgovori u mnogo detalja. Ali smo nedavno prije odgovora na vaše poslaničko pitanje imali i zahtjev vašeg predsjednika i predsjednika kluba poslanika gospodina Milića i sve one podatke koje ima Ministarstvo finansija uredno dostavili. Tako da me ne čudi da znate sve odgovore na sva pitanja koja ste postavili, ali mi ćemo se ograničiti na ono što je nadležnost Ministarstva finansija, a svakako da ministar finansija koji plati garanciju mora biti dio priče koja se odnosi na ovakve finansijske terete.

Dakle, Vlada Crne Gore je, tačnije Ministarstvo finansija 2010.godine izdalo garanciju na kreditno zaduženje Preduzeća Melgonia-Primorka DOO Bar, kod NLB Montenegro banke AD Podgorica u iznosu od četiri miliona eura. S obzirom da navedeno preduzeće nije izmirivalo obaveze po kreditnom zaduženju, banka je 28.02.o.g. na osnovu izdate garancije koja je plativa na prvi poziv uputila Ministarstvu finansija poziv plaćanje cjelokupnog duga po ovoj garanciji. Vlada Crne Gore, Ministarstvo finansija je 31.03.o.g. izvršilo plaćanje cjelokupnog duga po garanciji NLB Montenegro banci,

nakon čega je Ministarstvo finansija zaštitniku imovinsko-pravnih interesa dostavilo cjelokupnu dokumentaciju u cilju pokretanja pravnih radnji za zaštitu interesa države.

Kako je u međuvremenu rješenjem Privrednog suda u Podgorici od 14.aprila o.g. otvoren stečajni postupak nad stečajnim dužnikom DOO Melgonia-Primorka Bar potraživanja Vlade Crne Gore, Ministarstva finansija po osnovu plaćene garancije je prijavljeno u stečajnu masu. U principu postoji značajna stečajna masa ovog pravnog lica, nadam se da postoji i prostor da se ta šteta koja je učinjena nadoknadi u velikom obimu, a da li je moguće da su u cjelini nadoknadi znaćemo tokom sprovođenja stečajnog postupka. Garancija izdata u 2010.godini, jer prema objašnjenju koje sam našao u Ministarstvu finansija postojala je šansa da se ta kompanija oporavi. Dokaz o šansama za oporavak jeste i u tome da je poslovna banka NLB Montenegro banka odobrila tri puta veći kredit zajedno sa garancijom Vlade u tom vremenu. Očigledno ispostavilo se da je teret te garancije pao na poreske obveznike. U našoj ekonomskoj politici u prostoru fiskalne politike, to smo imali prilike da i u ovom visokom domu u ovom parlamentu svaka nova odobrena garancija može biti samo u funkciji razvoja države, i to one garancije koje nemaju visok stepen rizika pada na teret budžeta, odnosno one garancije koje nemaju visok stepen da ih plate u konačnom poreski obveznici. Tako da, radeći na tom projektu, nadam se da ćemo i sanacijom nekih ranjivosti u prethodnom periodu u budućem periodu imati i veći stepen fiskalne održivosti, ali svakako za sve ono što svako od nas radi nesporno što se i vi kazali da sam ja dio ove priče, ne znam gdje ste to našli, ali nije sporno, spreman da u punoj mjeri nosim odgovornost po svakom elementu, po svakom činu i po svakom detalju rada i nadležnosti Ministarstva finansija. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Hvala Vam, ministre.

Koleginice, želite li komentar? Izvolite.

SNEŽANA JONICA:

Da preciziram prvo kako ste dio priče. Što se mene tiče, kao ministar u Vladi kontinuiteta, kao prethodno poslanik, kao neko ko je bio dio vladajuće većine, koji je doveo do ove priče, apsolutno ste odgovorni za sve ono što su radili vaši prethodnici i za ono što ste od momenta kada ste postali ministar mogli da prepoznate u ovoj priči. Zato sam vas i pitala jeste li makar od kako ste postali ministar znali za ova dva požara i za sve ovo što se događa i što očigledno obesmišljava priču o tome da ima šanse, šansa je postojala, ali je neko potpuno svjesno uništavao tu šansu kada je u pitanju oživljavanje "Primorke". Međutim, ja jednostavno, ne zamjerite mi, ne mogu da shvatim hladnokrvnost odgovora u kojem zaštita države, zaštita interesa i svega ostalog se svodi na to, znate obratićemo se zaštitniku imovinskih interesa Crne Gore, a pošto je firma otišla pod stečaj, mi ćemo se naplatiti iz stečajne mase. Gdje su u toj priči radnici "Primorke" Bar? Gdje su u toj priči građani Crne Gore koji plaćaju greške Vlade Crne Gore? Zašto ponovo jedna od mnogobrojnih garancija ide na teret građana Crne Gore zbog vaše

pogrešne politike? Zašto "Primorka", koja je promijenila od kako su se krenuli ređati vlasnici, zvanični i ne zvanični, promijenila četiri imena, nije skrenula pažnju iz državnih organa koji treba time da se bave i Vlada Crne Gore se tamo nešto događa? Zašto jednostavno neko u Vladi Crne Gore ne razmišlja o tome da je "Primorka", koja je imala pogon za proizvodnju maslinovog ulja valjda logičan prostor za valorizaciju ogromnog broja maslina u Baru i da je logično da tamo postoji fabrika za to, da je logično da postoji i da funkcioniše fabrika koja je imala nešto što je bile ne brend Bara nego Crne Gore, sok od nara poznate "Primorke" iz Bara i da se sve to svede na uništavanje, na sjeckanje, na krađe, što god hoćete, jer ja to moram da kažem, pa će možda makar nešto i Vrhovno državno tužilaštvo uraditi, ali je priča o tome da radnici "Primorke" godinama imaju narušene egzistencije svojih porodica i pored mogućnosti da ta firma stvara kapital ne samo za njih nego da bude razvojna šansa ovog grada. I priča je o tome da je Vlada Crne Gore, načinom na koje je davala garancije, dovela do toga da imamo oko 300 miliona eura garancija. U čije ime? Opet u ime građana Crne Gore za račun ovoga ili onoga, ali na štetu ljudi sa čijim egzistencijama ste se igrali. Ponavljam, mjesecima, godinama, radnici "Primorke" koje ste sad sveli na gradsku pekaru ne primaju platu. Djeca tih ljudi nemaju ujutro što da doručkuju, a neki ovdje vrlo komotno odlučuju o tome kome će završiti posao. Nijesam slučajno u pitanju rekla, što je značila ova garancija? Da

se oživi fabrika, koja je morala da funkcioniše, jer ima sve uslove da funkcioniše u Baru ili da se nekome završi posao. Imajući u vidu, kako su se mijenjala vlasništva, šta se radilo, šta se sve prećutalo i kako VDT ćuti, nekome se završio posao, ali mi to ostaviti nećemo.

PREDŠEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Hvala vam, koleginice Jonica. Ministre Žugiću, zahvaljujemo se za doprinos i učešće u današnjem radu.

Poslaniče Miliću, možete nastaviti van sale dijalog.

Prelazimo na set pitanja postavljenih ministru održivog razvoja i turizma Branimiru Gvozdenoviću.

Prvo pitanje postaviće poslanica Ljerka Dragičević. Izvolite, koleginice.

LJERKA DRAGIČEVIĆ:

Zahvaljujem, gospodine potpredsjedniče.

Poštovana Skupštino, poštovani ministre, poštovani građani,

Ja sam na osnovu člana 187. Poslovnika Skupšine Crne Gore, ministru održivog razvoja i turizma gospodinu Branimiru Gvozdenoviću, postavila sljedeće poslaničko pitanje:

Izmjene i dopune zakona o buci su donesene prije par mjeseci i što je Ministarstvo i ministar poduzelo za pravilnu implementaciju i nadzor istog?

Obrazloženje: Ne zna se tko je zadužen za davanje dozvola za puštanje muzike u objektima i van njih i koja je jačina dozvoljena, tko kontrolira i mjeri jačinu zvuka, posebno "basova", kao i tko kontrolira vrijeme puštanja muzike. Ne zna se tko je zadužen uopšte za nadzor i kome se obratiti.

Gospodine ministre, ovo nije prvi put da ja postavljam ovakvo pitanje. Sigurno ga ne postavljam zato što nemam drugoga posla, nego zato što muka tjera ljude da pitaju šta da se uradi. Ja vidim iz novina da to nije riješeno u dosta gradova Crne Gore. Ja mogu da kažem za Budvu, tamo ništa nije riješeno. Sve ono što je trebalo da opštine donesu, doneseno nije. I sad interesira me kome se obraditi. Rekli ste bili jednom kada smo pričali jedan broj 1300 da se okrene, na taj broj vam se ni u radno vrijeme niko ne javlja, tako da Turistička organizacija ono što sam predlagala da se njima skрати dio od boravišne takse, mislim da nijesu zaslužili centa jednoga, bar onako kako gledam ja. Isto tako, Turistička ogranizacija Budva bi nešto morača učinjati, jer turizam nije samo dreka, vika. Što se tiče toga da je Budva proglašena kao jedna od deset top destinacija zabave u svijetu. Gospodine ministre,Vi i ja dobro znamo, da postoje firme u zapadnoj Evropi, postoje u Africi, postoje na Bliskom i Dalekom Istoku, kojima platite i daju vam ono što im tražite, tako da u takve stvari ja, iskrena da budem ne vjerujem, ja samo vjerujem ono što asocijacija jedna da, a ove asocijacije su samo na papiru i koliko platite toliko dobijete i medalja i lijepih riječi i

pohvala. Ja ne govorim ovo zato što ja ne volim Crnu Goru i ne volim Budvu i ne volim da idemo naprijed, ovo samo govorim iz razloga da mnogo stvari donosimo preko koljena. O tome se ne razmišlja. Što će se uraditi, gospodine ministre, kad obole ljudi? Evo mi imamo sad ovo poglavlje o zaštiti čovjekove sredine. Buka je jedna od vrlo bitnih faktora koji utiču na zdravlje. Komunalna policija nije zadužena za prijavljivanje buke. Kad se zovne policija obična oni se odazovu, al' kažu - mi ne možemo nije naš resor, tako da bih vas zamolila da dobijem precizan odgovor i posebno da bude u pismenoj formi. Hvala lijepo.

PREDŠEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Hvala vam, kolegice Dragičević.

Ministre Gvozdenoviću, izvolite.

BRANIMIR GVOZDENOVIĆ:

Hvala lijepa. Zahvaljujem se poslanici Dragičević na postavljenom pitanju. Ovo je prilika da na ovakav način još dodatno utičeno na institucije koje su zadužene da svoj dio u skladu sa zakonom precizno rade, da ih pozovemo i da na ovaj način i pojasnimo javnosti, nadležnosti određenih institucija.

Saglasni smo da je pitanje buke, jedno pitanje koje je jako važno i za sistem zdravlja i zbog toga je i dio ovog zakonskog rješenja i u nadležnosti Ministarstva zdravlja, a takođe smo u januaru mjesecu donijeli zakonsko rješenje gdje su otklonjene nejasnoće koje su bile u Zakonu od 2011.godine. U skladu sa tim novim zakonskim rješenjem, precizno su definisane nadležnosti o članovima zakona i o ostalim stvarima, ja sam pripremio normalno za svih šest pitanja pisane odgovore koje ću dostaviti u toku današnjeg i sjutrašnjeg dana.

1. Precizno je definisano da komunalna policija, shodno zakonu, ima pravo da zabrani rad ugostiteljskom objektu, gdje nađe da je prekoračen nivo buke.

2. Izrekne novčane kazne za nepoštovanje gore navedene zakonske odredbe i pokrene prekršajni postupak. Takođe, sjećate se da smo zajednički raspravljali oko odedenih rješenja nivoa buke. Podnijeti su bili određeni amandani na Skupštini. Mi smo smatrali da dovoljan prag koji se može dozvoliti jeste 65 decibela. Bili su neki predlozi ovdje i više da to bude i, koliko se sjećate, značajno smo povećali kazne za prekršajne postupke. Tako da pravno lice se može kazniti sa 500 eura do 1000 eura, odnosno popravljeno je sa 500 na 1000 eura, za odgovorno lice u pravnom licu, sa 100 eura na 1000 eura, znači 10 puta, za preduzetnika sa 200 eura na 1000 eura. Što se tiče zakona on je potpuno precizan. Pitali ste ko daje

rješenja. Nadležni organ lokalne uprave je zadužen da daje rješenje o radu i tim rješenjem utvrđuje rješenje o obavljanju ugostiteljske djelatnosti do kojeg nivoa vremena mu je to dozvoljeno.

Takođe, Zakonom je bila definisana obaveza, da se urade zone, sve opštine, osim Gusinja i Petnjice, taj dio posla su završile, zbog toga se zahvaljujem na postavljenom pitanju i na taj način i državna i lokalna administracija dodatno ažuriraju svoje rješenje.

Odgovor koji je dostavljen vama bio je dosta administrativan, pa se smatrao zbilja da oko važnih pitanja treba da izbjegnemo administrativne odgovore. Vaše konkretno pitanje i komunikacija sa mnom koji ste imali broj 1300. Odmah poslije vaše intervencije pozvao sam broj i meni su se javili. Juče, kada sam dobio ovo pitanje, takođe sam pozvao taj broj i javili su mi se. Jutros kada sam pošao na Skupštinu 1300 broj javili su mi se. Ja vas molim da poslije sjednice zajedno pozovemo taj broj, da vidimo da li taj broj funkcioniše. Ja sam zvao znači četiri puta, četiri puta su se meni direktno javili. Ja vas molim da poslije sjednice to uradimo, o onome što sam ja uradio oni su se javili, takođe tražio sam preciznu evidenciju. U 2013. godini bilo je 448 pritužbi, od toga je broj pritužbi smanjen za 24,71%. Kol centar Monenegro za period od 1. januara do 28. maja 2014. godine, zabilježio je 21 pritužbu u vezi sa problemom buke, od toga 17 pritužbi se odnosi na buku iz ugostiteljskih objekata i četiri na buku iz građevinskih radova. Takođe,

prema podacima dobijenim od kol centra Monenegro u periodu od 1. januara do 25.maja 2014.godine bilo je 9 pritužbi na buku iz ugostiteljskih objekata u odnosu na period u odnosu na prošlu godinu, što znači da je bilo 14 pritužbi, manje što predstavlja pad pritužbi za 36%. Normalno, moje pitanje nije bilo samo da li su evidentirani, nego, šta je urađeno u skladu sa svim tim urađenim pritužbama, pokrenuti su i određeni postupci i prijavljeni su komunalnoj policiji, koja je nadležna za realizaciju kompletnog posla.

Takođe, sam pitao, da li zakonsko rješenje koje je povučeno sa Skupštine o komunalnoj policiji, može da utiče da ove godine da imamo problema oko sprovođenje ovog zakona, pravna služba ministarstva u pripremi ovog odgovora mi je odgovorila da to neće uticati, jer su jasno definisane obaveze komunalne inspekcije i policije u tom pravcu.

Takođe, moje normalno pitanje, kao pripremu za odgovor, a i prije toga, bilo je, šta smo uradili, znači definisali smo se da se kupe fonometri. Koliko je toga urađeno? Deset fonometara je kupljeno i na taj način se mjeri buka. Pitao sam kolika je to cijena do 5.000 je cijena i moj poziv je dodatno komunalnim, da tako kažem, inspekcijama i policijama da nabave još veći broj tih uređaja,kako bi na jedan kvalitetniji način mogli da ispratimo sezonu.

Po zakonu su u direktnoj nadležnosti lokalne samouprave i komunalnih inspekcija i policija, ali sam potpuno saglasan sa vama da je ovo jako važno pitanje sa aspekta turizma u skladu sa procedurom. Tražićemo precizne

izvještaje o kaznenoj politici, broju kazni, ali evo pozivam da svi zajedno učestvujemo u tome, imamo mnogo bolje zakonsko rješenje nego prije, imamo jasno definisane nadležnosti i jasno definisanu kaznenu politiku.

Ovim zakonom se može zatvoriti objekat koji ne poštuje određena rješenja. Svaka opština od svih šest opština ima fonometar, tako da se može brzo reagovati. Moramo zajednički da radim na efikasnosti ovog rješenja i siguran sam da je to jako, jako važno i za turizam i za zdravlje.

PREDSEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Hvala vam, ministre.

Koleginice, želite li komentar? Izvolite.

LJERKA DRAGIČEVIĆ:

Zahvaljujem na odgovoru, gospodine ministre, mada nijesam zadovoljna. Vi ste rekli da smo ovim novim zakonom nadležnosti precizirali mnogo bolje nego do sada. Ne znam ko vam je to mogao reći da komunalna policija postoji. Ne postoji niti imamo zakon za nju, imamo za inspekciju, ali inspekcija i policija nije isto. Ja sam se na sreću moju za današnji odgovor pripremila, jer sam u toj radnoj grupi koja to priprema. Znači, postoji inspekcija koja nema iste nadležnosti kao policija.

Rekli ste da se sada ograničilo kolika može biti buka, ali ste isto produžili vrijeme, i onda oni ne skraćuju, ne znam je li to opština ili ko je, ja pitam, ko je. Ako ste nešto dali kao zakon mora se znati ko kontrolira, jer njima mora da se metne ono da ne može preko te buke. A ovo što ste rekli da se vama javlja broj 1300, vjerovatno sad počeli raditi, i vjerujte još da nam ujutro bude buka. Ja ne znam će bi, jer u Budvi i od građevinskih mašina i od muzike i od vike i od restorana ribljih, što dođu da nose fekalije. Nema čega nema. Nijesmo mi tako veliki, mislim da bi se trebao malo zamisliti i gospodin ministar kulture. Ne može da jedan Stari Grad da pretrpi ono što se tamo dešava, a isto naj gost koji je došao, koji hoće i da prošeta i da spava i da uživa njemu znači sve to treba da se nekako dozvoli. Mislim da se mora nadzor povećati, ako već opštine to ne rade. Javiću se opet sa ovakvim pitanjem. Molim vas da nešto preduzmete ili da mi vi kažete kome da se obratimo da neko kontrolira sad opštinu, ako oni nijesu sposobni da sami to završe.

Kako smo mi u Budvi hvala Bogu nagršeni od svega, tako muzika je cijelu zimu bila u objektima koji se vode kao noćni barovi, a opet ne znam, vjerovatno opština daje tu dozvolu, ali oni nemaju uslove za noćni bar, em su probili bedem. Ovo što vi govorite, kontrola, zatvaraće se. Što se ne zatvara, ušli su u bedem pojedinci. Grade tende više od bedema, pa se ništa ne zatvara. Zauzimaju prostore, stolice, sve pocrnje i izgore na suncu,

samo ne one stolice bijele kao snijeg, grdno ih je vidjet nekad. Kada bude počelo sa tim zatvaranjem onda ću vjerovati, ali mi imamo stvarno puno problema, ne samo ljeti, nego i zimi. Prije dva tri dana ujutro, negdje oko 7,30 sati izlazi iz Starog Grada već grupa turista dolazi iz Dubrovnika, vjerovatno idu nedje dalje. Od sedam ujutro do sedam sjutri dan ista stvar se dešava.

Zahvaljujem ja vama.

PREDŠEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Hvala vam, kolegkinice Dragičević.

Kolega Srđan Milić, a nakon njega kolega Gojković. Izvolite, kolega Miliću.

SRĐAN MILIĆ:

Hvala vam, gospodine potpredsjedniče.

Ja mislim da u odnosu na pitanja, gospodine ministre, mnogo bi važnije bilo da se riješe problemi o kojima govori gospođa Dragičević i da mi svoju snagu iskoristimo. Neko kaže da smo mi previše osjetljivi, kao Primorci, pa primjećujemo nešto više nego što primjećuju drugi. Vjerujte taj teror postoji ne od sedam sati Ljerka, nego i od ranije od šest sati, sa

početkom rada građevinskih mašina i svega onoga što se dešava po čitavoj Budvi. Ali, evo nije to bilo moje pitanje.

Pitanje je bilo u periodu od 2006. do 1.05.2014.godine, koliko je bilo stranih direktnih investicija iz država koje pripadaju grupi najrazvijenih evropskih zemalja G8, kao i koliki je broj noćenja i prihod od turizma iz G8 grupe zemalja ostvaren?

Podatke dati po godinama, a strane direktne investicije dati u odnosu na sektor gdje se investiralo.

Ja pretpostavljam da ćete vi meni dati oko turizma, a ja sam pitao malo šire i sada postavlja se pitanje kako vama dadoše ovaj dio, meni je bilo logičnije da dođe neko iz Ministarstva finansija, iz Ministarstva ekonomije da odgovara, a da vi njima dostavite ovaj dio koji se tiče turizma. Ali, s obzirom da očigledno je paradoks i u životu i u politici, da neko mora odgovarati za nešto što nije kriv ili na nešto što nije dominantno učestvovao ali je dio te priče. Ja vjerujem da ćete vi, prateći način kako je predsjednik Vlade preuzimao na sebe odgovornost za nešto što je napravio neko drugi u njegovoj Vladi i vi sada pokušati na takav način da mi obrazložite u odnosu na ovu grupu najrazvijenijih zemalja iz svijeta. S obzirom da je to malo vezano i za evropske evroatlantske integracije za ono o čemu smo govorili. Ja želim samo da vas obavijestim da sam ja prikupio malo dokumentacije

oko ovog pitanja i dobio sam i odgovor, ako dozvolite, gospodine potpredsjedniče Parlamenta, od strane Montenegro airlinesa, na moja pitanja vezana, to je vezano za vaš dio resora to su čarter letovi. Da li je bilo otkazivanja čarter letova i svega ostalog. Vi znate da sam ja vrlo precizan tu i da ne želim stvarati nikakve i slati loše signale građanima Crne Gore i pokušati da umanjim štetu koja je urađena načinom kako je Ministarstvo vanjskih poslova i evropskih integracija, a nakon toga i Vlada Crne Gore, donijela odluku vezano za uvođenje sankcija prvo dvanaestorici i dvadesetorici, pa činilo mi se, iskreno da vam kažem, gospodine Gvozdenoviću, da s kim se god sretnem u Rusiji da dan poslije toga Vlada Crne Gore tome uvede sankcije. I onda sam rekao, ajde da se sriječem sa njima, ali da ne objavljujem u javnost, jer makar te ljude da zaštitim, da mogu doći u Crnu Goru. Ali sam i pozvao ove kojima ste uveli sankcije, to moram da vam kažem, da dođu, a ja ću ih sačekati na aerodromu da vidim ko će ih zaustaviti da ne uđu u Crnu Goru. I sa druge strane nije mi jasno. Kako je moguće gospodine Gvozdenoviću da kada je izlazio jedan od rukovodećih ljudi iz Željeznica Rusije iz Crne Gore, da toga trenutka carina i policija konstatuju da je protiv njega sprovedene ove mjere koje je Vlada donijela, a nije su ga obavijestili kada je ulazio u Crnu Goru, odnosno imamo li mi evidenciju ko nam ulazi u Crnu Goru. Ali, to zaista nije direktno pitanje za vas. Dakle, što se tiče odgovora za ovo što nas interesuje, u periodu u

kome sam postavio pitanje isto kao vama realizovali su svake subote letovi za potrebe turoperatora iz Francuske, Kamilozu, Kadižonu i našeg turoperatora. Zbog sve ukupne političke bezbjednosne situacije u Ukrajini za ovu godinu nemamo niti jedan jedini ugovoreni čarter let ka ovoj zemlji, pa mi onda pokušavaju da me odobrovolje kažu, pa samim tim ne može biti ni otkaz. U redu.

Čini mi se, da su prošle godine 8% od ukupnoga broja noćenja koji su ostvareni u Crnoj Gori su ostvarili turisti iz Ukrajine. Ajmo sada da kažemo, dostavili su iz Monenegro airlinesa da nema ni jednog leta iz Ukrajine, a s druge strane svi letovi ka Rusiji u redovnom čarter - saobraćaju raspoloživi su za prodaju a planirani su za Moskvu, Petrograd, Kanjigrad i Rostov. Za posljednje dvije destinacije još uvijek čekamo potrebne dozvole vazduhoplovnih vlasti Ruske federacije. Imamo problem, gospodine ministre, u odnosu na ono što je urađeno, a sada moramo zajedno pokušavati da spasimo štetu. Hvala vam veliko i izvinjavam se zbog prekoračenja.

PREDSEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Hvala vam, kolega Milić.

Ministre, izvolite.

BRANIMIR GVOZDENOVIĆ.

Hvala lijapa. Interesantno mi je, pozovete nas da odgovorimo na određena pitanja i onda ne želite odgovore, želite da se to završi na vašim konstatacijama. Sami razmislite je li to pravi model rada i da li je to pravi model u pravcu pojašnjenja određenih stvari. Što se tiče buke, precizno je definisan način, odgovornost ko izdaje rješenja i ko kontroliše određeni dio posla, to je nadležnost lokalne samouprave, ali smo saglasni zbog ukupnog ambijenta turizma i stvaranja Crne Gore, kao kvalitetne turističke destinacije, Ministarstvo, Nacionalna turistička organizacija, Savjet i svi moramo više uraditi da se pitanje buke konačno riješi. I ovo je apel i komunalnoj policiji i inspekciji koja, kao što sam vrlo precizan bio, znači odlaganje Zakona o policiji ne eliminiše mogućnost primjene zakona i izmjene zakona koji se odnosi na buku. Vrlo precizno, imam pisani odgovor kod sebe od nadležnih službi. Apel da kupe što više fonometara da mjere i da u potpunosti poštuju zakon, mi smo ga zato i donijeli. To je prva stvar.

Druga stvar. Što se tiče gospodina Milića. Svaki ministar je odgovoran za svoj resor, ali je i svaki ministar član Vlade i odgovoran za realizaciju ukupne politike Vlade. Članovi ove Vlade jedino mogu biti kriti zbog toga što je u zadnjih, da tako kažem, 10-15 godina Crna Gora postala jedna od

najbrže rastućih turističkih destinacija. Siguran sam da ste i vi svi članovi ovog Parlamenta ponosni zbog toga, zbog toga što smo prvi na listi rastućih turističkih destinacija, zbog toga što se značajno pozitivno promijenili određeni elementi za infrastrukturu i tako dalje i siguran sam da takvu priču sugerirate i pričate kada pođete van našeg doma Crne Gore u inostranstvu i da širite pozitivne talase. To je po meni prirodno. Nadam se da je to tako.

Dobro je da ćete ponekad preuzeti određene funkcije države, pa ćete čekati neke i zaustaviti određene procese. Ne mislim da je to obaveza i pravo nekog poslanika i bilo kojeg građanina, ali na vama je da pokušate i uradite to što sugerirate.

Druga stvar, vezana za jasnu politiku koju vodi ova država. Jasno je definisan pravac našeg rada to je evro- atlantske integracije, ali takođe Crna Gora je poznata da ima ozbiljne prijatelje na raznim destinacijama, a ruski narod i ruska država su takođe prijatelji, dobrodošli uvijek u Crnu Goru i sa raširenih ruku dočekujemo sve turiste koje dolaze sa tog prostora.

Što se tiče direktno vašeg pitanja, znači pripremio sam kompletan odgovor po godinama od 2006. do 2013. i sa januarom, martom 2011.godine, koliki je bio, da tako kažem broj turista i kolike su bile investicije i samo ću reći, da bi vidjeli koliki su to pozitivni pomaci bili.

2006.godine imali smo nešto oko 850.000 noćenja, sada iz grupe /G-8/

imamo tri miliona nula četrdeset petsto trideset osam. Znači, koliko je to godina, jedna, dvije, tri, četiri, pet, šest, sedam, znači u osmoj godini smo to sa osam na tri miliona. Mislim da su to izvanredni rezultati.

Takođe, investicije u 2006. iz grupe G8 bile su 65 miliona, a u 2013. godini bile su 228 miliona ili ukupno četiri milijarde eura. Znači, ogromni pozitivni pomaci. Zahvaljujem se što ste mi postavili ovakvo pitanje da bih mogao i ovako afirmativno da odgovorim.

Takođe, pošto vidim da je predmet vašeg interesovanja odnos Rusije, investicija i ostalih stvari, izvadio sam precizno koje su to investicije bile iz Evropske unije i Rusije u prethodnom periodu. Ukupno investicije Evropske unije u periodu od 2002. do 2012. godine, znači za period od deset godina, bile su dvije milijarde i šesto, odnosno 43,4% ukupnih investicija. Investicije iz Ruske federacije u navedenom periodu bile su 14,16% ukupnih investicija. U 2013. godini Evropska unija je investirala samo u sektoru nekretnina, pošto sam shvatio da je to predmet vašeg interesovanja iz jednog pitanja i jedne vaše konstatacije koju ste postavili noć prije izbora, tada sam, pripremajući taj odgovor, dobio informacije da je iz Evropske unije uloženo 167.341.000, a iz Ruske federacije 136 miliona.

Turisti iz Rusije ostvarili su u prošloj godini nešto oko 2.300.000 noćenja i 300.000 posjeta, što znači da su u strukturi inoturista učestvovali sa 22,7%, a u posjetama 28,1%. Gosti iz Evropske unije ostvarili su 32% posjeta i 26% noćenja.

Što se tiče aviokonekcije u 2014. godini, prema informacijama koje sam dobio, znači tačno je ovo pitanje Ukrajine, ali to nije pitanje odnosa Ukrajine i Crne Gore. Ukrajinski narod, zbog turbulencija koje se dešavaju na tom prostoru ne ide ni u Španiju, ni u Francusku, ni u Grčku, ni negdje

drugo. Vi nijeste pitali vezano za to. Što se tiče Ruske federacije, prema izvještaju koji sam dobio, postoje najave za veći broj letova, turista i ostalih stvari. To nije jednostavno zbog određenih stvari. Zbog toga smo i pojačali određenu kampanju i zbog toga se intenzivno bavimo tim tržištem koje je jako važno za Crnu Goru i time ćemo se baviti u narednom periodu. Nadam se da jasno definisana spoljna politika koja je uvijek bila jasna, dobronamjerna prema svima, ali vrlo jasno i precizno definisana i ovdje niz puta ponovljena u ovom domu je nešto što je vezano za naš dugoročni razvoj i povećanje standarda svih građana Crne Gore. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Hvala, ministre.

Komentar, kolega Milić. Izvolite.

SRĐAN MILIĆ:

U 2012. godini 633 miliona direktnih stranih investicija. U 2013. godini 479 miliona direktnih stranih investicija, odnosno 160 miliona manje 2013. u odnosu na 2012. godinu. Početkom ove godine odliv po osnovu povlačenja novca nerezidenata investiranih u Crnu Goru iznosio je skoro 20 miliona evra, a ulaganje rezidenata u inostranstvu 625.400 evra.

Gospodine ministre, neko je napravio kalkulaciju. Kada bi bile istinite projekcije vaše Vlade, Monstata, u odnosu na rast turističkog prometa od 2006. godine do današnjeg dana, kada bi se to samo stavilo u taj odmjer, mi bismo imali danas deset milijardi evra turističkog prometa. Vi, dakle, imate cifre, imate brojke, samo nemamo turiste. Pitam se imamo li turiste u Budvi i Herceg Novom danas. Evo, ljudi koji tamo žive, pa neka vam kažu imamo li ili nemamo. Možete da širite optimizam koliko god hoćete, vaš je to

posao. Ono što nijeste odgovorili, govorite o 130 miliona evra ulaganja rezidenata iz Rusije u nekretnine u Crnoj Gori, u kojem periodu? U ovoj godini dana. Govorite o podacima koje imate na način gdje definišete, bez obzira ko je taj ko to plaća i sa kojeg računa plaća, da dolazi iz zemalja Evropske unije ili bilo koga drugoga. Dajte da se uozbiljimo malo oko tih pitanja.

Hajmo ovako, gospodine ministre. U 2010. godini iz Sjedinjenih Američkih Država je uvezeno 15 miliona evra robe, to je bilo pitanje, znam da vam nijesu dali te odgovore, a izvezli smo 461.000 evra naše robe. U 2011. godini izvezli 610.000 evra u Ameriku, a uvezli 13.959.000. Japan da vam ne čitam. Naš budući najvažniji partner u infrastrukturnim objektima izgleda ovako. U Kinu smo 2010. izvezli 149.000 evra, 2011. godine 748.000 evra. U isto vrijeme smo 2010. uvezli 88 miliona evra robe, 2011. godine 103 miliona, 2012. godine 130 miliona evra robe. To je slika i prilika načina kako ste štite nacionalni, državni, patriotski, kako god hoćete da nazovete, interesi Crne Gore. Ono što uporno vama govorim, dakle vrlo oprezno, da ne bih progovorio sve što znam oko čarter letova i oko ovog drugog dijela, vama ostavljam priliku da vi kao Vlada nakon ove, nadamo se, uspješne turističke sezone date odgovor na pitanje - da, zadovoljni smo sa 300.000 turista koji su došli iz Rusije u Crnu Goru prošle godine, a u isto vrijeme više miliona turista iz Rusije je otišlo za Tursku. Trista hiljada Norvežana svake godine ide za Grčku. Milioni idu za Španiju. Koliko je došlo iz Norveške turista, gdje nam je emitivno tržište Velike Britanije, gdje nam je emitivno tržište Njemačke?

Na kraju, završavam ovom konstatacijom. Gospodine potpredsjedniče Parlamenta, kada mi neko kaže uložili smo u kampanju za rusko emitivno tržište, a da u isto vrijeme ne vidim niti jednu jedinu sekundu reklame na tom području, onda ostaje, vjerovatno, da se reklamiramo za rusko emitivno tržište preko CNN-a.

PREDŠEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Hvala vam.

Sljedeće pitanje postaviće poslanik Obrad Gojković, a nakon njega kolega Danko Šarančić.

Izvolite, kolega.

OBRAD GOJKOVIĆ:

Hvala, potpredsjedniče.

Gospodine ministre, prvo da odgovorim gospodinu Miliću na njegovo pitanje da li ima turista u Herceg Novom. Ima, ali u emitivnom smislu. Naši turisti su otišli za Pljevlja, pogotovo kriminalci sada na zadnjim izborima. Da ih pozdravim sa ove govornice parlamenta, da ćemo misliti na njih i da imamo i snimke njihovih vozila koji su bili tamo. To su kriminalci osuđivani i optuživani za najteža krivična djela, jer jedino im je palo na pamet da idu na svjež vazduh u Pljevlja.

PREDŠEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Kolega Gojkoviću, pređite na pitanje.

OBRAD GOJKOVIĆ:

Hvala, potpredsjedniče, dobro. Dobili ste odgovor.

Opština Herceg Novi je već pet, šest mjeseci pod jakim pritiskom da se osvajaju neki privatizacioni projekti, i to je ono, što bi mi rekli, na prešu. To je bilo ovdje u parlamentu u Podgorici, a i lokalno. Prije svega, mislim na projekte North star, Arza, Kobila i na kraju Mamula. O čemu se radi.

North star prvi koji je bio, to je jedan privatizacioni projekat koji nije uspio, gdje nema nikakvih garancija da će to da počne. Ovdje smo mi

nekim zaključcima pokušali to da ispravimo, da nema promjene svojine dok se ne naprave hoteli itd. Arza, pritisak zadnjih mjeseci da se odjednom da 100.000 kvadrata u zakup i da se ta teritorija nalazi u zaleđu na Luštici itd, da bi posljednji dan kada smo odlučivali u Skupštini ispalo da je to 300, 400 metara morske obale. Kobila, Rt Mimoza odjednom je menadžment Rta Mimoze dao dobre savjete da je dobro da naš dio učešća Opštine Herceg Novi u tom projektu sa 10% bude na 0,7%, pa smo mi kao odbornici pritiskani da to prihvatimo.

Na kraju, ovo što je srž moga pitanja, a to je Mamula. Sve se ovo uklapa u ovaj koncept, da se nekome u posljednjem periodu mnogo žurilo da se neke stvari završe ugovorima u Herceg Novom. Mislim da će budućnost dati odgovore zbog čega je to tako.

Kakva je bila reakcija javnosti kada se saznalo za Mamulu. Civilni sektor je odmah organizovao proteste i potpisivanje peticija, i to sektor koji nije apsolutno politički obojen. To je samo pokazatelj koliko je javnost obaviještena šta se dešava oko Mamule. Druga stvar, politika kako je reagovala. Što je vrlo interesantno, funkcioneri DPS-a su istu noć kada je to izašlo u medijima, izašli oni u medije i tražili da se zaštiti Mamula i da se vrati pod upravu Opštine Herceg Novi i, sada citiram, ako smo dostojni svojih predaka da zaštitimo Mamulu od takvih poteza, a kada je došlo na Skupštinu, oni su posle par dana na vanrednoj Skupštini glasali protiv, što samo pokazuje koliko su pritisci. Za to imate dokaz u medijima, a to je lako naći itd. Skupština je reagovala, tražila je da se to vrati u okrilje Opštine Herceg Novi da bi to zaštitili, jer očigledno da su ovdje rade mutni poslovi. Na kraju smo imali politički odgovor Savjeta za privatizaciju, gdje se jednostavno, razumijem taj odgovor, nije moglo drugačije odgovoriti jer bi se otvorio čitav niz pitanja zašto se ovo krilo od očiju javnosti i zašto se radilo na taj način. Dva su cilja bila glavna onih koji su organizovali ovo,

da se drži daleko od očiju javnosti i, drugi cilj, da se obezbijedi da nijedan kvadrat akvatorijuma i teritorije opštine Mamula ne bude proglašen javnim interesom i da to ne bude pod kontrolom institucija ove države nego da bude pod kontrolom privatnika.

Moje pitanje je sljedeće. Građani Herceg Novog su preko medija obaviješteni da je završen tenderski postupak privatizacije ostrva Mamula, u tenderskom postupku u kojem opština Herceg Novi nije učestvovala, zbog čega je javnost i lokalna uprava izostavljena iz zvanične procedure davanja u dugoročni zakup ostrva Mamula. Za mene je zvanična saradnja kada se aktima saraduje. Bilo kakvi privatni pozivi, privatni interesi i privatno učestvovanje u odlučivanju, što je, nažalost, praksa, čini mi se, kada su ugovori o privatizaciji u opštini Herceg Novi, za mene nisu validni. Hvala.

PREDŠEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Hvala vam, kolega.

Izvolite, ministre Gvozdenuiću.

BRANIMIR GVOZDENOVIĆ:

Gospodine Gojkoviću, evo ja vama kontrapitanje. Preko kojeg medija je obaviješteno da je završen tenderski postupak i kada? Odgovorite mi, molim vas.

PREDŠEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Ministre, treba da odgovorite na pitanje koje je postavljeno. Nemamo praksu da ministri postavljaju pitanja poslanicima. Možete odgovoriti, pa onda.

BRANIMIR GVOZDENOVIĆ:

Znači, preko medija ste obaviješteni da je završen tenderski postupak. Molim vas obavijestite me kad i ko je to obavijestio.

PREDŠEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Jedino u cilju pojašnjavanja, ako želite.

Ministre, da li želite da odgovorite na pitanje?

Imate komentar. Izvolite.

BRANIMIR GVOZDENOVIĆ:

To nije tačno. Tenderski postupak nije završen.

Gospodine Gojkoviću, četiri stvari koje ste rekli za mene su, hajde da kažem blago, interesantne. Vi ne postavljate meni ovo pitanje, vi ga postavljate sebi i postavljate ga u okviru svoje partije i vi znate odgovore na sva ova pitanja. Mislim da ovo zbilja nije bila prilika na Skupštini po peti put da odgovaramo na pitanje Mamule. Mi smo, čak, imali komunikaciju oko ovog pitanja. Ali, odgovoriću. Pripremio sam vam pismeno odgovor na nekoliko stranica, pisani, izvinjavam se, dva put sam pogriješio to.

PREDŠEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Molim vas, imamo različite pravopise ova četiri jezika, novonastala. Izvolite, ministre.

BRANIMIR GVOZDENOVIĆ:

Prvo, zbilja smatram da ste to trebali da riješite u okviru svoje partije, jer ovo pitanje nije upućeno Vladi, ovo je upućeno vama, interne odnose koje imate. Želim svima da rješavaju svoja pitanja između sebe.

Taj koji je javio da je tenderski postupak završen nije javio dobro informaciju i mogli ste da pitate kao jedan odgovoran poslanik koji je pogledao ovu kompletnu dokumentaciju, koji zna da je tenderski postupak završen tek onog momenta kada ga usvoji Skupština Crne Gore. On se sastoji iz četiri elementa. To je pitanje pregovori, izvještaji Savjetu za privatizaciju, usvajanje Vlade, a nakon toga i Skupštine Crne Gore. To je prvo pitanje.

Drugo pitanje, stalno postavljate pitanje da ovo nije bio transparentan proces. Uvaženi građani Crne Gore, privatizacija projekta Mamule je bila u planu privatizacije 2008, 2009, 2010, 2011, 2012. i 2013. godine. Bila su tri tenderska postupka. Jedan je bio 6. decembra 2008. godine. Tri firme su pokazale interesovanje, ali nijedna kompanija nije otkupila dokumentaciju 2009. godine. Septembra 2011.godine nije bilo zainteresovanih za otkup iste. U Skupštini Herceg Novog, bili ste, čak, usvojili jedan projekat koji je potpuno odudarao od ambijenta i od postojećeg predloga Mamule. Pitam vas, kako ste tada to prihvatili, a sada ne prihvatate jedno, da tako kažem, rješenje koje je potpuno u skladu sa prostorno planskom dokumentacijom, koja je organizovana u saradnji sa opštinom Herceg Novi, jer je u vašim prostorijama i zajedno sa vama 28. juna 2011. godine organizovana javna rasprava povodom tog projekta.

Dragi poslanici, zar ovo nije transparentan proces, u kome se jasno definišu sva pravila? Znači, šest ili sedam godina je bilo u planu privatizacije, tri tendera su bila prije toga. U decembru mjesecu objavljen je četvrti tender. Niko tada nije pokazivao interesovanje osim onog momenta kada se pojavio potencijalni partner za realizaciju kompletnog postupka.

Pitate me da li je učestvovala opština Herceg Novi. Šta to znači privatno ako se komunicira sa predsjednikom opštine? Mene tražite? Tražite svojoj opštini. Tako se rješavaju pitanja u svojoj kući. Gospodine

Gojkoviću, mislim da to nije korektno prema meni, to je korektno da riješite tamo, ali ću vam pročitati.

Pismenim dopisom upućenim kabinetu tadašnjeg predsjednika opštine Herceg Novi 14. jula 2013. godine, delegiran je predstavnik koji je prisustvovao sjednici Tenderske komisije, na kojoj je razmatran i usvojen nacrt tenderske dokumentacije za valorizaciju. Nije korektno da od mene tražite ove stvari, odmah da vam kažem. To treba da rješavate u vašoj kući. Zbog toga sam bio blag i da nijeste sada reagovali ne upaleći mikrofon, čak ni ovo ne bih pročitao. Takođe, na službeni mejl opštine Herceg Novi poslata je kompletna tenderska dokumentacija, i nijesmo imali primjedbi na tu tendersku dokumentaciju.

Uvaženi građani, zar to nije javno? Pokušavam da oko ovih pitanja nađemo najbolja moguća rješenja. Takođe, kao što sam i rekao, kada su se digla određena, da tako kažem, drugačija mišljenja, organizovali smo okrugli sto. Tu je bilo 30, 40 ljudi na tom okruglom stolu. Jedan jako dobar okrugli sto, razmjena određenih informacija. Dogovoreno je da se moraju poštovati određena pravila, da se treba ići kako se krenulo, ali normalno da treba voditi računa o spomenicima kulture. Dogovorili smo se, sada poštujući ovu inicijativu, da izaberemo dvije tvrđave, jedna sa različitim karakteristikama koju ćemo zajednički tražiti modele u okviru radne grupe koja je formirana, gdje će biti predstavnik građanske inicijative koja je tu bila, on je to prihvatio, da zajednički radimo na tom kompletnom postupku. Pošto je tu bio predsjednik vaše Skupštine, siguran sam da vas je obavijestio i zbog toga sam se začudio zbog čega mi opet postavljate ovo pitanje. Hvala lijepo.

PREDSEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Hvala, ministre.

Izvolite, kolega Gojkoviću, komentar. Prije toga, da se razjasnimo. Dakle, misleći da je riječ o razjašnjavanju između vas i ministra Gvozdenovića, dao sam ministru da postavi jedno pitanje upućeno vama. Izvolite.

OBRAD GOJKOVIĆ:

Mislim da smo narušili proceduru, ali nije ništa strašno. Pogotovo mislim da se podlegli ovoj nervozi gospodina ministra koji na poslaničko pitanje pokazuje sve više nervoze. Ovdje smo da štitimo interes opštine Herceg Novi i ove države.

Upravo zato što me je predsjednica Skupštine informisala da je više puta postavila pitanje i da ste izbjegli odgovor. Ja Vas sad obavještavam ovdje i javnost, šta ste Vi meni odgovorili na moju inicijativu po broju 50, da je predstavnik opštine Herceg Novi prisustvovao sjednici Tenderske komisije, na kojoj je razmatran usvojeni nacrt Tenderske komisije za valorizaciju ostrva Lastavica Mamula. I mi smo kontrolisali opštinu Herceg Novi u opštini Herceg Novi niko nije postavljen za prestavnike u toj komisiji, ne postoje ti dokumenti. Ja Vas pitam ko je bio taj predstavnik, ko je odlučivao o interesima opštine Herceg Novi i po čijem nalogu kojim aktom, to je jedna stvar? Druga stvar koliko je bilo transparentno, imate medije, vaš funkcioner iz Herceg Novog na medijama izjavljuje da treba biti dostojni svojih predaka, odmah će zakazati vanrednu sjednicu, poništiti ovaj ugovor i vratiti to.mi zbog toga zakazujemo zajedno sa njima sjednicu, međutim Vi ih odradite preko noći i oni glasaju protiv, kao što ste meni zvali telefonom da izađem i da kažem neke stvari na toj sjednici Skupštine opštine. Znači, ovdje se radi o nečemu što ćemo mi imati obavezu ovdje kao poslanici da zaustavimo, ako se ovo ne učini transparentnim, i to će biti pred očima javnosti. Sljedeća stvar: Imali ste na tom okruglom stolu vrlo dobre

predloge od određenih ljudi koji su bili tamo. I ovdje je bilo mnogo drugih koncepata koji su štitili interese Herceg Novog i državu Crne Gore, zar nije koncept bio da Mamula bude regionalni spomenik, zar na Mamuli nijesu bili Hrvati iz Hrvatske, iz Bosne i Hercegovine, iz Crne Gore, zar nije trebalo uključiti Italiju, da vidimo tu njihovu demokratičnost koji su napravili taj koncentracioni logor, i pod okrivljenim UNESKO-a napraviti Mamulu u interesu svih ovih država u interesu nas i tako valorizovati, a ne dati privatniku.

Druga stvar. Evo zbog javnosti ja kao lajik. Zar nije bio koncept ostaviti određene djelove Mamule pod javnim interesom zar nije dobro da ostane pristanište u vlasničkoj državi Crne Gore, da ostanu putevi, da ostanu ulice, a što se tiče ovog komercijalnog dijela to vam niko ne spori da Vi to izdate, ne morate čak ni zakon da naplatite, ali obezbijedite javni interes. Ja ću sad da vam pročitam šta ste mi odgovorili u vašem dopisu. U javnom pozivu Tenderske komisije se jasno navodi da je budući kompleks otvorenog tipa, što znači da je u skladu sa odredbama Zakona o zaštiti dobara i ne sadrži podatke o namjeri da se na lokalitetu proglasi javni interes. Znači, Mamula je sada kako se planira, znači nema javnog interesa i teritorija i akvatorijum je u privatnom vlasništvu i nažalost doživljavamo ono što smo recimo mi imamo sada 50 godina, osamdesetih smatrali kao nešto što je samo za druge države, privatno ostrvo itd, i ovdje je jasno da će pristup biti dozvoljen onome ko plati, a koliko će se platiti određivaće privatni vlasnik. Ja mislim da to nije concept, da ovdje ima puno prostora da se ovo poboljša i da se proglasi javni interes nad infrastrukturom, pristavništima, ulicama i spomeničkim kompleksima. Ovo što se sada dešava je proces, poštovani građani, nečega što će biti tek apostrofirano Zakonom o morskom dobru gdje će kompletna obala otići u privatne ruke u roku od 10 do 15 godina. Hvala.

PREDŠEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Hvala, kolega Gojkoviću.

Prvo ću pitati poslanika Gojkovića da li je postavio neko dodatno pitanje.

Nije postavio dodatno pitanje prema tome nemate poslaničko pravo.

Poslaniče Gojkoviću da li želite da damo po minut razrješenja?

Hvala vam.

Poslanik Danko Šarančić će postaviti sljedeće pitanje, a nakon njega kolega Genci Nimanbegu.

Izvolite, kolega Šarančiću.

DANKO ŠARANČIĆ:

Hvala, gospodine potpredsjedniče.

Uvažene kolegice i kolege, poštovani građani, gospodine ministre Gvozdenoviću,

Vašem Ministarstvu sam postavio sljedeće pitanje:

Koje je konkretne mjere i radnje preduzelo vaše Ministarstvo i Agencija za zaštitu životne sredine na rješavanju problema iz oblasti ekologije i zaštite životne sredine na području Mjesne zajednice Šula, opština Pljevlja, povodom devastacije prirodnih resursa planine Ljubišnje od strane preduzeća Gradir Montenegro doo Nikšić?

Radi javnosti i radi građana koji tamo žive i suočavaju se sa ovim problemom, gospodine ministre, postavio sam pitanje, s obzirom da je ovo slučaj drastičnog narušavanja i devastacije životne sredine i prirodnih resursa na ovom području, dakle šumskih kompleksa, vodotokova, prije svega, na području prelijepa planine Ljubišnja, koju se trudimo da koliko toliko sačuvamo i zaštitimo, uz planove i projekte opštine Pljevlja da se ide ka uspostavljanju regionalnog parka u doglednom vremenu kroz

prekograničnu saranju, IPA sredstva, fondove itd.itd. Suvršno bi bilo, gospodine ministre, sada govoriti, nabrajati sve ekološke problem, crne ekološke tačke, deinvestiranu prirodu, uništenu infrastrukturu opštine Pljevlja, o tome se zna i piše mnogo, ali se na žalost ništa ne čini.

I sad još dodatni veliki problem.

Građani Mjesne zajednice Šula su imali određene zahtjeve i određene inicijative i molbe, naravno svjesni da će ukoliko se nastavi sa dosadašnjom praksom i dinamikom eksploatacije, bez poštovanja ekoloških standarda i principa zaštite životne sredine Zakona o šumama itd, doći do ozbiljnog ugrožavanja života i zdravlja ljudi na ovom prostoru i ovim područjima, a o ekonomskoj šteti da i ne govorimo. Ja ne sumnjam, gospodine ministre da ste Vi dobro obaviješteni kada su ovi problemi u pitanju. Brine me to da li možemo, da li smijemo kao država, kao Vlada, kao odgovorni ljudi, odgovorni za budućnost onima kojima ovu zemlju ostavljamo, da zarad profita investitora i njegovog opstanka ili ostanka zatvaramo pred činjenicom da nam se uništava priroda, životna sredina nešto što se novcem ne može kupiti, zdravlje ljudi, nešto što ne pripada samo nama već i onima koji dolaze iza nas kojima ostavljamo ovu sredinu. Hvala.

PREDŠEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Hvala vam.

Ministre ,izvolite.

BRANIMIR GVOZDENOVIĆ:

U skladu sa vašim pitanjem pripremljen je sljedeći odgovor:

Shodno Zakonu o životnoj sredini na osnovu zadatka u oblasti životne sredine je realizacija programa monitoringa životne sredine čiji rezultati čine osnovu za ocjenu stanja životne sredine u Crnoj Gori. Na

osnovu podataka iz programa moritoringa izrađuje se godišnja informacija o stanju životne sredine koju usvaja Vlada Crne Gore shodno navedenom. Vlada je na sjednici 5.septembra 2013.godine usvojena informaciju o stanju životne sredine s predlogom mjera za smanjenje negativnog uticaja na životnu sredinu i predlogom akcionalnog plana. Navedenim akcionim planom, između ostalog, su definisane mjere koje se odnose na uspostavljanje održivog modela eksploatacije šumskog bogadstva na području Ljubišnje, kroz strikno podržavanje koncesionih ugovora i intezivnu kontrolu sječe šuma uspostavljenje efikasnog sistema prevencije i zaštite šumskih požara kao i sprečavanje nekontrolisanog lova, uz pojačan i inspeksijski nadzor na ovom području. Realizacija navedenih mjera u skladu sa svojim nadležnostima kontinuirano sprovode Ministarstvo poljoprivrede i ruralnog razvoja, Uprava za šume, Ministarstvo unutrašnjih poslova i Uprava za inspeksijske poslove. Na osnovu podataka dostavljenih od navedenih institucija Ministarstvo održivog razvoja i turizma vrši evaluaciju sprovedenih mjera, donosi polugodišnji izvještaj o njihovoj implementaciji i s tim u vezi Vlada je sjednici od 27.marta.2014.godine usvojila Izvještaj o realizaciji mjera iz akcionog plana. U dijelu pitanja koji se odnosi na konkretne mjere i radnje koje je Ministarstvo održivog razvoja i turizma i Agencija za zaštitu životne sredine preduzelo vezano za aktivnosti preduzeća Gradir Montenegro iz Nikšića, ukazujemo da je nakon sprovedenog postupka procjene uticaja Agencija za životnu sredinu dana 11.05.2010.godine dala ekološku saglasnost na elaborat procjene uticaja na životnu sredinu Rudnika Šuplja stijena Šula optina Pljevlja.

S obzirom da je u toku rada rudnika došlo do popunjavanja deponijskog jalovišta preduzeće Gradir Montenegro doo podnijelo je 12.02.2014.godine, zahtjev za davanje saglasnosti na elaborat procjene uticaja na životnu sredinu ovog jalovišta opština Pljevlja kako bi nastavilo

dalje odlaganje jalovine. Agencija za zaštitu životne sredine, u skladu sa Zakonom o procjeni uticaja na životnu sredinu, uputila obavještenje zainteresovanim organima i organizacijama i zainteresovanoj javnosti, organizovala javnu raspravu, obezbijedila javni uvid u elaborat procjene uticaja. Znači, svaki put kad imate interesovanja i to je jedan od mehanizama kada opština, građani, udruženje, nevladini sektor može da određene konkretne mjere u skladu sa zakonom, u skladu sa pravilima ponašanja koja su tu. Nakon tih radnji, Agencija je formirala komisiju, komisija za ocjenu elaborata obrazovana od strane Agencije, komisija za ocjenu elaborata, nakon izrade pojedinačnih izvještaja, usaglašavanja stavova, u svom izvještaju je konstatovala da se na elaborat može izdati saglasnost, što je Agencija uradila rješenjem 11.04.2014.godine.

U cilju sagledavanja uticaja rada Rudnika olova i cinka Šuplja stijena Pljevlja na životnu sredinu, ekološka inspekcija u 2012.godini donijela je rješenje kojim je naloženo da se preko ovlašćene inspekcije izvrši dodatno mjerenje kvaliteta vazduha, na osnovu tog i tog izvještaja o emisijskim mjerenjima štetnih materija u vazduhu, stanja kvaliteta vazduha u okruženju polja Šuplja stijena, nijedan od štetnih polutanata nije prelazio granične vrijednosti.

Takođe, nakon izvršenog inspeksijskog nadzora rješenjem tim i tim, naloženo je da se ovom preduzeću Montenegro preko ovlašćenih institucija, izvrši kompletna analiza svih segmenata životne sredine, voda, vazduh zemljište, buka, koji su rađeni i oko utvrđivanja nultnog stanja i 2010.godine. Ciljem upoređenja trenutnog stanja životne sredine u odnosu na nultno stanje, mjerenja su izvršena od strane Centra za ekotoksikološka istraživanja, koji je u izvještaju o ispitivanju segmenata životne sredine, od 25.septembra 2012.godine, zaključio da se do dana kontrole nije bilo

negativnih promjena na životnu sredinu u odnosu na izvještaju o nultnom stanju iz januara 2010.godine.

Dalje, inspekcijskim nadzorom od septembra 2013.godine, konstatovano je zamućenje vode u međeničkom potoku. Ekološki inspektor, u skladu sa zakonskim ovlašćenjima, donio je rješenje kojim im je naloženo otklanjanje uzroka koji dovodi do zamućivanja ovog potoka. Nepravilnosti su otklonjene tokom inspekcijskog nadzora. Zbog neblagovremene reakcije i pričinjenog ekcidenta nadležnim organima protiv počinioca prekršaja podnijeti zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka broj taj i taj. U sudskom postupku utvrđena je odgovornost za počinjeni prekršaj i počinioci su novčano kažnjeni. U cilju utvrđivanja kvaliteta vode koji se ispušta u medenički potok i okruženja rudnika, ekološki inspektor je donio rješenje od 6.09.2013.godine, kojim je preduzeću Gradir Montenegro naloženo da preko ovlašćene institucije izvrši uporednu analizu kvaliteta vode iz ovog protoka vode sa kvalitetom vode nizvodno od pogona rudnika olova i cinka. Rezultati i analiza pokazuju da površinske vode, potok Medenik 100 metara uzvodno od pogona i 300 metara nizvodno od pogona, pokazuju da je isti ne odgovara uredbi i klasifikaciji i kategorizaciji površinskih podzemnih voda jer se tu moraju preduzeti mjere za poboljšanje kvaliteta voda.

Na kraju, ukazujemo da ekološka inspekcija u 2014.godini, podnijela zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka broj taj i taj, je je isti počeo sa odlaganjem jalovine na novom odlagalištu prije nego što je od strane Agencije životne sredine dobio saglasnost ali te stvari su ispravljene.

Hvala lijepo.

PREDŠEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Hvala vam.

Želite li komentar?

Izvolite, kolega Šarančiću.

DANKO ŠARANČIĆ:

Hvala vam, uvaženi gospodine ministre, na ovom zaista detaljnom i iscrpnom odgovoru, sa kojim ipak nijesam zadovoljan. Nijesam zadovoljan, pomenuli ste dosta informacija, predloga mjera bilo javnih rasprava, bilo izvještaja formiranih komisija itd. Itd, međutim, nije bilo konkretnih poduhvata. Još 2012.godine građani, odnosno savjet Mjesne zajednice Šula u njihovo ime obraćao se Agenciji za zaštitu životne sredine sa zahtjevom da se problemi koje oni imaju, a za koje s pravom tvrde da nijesu samo njihovi već i problemi opštine i države, konačno ozbiljno shvate I, kako oni kažu, konačno uzmu u razmatranje od strane nadležnog državnog organa, odnosno institucije. A problemi nastaju sa danom početka proizvodnje olova i cinka u Rudniku Šuplja stijena. U kom eksploataciju rude vrši već pomenuta firma Gradir Montenegro i niko ne reaguje gospodine ministre. A problemi tih ljudi oni ih navode u svom zahtjevu i brojni su i ogromni. Njihove apele izgleda da niko ne čuje. 40 hektara stoljetne četinarske šume je već posječeno u srcu planine Ljubišnje u zoni eksploatacionog polja. To je takozvana gola sječa, odnosno totalno krčenje uz svu saglasnost Uprave za šume. Samo jalovište je pozicionarano na nadmorskoj visini od 50 metara većoj od naselja na pravcu udara najjačih vjetrova. Građani bukvalno svakodnevno žive u oblacima prašine. Putevi su devastirani I posuti laporcem. Planinski potoci odvedeni i usmjereni za potrebe flotacije rude čija potrošnja vode premašuje 10 do 20 puta u odnosu na planirane, a prekomjerna miniranja na površinskom kopu prijete da izazovu nestajanje vodoizvorišta, koja znače život za građane ovog područja. I tako još 12 - 13 godina ako se nastavi na isti način šta će onda ostati od prirode, gospodine ministre od područja planine Ljubišnje, šuma, voda, čemu regionalni park,

zakoni, propisi čemu priča o ekološkoj državi. Važan je svaki euro investicija. Važno je svako radno mjesto i svaki cent koji se slije u državni budžet, ali ne po svaku cijenu, ne mimo zakona, na štetu prirode, zdravlja i budućnosti države.

Da li je ovo sve u skladu sa zakonima, standardima i projektima, gospodine ministre, a posebno je pitanje da li se poštuju sve obaveze iz koncesionog ugovora i u kojoj mjeri se izmiruju obaveze prema opštini i državi? 161 hiljadu eura duguje pomenuta firma za struju, gospodine ministre. Toliko o njenom stanju.

Apelujem na vas, bez bilo kakvog političkog konteksta, kao odgovornog čovjeka, da u ime ovih ljudi koji tamo žive i u ime svih nas preduzmete sve neophodne mjere po ovom pitanju.

Hvala vam.

PREDŠEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Hvala i vama.

Kolega Genci Nimanbegu će postaviti sljedeće pitanje, a nakon njega kolega Nišavić.

Izvolite, kolega Nimanbegu.

GENCI NIMANBEGU:

Hvala vam, potpredsjedniče Mustafiću.

Poštovane kolegice i kolege poslanici, poštovani ministere,

Ja sam ministru Gvozdenoviću u skladu sa članom 187 Poslovnika za ovu sedmu posebnu sjednicu uputio sljedeće pitanje:

Tokom 2007.godine počela je izgradnja objekta na lokalitetu Fusha e Topave, na jugo zapadnom dijelu Starod Grada Kalaje u Ulcinju. Već duži period na objektu se ne izvode radovi i betonska građevina sa crvenim

ciglama, koja ne priliči objektu kulture, predstavlja vizuelnu i prostornu devastaciju Starog Grada i našeg kulturnog nasljeđa.

Zabrana izvodjenja radova je na snazi i na objektu se ne izvode nikakvi radovi već više godina.

Nedavno je, u martu mjesecu, na nezaštićenoj građevini došlo i do ozljede osnovnoškolca koji je pao u nezaštićenu jamu koju je investitor iskopao tokom gradnje i samo pukom srećom nije došlo do fatalnih posljedica. Stoga smatram da su potrebne odlučne i proaktivne mjere od strane Ministarstva kako bi se sprovele radnje kojim bi se ovaj devastirani prostor uskladio sa planskim dokumentima i konzervatorskim uslovima koji je izdat od strane cetinjskog zavoda.

Što su slijedeći koraci koje je vaše Ministarstvo planira preduzeti u vezi sa ovim objektom, koji kako sam dobio i pisani odgovor od strane ministra kulture i od vas lično stoji, da niti je na mjestu niti u veličini za koji je izdata građevinska dozvola 2007.godine?

Izmjene planske dokumentacije kojom bi se legalizovala ovakva uzurpacija nije u toku kao što nije ni potrebna a nije ni pravična.

Da li su predstavnici Ministarstva i Uprava za zaštitu spomenika kulture posjetili pomenuto gradilište, da li su ostvarili saradnju sa nadležnim ministarstvom kulture i Opštinom Ulcinj? Ako jesu molim da mi dostavite eventualne zapisnike ili zaključke.

Da li ovakav atak na spomenik kulture koji ima status Stari grad Ulcinj, kao dio kulturne baštine zaslužuje ovakvu inertnost nadležnih državnih organa?

Obrazloženje: Ovo je moje četvrto ili peto pitanje koje upućujem Ministarstvu kulture ili vašem ministarstvu na temu ovog objekta u Starom gradu u Ulcinju.

Nedopustivo je da se od nadležnih institucija ne realizuju nikakave akcije kojim bi se riješio problem koji navodim.

Nedostatak volje ili ideje za rješenje ovog pitanja je ozbiljna prepreka za zaštitu obnovu, ali i turističku valorizaciju Kalaje u Ulcinju, na kojoj iako staroj preko 25 vjekova rijetko koja vlast dozvoljava slične uzurpacije i nepravde.

Građani Kalaje, građani Ulcinja, prijatelji Starog grada, a i sami turisti, neće nikada oprostiti svima onima koji su dozvolili da ovaj problem uopšte i nastane.

Očekujem pisani odgovor.

PREDSEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Hvala vam, kolega Nimanbegu.

Ministre, izvolite.

BRANIMIR GVOZDENOVIĆ:

Gospodine Šarančiću, poslaćemo dodatno ekipe da pogledaju određene elemente koje ste rekli vezano za situaciju u Pljevljima, ako bi mogli iz Opštine Pljevlja da dobijemo i neki izvještaj prije toga to bi nam bilo jako, jako korisno.

Uvaženi gospodine Nimanbegu, vi ste državni narodni poslanik i siguran sam da svaki put treba da uradite najviše što je moguće, a nijesam siguran da je vaš jedini mandat da postavite samo pitanje. Znači, da bi se ovaj problem riješio, to sam vam odgovorio dva ili tri puta, treba da se donese prostorno planska dokumentacija. I kao što ste rekli, pretpostavljamo da u toj prostorno-planskoj dokumentaciji, teško će se sagledati mogućnost da se u ambijentu Starog grada mogu naći neki objekti

koji narušavaju istoriju, tradiciju i našu kulturnu baštinu. Ali, ja vas molim da ubrzamo taj kompletan posao.

Ja ovdje imam 15 tačaka, koliko smo puta tražili mišljenje i konačno da dobijemo mišljenje od Opštine Ulcinj od 2009.godine do 2014.godine, da se usvoji prostorni plan Opštine. Zahvaljujući usvajanju tog prostornog plana možemo da reagujemo za ovaj i za nekoliko hiljada drugih objekata koji takođe nemaju legalan status u Ulcinju. Potrudite se kao ozbiljan i odgovoran čovjek, kao poslanik, kao neko ko učestvuje u vršenju vlasti u Ulcinju, da konačno prostorni plan Opštine dođe na svjetlo dana i da otvorimo javnu raspravu, i nakon te javne rasprave da usvojimo i možemo da zauzmemo stavove oko ovoga. To sam vam odgovorio prošli put, pa vas pitam, iako možda nemam pravo, iako mi to nije prirodno da nemam to pravo, šta ste uradili vi da bi se taj prostorni plan uradio, ako niste uradili ništa, nije loša ova komunikacija koju smo sad napravili, da vi uložite napor sa vaše strane i da svi uložimo napor, da sljedeće nedelje prostorni plan Opštine Ulcinj dođe na svjetlo dana i da se usvoji nacrt koji će se organizovati javna rasprava. Mi smo spremni da pomognemo oko toga, gospodine Nimanbegu, i konačno riješimo pitanje ovog objekta. Jako puno moramo raditi, da održimo svoju poziciju, kao najbrže rastuće turističke destinacije, moramo da riješimo pitanje buke, a posebnu pažnju moramo da posvetimo zaštiti naše kulturne baštine, jer je to jedan od segmenata koji u pred sezoni i pod sezoni dodatno može da produži našu turističku sezonu i moramo biti partneri u organizaciji tog kompletnog posla.

PREDSEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Zahvaljujem ministru.

Kolega Nimanbegu, izvolite.

GENCI NIMANBEGU:

Poštovani ministre Gvozdenoviću, mi smo skupa imali do sada desetina pitanja i odgovora i ovo je najnekonkretniji odgovor koji sam ikad dobio od bilo kojeg ministra u ovom parlamentu. Apsolutno nijeste ništa odgovorili. Ja zbilja, ministre, ne vidim što je vaše Ministarstvo uradilo ona konkretna pitanja koja šaljem već četiri godine na ovu temu i Ministarstvo kulture. Stari grad i spomenik culture. Na Starom gradu se divlje gradilo i ko je to spriječio? Da li ste vi spriječili to Ministarstvo kulture nije. Mene apsolutno ne interesuje odgovornost, nadležnost je vaša Ministarstvo kulture Opštine Ulcinj bez ikakvog alibija za bilo kog ko je dozvolio 2007. godine dozvolu da se tu gradi i da se uzurpira prostor preko hiljadu metara koje nije na tom području odgovornosti i vi, a što se tiče planske dokumentacije ja vas javno ovdje informišem da prostorni plan Ulcinja ne može ići da definiše što da bude u objektu kulture, koji je poseban plan kao Stari grad Ulcinj. To je usvojeno 1985.godine i mi trebamo to da vratimo u status kakav treba. I zato ako već pitate, što sam ja lično uradio, evo vam kontra argument.

Što ste vi lično uradili? Što ste vi lično uradili na tom planu.?Zašto, ako govorimo da je rastuće tržište i želite da preuzmete na sebe što se tiče turizma, ono što je tako dobro da mi rastemo u turizmu, ajde onda da vidimo što je Ministarstvo uradilo na temu tih famoznih hotela od "Albatrosa" pa "Otranta", pa "Lida" koji su nam ti bajni ruski investitori kupili, pa nam nijesu ništa uradili. Ja očekujem da poslije današnjeg dana hitno vi kao ministar, pozovete Ministarstvo culture, Opštinu Ulcinj i zakažete sastanak na ovu temu. Mi jesmo narodni poslanici i zato kao narodni poslanici govorim ovo u ime naroda, a narod u Ulcinju je sigurno nezadovoljan da taj objekat i taj problem se ne rješava. Nadležnosti, prvenstvene su u ovako centralizirajućoj državi se na nivou centralne vlasti puno više nego na lokalnoj vlasti. A i sami znate da ovakav atak na spomenik kulture nije

samo atak ne jednog divljeg graditelja ovo je atak na našu kulturnu baštinu na koju smo mi ponosni i mi je sigurno želimo očuvati.

PREDŠEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Hvala vam, kolega Nimanbegu. Da li želite odgovor na pitanje koje ste postavili, dali želite pojašnjenje međusobno? U redu. Nastavljamo dalje.

Kolega Radosav Nišavić će postaviti sljedeće pitanje i time završavamo krug pitanja postavljenih ministru Gvozdenoviću.

Izvolite, kolega Nišavić.

RADOSAV NIŠAVIĆ:

Hvala, gospodine potpredsjedniče.

Poštovani gospodine ministre, poštovani građani,

Bijelo Polje obiluje prirodnim draguljima i ljepotama koje treba da budu nezaobilazni dio turističke ponude. Jedan od njih je i Novakovićeva pećina, koja se po mnogim karakteristikama svrstava u red najznačajnijih speoloških objekata u Crnoj Gori, koja je zbog svojih prirodnih odlika od strane Republičkog zavoda za zaštitu prirode proglašena zaštićena prirodnim područjem. Pećina se nalazi na 26 km od Bijelog Polja u srcu Vraneške doline u blizini vrela rijeke Vrašnice i lokaliteta Novakovićeve stijene. Prema morfološkim karakteristikama Novakovićeve pećina je razgranat speološki objekat sa kanalima i hodnicima koji su kružni i spajaju se sa glavnim kanalom. Kisele vode, nekada poznato bjelopoljsko izletišta, sinonim turističke ponude, dio svih turističkih razglednica od naše Jugoslavije gdje su parkinzi bili pretijesni da prime sve one koji su htjeli da posjete ovo najpopularnije i najljepše bjelopoljsko izletišta, sada je nemarom pretvoreno u stjecište pasa lualica, pacova, mačaka i uginulih životinja. Na lokalitetu Kiselih voda koje su bogate pretpostavlja se i termalnim vodama u svim

dosadašnjim dugoročnim planovima razvoja Bijlog Polja planirana je izgradnja objekata za klimatsko bazično liječenje, za sportsko rekreativni turizam, za izgradnju toplane čime bi grad i kompletna industrija koristili taj sistem grijanja. To bi bilo mjesto za investiranje i u visoki turizam. I tako planovi godinama unazad i zato obećanja godinama građanima Bijelog Polja i sve u cilju poboljšanja turističke ponude i razvoja grada. Stoga sam i postavio sljedeće poslaničko pitanje:

Kada će konačno početi sa realizacijom projekta otvaranja i valorizacije Novakovića pećine u turističke svrhe na lokalitetu Tomaševa i kada će se nastaviti rad na bušotini termomineralnih voda na lokalitetu Kisele vode u opštini Bijelo Polje?

Odgovor sam tražio i u pisanoj formi.

PREDŠEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Hvala vam, kolega Nišavić.

Ministre, izvolite.

BRANIMIR GVOZDENOVIĆ:

Interesantno mi je kad neko postavi pitanje, onda ga pitate jesi li postavio to pitanje, a on kaže - nijesam ga postavio, pa dobro idemo naprijed. Mislim da je uvijek dobro odgovoriti na postavljeno pitanje i u cilju interesa građana Crne Gore dodatno informisati javnost. Neko nije zainteresovan za to. Mi iz Vlade ministri smo zainteresovani da odgovorimo na svako pitanje, i usmeno i pismeno. I u skladu sa Poslovníkom i u skladu sa fleksibilnim tumačenjem Poslovníka.

Uvaženi poslaniče, u skladu sa vašim pitanjem, Ministarstvo održivog razvoja daje sljedeći odgovor:

Novakovićeva pećina se po mnogim karakteristikama svrstava u red najznačajnijih speoloških objekata u Crnoj Gori. Zbog svojih prirodnih odlika od strane Republičkog zavoda za zaštitu prirode, proglašena je spomenikom prirode. Pećina je istražena od strane članova Planinarskog speološkog kluba Akovo Bijelo Polje u dužini od 605 metara.

U skladu sa odredbama zakona o zaštiti prirode u pravcu valorizacije pećine, prije svega cijenimo važnim da nadležni organ lokalne samouprave odredi upravljača zaštićenog prirodnog dobra, uz prethodno dobijenu saglasnost Ministarstva održivog razvoja i turizma i mišljenje ministarstva nadležnog za poslove poljoprivrede. A u skladu sa vašom inicijativom ovo je poruka i kolegama iz Bijelog Polja, da dodatno sagledaju pitanje Novakovića pećine i da uz pomoć države regulišemo pitanja upravljanja ovog zaštićenog prirodnog dobra.

Prilikom određivanja upravljača, donosilac gore navedene odluke, je dužan pridržavati se uslova propisanih Zakonom o zaštiti prirode i pravilnikom o bližim uslovima, koji mora da ispunjava upravljač zaštićenog prirodnog dobra. Navedenim propisima, utvrđeni su uslovi u pogledu stručne, kadrovske i organizacione osposobljenosti za obavljanje poslova zaštite, unapređenje promovisanja i održivog razvoja zaštićenog prirodnog dobra.

Cijeneći potencijal speoloških objekata i turističke ponude na prostoru Bijelog Polja, definisani su i određeni prioriteti. Prilikom analize kako podići turistički promet na sjeveru Crne Gore, definisan je kao prioritet u Bijelo Polju Čalovića pećina, i u skladu sa tim projektom u kapitalnom budžetu za

ovu godinu, obezbijedena su sredstva, čini mi se od 150.000 eura, kako bi se uradio taj kompletan elaborat o pripremi kompletnog posla. Prema informacijama sa kojim ja raspolažem na osnovu nekih analiza koje su ranije rađeni, da bi se taj projekat valorizovao u turistički i valorizovao potrebne su oko šest miliona eura. Slažemo se da imamo jako puno mogućnosti u Crnoj Gori, ali definitivno moramo definisati prioritete. Četiri ključna prioriteta definisana za Bijelo Polje, to je valorizacija "Bjelasice" i realizacija ski rizorta Smiljača, realizacija Đalovića klisure, uređenje obalnog područja Lima i revitalizacija postojećih objekata koji ne zadovoljavaju, da tako kažem, visoke turističke kriterijume postojećih hotelskih kapaciteta na tom prostoru.

Sugerišem da Opština Bijelo Polje u čijoj je to nadležnosti, obrati dodatnu pažnju na objekat o kojem ste sugerisali da vidimo da li se i tu mogu napraviti i neki pomaci. Vranješka dolina je izuzetno lijep prostor. Bio sam u prilici i sad u nekoj predizbornoj kampanji i ranije da podsjetim taj prostor i slažem se da na tom prostoru dodatno treba uraditi određene elemente, kako bi se ona valorizovala, kako sa aspekta turizma, tako sa aspekta poljoprivrede i nekih drugih potencijala koji postoje na tom prostoru.

Takođe, vaše pitanje koje je bilo vezano za Kisjele vode. To je pitanje koje smo otvorili prilikom posjete predsjednika Vlade u čijem sam sastavu bio u okviru analize rada Opštine Bijelo Polje i korišćenje resursa opštine u cilju dodatne turističke valorizacije, vezano za termalne vode koje se

nalaze na prostoru Kiselih voda. Tu su otpočete aktivnosti vezane za bušotine. Dubina bušotine je 550 metara, kroz navlaku limskog nekog elementa ovdje. Dokazano je da na dubini od 350 metara kako je predstavljeno osnovnom kartom Crne Gore. Zbog toga je odlučeno da se nastavi sa bušenjem te je izrađen anex projekta osnovnih hidroloških istraživanja ugro-kiselih voda u Nedakusima Bijelo Polje i taj dio posla nije završen. Postaraću se, jer je to bila neka inicijativa prije nekoliko mjeseci, da se u saradnji sa Opštinom Bijelo Polje nastavi taj dio posla, jer zbilja na sjeveru Crne Gore moramo dodatno da istražujemo koji su to potencijali koji bi mogli da obezbijede da imamo veći broj turista, da valorizujemo taj dio prostora i da uradimo određene projekte koje donose nova zapošljavanja. Na projektu Bijelo Polje u prethodnom periodu urađeno je jako puno u dijelu infrastrukture, e sada se mora pristupiti realizaciji projekata koji dovode novu ekonomsku dobit i koji treba da dovedu do realizacije novih radnih mjesta. I zahvaljujem se na inicijativu koju ste pokrenuli.

PREDSEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Hvala, ministre Gvozdenoviću.

Komentar, kolega Nišavić. Izvolite.

RADOSAV NIŠAVIĆ:

Hvala vam, gospodine ministre, na odgovoru, ali nijesam zadovoljan ni ja odgovorom, a pretpostavljam ni građani Bijelog Polja, jer su ne siti, nego presiti obećanog a neučinjenog. Zadnjih godina Opština Bijelo Polje svojim budžetom ne opredjeljuje više sredstva za nastavak radova na bušotinama na Kiselim vodama, a radovi na istraživanju mineralnih i termalnih voda započeli su daleke 1954.godine. Radovi na bušotinama se intenziviraju od 1991.godine, gdje skoro u kontinuitetu u opštinskom budžetu se opredjeljuje jedna izvjesna količina novčanih sredstava koja se mjeri stotinama hiljada maraka, a kasnije eura. I Vlada je učestvovala u tome. Svojevremeno je ministar Simović ponesen ljepotom lomske doline i bogatstvom tog kraja sa mineralnim vodama, izjavio, odnosno resorno ministarstvo izdvojilo je 150.000 eura za nastavak radova na bušotinama, a tadašnji gradonačelnik Tarzan Milošević, ocijenio je to vrlo korisnim i obećao je da će i opština pomoći sa isto toliko sredstava, kako bi se realizacija tog projekta koji treba da traje otprilike tada pola godine, da bi se sve to završilo do kraja te godine, a to je bilo prije 10 godina.

Tada najavljivana kao mineralna, a ljekovita kao svjetska, a bjelopoljska, sada već u bajke prenesena, turističko zdravstveno klimatsko banjska ponuda, takođe tada najavljivanja na bazi toga sportsko rekreativna ponuda, ne samo za građane Bijelog Polja, već i šire, a posebno

najavljivana toplifikacija grada i industrijske zone koja više i ne postoji u Bijelom Polju. Rezultati su i plodovi dosadašnje vlasti i pitanje svih građana Bijelog Polja će odoše silni milioni. Sada na mjestu gdje su se izvodili radovi na bušotinama ostao je betonski podest i slomljena strubna konstrukcija i lokva veličine nekoliko m², kao uspomena na minule radove, ruinirana zgrada nekad poznatog izletišta i okosnice bjelopoljske turističke ponude, a nama dragi Bjelopoljci kada prošetamo tim krajem ostaje ne samo da se liječimo u banjsko klimatskom lečilištu, već da se od tuge i sjete razbolimo. I ne samo vi koji iskreno mislite da je sedam više od 19, već i vi koji ste ste ponovo naivno povjerovali da je 19 više od sedam. Hvala lijepo.

PREDŠEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Hvala vam, kolega Nišavić.

Ovim smo završili krug pitanja ministru održivog razvoja i turizma gospodinu Branimiru Gvozdenoviću. Zahvaljujemo se na učešću u današnjem radu i prelazimo na set pitanja koja su poslanici postavili ministru unutrašnjih poslova magistru Rašku Konjeviću.

Prvo pitanje postaviće poslanica Ljiljana Đurašković, a nakon nje poslanik Gošović. Izvolite, koleginice.

LJILJANA ĐURAŠKOVIĆ:

Hvala lijepa.

Uvaženi ministre, gospodine potpredsjedniče, poštovani građani Crne Gore,

Na osnovu člana 187. Poslovnika Skupštine Crne Gore, Ministarstvu unutrašnjih poslova, postavljam sljedeće pitanje:

Dokle je stigla istraga povodom učestalih havarija na preostalim postrojenjima Solane "Bajo Sekulić" u Ulcinju, koje su više nego očigledno smišljene, organizovane i sprovedene, kako bi se spriječilo preuzimanje ove fabrike od strane radnika i obnovila proizvodnja soli u njoj?

Tražila sam odgovor u pisanoj formi.

Obrazloženje:

U proteklih dva mjeseca došlo je do sljedećih havarija:

1/ Oštećena je elekto-instalacija na pumpnim stanicama na 9.i 31. profilu;

2/ Isječena je i nestala skupocjena traka na puznom transporteru koji služi za prehranjivanje pogonana preradi soli;

3/ Oštećena je elektro-instalacija glavne pumpne stanice na Đeranama koja pumpa morsku vodu direktno u kanale prema Solani;

4/ Oštećeno je i nestalo 150m petoslojnog silikonskog kabla na samohodnom transporteru;

Grubom procjenom, šteta je približno 100.000 eura.

Naime svi oni koji poznaju sistem rada u Solani znaju da se uništavanjem elektro instalacija i putnih postojenja planski i sistematski smanjuje mogućnost da Solana radi i da proizvodi so. Za sve ove pojave je policija je obaviještena i uredno su napravljeni zapisnici.

Gospodine ministre, kao što Vam je poznato, radnici su osnovali privredno preduzeće pod nazivom Nova solana, čiji je cilj da uzme u zakup fabriku, odnosno sklopi dogovor sa stečajnom upravom o poslovno tehničkoj saradnji. Evo čekam odgovor koji nijesam dobila do sada u pisanoj formi.

PREDSEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Hvala vam, kolegice Đurašković.

Ministre, izvolite.

RAŠKO KONJEVIĆ:

Zahvaljujem potpredsjedniče, uvaženi poslanici, uvažene poslanice,

Ja ću Vam odgovoriti samo ono što je u nadležnosti Ministarstva unutrašnjih poslova. Dakle, bez želje da ulazim u ovaj poslednji dio pitanja ili konstatacije koju ste Vi imali vezano za potencijalni dogovor bivših radnika koji su osnovali preduzeće i stečajnog upravnika jer je to u nadležnosti Privrednog suda.

Uvažena poslanice Đurašković, službenici odjeljenja bezbjednosti Ulcinj u saradnji sa ostalim državnim tužiocem u Ulcinju preduzimaju radnju na rasvjetljavanju, kako ste rekli, pet krivičnih dijela po NN izvršiocu koja su se dogodila u periodu od 22. marta do 12. maja ove godine. Sva krivična djela prijavljena su od strane radnika Solane "Bajo Sekulić". U saradnji sa

osnovnim državnim tužiocem izvršeni su uviđaji na licu mjesta. Tri krivična djela su kvalifikovana kao teška krađa iz člana 240 stav 1, a dva kao uništenje i oštećenje tuđe stvari iz člana 253 krivičnog zakonika Crne Gore.

Konkretno, kao što ste negdje i Vi popisno nalgasili, dežurna služba Odjeljenja bezbjednosti Ulcinj 22.marta 2014.godine u 22 časa i 35 minuta putem telefona obaviještena je od strane radnika Solane "Bajo Sekulić" da u krugu Solane gore dva putnička motorna vozila marke tipa fiat i marke tipa kia. Drugi događaj se desio 14.aprila 2014.godine oko 11 časova kada je takođe putem telefona od strane radnika dežurna služba Odjeljenja bezbjednosti Ulcinj obaviještena da je izazvana šteta na instalacijama na punktnom postrojenju i da je odnešen kabal sa samohodnog transportera dužine 150 metara kojom prilikom su pokidani kablovi i oštećene instalacije i uništeni elektro djelovi.

U trećem slučaju koji se desio 28.aprila 2014.godine u 10 časova putem telefona takođe su radnici obavijestili dežurnu službu Odjeljenja bezbjednosti u Ulcinju da je u krugu Solane od strane NN lica ili više njih podesnim sredstvom oštećena transportna traka u pogonu prerade Solane.

U četvrtom slučaju 30. aprila 2014.godine u deset i deset časova, takođe je dežurna služba obaviještena od strane radnika Solane da je u neutvrđenom vremenskom periodu pokidan i otuđen kabal za napajanje električnom energijom pumpe za vodu na 31. bazenu.

U petom slučaju 12. maja ove godine, u 10 i 40 minuta takođe je Odeljenje bezbjednosti obaviješteno da je obijena crpna stanica u naselju Đerane koja je izdvojena i udaljena dvije hiljade metara od glavne kapije i potpuno neobezbijedena. Napominjemo da je u Solani "Bajo Sekulić" u Ulcinju pokrenut petogodišnji plan reorganizacije, oživljavanja proizvodnje od 1. januara 2006.godine. U aprilu 2011. godine zvanično je uveden stečaj u ovoj kompaniji. Zaposleni radnici Solane, njih 46, u neprekidnom su

štrajku počev od 21. januara 2014.godine. Tokom februara 2014.godine Solani "Bajo Sekulić" u stečaju je zbog neizmirenih obaveza obustavljeno snabdijevanje električnom energijom. Zbog nedostatka sredstava ogroman prostor Solane od 15 miliona metara kvadratnih obezbjeđuju samo četiri radnika Solane koji nijesu kvalifikovani za poslove obezbjeđenja imovine shodno Zakonu o zaštiti lica i imovine.

Dakle, iz odgovora koji sam vam sada dao lako je konstatovati da su sva krivična djela, dakle tri po jednom članu krivičnog zakonika, dva kroz kvalifikaciju tužioca po drugom izvršena od strane, kako se to definiše, NN izvršioca i da policija u saradnji sa tužiocem preduzima radnju na rasvjetljavanju ovih krivičnih djela koji su klasifikovani po NN izvršiocu, a ovaj drugi dio odgovora sam želio negdje da ukažem da na žalost zbog problema u tom privrednom društvu imamo ovakvu situaciju da na jednom ogromnom prostoru koji obuhvata privredno društvo Solana "Bajo Sekulić" u stečaju svega četiri lica su koja nijesu dovoljno kvalifikovana angažovana na obezbjeđenju imovine kompanije koja je u stečaju. Obezbjedenje imovine, klasično obezbjeđenje imovine kao i kod drugih kompanija nije u nadležnosti Uprave policije Ministarstva unutrašnjih poslova. Ona je po prijavi ovih događaja u saradnji sa Tužilaštvom otvorila određeni postupak . U nadi smo svi da će izvršiocu ovih krivičnih djela koji se sada registrovana po jednom izvršiocu u narednom periodu biti otkriveni. Zahvaljujem.

PREDŠEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Hvala vama, ministre.

Koleginica Đurašković. Izvolite komentar.

LJILJANA ĐURAŠKOVIĆ:

Gospodine ministre, zahvaljujem se na vašem odgovoru.

Ja nijesam inspektor Poaro, ali više je nego očigledno da su se svi ovi incidenti desili posle 17. aprila kada su se otvorile ponude na tenderu i kada je jedini ponuđač bila Sindikalna organizacija radnika Solane, i posle toga su se svi ovi incidenti desili, što znači da je neko namjerno htio da preostalu imovinu uništi da ne bi radnici mogli da započnu posao. Pomoć su jedino ponudili Centar za zaštitu i proučavanje ptica iz Podgorice, zbog zaštite biodiverziteta, evropski povjerenik za zaštitu životne sredine iz Brisela Janez Potočnik da bi pomogli da se uvede struja u solanu koja je ukinuta zbog duga od nepunih 21 hiljadu eura, i zbog toga nijesu mogle pumpne stanice da pumpaju. Obavještavam crnogorsku javnost da ukoliko se u doslednom vremenu ne ispumpa kišnica iz ogromnih bazena na solani našoj zemlji prijete epidemija komaraca, a samim tim i povratak malarije lajmske bolesti i drugih zaraznih oboljenja koji mogu da budu pogubni za naše stanovništvo. Područje solane je ne samo energetska, ekonomska, zdravstvena, kulturna, to je biodiverzitet, to je dio nas, dio naše tradicije i mi trebamo da to održimo dio prirode i dio ekološke Crne Gore. Hvala lijepa.

PREDSEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Hvala vam, koleginice Đurašković.

Sledeće pitanje postaviće poslanik Milutin Đukanović. Izvolite.

MILUTIN ĐUKANOVIĆ:

Poštovani gospodine potpredsjedniče, uvaženi ministre, poštovani građani Crne Gore,

Postavio sam sledeće poslaničko pitanje:

U kojoj je fazi implementacija Zakona o izboru odbornika i poslanika,

tačnije njegov dio koji se odnosi na vođenje biračkih spiskova i elektronsku identifikaciju birača?

Evo jedno kratko obrazloženje.

Gospodine Konjeviću, svjedoci smo neviđenih malverzacija Demokratske partije socijalista u izbornom procesu kao i opstrukcije DPS-a da novo izorno zakonodavstvo, odnosno najznačajniji elementi tog izbornog zakonodavstva ne zažive već na prethodno održanim lokalnim izborima. I prema tome na vama je velika odgovornost da se novo zakonodavstvo implementira što je moguće prije.

Gospodine ministre, da li ste već izvršili analizu i uparivanje podataka o prebivalištima koje vode organe lokalne samouprave kroz sadašnje vođenje biračkog spiska i podataka koje ima Ministarstvo unutrašnjih poslova, a odnose se na prebivalište. Da bi se uopšte mogao voditi kvalitetan birački spisak mora se imati kvalitetna evidencija sa tim ćemo se svi složiti i da li ste preduzeli protiv pojedinaca iz lokalnih samouprava, odnosno iz vašeg ministarstva neke korake i podigli nivo odgovornosti ukoliko se pokaže da podaci o prebivalištu koje vodi MUP u odnosu na podatke koje imaju lokalne samouprave razlikuju se kod desetina hiljada birača. Da postoje normalne procedure i da sistem funkcioniše normalno znate li gdje bi greške mogle da budu? Greške bi jedino mogle da budu na nivou štamparske greške.

Gospodine Konjeviću, svjesni ste koje se tenzije dižu oko svih izbora, da li su odgovarali pojedinci koji su repetirali pištolje pa imamo slučaj da se za nekim traga ko je repetirao pištolj na opozicione aktiviste, a taj istu tu noć sjedi u prostorijama DPS-a i slavi. Nema razloga da slavi, ali sjedi zajedno sa rukovodstvom Demokratske partije socijalista.

Gospodine Konjeviću, bez obzira što formalno od 1. januara Ministarstvo unutrašnjih poslova preuzima vođenje biračkog spiska, to ni u kom slučaju ne može da umanja vašu odgovornost za dosadašnji kvalitet

biračkog spiska, jer Ministarstvo unutrašnjih poslova raspolaže sa izvorima podataka za birački spisak, a to su registar prebivališta i registar državljana. Birački spisak je jednostavno izvještaj izveden iz ta dva registra. Zahvaljujem i očekujem vrlo konkretan odgovor.

PREDSEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Hvala vam, kolega Đukanoviću.

Izvolite, ministre.

RAŠKO KONJEVIĆ:

Gospodine Đukanoviću, oko izbornog zakonodavstva, teret odgovornosti za njegovu implementaciju pripada Demokratskom frontu i Demokratskoj partiji socijalista koji su taj zakon izglasali. Prema tome, nemojte se obraćati meni kao ministru u Vladi, nego zajedno sa kolegama poslanicima koji su izglasali taj zakon, izvolite, pa ga implementirajte. Dakle, u onim obavezama u kojima bude Ministarstvo unutrašnjih poslova, a ono je samo u jednoj obavezi, a to je elektronska identifikacija birača, dobićete odgovor kroz pisani dio pitanja koji sam u tom segmentu pripremio.

Napravili ste, vjerovatno, lapsus u početku vašeg izlaganja. U sadašnjoj konstelaciji Zakona o biračkim spiskovima koji je aktuelan i koji sada važi, odgovornost za vođenje biračkih spiskova nije na Ministarstvu unutrašnjih poslova nego na lokalnim samoupravama i, shodno članu 3 Zakona o biračkim spiskovima, za tačnost i odgovornost biračkog spiska odgovaraju predsjednici opština. Ono što vam mogu garantovati, a što ste imali ne samo vi nego i druge kolege iz Radne grupe za izmjenu izbornog zakonodavstva, jeste da ste bili u Ministarstvu unutrašnjih poslova, da ste imali prezentaciju funkcionisanja našeg informacionog sistema koji sadrži, tačno je, registre prebivališta i registre državljana, da ste imali priliku da

sagledate jedan dio objašnjenja netačnih informacija koje su se pojavile u pojedinim štampanim medijima vezano za netačnost registara Ministarstva unutrašnjih poslova. Imali ste priliku da bilo koje ime i prezime, bilo kojeg građanina Crne Gore, ako ste imali neku vrstu saznanja da li je mijenjano ime, matični broj itd, dobijete vrlo precizno pojašnjenje. Upravo iz tih razloga kada ste sagledali kvalitet informacionog sistema Ministarstva unutrašnjih poslova upravo ste vi predložili, ne mislim personalno nego vi kao poslanici, da u narednom periodu birački spisak, imajući u vidu da se registri vode kod Ministarstva unutrašnjih poslova, bude organ koji je nadležan za vođenje biračkog spiska. Prema tome, da mi nemamo kvalitetan informacioni sistem i evidencije, vjerovatno se ne biste složili da mi budemo taj organ u kojeg imate povjerenje da će ne od 1. januara, bio bih sretan da je od 1. januara nego po zakonu koji ste usvojili od 1. novembra 2014. godine, iako je zahtjev Ministarstva unutrašnjih poslova zbog potrebnog vremena bio da to bude godinu dana od trenutka usvajanja zakona. Ovo je bilo van pitanja koje ste mi postavili.

Što ste tiče pitanja u pisanoj formi koje ste mi postavili, želim da vas obavijestim da je Zakonom o biračkom spisku propisano da birački spisak vodi ministarstvo nadležno za unutrašnje poslove od 1. novembra 2014. godine i da ga vodi kao stalnu elektronsku zbirku ličnih podataka o biračima. Za implementaciju pojedinih normi propisanih zakonom Ministarstvo unutrašnjih poslova treba da realizuje promjene na informacionom sistemu, u sklopu koga treba da se realizuje softversko rješenje, izmjene postojeća softverska rješenja, izvrši nabavka servera, sistema za skladištenje podataka i štampača za štampanje izvoda iz biračkog spiska, izvrši nabavka sistema za štampu poziva biračima za glasanje.

S tim u vezi, Vlada Crne Gore je na sjednici od 13. marta 2014. godine razmotrila i usvojila na prijedlog Ministarstva unutrašnjih poslova,

informaciju o implementaciji Zakona o biračkom spisku, kojom prilikom su donijeta tri zaključka, jedan radni zaključak, i to ćete u pisanoj formi dobiti u prilogu odgovora na ovo pitanje.

Za realizaciju navedenih aktivnosti potrebna su sredstva u iznosu od oko 750.000 eura koja nijesu planirana budžetom za 2014. godinu, jer nijesu mogla biti planirana iz razloga što nijesmo znali da će taj zakon, nijesmo mogli da tvrdimo, niti se tako budžet može kreirati, da će taj zakon biti usvojen tokom 2014. godine. Navedene aktivnosti ne obuhvataju potrebno hardversko i softversko rješenje za elektronsku identifikaciju birača na biračkom mjestu, što je predviđeno ne Zakonom o biračkim spiskovima nego Zakonom o izboru odbornika i poslanika. Za elektronsku identifikaciju birača na biračkom mjestu potrebna je realizacija softverskog rješenja kojim će se podaci automatski iz zaključenog biračkog spiska izdatih identifikacionih dokumenata kopirati za svako biračko mjesto, softversko rješenje za elektronsku identifikaciju birača na biračkom mjestu na osnovu pročitanoг mašinski čitljivog zapisa sa identifikacionog dokumenta i oprema za svako biračko mjesto. Oprema za biračko mjesto mora biti kompaktna i sastavljena od namjenskog lap top računara, u antivandalskom kućištu bez tastature, sa autonomnim napajanjem od najmanje dva sata, čitača mašinski čitljivog zapisa sa identifikacionog dokumenta i termalnog štampača. Za oko 1.100 biračkih mjesta plus određenu rezervu od stotinjak stanica, potrebna su sredstva, prema gruboj procjeni, od oko 1.400.000 eura.

Dakle, za kvalitetnu implementaciju navedenih obaveza propisanih Izbornim zakonom potrebno je obezbijediti oko 2.150.000 eura. Članom 60 Zakona o izboru odbornika i poslanika propisano je da će Ministarstvo finansija obezbijediti neophodna finansijska sredstva za sprovođenje zakona iz sredstava budžetske rezerve, dakle u dijelu elektronske identifikacije. Do danas sredstva nijesu obezbijeđena. Navedena sredstva potrebno je

obezbijediti što prije kako bi Ministarstvo unutrašnjih poslova moglo nastaviti aktivnosti na implementaciji zakonskih obaveza u jasno definisanom roku.

Ministarstvo je do sada preduzelo sljedeće aktivnosti, izradilo projektni zadatak na osnovu koga treba da se realizuje aplikativno rješenje za vođenje biračkog spiska, izradilo tehničku specifikaciju opreme potrebne za vođenje biračkog spiska, a u toku je izrada tehničke dokumentacije za elektronsku identifikaciju birača i tehničke dokumentacije za štampu poziva za glasanje.

Prema tome, mi smo se obratili Ministarstvu finansija u dijelu obaveze izvršenja člana 60 Zakona o izboru odbornika i poslanika. Ali, vas bih, takođe i druge kolege poslanike koji su glasali za ovaj Izborni zakon, znači kolege iz Demokratske partije socijalista i Demokratskog fronta, zamolio da iskoristite ovaj dom i uticaj poslanika da Ministarstvo unutrašnjih poslova što je prije moguće budu obezbijeđena sredstva iz tekuće budžetske rezerve kako bi mogli da nastavimo ove aktivnosti o kojima smo govorili. Mi smo preduzeli sve što je u našoj moći i što smo u mogućnosti da uradimo bez novca. Dakle, vrlo brzo ćemo biti u fazi kada je potrebno izvršiti odgovarajuće nabavke, odnosno raspisati odgovarajuće procedure za izradu određenih softverskih rješenja, da sada ne ulazim u detalje. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ.

Hvala, ministre.

Komentar kolege Đukanovića.

MILUTIN ĐUKANOVIĆ:

Zahvaljujem na odgovoru koji je manje nego djelimičan. Gospodine Konjeviću, vrlo sam precizno rekao da se vaša odgovornost ne umanjuje zbog toga što će Ministarstvo od 1. novembra da preuzme vođenje biračkog spiska. Pretpostavljam da će najveći problem da bude uparivanje

podataka o registru prebivališta koje sada ima Ministarstvo unutrašnjih poslova i koje kroz vođenje biračkog spiska posjeduju organi lokalne samouprave. Zbog toga, ako nijeste krenuli sa uparivanjem podataka, odnosno da nađete greške, a kroz te greške da ih onda eliminišete, da usaglasite te podatke i informišete javnost, vi u suštini nijeste počeli da radite, a za to vam nije potreban novac nego treba da uparite te podatke i vidjećete da je situacija više nego dramatična.

Nijesam slučajno pitao da li ćete pokrenuti odgovornost. Mislim da se tu radi o teškim krivičnim djelima. Zbog toga se dešava da na hiljade, odnosno desetinama hiljada birača promijeni se biračko mjesto neposredno prije izbora, tako da se izaziva totalni haos. Neko misli da glasa u Maslinama gdje je dosad uvijek glasao, on dođe na to biračko mjesto, njega nema. Nedjelja je, kako da dozna on u kojem se biračkom mjestu nalazi. To su ti problemi. To je ta neusaglašenost protoka dokumenata između državnih organa, koja je više nego katastrofalna. Vi se slažete da ne može biti razlike u evidenciji koju ima Ministarstvo, ne smije u stvari biti u evidenciji koje ima Ministarstvo unutrašnjih poslova i organi lokalne samouprave. Je li to tačno? Vi znate da to mora biti tačno. To nije tako. To je izvor manipulacija Demokratske partije socijalista. Nijesam slučajno rekao da je odgovornost na vama najveća. Ako ne krenete da sređujete te podatke, uparivanje samo po sebi ne znači ništa, samo znači da se konstatuju nepravilnosti, ali ako vi ne krenete da otklanjate te nepravilnosti, onda mi, u suštini, nijesmo dobili mnogo.

Što se tiče elektronske identifikacije birača, suština elektronske identifikacije birača je baš da otkloni ove probleme koje imamo u biračkom spisku, da spriječi glasanje fantom birača, takođe da spriječi da neko može da glasa umjesto odsutnih birača. Jednostavno, izražavam strepnju i još jednom apelujem da se aktivno posvetite implementaciji ovog projekta.

Sada vi nas poslanike pozivate da mi svojim uticajem utičemo na ministra finansija. Mi ćemo uticati na ministra finansija, ali zar zajedno vi ne sjedite u istoj Vladi sa tim ministrom finansija.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Razumio sam da ćemo ovu priču, kolega Đukanoviću, veoma ozbiljnije nastaviti poslije podgoričkih i ostalih slučajeva i da će ministar i zbog političkog i drugog biti konkretniji oko toga. Tako da ćemo nastaviti ovu priču sledećih dana vrlo intenzivno.

Da vidimo na koja smo doba. Kasnimo veoma. Sada je 12:30 h. Trebalo je već u ovo doba da završimo i sa ovim. Pošto smo mi veoma privrženi zakonu i Poslovniku, podignite se i stavite mu dopunsko pitanje.

MILUTIN ĐUKANOVIĆ:

Da bih dao šansu gospodinu ministru da odgovori, konkretno ga pitam, odnosno postavljam dopunsko pitanje kada će se izvršiti uparivanje registra prebivališta koji je u posjedu Ministarstva unutrašnjih poslova sa prebivalištima koja se vode kroz birački spisak? Zahvaljujem.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Izvolite, ministre.

RAŠKO KONJEVIĆ:

Zahvaljujem, potpredsjedniče, na razumijevanju. Već je u prvoj iteraciji komentara poslanik Đukanović to negdje pitao.

Kao što znate, ja nijesam inženjer neke od elektrostruka, ali ću vam jednostavno odgovoriti, dakle ono što vi znate i što ste se uvjerali u Ministarstvo, ne vi samo nego i drugi poslanici.

Ministarstvo unutrašnjih poslova je po zakonu zaduženo da vodi registre prebivališta i registre državljana. Da bi neko mogao da glasa shodno Ustavu i zakonima ove države, potrebno je da ima prijavljeno prebivalište duže od dvije godine i da je crnogorski državljanin. Prema tome, šta i kako su radile lokalne samouprave, to je nadležnost, precizno sam vam rekao, članom 3 Zakona o biračkim spiskovima, odnosno za tačnost i ažurnost biračkih spiskova odgovaraju predsjednici opština. Mi u ovom trenutku odgovaramo za tačnost naših registara, registra državljana i registra prebivališta. Onoga trenutka kada u našu nadležnost pređe vođenje biračkog spiska, shodno zakonu, onda ćemo mi da koristimo naše podatke za kreiranje biračkog spiska.

Ne nastaje apsolutno haos zato što svako ko ima biometrijsku ličnu kartu, kada je došao u Ministarstvo unutrašnjih poslova morao je da prijavi svoju adresu stanovanja. Ta adresa stanovanja nalazi se u bazama Ministarstva unutrašnjih poslova koje mu je, u ime države, izdalo biometrijsku ličnu kartu. U toj bazi postoji njegova adresa stanovanja. Ministarstvo će, onda, biti u obavezi da to ukomponuje sa rasporedom biračkih mjesta koje obuhvataju određene lokalitete i da te adrese stanovanja veže za biračka mjesta koja su najbliža adresi stanovanja birača. Nećemo to raditi netransparentno. Naprotiv, i danas imate mogućnost, ja sam, uz izvinjenje što sam dobio sa mjesta, gdje neko može da provjeri gdje glasa, na internetu, birački.me, može da provjeri, to je jedna stvar.

Druga stvar, sve političke partije imale su tokom cijele izborne kampanje, a čini mi se i mimo izborne kampanje, pravo da u određenom elektronskom mediju, da li na CD-u, na USB, dobiju birački spisak na bazi kojeg su jedan dio svojih partijskih aktivnosti u tom segmentu mogle da sprovedu. Dakle, nemojmo samo kada idemo u susret jednom rješenju koje je prisutno i u drugim državama da ministarstvo nadležno za vođenje

registara vodi birački spisak, sada stvaramo još jednu zabunu. Dakle, nemamo nikakav problem, kada uđemo u procedure finalizacije svega toga, da Radna grupa koja je radila na izbornom zakonodavstvu posjeti Ministarstvo unutrašnjih poslova pogleda kako je to riješeno. Ne zaboravite, u tom zakonu su implementirana rješenja da će svaka politička partija i sve nevladine organizacije koje od strane Državne izborne komisije budu ovlašćene za nadgledanje izbornog procesa imati putem digitalnog sertifikata direktnu vezu na ono što je vođenje posebnog registra o biračima u Ministarstvu unutrašnjih poslova, da vidi sve moguće promjene koje se po službenoj dužnosti dešavaju. Prema tome, taj zakon ste vi pisali.

PREDSEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Gospodo, u nedoumici sam i što se tiče konstatacija i političkih kvalifikacija. Ispade da su ovi izbori bili regularni, juče smo čuli od predsjednika parlamenta, krajnje neregularni. Ne znam, ovo je zemlja čuda.

Hajde i 30 sekundi ako ćete doprinijeti da li su bili regularni ili neregularni.

MILUTIN ĐUKANOVIĆ:

Gospodine ministre, radi pojašnjenja. To što kažete da čovjek ide na internet, vi mislite da svaki birač mora da ima internet. Da ne bi dovodili u zabludu građane, na internetu se dobija informacija za parlamentarne izbore. To je jedna od manipulacija, što teoretski čovjek može u biračkom spisku za parlamentarne izbore da bude na jednom biračkom mjestu i u jednom gradu, a za lokalne koji se, na primjer, održavaju istog dana da bude u drugom gradu. Kada se pozove preko mobilnog telefona, sms poruke ili kada se ode na internet, dobija se samo informacija za parlamentarne izbore. Da ne bi bilo zabune, tu se velike manipulacije prave u razlikama

između biračkog spiska za lokalne izbore i biračkog spiska koji važi za parlamentarne izbore. Inače, što se regularnosti tiče, dobro je potpredsjednik rekao, zahvaljujem se na tome, mislim da je zrelo vrijeme da se pokrene jedna ozbiljna istraga, jer stvarno imamo poluratno stanje kada održavamo izbore.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Slažem se sa vama, samo onaj slučaj onih kriminalaca i pištolja na Koniku pokazuje u kakvim uslovima se izbori održavaju. Nadam se da će i ministar tome doprinijeti mnogo energičnije nego do sada, da nas zaštiti od kriminalaca.

Idemo dalje. Razumio sam, vi ste ministre poprimili svojstva tamo, ođe smo vam dali najbolje vrijeme, najviše tolerancije, bili dobri domaćini, ali ne može, premnogo je, brate.

Izvolite, kolegice Jonica.

SNEŽANA JONICA:

Hvala, potpredsjedniče.

Dame i gospodo poslanici, poštovani građani, gospodinu Konjeviću postavila sam sljedeće poslaničko pitanje:

Da li ste upoznati sa preporukama iz Rezolucije Parlamentarne skupštine Savjeta Evrope "Pristup državljanstvu i efikasna primjena Evropske konvencije o državljanstvu", koja je donijeta na aprilskom zasjedanju Parlamentarne skupštine? Da li smatrate da je ova rezolucija razlog više da se pristupi promjenama Zakona o crnogorskom državljanstvu, u skladu sa Predlogom zakona koji je u skupštinsku proceduru predao Klub poslanika SNP-a? Koliko je zahtjeva za prijem u crnogorsko državljanstvo u ovom trenutku u proceduri, a da je istekao zakonski rok za odlučivanje po

njima? Koliko je od stupanja zakona na snagu zahtjeva pozitivno riješeno, koliko je odbijeno i koliko je odbačeno? Koliko je lica podnijelo zahtjev i dobilo državljanstvo po osnovu člana 41v zakona? Za koja lica ste dobili predlog po članu 12 zakona o Predsjedniku Crne Gore, Vlade i Skupštine od 1. jula 2013. godine do danas? Za koja lica ste dobili u istom periodu mišljenje odgovarajućeg državnog organa, takođe po članu 12?

Naravno, nije prvi put da postavljam pitanje koje se tiče ostvarivanja prava na dobijanje crnogorskog državljanstva i da govorim o tome zbog toga što se značajan broj građana Crne Gore suočava sa tim problemom. Maloprije ste mi, gospodine ministre, odgovarajući kolegi na njegovo poslaničko pitanje dali šlagvort da ovu priču počnem na drugačiji način. Rekli ste da SDP nije bio dio priče prilikom usvajanja paketa izbornih zakona. Da, slažem se, nije ni SNP bio dio te priče. Naš razlog je, između ostalog, bio i činjenica da je, i neka to bude moje mišljenje, prilikom usvajanja onih zakona nekako partijski interes bio iznad interesa građana. Iz tih razloga su iz paketa dogovorenih zakona prvo ispali oni zakoni koji su se ticali građana. To je Zakon o crnogorskom državljanstvu i Zakon o registrima prebivališta i boravišta, kojima je, u stvari, trebalo da se riješe problemi naših građana.

Imajući u vidu da ni SDP ni SNP tada nijesu bili dio te priče, upravo vas kao predstavnika SDP-a u Vladi, a resornog ministra pitam da li je vrijeme, u skladu sa pričom iz ove rezolucije koja značajno ima poklapanje sa onih što je bio naš predlog zakona o crnogorskom državljanstvu, počnemo da mijenjamo ono zakonsko rješenje za koje ja, sigurna sam, s pravom, kažem da je igranje sa ljudskim sudbinama. Kažem to zbog toga što je pravo na crnogorsko državljanstvo pravo da se imaju druga prava, a da način na koji su definisana neka zakonska i neka podzakonska rješenja, ali i način na koji se u nekim gradovima primjenjuje zakon, jeste igranje sa ljudskim sudbinama.

Imajući u vidu da ste u pojedinačnim slučajevima bili, zaista, spremni da pomažete za rješavanje problema građana u proceduri za dobijanje crnogorskog državljanstva, dajem sebi za pravo da vas pitam je li vrijeme da to ne radimo ni vi ni ja u pojedinačnim slučajevima nego da sjednemo i da konačno vidimo koja su to rješenja koja treba da budu pravedna, koja su u skladu sa rezolucijom o kojoj govorim, a kojima se neće narušiti ni stabilnost države ni ništa od onoga o čemu se pričalo kada se odbijalo iz klupa DPS-a da se ovaj zakon usvoji.

Da li će napraviti probleme državi Crnoj Gori ako uslov za dobijanje državljanstva bude i tri godine braka i tri godine prebivališta? Da li će preciznije definisanje šta je to zakoniti boravak, je li to pet ili pet plus pet godina, kako se sada tumači, ugroziti Crnu Goru ili samo pomoći nekim ljudima da riješe to pitanje, ali da riješe egzistencijalna pitanja? Da li će pravo koje treba djecu da izjednači sa njihovim roditeljima ugroziti nekoga ili će pomoći konačno da ne diskriminišemo djecu u odnosu na njihove roditelje? Da li je vrijeme da sada sjednemo, kada je prošla ova izborna priča, da počnemo da se bavimo problemima građana? Mislim da Zakon o registru prebivališta i boravišta i Zakon o crnogorskom državljanstvu tu moraju biti prioritet, jer, ponavljam, pravo na crnogorsko državljanstvo je pravo da se imaju i sva druga prava. Hvala.

PREDEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala.

Izvolite, ministre.

RAŠKO KONJEVIĆ:

Hvala, potpredsjedniče. Meni je uvijek milo kada vi predsjedavate, kada sam ja u ovom visokom domu. Naravno, ne bih komentarisao

određenu vrstu političkih upadica koje imate, jer bih vas morao dovesti u poziciju da niste baš najbolje informisani, a to nikada ili rijetko ne želim u tom segmentu da činim.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Poštujem hijerarhiju u ovoj kući. Sve što predsjednik Skupštine reče zvanično ja uvažim. Tako da možda ta telefonska veza između Skupštine i Vlade ne funkcioniše u posljednje vrijeme najbolje.

RAŠKO KONJEVIĆ:

Onda imamo problem u čitanju. Zahvaljujem. Nećete mi zamjeriti što smo razmijenili mišljenja na tu temu.

Kolegenice Jonica, nijesam spominjao nijednu političku partiju koja nije podržala zakon. Spomenuli ste Socijaldemokratsku partiju, a ja sam samo rekao činjenično stanje, dakle da je taj zakon usvojen glasovima kolega iz Demokratske partije socijalista i Demokratskog fronta, i ništa više. To je bila moja obaveza. Zamolio bih kolege koji su usvojili taj zakon da realizujemo odredbu člana 60 Zakona o izboru odbornika i poslanika koja se tiče obezbjeđivanja sredstava. Naravno, mi smo uputili Ministarstvu finansija, Ministarstvo finansija zna svoju obavezu i sada smo u proceduri dogovaranja toga. Samo sam htio dodatno da podstaknem ljude koji su glasali za taj zakon da to i učine.

Što se tiče Zakona o državljanstvu, bavljenja problemima građana, Zakona o registru boravišta i prebivališta, podsjetio bih vas, vjerovatno vam promaklo da su izmjene i dopune Zakona o boravištu i prebivalištu bile na javnoj raspravi, da nijesmo dobili nijedan komentar uključujući i vas. Završena je javna rasprava negdje čini mi se prije desetak ili petnaest dana, ali pretpostavljam da ste, što je potpuno normalno, imali određenu vrstu

političkih aktivnosti, pa vam je to promaklo, kada smo već kod bavljenja problemima građana u tom segmentu.

Oko vašeg konkretnog pitanja, dozvolite da vam saopštim sljedeći odgovor. Ministarstvo unutrašnjih poslova je upoznato sa Rezolucijom Parlamentarne skupštine Savjeta Evrope koja se tiče pristupa državljanstvu i efektima primjene Evropske konvencije o državljanstvu. Ministarstvo unutrašnjih poslova je Radnoj grupi za izgrađivanje povjerenja u izborni proces, u toku njenog rada, kao i kolegijumu predsjednika Skupštine Crne Gore dostavila svoje mišljenje o Prijedlogu zakona o izmjenama i dopunama Zakona o crnogorskom državljanstvu koji je predložen od strane Kluba poslanika Socijalističke narodne partije.

Odredbom člana 29 Zakona o crnogorskom državljanstvu propisano je da je rok za rješavanje zahtjeva za sticanje crnogorskog državljanstva prijemom 12 mjeseci. Treba imati u vidu da, ukoliko uz zahtjev nijesu priloženi zakonom propisani dokazi, podnosilac zahtjeva se obavještava da upotpuni dokumentaciju u roku od tri mjeseca. U ovim slučajevima, ukoliko stranka nije priložila potrebne dokaze u ostavljenom roku i u slučajevima kada se traži mišljenje i pribavljaju dokazi od strane drugih nadležnih organa, često dobijamo informacije da podnosioci zahtjeva ne borave na adresi koju su naveli u svom zahtjevu ili su se odselili sa date adrese. Članom 6 Zakona o opštem upravnom postupku propisano je da organ koji vodi postupak, odnosno rješava u upravnim stvarima dužan je da obezbijedi uspješno i kvalitetno ostvarivanje za zaštitu prava i pravnih interesa fizičkih lica, pravnih lica i drugih stranaka, dok je članom 7 istog zakona propisano da se u postupku moraju utvrditi pravilno i potpuno sve činjenice i okolnosti koje su od značaja za donošenje zakonitog rješenja.

Imajući u vidu navedeno kao interes stranke, Ministarstvo unutrašnjih poslova u svakom predmetu pokušava od stranke kao i po službenoj

dužnosti pribaviti sve potrebne dokaze i pozitivno riješiti upravnu stvar. U suprotnom, ukoliko se ne obezbijede potrebni dokazi, donosi se zaključak o obustavi postupka.

Od početka primjene Zakona o crnogorskom državljanstvu od 5. maja 2008, zaključno sa 27. majem 2014. godine, Ministarstvu unutrašnjih poslova podnijeto je ukupno 32.261 zahtjev za sticanje crnogorskog državljanstva prijemom, a u istom periodu ukupno je riješeno 30.091 zahtjev. Od ukupno riješenih zahtjeva pozitivno je riješeno 24.873 zahtjeva, odbijeno 2.093 zahtjeva, obustavljen je postupak za 2.131 zahtjev, a odbačeno 975 i prekinut postupak u 19 slučajeva. Ukupno u radu, na dan 27.maj 2014. godine, ima 2234 zahtjeva od čega je već izdato 1275 garancija. Vi znate, dakle, da je samim tim u toj fazi postupka Ministarstvo unutrašnjih poslova završilo jednu fazu postupka i da je sada na ljudima kojima je Ministarstvo izdalo garanciju u ovih 1275 slučajeva, da su u obavezi da samo donesu otpust iz državljanstva države čiji su državljani i procedura sticanja njihovog državljanstva je u tom trenutku vrlo jednostavna od svega nekoliko dana. Tako da se u radu nalazi još 959 zahtjeva od čega 294 za koje je rok za rješavanje 12 mjeseci već istekao.

Od stupanja na snagu Zakona o dopunama Zakona o crnogorskom državljanstvu po osnovu člana 41v stav 1, ukupno lica koja su podnijela zahtjev za prijem u crnogorsko državljanstvo je 5.159. Ukupno je riješeno 4,852 zahtjeva. Pozitivno je riješeno 4.649, odbijen je 31 zahtjev, obustavljeno 140, odbačeno 27 i prekinut postupak u pet slučajeva. U proceduri je još 307 zahtjeva. Po osnovu člana 41v stav 1 i 2 ovog zakona podnijeto je 163 zahtjeva. Od ukupno 163, riješeno je 152. Pozitivno je riješeno 144, odbijen je jedan, obustavljena su četiri i odbačena su tri zahtjeva. U proceduri je još 11 zahtjeva.

Ministarstvu unutrašnjih poslova u periodu od jula 2013.godine do danas dostavljeno je šest prijedloga za prijem u crnogorsko državljanstvo po članu 12 Zakona o crnogorskom državljanstvu i to od predsjednika Crne Gore nije bilo prijedloga, od predsjednika Vlade Crne Gore dostavljena su četiri prijedloga, od predsjednika Skupštine Crne Gore, dostavljena su dva prijedloga, a od odgovarajućeg organa dostavljeno je 15 mišljenja za dobijanje državljanstva po članu 12 Zakona o crnogorskom državljanstvu. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala i vama, ministre.

Izvolite, kolegice.

SNEŽANA JONICA:

Prvo s kraja, ja sam pitala za koja lica ste dobili, a ne za koliko lica, e pa u redu. Ne bi bilo loše. Je li problem da se pročita?

PREDSEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Jeste problem, zato što je ministar već četiri minuta, tako da može da bude i korespondencija preko pošte, može i direktno, može mailom.

SNEŽANA JONICA:

Ljepše je da u Skupštini građani dobiju informaciju nego preko medija, pa za to mi je bilo interesantno, jer je to nešto što je uvijek ljudima interesantno.

PREDSEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Sve tolerišemo, danas nećemo moći možda da završimo sve obaveze. U tome je problem.

SNEŽANA JONICA:

Meni je inače ovaj dio pitanja bio manje bitan, važniji mi je onaj dio o kojem sam govorila na početku, a to je da i dalje postoji značajan broj građana Crne Gore koji nijesu riješili svoj problem po ovom zakonu i da se radi o značajnom broju građana Crne Gore u odnosu na koje, ukoliko bismo ispoštovali preporuke iz ove rezolucije o kojoj sam govorila, bi smo konačno pravedno riješili njihov problem. Znaete da je u preporukama rezolucije sa parlamentarne skupštine Savjeta Evrope definisano da je rezidencijalni uslov "rezidencijalni" ne bi smio biti duži od pet godina, da treba olakšati i smanjiti troškove procedure što smo djelimično radili prihvatanjem našeg predloga da se smanji ona taksa sa 100 na 50 eura, ali do kraja priče znam da mišljenje Ministarstva unutrašnjih poslova na ono što je bio predlog zakona koji je SNP stavio u skupštinsku proceduru, ali koji je bio preko 90% usaglašen u radnoj grupi za izgradnju povjerenja, nije baš bio blagonaklon. I zato sada kada je prošla sva ta priča, kad imate rezoluciju iz parlamentarne skupštine Savjeta Evrope koja ukazuje na pravednost određenih rješenja i na ono što su trendovi širom Evrope evo otvaram ponovo temu za razmišljanje da Zakon o crnogorskom državljanstvu pogledamo svi zajedno. Da pogledamo je li strašno da rok za dobijanje državljanstva po osnovu braka bude tri godine braka, ali i tri godine zakonitog boravka, a ne pet godina zakonitog boravka, jer to onda poništava one tri godine braka i povlači na pet godina. Da riješimo konačno situaciju u kojoj roditelji djeteta ne moraju da se odriču matičnog državljanstva da bi dobili državljanstvo bračnog partnera, ali djeca moraju da se odriču državljanstva jednog roditelja da bi dobili državljanstvo drugog roditelja što je diskriminacija unutar porodice. Da riješimo pitanje

ljudi koji su dobili lične karte za strance, a kada su podnosili zahtjev nije im rečeno da su taj dan poništili sve ono što su prethodno imali zakonitog boravka u Crnoj Gori i da im se od početka sve to računa. Da pokušamo da riješimo pitanje ljudi koji su svoju sudbinu vezali za Crnu Goru ili koji su cio svoj život proveli u Crnoj Gori, a sticajem okolnosti rođeni negdje drugo u bivšoj Jugoslaviji ili im je roditelj jedan rođen negdje drugo u bivšoj Jugoslaviji pa su upisani negdje drugo. To je jednostavno ono što je pravedno i što mislim da neće ugroziti državu, nego će riješiti probleme ljudima da dobijajući državljanstvo riješiti i sva druga prava i druge probleme sa kojima se suočavaju sa tim pitanjem. Mi ćemo obnoviti naš predlog zakona korigujući ga u skladu sa onim što jesu preporuke iz ove rezolucije Savjeta Evrope. Ali, očekujem da malo fleksibilnije pogledamo na sve to i da vidimo šta je to u ovom predlogu koji mi dajemo što ugrožava onako kako sam imala običaj ovdje reći stabilnost države. Da li je problem ako konačno ne tražimo da neko ko je pošao da izvadi dokument u matičnoj državi jer nije imao ni jedan važeći dokument da funkcioniše dok ne dobije crnogorsko državljanstvo sada bude odbijen zbog toga što eto tamo je izvadio dokumenta da bi mogao da pođe da se liječi ili da pođe na saučešće u matičnu državu. Da li je to razlog da se nekome prekida prebivalište i završavam potpredsjedniče sa ovim, ono što me zapanjilo jeste podzakonski akt ili tumačenje Ministarstva da se pet godina boravka u Crnoj Gori tumači na način da od momenta kad je neko zakonito prijavio boravak, naglašavam boravak, a ne prebivalište, tumače prvo pet godina privremenog, pa pet godina samog, pa norma i zakon od pet dolazi na deset. Ja mislim da to nije ni u skladu sa onim što je ova rezolucija nije u skladu sa onim što jeste i može biti tumačenje zakonitog boravka, jer za mene je boravak od momenta kad neko zakonito prijavi boravak u Crnoj Gori vašem Ministarstvu i ne možemo se sabirati pet + pet i završavam. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Ukoliko želite, koleginic,e može kroz dopunsko pitanje.

SNEŽANA JONICA:

Evo može kroz dopunsko pitanje, ako nije problem da pročitate ova imena.

PREDSEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Kažite o kojim se licima radi.

RAŠKO KONJEVIĆ:

Uvaženoj poslanici Jonici, dakle samo jednu rečenicu.

Crnogorski zakon o državi potpuno je usaglašen sa onim što jesu međunarodni standardi. Dakle ne postoji ni jedna norma koja nije usaglašena u tom segmentu i mi smo naravno spremni uvijek da razgovaramo o svakom prijedlogu koji uvaženi poslanici upute, a tiče se nekog zakona iz nadležnosti Ministarstva kao što smo to uradili kod Zakona o komunalnoj policiji. Ali dozvoliti ćete da pratimo tu oblast i da zaista nema ni jedne odredbe koja je u suprotnosti. Naravno ostaje kao i mnogim drugim zakonima neke oredbe koje su stvar nacionalnog zakonodavstva i nacionalnih odluka. Prema tome, to je stvar onoga kako Vlada, odnosno Parlament donosi odluke u tom segmentu.

Što se tiče vašeg dopunskog pitanja da se spisak lica za koja je podniet zahtjev za prijem u crnogorsko državljanstvo po osnovu člana 12 Zakona o crnogorskom državljanstvu u periodu 1.07.2013.godine do 27.05.2014.godine. Državljanstvo su dobili lica: Petro Statis, Yu Send, Glorija Hens, Bobi Hens, Banićević Branislav, Banićević Tatomir, Tenesi Rajs,

Marko Simić, Ratković Kruna, Todorović Nikola, Tomašević Aleksandar, Ivančević Branko, Golubović Milorad, Arsenije Tadić, Lazar Ristovski, Čelebić Ivana, Nikolo Slave, Gorgin Načevski, Dragaš Radmila, Žerard De Pardije i Jovović Ivana. Odnosno za Žerara De Pardijea i Jovović Ivanu i Dragaš Radmilu je još u proceduri.

Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala i vama, ministre.

Idemo dalje. Kolega Abazović. Izvolite.

DRITAN ABAZOVIĆ:

Hvala potpredsjedniče, poštovane kolegice i kolege, poštovani ministre Konjeviću, poštovani građani Crne Gore,

Evo drago mi je da počinjemo u ovoj prilično dobroj atmosferi nakon pročitanih ovih imena svi građani crnogorskog porijekla ili okoline.

Ministre Konjeviću, ja sam vam postavio sljedeće poslaničko pitanje: Kakva saznanja imate o postojanju medijske mafije u Crnoj Gori? Da li ona postoji i na koji način djeluje, kao i, ukoliko ste utvrdili da postoji, naravno, koje akcije preduzimate kako bi se njen negativan uticaj umanjio ili u potpunosti eliminisao?

Obrazloženje. U posljednje vrijeme sa najviših adresa se govori o postojanju i djelovanju medijske mafije, stoga je interes javnosti da sazna nešto više o ovom fenomenu.

Odgovor tražim i u pisanoj formi.

Pitanje je prilično jednostavno, ali u zavisnosti od vašeg odgovora takođe ćete dobiti i moje mišljenje, ali u svakom slučaju postojanje bilo kakve mafije je neprihvatljivo. Mafije jesu nešto što su pojava, fenomen

ne samo karakteristika crnogorskog društva nego generalno s tim što moje lično mišljenje da ovdje zaista ono ima neke zaista ili prizvuke ili mogućnosti mnogo veće nego u nekim normalnim uređenim državama. Vi kao ministar unutrašnjih poslova i šef policije zaista ste osoba kojoj treba adresirati pitanja vezano za bilo koju mafiju pa i za medijsku, građevinsku ili bilo koju drugu. A ono što vrlo često imamo prilike da čujemo od najviših državnih zvaničnika, prije svega premijera što smo više puta imali priliku da čujemo u ovom Parlamentu, da zaista postoji ta medijska mafija, da će se država obračunati sa svim vidovima mafije, pa i sa medijskom mafijom, da poslanici ovdje, konkretno moje kolege i moja malenkost su predstavnici medijske mafije. U zavisnosti od tog vašeg odgovora ja ću biti slobodan da vam kažem da me privedete ili u suprotnom da takve neke stvari zaista otklonimo kao nepostojeće. Evo ne bih sad dužio u ovom prvom javljanju, u zavisnosti od onoga što budem čuo od vas reći ću vam svoj lični stav.

PREDSEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Kolege, pošto su sad Vijesti, ali vi ste dobar dio bili u etru, pauza, sedite tu pet minuta.

-Pauza-

Kolege, nastavljamo sa radom.

Izvolite, ministre. Da li postoji medijske mafije ili ne?

RAŠKO KONJEVIĆ:

Zahvaljujem, potpredsjedniče.

Poslanik Abazović osim tog pitanja je imao jednu upadicu vezano za spisak ljudi koji su dobili crnogorsko državljanstvo, a koje sam ja pročitao.

Pretpostavljam da taj dio njegove upadice se ne bi nikako mogao da odnosi na Teresi Rajsa, člana crnogorske košarkaške reprezentacije, jednog od najboljih košarkaša i mislim da je ključni igrač u klubu koji je osvojio šampionsku titulu. Takođe mislim da nije mislio ni na Marka Simića, fudbalera koji je član crnogorske fudbalske reprezentacije, a vjerujem da je odgledao po neki film Lazara Ristovskog. Tako da mu nikako ne smeta da Lazar Ristovski bude crnogorski državljanin. Toliko o tome.

Oko vašeg direktnog pitanja koje ste postavili, najprije imali ste nekoliko komentara na koje želim da vam ukažem. Dakle ukoliko, pošto se stavljate u "ulogu žrtve na neki način", ukoliko na bilo koji način, vi, ja ili bilo ko poćini neko krivićno djelo ili je ćlan organizovane kriminalne grupe ni funkcija ministra unutrašnjih poslova ni funkcija poslanika ga ne moųe zaštititi od zakona.

Prema tome, ukoliko se budete bavili hipotetićki govorim nezakonitim radnjama bićete lišeni slobode u skladu sa zakonima u Drųavi Crnoj Gori, a na vaše konkertno pitanje vam odgovaram. Nemam službena saznanja da postoje organizovane kriminalne grupe u sferi medijskog djelovanja. Da li ima nezakonitog poslovanja, kompanija koje su osnivaći odrećdenih medija ispituju nadleųni organi kao i u slućaju poslovanja drugih privrednih subjekata.

Zahvaljujem.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala, ministre. Bili ste kratki, uštedjeli ste vrijeme.

Izvolite, kolega Abazoviću.

DRITAN ABAZOVIĆ:

Hvala potpredsjedniče, s obzirom da sam u klubu obaviješten da nijesam uspio u potpunosti da budem u etru, ne radi toga da želim nešto da ponovim, samo ako budem prekoračio da budete tolerantni makar jedan-jedini minut.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Imaćete tu mogućnost.

DRITAN ABAZOVIĆ:

Hvala, minister, na vašem konkretnom odgovoru i samo vezano za ovaj prvi dio. Ja znam da vi volite da po neki put tako malo možda i na ciničan način nastupate, ja protiv toga nemam ništa. Neke filmove sam odgledao, nijesam edukovan kao vi i možda ne poznajem sve te ljude. Ali, ministre želim da kažem sljedeće.

Ti ljudi koje ste vi pomenuli zaista su zaslužili državljanstvo, tamo ima onih koji nijesu zaslužili državljanstvo, ali nemojte da mislite da neko ko sticajem životnih okolnosti nije uspio da se dokaže toliko koliko Lazar Ristovski ili neko drugi, ne zaslužuje da ima državljanstvo ove države i da koristi sva prava kao neko drugi. Samo da budemo vrlo precizni i vrlo jasni. I sada da se vratim na stvar.

Nemate, službenih zabilješki o postojanju mafije, službenih saznanja tačno, ja samo želim kad budete u onaj autobus išli za Nikšić, kao što ste išli za Kolašin, da svoga šefa Vlade obavijestite o sljedećem. Da je gospodin Đukanović rekao 24.marta 2014.godine ovdje, odgovarajući mom kolegi Srđanu Miliću na postavljeno pitanje da će se država obračunati sa svima kao i sa medijskom mafijom u Crnoj Gori. Znači, da ona postoji po njemu. Onda ću vam reći sljedeće. Dok ste samo vi bili u vašem mandatu, desili

su se sljedeći napadi na novinare, samo prije toga da kažem da je 11.avgusta 2013.godine bačen eksploziv ispred kuće novinara "Monitora" i "Vijesti" Tufika Softića, da su počinioci nepoznati. Da je 18.decembra 2013.godine, gospodinu Darku Ivanoviću slomljeno auto, da je 26.decembra 2013.godine, postavljena eksplozivna naprava razorne moći ispred zgrade "Vijesti". Da ne bih sve čitao, da ne bih gubio vrijeme, da se dan danas ne zna, ko je ubio Duška Jovanovića, to je pitao predsjednik Pozitivne juče premijera i mogu samo da konstatujem sljedeće.

Da po mojoj logici, a vjerovatno nije toliko obimna kao vasa, znači da ova država u stvari ima problem sa mafijom koja napada novinare, a ne sa medijskom mafijom koju neko naziva medijskom mafijom, ali ljudi koji misle da svoj posao možda loše, ali oni misle da treba obavljati na taj način, o tome treba da sudi javnost ministre, a vi da rasvetljavate napade i da hapsite kriminalce i ja vam stojim na raspolaganju. Iako mi neko kaže sa ove govornice da sam predstavnik medijske mafije, to znači da sam ja član kriminalne grupe i vi mene već treba da privedete makar na informativni razgovor. Zar to nije logično? To je potpuno meni prirodno. Možda vama zaista nije, ali meni je to prirodno tako da bi vas još jedanput molio kad budete u onom autobusu, mada ne znam kakvu komunikaciju imate da zaista prenesete predsjedniku Vlade, kao resorni ministar, da vi nemate službena saznanja, samo to što ste meni rekli i da jednostavno, ukoliko se za bilo koga ispostavi da zaista ima elemenata o bilo kakvim optužbama da je mafijaš ili nešto sasvim drugo, da zaista privedete sve radnje u toku. Ili da pitate njega, jer moguće ima neku informaciju koju vi nemate s obzirom da ste vi na tu dužnost jedan kraći vremenski period.

Zahvaljujem.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala i vama, kolega Abazoviću.

Sada je na redu Kaluđerović. Izvolite, kolega.

VELIZAR KALUĐEROVIĆ:

Hvala vam, gospodine potpredsjedniče Skupštine, i odmah da pozdravim vaše opredjeljenje što ste u odnosu na službeni raspored poslanika koji govore prednost dali u odnosu na mene mom sjajnom mladom kolegi Abazoviću i pretpostavljam da je makar dijelom na tu vašu odluku uticala i ova predizborna poruka i slogan SNP-a koji je ispisan i na našim kravatama, dakle "Mladost" mora da ima prednost .

Moje poslaničko pitanje ministru Konjeviću glasi:

Da li je Ministarstvo unutrašnjih poslova zatražilo i dobilo informaciju od gradonačelnika glavnog grada Podgorica u vezi sa predizbornim aktivnostima na pripremi nove Odluke o mjesnim zajednicama?

Da li je Ministarstvo unutrašnjih poslova izvršilo upravni i inspekcijski nadzor u glavnom gradu i ako jeste što je sve utvrđeno nalazom nadležnih inspekcija?

Tražio sam da se uz odgovor na ovo poslaničko pitanje meni dostavi i kopija informacije gradonačelnika Glavnog grada, naravno ako je Ministarstvo od njega dobilo kao i kopije nalaza utvrđenog inspekcijskog nalaza jednog i drugog ministarstva.

U kratkom obrazloženju mog poslaničkog pitanja samo da podsjetim na jednu skandaloznu činjenicu da je u Podgorici i dalje na snazi odluka o mjesnim zajednicama iz 1995.godine, koja je donešena na osnovu Zakona o lokalnoj samoupravi, koji je bio usvojen 1991.godine, da je gotovo jedna i po decenija od kada je morala da se ova odluka uskladi sa Zakonom. U međuvremenu smo i 2006.godine donijeli novi Ustav koji na drugačiji

način uređuje određena pitanja u oblasti lokalne samourpave, ali sve to nije obavezivalo odlazeću lokalnu samoupravu i lokalnu vlast na čelu sa odlazećim gradonačelnikom da odluku o mjesnim zajednicama uskladi sa pozitivno-pravnom regulativom. Umjesto toga, odnosno ključni motiv da se tako neustavno i nezakonito ponašaju, nema nikakve dileme je u tome što su koristili jednu normu iz prelaznih i završnih odredbi te odluke. Dakle, nezakonite odluke, da privremeno do samoorganizovanja mjesnih zajednica predsjednika i rukovodstva mjesne zajednice postavlja gradonačelnik Podgorice. I to je punih 14 godina odlazeći gradonačelnik činio. Jedino je zadnjih mjeseci tokom predizborne kampanje fingirao navodne zborove građana.

Ja sam sa vama, gospodine ministr,e povodom ove problematike imao pisanu korespondenciju, koristeći pravo iz člana 50 Poslovnika, pa sam vam se obratio u januaru mjesecu o.g., vi ste mi u februaru odgovorili da ćete tražiti od gradonačelnika informaciju u vezi sa ovom problematikom i da ćete izvršiti upravni i inspekcijski nadzor.Veoma sam zainteresovan, a vjerujem i ukupna javnost da čuje što se sve u vezi sa tim desilo.

Hvala vam.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala.

Da ne bi bilo nesporazuma pošto se vi između sebe dogovarate, a nas ne informišete ili nas djelimično informišete dolazi do te zabune. Tako da, nema problema, znači nama je svjedno ovdje ko će biti prvi, važno je da svi govore.

Izvolite, ministre.

RAŠKO KONJEVIĆ:

Zahvaljujem potpredsjedniče, zahvaljujem gospodine Kaluđeroviću, hvala vam na korektnom razgovoru, na korektnom pitanju, izvinjavam se i konotaciji onoga što ste javno saopštili u našoj pisanoj korespondenciji koju smo imali u tom segmentu. Ne mogu a da ne iskoristim priliku, dakle samo da zamolim kolege poslanike da kada govorimo o ozbiljnim stvarima, ja se trudim da u svojim odgovorima budem vrlo korektan i vrlo precizan. I da zaista ne želim da dolazim u poziciju da prilikom komentara na ta pitanja pokušava se saopštiti nešto što nije tačno ili se pokušava manipulirati sa informacijama. Dakle, ne odnosi se na vas gospodine Kaluđeroviću nikako, nego govorim, prepoznaće se onaj na koga se to odnosi. Ako govorimo o nečijem mandatu, onda je vrlo važno da korektno navedemo šta se desilo u tom mandatu i koje su posljedice bile takvih dešavanja, a ne kada izgubite logiku saopštavanja stvari onda se vraćate na 2004. i 2005.godinu i utvrđujete nešto što svi znamo, a što nije bilo u mandatu ovog ministra unutrašnjih poslova.

Dakle, u mandatu ovog ministra unutrašnjih poslova, desile su se tri napada na novinare. Jedan u avgustu 2013.godine, četiri pardon, druga dva u decembru 2013.godine, takođe i jedan napad u januaru 2014.godine. Od ta četiri napada tri su riješena, policija je u saradnji sa tužiocem, odnosno tužilaštvo u saradnji s policijom u sva tri slučaja procesuirala lica za koje smatra tužilaštvo i policija kroz policijsko-tužilačku, odnosno tužilačko-policijsku istragu da su počinili ta krivična djela. U jednom slučaju se radi o prekršajnoj odgovornosti, mislim da je taj slučaj kod odgovarajućeg suda za prekršaje. U druga dva slučaja dakle optužni predlozi, odnosno optužnice su potvrđene i treba da započne suđenje. Da li su lica koje je tužilaštvo optužilo izvršila ta krivična djela nije na meni da saopštavam, nego u sudskom procesu će se dokazati da li dokazi koje je tužilaštvo i policija obezbijedili

su riješeni. Znači jedan slučaj nije riješen i već sam nekoliko puta rekao, više puta razgovarao sa gospodinom Softićem na tu temu i mislim da i ja i on vezano za dešavanja od avgusta mjeseca 2013. imamo dovoljan stepen razumijevanja za pokušaj, napore policije, tužilaštva da riješi ne samo taj nego mnogo veću pažnju posveti slučaju koji je bio značajno ako mogu, uz izvinjenje, da napravim tu vrstu gradacije, ozbiljniji 2007.godine.

Prema tome, nemojmo nabrajati slučajeve, a biti nekorektni da saopštimo šta je policija i tužilaštvo u tom segmentu uradila jer je to javno vrlo nekorektno u tom segmentu. Odgovor na direktno pitanje...

PREDSEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Ministre, ja se izvinjavam, razmišljao sam o tom redosljedu, ali ste se vi vratili na prethodno pitanje.

RAŠKO KONJEVIĆ:

Ja razgovaram sa gospodinom Kaluđerovićem, a pričao sam u kategorijama.

PREDSEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Ja se nešto razumijem u logiku jer sam i profesor Univerziteta, ali mi ovo nije bilo logično ministre i nemojte, ja dobro namjenski. Hoćete li vi dopunske... znači ministre pošto su medijska mafija izuzetno važno pitanje, ukoliko hoćete da se vratimo na to, ja ću vama dati dopunski i Abazoviću. Bez ikakvih problema, jer je to jedno od najvažnijih pitanja za Crnu Goru i ja se slažem, da postoji medijska mafija, ali ne onamo đe gospodin premijer kaže nego na drugo mjesto, ali da postoji mafija koja proganja novinare. Ukoliko hoćete vrijeme za to, bez ikakvih problema. Ali, sad da odgovorite

kolegi Kaluđeroviću, pa onda ću vam ja da vam dam dopunski i kolegi Abazoviću ću dati dopunsko.

RAŠKO KONJEVIĆ:

Znači, ja sam sve vrijeme komunicirao sa gospodinom Kaluđerovićem, koji mi je postavio pitanje i imao komentare. Ja sam imao potrebu da na nivou principa iskomentarišem određene stvari ne spominjući nikoga. To što ste sada vi u koliziji između onoga što misli gospodin Abazović i vi, da li ima ili nema medijske mafije, koji je dio od mene ste dobili odgovor koji jedino možete da dobijete od ministra unutrašnjih poslova, da po službenim saznanjima ministra unutrašnjih poslova ne postoji, da bih bio vrlo precizan, dakle ne postoje organizovane kriminalne grupe u sferi medijskog djelovanja. Prema tome, bio sam vrlo tačan, odnosno vrlo precizan u tom odgovoru. Ministarstvo unutrašnjih poslova aktom od 5.02.2014.godine, obratilo se glavnom gradu, radi dostavljanja podataka o aktivnostima koje su preduzete u pogledu donošenja nove odluke o mjesnim zajednicama. Shodno navedenom aktu, glavni grad je dao i objašnjenje 26.02.2014.godine u kome su navedene sprovedene aktivnosti i procedura, već donošenje odluke o mjesnim zajednicama, počev od daleke 2006. i razlozi nedonošenja.

U prilogu pisanog odgovora biće vam dostavljena i kopija navedenog obavještenja glavnog grada. Upravna inspekcija Ministarstva unutrašnjih poslova izvršila je po mom nalogu inspekcijski nadzor u glavnom gradu Podgorica, Sekretarijatu za lokalnu samoupravu dana 21.03.2014.godine, inspekcijski nadzor je izvršen, između ostalog u odnosu na primjenu Zakona o lokalnoj samoupravi određenih članova, da ne nabrajam, kao

usaglašenosti drugih akata glavnog grada i organa lokalne uprave glavnog grada sa zakonom, posebno u dijelu odredbe člana 49 stav 1 tačka 10 Statuta i odluke o mjesnih zajednica odredbi člana 9, 10 i 11 odluke.

U postupku inspekcijskog nadzora utvrđeno je da se u Sekretarijatu za lokalnu samoupravu ne vodi registar mjesnih zajednica i pored toga što je članom 98 Zakona o lokalnoj samoupravi propisana obaveza nadležnog opštinskog organa, odnosno nadležnog organa lokalne uprave da vodi registar mjesnih zajednica.

Saglasno odredbi člana 36 stav 1 Zakona o inspekcijskom nadzoru ukazano je subjektu nadzora na utvrđenu nepravilnost i određen rok od 10 dana za uspostavljanje registra mjesnih zajednica. Glavni grad Podgorica, odnosno Sekretarijat za lokalnu samoupravu je postupio po ukazivanju inspekcije i u roku otklonio utvrđenu nepravilnost.

U prilogu pisanog odgovora biće vam dostavljena i kopija zapisnika o izvršenom inspekcijskom nadzoru. Zahvaljujem.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala i vama, ministre.

Izvolite, kolega Kaluđeroviću.

VELIZAR KALUĐEROVIĆ:

Hvala vam, potpredsjedniče.

Evo da i ja iskoristim u komentaru odgovora na ministrov odgovor na način kako je on počeo odgovor meni. Dakle, gospodine ministre, veoma je značajno što ste u ovoj Skupštini jasno saopštili da nemate službenih saznanja da postoji medijska mafija, a mislim takođe, da je za vas politički veoma značajno da imate na umu da sjedite u Vladi u kojoj premijer kaže da ima medijske mafije, pa se vidite međusobno šta vam je politički činiti. Sada se vraćam na komentar vašeg odgovora na moje poslaničko pitanje.

Upravnim nadzorom utvrdili ste da ne postoji registar mjesnih zajednica, odnosno da ga glavni grad ne vodi. Ja ću vam reći da uopšte u skladu čak ni sa ovom odlukom koja je nezakonita već punih 15 godina ni jedna mjesna zajednica nije konstituisana, čak ni u skladu sa tom odlukom. Reći ću o jednom konkretnom slučaju nešto kasnije. Bezakonje i samovolja u ovoj oblasti traje punih osamnaest i po godina i prate ih teške zloupotrebe, posebno kroz činjenicu da rukovodstva mjesnih zajednica koja punih jednu i po deceniju postavlja gradonačelnik glavnog grada i uzurpira Ustavom garantovano pravo lokalnog stanovništva da samo bira svoje rukovodstvo mjesne zajednice. Između ostalog, za posljedicu imamo da nemamo rukovodstvo mjesne zajednice koje suštinski brine o rješavanju komunalnih i ključnih životnih problema stanovništva na tom području već imamo

partijske drugove gradonačelnika glavnog grada koji po prirodi stvari nemaju kritički intoniran odnos povodom pitanja zbog čega se brojni problemi iz godine u godinu ne rješavaju na konkretnim područjima mjesnih zajednica. Ali pazite. U odnosu na inicijativu građana po ovoj odluci o mjesnim zajednicama iz 1999. godine, ne griješim, koje nikada nijesu došle na Skupštinu glavnog grada Podgorica. Imamo sljedeći primjer. Da je inicijativa građana sa područja Karabuškog polja, koja je podnesena 17.03. ove godine, nakon raspisivanja lokalnih izbora u glavnom gradu. Povodom te inicijative od 17.03. već 20.03. tri dana kasnije gradonačelnik je uputio Skupštini glavnog grada predlog zaključka da se da saglasnost na obrazovanje mjesne zajednice Karabuško polje i već 3.04. je Skupština glavnog grada o tome odlučivala. Kasnije i skupština gradske opštine. Neću govoriti o atmosferi na žalost, koja je povodom toga stvorena, ali neka mi ne bude zamjeren da podatke sa biračkog mjesta Karabuško polje 134 gdje je upisano 976 birača. Dakle, na tom biračkom mjestu 25.maja je SNP osvojio jedan glas, a Demokratska partija socijalista 639 glasova. Dakle, 639 puta je programska i kadrovska ponuda DPS-a za to područje kvalitetnija od ponude SNP-a. Neka ukupna javnost poveže ove stvari, pa će im mnogo čega biti jasno.

Gospodine Konjeviću, samo da podsjetim, jer mislim da javnost to takođe treba da zna. Vi vodite ovaj resor od decembra mjeseca

2012.godine, ali prije vas čini mi se prethodnih dvije, tri godine resor ministarstva unutrašnjih poslova je vodio vaš kolega Brajović. Dakle SDP punih pet godina je vodio ovaj resor i ove stvari u glavnom gradu se dešavaju kako se dešavaju. Nije ovo samo "zasluga" odlazećeg gradonačelnika, već Demokratske partije socijalista. Vidjećemo koliko vam suštinski ovakvo njihovo postupanje u dugom vremenskom periodu znači za pravljenje demokratskog iskoraka prilikom konstituisanja nove demokratske vlasti u Podgorici. Hvala vam.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala i vama, kolega Kaluđeroviću. U potpunosti se slažem sa vama. Ja sam detaljno pogledao rezultat. 97% je glasalo za koaliciju DPS i to na žalost nije jedno biračo mjesto, nego je to pet gdje se broj birača negdje kreće od 800 do 900, pa zar ide Crna Gora i Podgorica u nečemu što znači manipulacija sa određenim socijalnim strukturama i u getoizaciju. No, po proceduri s pravom se javio kolega Abazović.

DRITAN ABAZOVIĆ:

Potpredsjedniče, evo trudiću se da budem kratak, povreda Poslovnika član 190. Ministar se obraćao meni, po mojoj logici i mislim po logici zdravog razuma, ali u svakom slučaju podržavam Aristotelove intersubjektivističke

teorije istine, pa i ono što ministar smatra da je potrebno. Samo da se razjasnimo.

Gospodine Konjeviću, vi ste vrlo precizno rekli da su tri slučaja riješena. Ja vam javno čestitam i odajem priznanje. Međutim, mislim da se makar oko jedne stvari ovdje možemo složiti, a to je da bi smo i ja vi bili zadovoljniji i svi da se za vrijeme vašeg mandata nije desio ni jedan napad i da ste imali nula napada i nula riješenih slučajeva, a ne jedan, pa drugi, pa treći, pa četvrti, pa komslija, pa nešto riješeno. Nadam se da smo samo oko toga jasni, a pošto uvijek nešto moram da zaboravim, ali se vi vratite i omogućite mi makar ovaj jedan minut, samo da ne ostanem dužan radi javnosti. I prošli put sam vas nešto pitao, jer ste mi uvijek inspirativni. Vezano je bilo, izlazimo iz teme medijske mafije, utvrdili smo da ne postoji, samo još o tome da obavijestimo premijera, ali samo da se vratimo, pošto ste vi legalita, na prethodno pitanje. Sada ću ja da zloupotrijebim, ali samo deset sekundi, gdje ste vi rekli da vaši pravnici nijesu utvrdili, odnosno da nema utvrđenja da je javni put na Adi Bojani, gdje sam lično protestovao zajedno sa građanima i sa kolegicom Đurašković, evo je tu pored mene. Evo nalaz i mišljenje vještaka koje ću vam sada uručiti, pošto ću vjerovatno opet imati priliku da se sretnem sa vašim pripadnicima, odnosno sa pripadnicima policije ovoga ljeta. Sada ću vam uručiti, pa nadam se da neće biti dileme što je zakonito, a što nije.

PREDSEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hoćete li, ministre, minut?

RAŠKO KONJEVIĆ:

Ja sam samo, poslaniče Abazoviću, vas podstakao da budete tačni. Ništa više. Složiću se sa vama da bi svakom ministru, ne samo meni nego bilo kojem ministru koji obavlja tu dužnost bi bilo, da kažem lagodnije da se ni jedan slučaj ne napada na novinare nego napada na bilo koga ne desi. Na žalost, nemamo tu vrstu društveno socijalnog ambijenta i ako pogledate bilo koji izvještaj značajnijih međunarodnih udruženja novinara vidjećete da se ovakvi napadi, pojedinačni, dešavaju u gotovo svim državama. Važno je da od četiri slučaja koja smo imali ne radi statistike, nego radi poruke, da to bude tako.

Što se tiče ovog drugog na samom kraju što ste rekli, pokušavate vjerovatno da me u trenutku pronađete da se ne sjećam šta sam vam tada odgovorio. Sjećam se, vjerujte mi. Nijesam spominjao moje pravnike nego sam spominjao rješenje Osnovnog suda u Ulcinju. Dakle, ja sam vam tada rekao o rješenju Osnovnog suda u Ulcinju. Vi ste sada meni rekli da imate nalaz vještaka, nalaz vještaka i rješenje Osnovnog suda su dvije kategorije. Ja sam vam tada rekao da postoji potpuno pravosnažno, ako ne

pogriješim u terminu, rješenje Osnovnog suda u Ulcinju na bazi kojeg je postupala Uprava policije, da na to rješenje Osnovnog suda nije u tom trenutku iskorišćen nijedan pravni lijek koji stoji nekome na raspolaganju i da je potpuno normalno da Ministarstvo unutrašnjih poslova mora da pruža asistenciju u slučajevima kada drugi nadležni državni organi shodno našim podzakonskim aktima imaju izvršni akt. U tom trenutku je rješenje bilo izvršno. Mi smo po tome postupali. Da li je neki put u vlasništvu jednog privrednog društva, Dritana Abazovića, ministra unutrašnjih poslova, drugih kolega iz opozicije, nekih građana, ne utvrđuje Uprava policije ni Ministarstvo unutrašnjih poslova, nego nadležni državni organi, a mi ćemo samo da postupamo po pravosnažnim izvršnim aktima nadležnih državnih organa kakvi god oni bili. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala, ministre.

Razumio sam, kolege, da ste se dogovorili da je sada na redu kolega Stanić.

NOVICA STANIĆ:

Gospodinu ministru unutrašnjih poslova postavio sam sljedeće poslaničko pitanje:

Gospodine ministre, ko je kriv što u Pljevljima na parkingu ispod Stražice od 2010. godine propada šest specijalnih savremenih vozila za gašenje šumskih požara i spasavanje čija je nabavna vrijednost 2.233.179 evra sa kamatom euribor + 2,3% na period otplate od 20 godina?

Zašto je MUP, ili Vlada, promijenio rok otplate sa 20 na 10 godina, čime su izigrani ponuđači na tenderu za izbor najpovoljnije ponude kreditnim putem za nabavku vatrogasnih vozila, koji su ponudili niže cijene za 30% i više uz rok otplate od 10 godina, ali su njihove ponude odbijene jer je uslov prema tenderu bio 20 godina? Da li je uništena tenderska dokumentacija u požaru koji se dogodio 19.marta 2010.godine u 16.30h u zgradi MUP-a u Podgorici?

Konačno, šta će Vlada i vaše ministarstvo uraditi da se krivci kazne, a Opština Pljevlja dobije adekvatna vozila za gašenje šumskih požara i spasavanje, pošto pomenuta po tehničkim karakteristikama ne odgovaraju uslovima i konfiguraciji terena na području pljevaljske opštine?

Odgovor sam tražio u pisanoj formi. Nisam ga dobio, pa ću komentarisati kada čujem odgovor.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Izvolite, ministre.

RAŠKO KONJEVIĆ:

Potpredsjedniče, zahvaljujem.

Uvaženom poslaniku Staniću najprije da kažem da jedan dio podataka koje je naveo u svom pitanju ne odgovara potpunoj tačnosti. Ja ću vam to pojasniti u samom odgovoru na pitanje, ali čini mi se najvažnijim vaše

pitanje da li je uništena tenderska dokumentacija u požaru. Ne. Tenderska dokumentacija nije uništena u požaru koji se dogodio 19.marta 2010.godine u 16.30 časova u zgradi MUP-a u Podgorici. Ista se čuva u Ministarstvu unutrašnjih poslova iako prema Zakonu o javnim nabavkama ne postoji obaveza čuvanja dokumentacije duže od pet godina. Ja vas ovim putem pozivam na pravo koje imate kao poslanik, da izvršite uvid u tu službenu dokumentaciju na bazi procedura koje su sprovedene relativno davne 2008. godine. Prema tome, dovoljno je samo da se telefonskim pozivom ili na bilo koji način obratite, možete imati uvid u ukupnu dokumentaciju vezanu za tu sprovedenu tendersku proceduru, kako bi se eventualno razjasnila neka dilema koju vi možete u tom segmentu da imate. Zašto ovo govorim - jer ste slično pitanje 21.jula 2011.godine podnijeli mojem kolegi ministru Brajoviću, koji vam je takođe dao pisani odgovor u tom segmentu i ja bih vam samo ukazao na nekoliko stvari.

Opština je odgovorna za raspolaganje i upravljanje svojom imovinom shodno njenoj namjeni, a u skladu sa zakonom i dobrom praksom ekonomskog i finansijskog menadžmenta. U okviru sopstvenih nadležnosti opština vrši između ostalog i poslove upravljanja, raspolaganja i zaštite svoje imovine i vrši pojedina svojinska ovlašćenja na državnu imovinu u skladu sa Zakonom, član 33.

Kada je u pitanju nabavka specijalnih vozila za gašenje požara i spašavanje za Opštinu Pljevlja, obavještavam vas da je Skupština opštine Pljevlja donijela odluku o nabavci specijalnih vozila za gašenje požara i spašavanje broj 01-030-563 od 2.12.2008.godine, kojom je odobrena nabavka šest vozila. Inače, nabavka 59 specijalnih vozila za gašenje požara i spašavanje za opštinske službe za zaštitu i spašavanje i Vojsku Crne Gore izvršena je nakon sprovedene tenderske procedure od strane komisije izbora

najpovoljnijeg ponuđača, koji je jedini ispunio sve uslove iz tendera i ponudio način plaćanja putem kreditiranja.

Takođe, ponuđač je preko odgovarajuće banke iz Austrije obezbijedio kreditna sredstva za finansiranje nabavke specijalnih vozila za gašenje požara i spašavanje uz sljedeće uslove: rok otplate od 12 godina sa polugodišnjim anuitetima, grejs period od dvije godine, kamatna stopa 2,3 na godišnjem nivou uvećana za šestomjesečni euribor, provizija banke 0,5%. Sa navedenim uslovima saglasilo se Ministarstvo finansija aktom broj 06-2755/1 od 5. 11. 2008. godine. Nakon nabavke šest specijalnih vozila za gašenje požara i spašavanje predati su predstavnicima Opštine Pljevlja uz potpisani zapisnik. Da ne navodim karakteristike vozila, reći ću samo da je to bilo u maju, julu i oktobru 2010. godine, za jedno vozilo u januaru 2010, za dva vozila u februaru i oktobru 2010.godine.

Napominjemo da je na osnovu međusobne saglasnosti predsjednika Opštine Pljevlja i predsjednika Opštine Mojkovac izvršena zamjena vozila tako da je Opštini Pljevlja umjesto jednog tipa vozila isporučen drugi tip vozila, međusobnom razmjenom. Za tendersku dokumentaciju već sam odgovorio. Zahvaljujem.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Izvolite, poslaniče.

NOVICA STANIĆ:

Gospodine ministre,

Jedino čime sam zadovoljan to je što ste saopštili da tenderska dokumentacija nije uništena. To je u redu. Ali, sve sam ja to znao, da je na predlog MUP-a, Sektora za vanredne situacije još 2007.godine predložena nabavka 60 specijalnih vozila za određeni broj opština. Budva i Podgorica

to nijesu prihvatili. Ministarstvo finansija podržalo. MUP je bez prethodne saglasnosti, ja govorim o MUP-u kada vi niste bili ministar, ali to ne znači da ne treba, što bi rekli Hrvati, obratiti pozornost na sva ova dešavanja. Dakle, MUP je bez prethodne saglasnosti opština 20.02.2008.godine objavio javni oglas i poziv za postupak nabavke za izbor najpovoljnije ponude.

Komisija na čijem je čelu bio pomoćnik tadašnjeg ministra unutrašnjih poslova, Zoran Begović, predložila, otpisala sve druge, jer su ponudili na 10 godina, a traženo je 20 godina, dobio je "Ljetopis automotive" i sklopljen ugovor. Onda ministar unutrašnjih poslova od predsjednika Opštine Pljevlja u novembru 2008.godine traži odluku Skupštine opštine Pljevlja. Ona se donosi sa kašnjenjem izvjesnim, ali 28.novembra 2008.godine donijela je odluku da se nabave specijalna vozila. A onda tadašnji ministar unutrašnjih poslova i javne uprave 29.02.2009.godine je potpisao ugovor sa "Ljetopisom" za isporuku specijalnih vozila za gašenje požara, kao jedinim ponuđačem, a da prethodno nije obavijestio Opštinu Pljevlja da je došlo do značajne promjene u uslovima kreditiranja, rok otplate umjesto 20 smanjen je na 10 godina. To je značajno. Ministarstvo unutrašnjih poslova nije potpisalo nikakav ugovor sa Opštinom Pljevlja, kada su isporučivana vozila nije dostavljena nikakva dokumentacija, ta vozila stoje danas parkirana na parkingu ispod Stražice, propadaju.

Gospodine ministre, neko je odgovoran za to. Nisu upotrebljena do dana današnjega, a bilo je obećano da će biti korišćena u sezoni 2009.godine. Iz službe za spašavanje opštinske imam napismeno da ta vozila ne odgovaraju terenima pljevaljskim, ne mogu da se kreću na terenu sa bočnim nagibom. Nisu opskrbljena opremom koja je potrebna za gašenje požara po pljevaljskim šumama. Iako ugovor o koncesiji za pljevaljske šume obavezuje Vektru Jakić da gasi šumske požare, ona to ne radi. Koncesioni ugovor se ne poštuje, a svakoga ljeta plane desetine požara, gospodine

ministre. Znaete gdje planjavaju - u onim rejonima gdje se posiječe oblovina koja ide nelegalno, ne kroz Podlugove nego preko Trlice, preko Ranča i Jabuke izvozi se u Prijepolje iako je to zabranjeno, ali neko može sve. Kad požari to unište onda se gube tragovi i ja mislim da je ovo ozbiljno pitanje, gospodine ministre, i vaše ministarstvo bi trebalo sve ovo da ispita, da se neko kazni i privede poznaniju prava. Kako je moguće da specijalna vozila koja vrijede dva miliona i četiristo hiljada evra četiri godine propadaju na parkingu ispod Stražice?

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Nastavite sa drugim pitanjem.

NOVICA STANIĆ:

Moje drugo pitanje je naslovljeno takođe ministru Konjeviću, a vezano je za izborni proces 25. maja ove godine. Pitanje glasi:

Zbog čega Područna jedinica ili Centar bezbjednosti u Pljevljima nije spriječila, iako je više puta bila obaviještena, da naoružana lica koja su bila angažovana od strane izbornog štaba DPS-a, a koja nisu iz Pljevalja, ugrožavaju sigurnost građana Pljevalja i šta nadležni organi planiraju da preduzmu zbog zloupotreba državnih resursa u službi Demokratske partije socijalista - naselje Potrlica, kuća Čolovića, Biotehnički institut Podgorica, Služba za selekciju stoke i drugi - i kupovine glasova od strane istaknutih funkcionera DPS-a?

Obrazloženje: Počev od ranih jutarnjih časova 25.05.2014. godine u Pljevljima, od strane Demokratske partije socijalista se na više mjesta u privatnim kućama – Čolovića u Moćevcu, Mrzića u Brdu, kuća naspram biračkog mjesta Zadružna zajednica, kuća Hadžalića u sokaku pored opštine, kuća na Gukama bivša prodavnica Lika i druge - uz fizičko obezbjeđenje naoružanih lica koja nisu iz Pljevalja, vršila se kupovina ličnih karata od onh glasača za koje pretpostavljaju da ne bi glasali ili se, pak, vršila kupovina glasova na način što bi glasanje tih birača bilo propraćeno uhodanim mehanizmima - obilježavanje glasačkih listića, fotografisanje istih i slično. Takođe, pomenuta grupa je kružila autom i zaplašivala ljude. Uvidom na licu mjesta utvrđene su brojne zloupotrebe državnih resursa, kao na primjer u Potrlici gdje se prostorija Biotehničkog instituta - Služba za selekciju stoke koristi za kupovinu glasova, a za potrebe Demokratske partije socijalista. Za prethodno postoje brojni dokazi, iskazi svjedoka, fotografije, filmski zapisi i snimci Televizije Pljevlja i drugo.

Na ovaj način su počinjene brojne i grube povrede kako Krivičnog zakona tako i Zakona o finansiranju političkih partija i Zakona o izboru odbornika i poslanika.

Odgovor sam takođe tražio u pisanoj formi, još uvijek ga nisam dobio.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Izvolite.

RAŠKO KONJEVIĆ:

Hvala, potpredsjedniče.

Sve ovo što sam saopštio, uvaženi poslaniče Staniću, dobićete u pisanoj formi, što sam pročitao ili komentarisao. Nećete zamjeriti, negdje smo poluzemljaci, da samo još jednom pročitam dio moga odgovora na vaše prethodno poslaničko pitanje.

Nakon nabavke šest specijalnih vozila za gašenje požara i spašavanje, predati su predstavnicima Opštine Pljevlja, uz potpisani zapisnik, i to tri vozila u maju, julu i oktobru 2010, jedno vozilo u januaru 2010. i dva vozila u februaru i oktobru 2010.godine. Predata uz potpisani zapisnik, znači prihvaćena su.

Sada se vraćam na obaveze lokalne samouprave shodno Zakonu o lokalnoj samoupravi u kojem se kaže da je opština odgovorna za raspolaganje i upravljanje svojom imovinom shodno njenoj namjeni u skladu sa zakonom i dobrom praksom ekonomskog i finansijskog menadžmenta. Shodno Zakonu o lokalnoj samoupravi opština u skladu sa zakonom i drugim propisom uređuje i obezbjeđuje uslove za zaštitu i spašavanje

lokalnog stanovništva od elementarnih nepogoda, požara, eksplozija, havarija i drugih situacija, odnosno vanrednih događaja.

U okviru sopstvene nadležnosti opština vrši između ostalog i poslove upravljanja, raspolaganja i zaštite svoje imovine, pokretne i nepokretne, i vrši pojedina svojinska ovlašćena na državnoj imovini u skladu sa zakonom. Ministarstvo unutrašnjih poslova je predalo tu pokretnu imovinu, potpisan je zapisnik i opštine su kao i druge trebale u skladu sa dogovorom sa Ministarstvom finansija da sklapaju određenu vrstu aranžmana. Mislim da nam je sada jasnije, uz još jedan poziv da sve ono što se tiče tenderske dokumentacije, sprovedenog postupka iz 2008.godine, imajući u vidu da se ona čuva u Ministarstvu unutrašnjih poslova, kada god budete u mogućnosti navratite do Ministarstva i biće vam obezbijeđen uvid u ukupnu dokumentaciju u tom dijelu dodjeljivanja javnog poziva zaključno sa potpisanim ugovorom. Izvinite na slobodu pojašnjenja u ovom dijelu.

Što se tiče vašeg drugog pitanja, kratko ću odgovoriti.

Tokom izbornog dana službenici Centra bezbjednosti Pljevlja u saradnji sa zamjenicom osnovnog državnog tužioca postupali su po više prijava građana i preduzimali radnje u okviru svoje nadležnosti.

Kolega Milić je juče spomenuo, ne samo sa kolegom Milićem nego i sa drugim kolegama koji su za taj dan našli za shodno da me pozovu ili kontaktiraju na neki drugi način, imao sam samo jednu preporuku koja je

jedino moguća po zakonu, a to je da se podnesu odgovarajuće pisane prijave Centru bezbjednosti u Pljevljima. Ponavljam sada ovu rečenicu koju sam već rekao, dakle postupano je u saradnji sa zamjenicom osnovnog državnog tužioca, postupali su po prijavama građana i preduzimali radnje u okviru svojih nadležnosti. Važno je da znamo nadležnosti policije i nadležnosti tužioca. Policija je shodno zakonu obavezna da postupa po nalogima tužioca, koji je nakon prikupljenih informacija ovlašćen da se izjasni da li je u nekim radnjama bilo krivičnog djela koje se goni po službenoj dužnosti. Zahvaljujem.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Izvolte, poslanice.

NOVICA STANIĆ:

Gospodine ministre,

Zahvaljujem na pozivu da dođem kod vas, ali ja vam ponavljam, uslovi tendera su naknadno promijenjeni, čime su oštećeni oni učesnici na tenderu koji su ponudili bolje uslove, ali rok otplate 10 godina. U prvom tenderu je pisalo 20 godina, a kasnije je to smanjeno na 10, a eliminisani su ljudi, odnosno firme koje su...(Upadica). Nisam ni rekao da ste bili, ali valjda sa odlaskom jednog ministra ne prestaje vladavina prava.

Drugo, dotjerana vozila u Pljevlja i napravljen zapisnik. A je li napravljen neki ugovor? Gdje su papiri? Nema ništa. Pa ne može tako. Ali dobro, sila Boga ne moli.

Prelazim na drugo pitanje.

Na konvenciji DPS-a u Pljevljima, Milo Đukanović je saopštio da opozicija želi da pripoji Pljevlja Srbiji. A znate šta je urađeno 25.maja? Pljevlja su pripojena Ukrajini. Ja sam pitao gospodina Dritana Abazovića, koji je bio tamo, da li je bilo problema, kaže tamo gdje je on bio nema, a u Pljevljima i u 12 opština u Crnoj Gori, vidite, problemi. Najveći aplauz na konvenciji DPS-a u Pljevljima dobila su lica koja su na odborničkoj listi, a 2012. su kupovala glasove za socijalnu pomoć. Kada su me pojedini od njih pitali u privatnom razgovoru hoće li biti kažnjeni, ja sam govorio dobićete ukor razrjednog starješine. Znae, ima tamo poštenih ljudi koji za lične razloge ne bi šibicu uzeli, ali kad partija naredi u stanju su glavu da daju, pa da rade i to što su radili. Ali po ovome, ne da neće dobiti ukor razrjednog starješine nego će biti pohvala nastavničkog vijeća, odnosno direktora škole koja se zove DPS. Idem dalje.

Čuvena hajdučica, savremena Čučuk Stana iz Komina, 2006. kupovala glasove šarenim parama, a kada je tih para nestalo 2010. kao Robin Hud kupovala duše za socijalnu pomoć sa onih ostalih 11, 12, ali je tužilaštvo izuzelo iz optužnice, jer se radi o krupnoj ribi, pa ne može da bude

optužena. Ponovo 2014. godine kupuje glasove i lične karte. Postoji video zapis, eno ga na društvenim mrežama, ako ne vjerujete, pogledajte. Potrlica, svratio sam juče ujutro kad sam pošao za Podgoricu da vidim, na zgradi piše Ministarstvo poljoprivrede - Biotehnički institut, Služba za selekciju stoke. Dragi moji Pljevljaci, kako je moguće da direktor jedne škole tamo kupuje vaše glasove, u zgradi će piše "selekcija stoke". Naoružano obezbjeđenje, video zapis, kamere Televizije Pljevlja, sve je to zabilježeno. Ko ne vjeruje, neka pogleda. Kuća Pavla Čolovića u blizini glasačkog mjesta, nastavnik, ovamo direktor škole, vaspitavaju djecu, naoružano obezbjeđenje, video zapis. Garaža Meševića u Ševarima, izlaze ljudi sa novcem u rukama, naši aktivisti snimaju. Direktor Sportskog centra Ada psuje, prijeti i gađa čašom. Radi se o bivšem fudbaleru koji je jedini u istoriji crnogorskog sporta isključen jer je tukao svog fudbalera zato što mu nije dodao loptu. Evo vidite, ako 25.maja ne dodate glas DPS-u onda prijeti, psuje i gađa čašom.

Dolazi "audi" registraskih tablica KO-AA 998, tri nabildovana momka vitlaju pištoljima, neki Perović otima foto-aparat našem aktivisti, vadi memorijsku karticu i ne vraća je. U gužvi batine dobiju Andrija Stanić, Milivoje Čabarkapa i Darko Gazdić. Šef ove DPS izborne parade u Pljevljima bio je nepoznat čovjek koji našem aktivisti ovako govori: "Ne znaš sa kime se kačiš, posraću ti se u život, smeće pljevljasko", izvinjavam se zbog ove riječi, "bolje ti je da se zakačiš sa čitavim Pljevljima i pola Crne Gore nego sa mnom". To nije policajac. Naši aktivisti me zovu i kažu direktor policije Stojanović. Ne vjerujem, taman posla, to je gospodin čovjek. Ovo je

fotografija tog čovjeka.

Gospodine ministre, ja vas molim, zbog naših ljudi kojima je prijetio, da otkrijete indentitet ovog čovjeka, je li imao pravo to da radi i o kome se radi. Nema tih izbora koji mogu da opravdaju ovakvo ponašanje. Dolazi policajac na poziv naših aktivista, iz intervetne jedinice, da mu ne pominjem ime, opomenuće me predsjedavajući, a sva Pljevlja znaju da je napravio kuću od ličnih karata. Znete, na Balkanu postoji Čele-kula, ali postoji i "lična karta kula". I šta mislite šta je taj policajac uradio – ništa, zaštitio ove koji kupuju lične karte.

Idem dalje. Kuća Hadžalića, naoružano obezbjeđenje - video zapis. Na Gukama bivša prodavnica Lika. U Okovu koji radi i nedeljom, privatna firma može im se, ovi nabildovani momci koji voze ova kola, gospodin Milić je pokazivao juče fotografije, kupuju držalice. Šta će držalice u izbornom procesu, ne zaokružuje se držalicama nego olovkama.

Gospodine ministre, imam za vas dopunsko pitanje.

Molim vas da mi odgovorite kakava je moja bezbjedonosna situacija posle ovog postavljenog poslaničkog pitanja. Neću usmeni odgovor nego tražim odgovor u pisanoj formi. Zahvaljujem.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala.

Izvolite, ministre.

RAŠKO KONJEVIĆ:

Gospodine Staniću, sve ovo što ste saopštili kao odgovoran čovjek, poslanik, pretpostavljam da ćete sve te video zapise i materijale, sve ovo što ste nabrajali, dostaviti nadležnom tužiocu u Pljevljima. Iskoristili ste svoje pravo kao poslanik da o tome po vašem sudu informišete javnost,

ukazivali da za sve ove primjere koje navodite imate određenu vrstu činjenica za koje smatrate da su dokazi. Ja vas ovim putem pozivam da prvom prilikom načelniku Centra bezbjednosti u Pljevljima, u ovom slučaju bolje Osnovnom državnom tužiocu u Pljevljima, sve to što imate ponudite zajedno sa ovim izlaganjem usmenim koje ste sada imali.

Što se tiče vaše bezbjednosti, naravno, sa ovoga mjesta bih bio neodgovoran čovjek ako vam u tom segmentu ne bih garantovao bezbjednost, bez obzira što ste to saopštili, zato što imate ustavno pravo da u ovom domu možete na takav način da komunicirate, a na građanima je da procjenjuju ono što govorite i da u tom kontekstu sve nas ocjenjuju, a vaša bezbjednost vam je garatovana zato što je to obaveza Ministarstva unutrašnjih poslova odnosno Uprave policije. Ukoliko želite da kroz odgovarajuće procedure koje postavlja Ministarstvo unutrašnjih poslova zatražite pisanu procjenu vaše bezbjednosti, ja vam moram to zatražiti u pisanoj formi zato što takvu procjenu ne vrši Ministarstvo unutrašnjih poslova nego takvu procjenu na naš zahtjev vrši Agencija za nacionalnu bezbjednost. Zahvaljujem.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala i vama, ministre.

Idemo dalje.

Ako insistirate, samo vas molim nemojte upotrebljavati one riječi koje ste prethodni put upotrijebili. Iako se citira, ne može se sve citirati u ovoj Skupštini.

Poslaniče, sve što čujem na ulici ne rečem ovdje.

NOVICA STANIĆ:

Gospodine ministre, mi ćemo podnijeti krivične prijave protiv svih ovih lica, ali bojim se da će završiti kod one pomoćnice državnog tužioca u Pljevljima koja je svojevremeno napisala da se onaj Kovačević iz Gradira Montenegro, koji je prijetio radnicima, donosio onaj fono zapis i puštao da čuje čitava Crna Gora - šalio, pa se bojim da će sve ovo biti šala. Posle drugih intervencija taj je čovjek osuđen sa 600 evra kazne da plati u desetak rata. No dobro, mi ćemo uraditi što je do nas, a nadležne institucije neka rade svoj posao.

PREDSEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hoćete li vi? Hajde desetak sekundi. Ako je sve u funkciji nečega da izbori budu slobodni uistinu u Crnoj Gori, nemojte deset nego minut i deset.

RAŠKO KONJEVIĆ:

Svi treba da doprinesemo da izbori u Crnoj Gori budu ocijenjeni od strane svih učesnika na tim izborima, ljudi koji prate te izborne procese, da povećavamo povjerenje u izborni proces. Ja ne bih iznosio moj politički sud jer ne doživljam da imam u ovom trenutku tu vrstu prava sa pozicije Ministarstva unutrašnjih poslova. Rekao sam sud moj, ne nečiji drugi. Samo sam uvaženom poslaniku Staniću htio da kažem da sve ono što je saopštio u službenoj proceduri podnese nadležnom tužilaštvu. Ja ne mogu komentarisati postupanje tužilaštva jer na to nemam pravo. Zhvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Ministre, sve što se desilo je vjerodostojno, gospodin Gazdić je visoki funkcioner Demokratskog fronta i Pokreta za promjene, častan čovjek i znam

sve. Gospodinu Medojeviću se javio u nedelju. To je jedan od tipičnih slučajeva pod kojim i kako su slobodni izbori u Crnoj Gori.

Vi ste proceduralno htjeli, kolega Miliću. Izvolite.

SRĐAN MILIĆ:

Gospodine potpredsjedniče Parlamenta, suština je ovoga o čemu danas pričamo upravo u vašoj rečenici da moramo da obezbijedimo da izbori budu fer i demokratski. Ako država ne bude preduzela mjere u odnosu na ova lica za koja su već upućene inicijative prema Ministarstvu unutrašnjih poslova i Upravi policije, garantujem vam, a znaju svi da nikada ne obećavam previše, riješićemo to na drugačiji način. Niko nikoga tući po Pljevljima ili po Beranama ili po Podgorici neće.

S druge strane, gospodine potpredsjedniče Parlamenta, predlažem da u ovakvim situacijama damo sugestiju Vladi Crne Gore da ukrsti informacije vezane za razne tendere sa imovinom kojom raspolažu oni koji su na tim tenderima odlučivali. Da budem precizan do kraja, pogledajte šta vozi taj koji je odlučivao oko tih vatrogasnih kola, a bio je pomoćnik ministra unutrašnjih poslova. Imam razloga zašto ovo govorim. Maloprije smo čuli, niste bili unutra, četiri miliona su dali garancije za Primorku u Baru, sada govorimo o dva miliona evra ove opreme tamo, govorimo o ljudima koji su pokazivali legitimacije državne bezbjednosti, potpredsjedniče Parlamenta, i policije, i to je bio razlog - zna gospodin Konjević jer sam ga zvao samo zbog toga - da se utvrdi jesu li ta lica pripadnici policije i državne bezbjednosti. Po tom osnovu sam zvao i gospodina Stojanovića. Na njihov predlog, sugestiju da uputimo to u pisanom obliku, ljudi iz Pljevalja su otišli i prijavili to sve i sad ja treba da ostanem kao predsjednik partije na nivou toga da čekam hoće li tužilaštvo da reaguje ili će da reaguje sud. Možda onaj sud, gospodine Raduloviću, koji je rekao osumnjičenome - hajde sad, Dule, šta ti imaš

nama da kažeš po ovom pitanju vezano za šverc droge i svega ostalog. To je taj sud crnogorski gdje ćemo mi da čekamo rješenje.

Gospodine, ja sam se samo vama obraćao. Odgovoram i ja za svaku riječ koju progovorim ovdje. Vama sam se obraćao zbog želje da ovo počnemo da rješavamo. Vi znate da meni ne smeta nikakava polemika sa bilo kojim čovjekom u ovoj državi, nije ni meni bilo svejedno u Berane ići i biti onamo gdje sam bio, ali sam samo tim ljudima poručio – doći će vam 10. mart kao što je došao i 26. maj. Moja poruka Pljevljacima: Nemojte da zaboravite da su vam to komšije, a ti koji vam dolaze da vas brane od nas su oni koji će pokušati da skidaju kajmak sutra, ako im se dozvoli da oni vode lokalnu vlast u Pljevljima. Eto toliko.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala, kolega.

Izvolite.

RAŠKO KONJEVIĆ:

Ulazimo u neku vrstu polemike, ja bih ovo nazvao razjašnjenje. Šta ko vozi? Ja vam mogu samo reći šta ja vozim i mogu vam reći da u Ministarstvu na tom mjestu pomoćničkom smo napravili određenu kadrovsku promjenu. Sve druge stvari nijesu u nadležnosti Ministarstva unutrašnjih poslova. Bez obzira na sve ovo što sam rekao, mislim da nije korektno da spominjemo ljude koji nijesu ovdje i koji nemaju mogućnost da odgovore.

Jednu obavezu imam prema dopisu koji ste uputili meni. Dakle, tačno je, podnijeto je nekoliko prijava od strane vaših predstavnika, čini mi se, u opštini Pljevlja, Centru bezbjednosti Pljevlja. Nijesam stigao da detaljno pogledam, ali definitivno ono što ste dostavili, ako ništa drugo treba se utvrditi indentitet lica koji su taj dan boravila u Pljevljima, to je jedna

stvar. Šta su ta lica tamo radila i da li su vršila neko djelo i tako dalje, to je druga stvar. Ali, ako postoji to interesovanje ili neka vrsta sumnje, ja očekujem da će tužilaštvo u tom segmentu zatražiti i obavijestiti podnosioca prijave jer je tužilaštvo od strane policije obaviješteno o zapisnicima koji su napravljeni, o građanima koj su izvršili prijavu, o čemu vi imate kopiju zapisnika jer su podnosioci te kopije zapisnika tražili. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala i vama, ministre.

Pošto je tenis na drugom program televizije, a imaćemo i pauzu za vrijeme Dnevnika, molim vas da u najvećoj mjeri poštujete vrijeme kako bismo završili sa današnjom sjednicom do 17 sati.

Izvolite, kolega Gošoviću.

Izvinjavam se što na vama moram da primjenim Poslovnik.

NEVEN GOŠOVIĆ:

Hvala, gospodine potpredsjedniče.

Gospodine ministre, posebno poglavlje odnosno glava 16 Krivičnog zakonika Crne Gore odnosi se na krivična djela protiv izbornih prava. Jedno iz te grupe krivičnih djela jeste i krivično djelo povreda slobode opredjeljenja pri glasanju predviđeno odredbama člana 186 Krivičnog zakonika Crne Gore. Stavom 1 tog člana predviđeno je da će se ko silom ili prijetnjom prinudi drugog ili na drugi protivpravni način na njega utiče da na izborima vrši ili ne vrši pravo glasanja ili da glasa za ili protiv određenog kandidata odnosno izborne liste, kazniti novčanom kaznom ili zatvorom do tri godine. Stavom 2 i 3 istog tog člana predviđena je ista kazna za onog ko zahtijeva ili primi poklon ili drugu korist ili prihvati obećanje poklona ili druge koristi za sebe ili drugoga da glasa ili ne glasa, ili da glasa u korist ili protiv određenog lica,

pri čemu će se prihvaćeni poklon ili druga korist oduzeti. Za člana biračkoga odbora ili drugo lice u vršenju dužnosti koje u vezi sa glasanjem počini ova krivična djela predviđena je kazna zatvora od tri mjeseca do pet godina.

I na kraju, stavom 5 tog člana predviđena je novčana kazna ili kazna zatvora do jedne godine za onog ko posle obavljenih izbora ili na referendumu pozove glasača na odgovornost u vezi sa glasanjem ili zahtijeva od njega da kaže kako je glasao ili zašto je glasao ili nije glasao.

Dakle, svako ko na izborima silom, prijetnjom ili na drugi protivpravni način utiče na birača da vrši ili ne vrši pravo glasanja ili da glasa za ili protiv određenog kandidata odnosno izborne liste i takođe ko na izborima zahtijeva ili primi poklon ili drugu korist ili prihvati obećanje poklona ili druge koristi za sebe ili drugoga da glasa ili ne glasa ili da glasa u korist ili protiv određenog lica, čini navedeno krivično djelo i podliježe zaprijećenim sankcijama. Takođe odredbama člana 193a Krivičnog zakonika predviđeno je da će se službeno lice koje za predstavljanje izborne liste koristi ili omogućiti korišćenje imovine državnih organa, javnih ustanova, javnih preduzeća i fondova, jedinica lokalne samouprave i privrednih društava u kojima država ima vlasnički udio, kazniti zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

Na upravo održanim lokalnim izborima u Podgorici ali i u drugim gradovima građani su najbolji svjedoci postojanja ogromnog broja protivpravnih radnji koje u sebi sadrže sve elemente krivičnog djela povrede slobode opredjeljenja pri glasanju. Posledice tih kriminlnih radnji ne mali broj građana neposredno je i doživio i osjetio, ali od strane nadležnih organa za sada nijesu preduzete mjere pronalaženja i sankcionisanja učinilaca ovih krivičnih djela. Jedan od organa koji je to bio dužan činiti pored tužilaštva je i policija u čijoj nadležnosti je sprečavanje vršenja i otkrivanje krivičnih djela, kao i pronalaženje i hvatanje učinilaca krivičnih djela i njihovo dovođenje nadležnim organima.

Zbog istog, moje poslaničko pitanje upućeno ministru unutrašnjih poslova glasi:

Koje će mjere Ministarstvo unutrašnjih poslova preduzeti na pronalaženju učinilaca krivičnog djela povreda slobode opredjeljenja pri glasanju i drugih krivičnih djela protiv izbornih prava, počinjenih u periodu izborne kampanje i na dan 25. maja 2014. godine održanim lokalnim izborima u Crnoj Gori? Zahvaljujem.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala, kolega Gošoviću.

RAŠKO KONJEVIĆ:

Uvaženi poslaniče Gošoviću, naravno da je vrlo važno da ovi postulati koje ste nabrojali vezano za prava građana na slobodno opredjeljenje i sve drugo što ste govorili jesu neke od ključnih tekovina svakog demokratskog društva. Ne bismo oko stvari koje su očigledne. Kao što se u matematici aksiomi ne dokazuju tako, čini mi se, ni u politici postulate demokratije ne treba posebno dokazivati. Ono što ste na samom kraju postavili pitanje ministru unutrašnjih poslova, ja ću vam u tom segmentu odgovoriti.

U periodu izborne kampanje u vrijeme održavanja lokalnih izbora službenicima Uprave policije i Ministarstva unutrašnjih poslova dostavljeno je 116 prijava. Prijave su u periodu izborne kampanje podnosili poslanici, građani i u jednom slučaju predstavnik lokalne samouprave. U ovom periodu ukupno je registrovano 13 prijava sa kojima su pravovremeno upoznati nadležni tužioci, u četiri slučaja podnešeni su zahtjevi za pokretanje prekršajnog postupka.

Kada je riječ o prijavama podnesenim za vrijeme održavanja lokalnih izbora 25.maja.2014 godine, registrovano je ukupno 103 prijave. Prijave

su podnosili građani u četiri slučaja, izborna komisija u pet slučajeva, političke partije u četiri slučaja, birački odbor u jednom slučaju, predstavnik lokalne samouprave u jednom slučaju i nevladina organizacija MANS u 68 slučajeva, koja je pratila izborni proces shodno ovlašćenjima nadležnih izbornih komisija.

Službenici Uprave policije Ministarstva unutrašnjih poslova su u saradnji sa nadležnim tužiocima preduzimali mjere i radnje na utvrđivanju činjenica i okolnosti u vezi svih prijavljenih slučajeva navodnog narušavanja izbornog procesa. S tim u vezi svi slučajevi u kojima nadležni tužilac utvrdi postojanje osnovane sumnje da je izvršeno krivično djelo protiv izbornih prava ili neko drugo krivično djelo za koje se gonjenje preuzima po službenoj dužnosti, vjerujem da će od strane tužilaštva biti procesuirano. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala, ministre.

Izvolite, kolega Gošoviću.

NEVEN GOŠOVIĆ:

Gospodine ministre,

Obavljanje policijskih poslova zasniva se, između ostalog, na načelima zakonitosti, profesionalizma, efikasnosti, nepristrasnosti i blagovremenosti, sve sa ciljem da se obezbijedi jednaka zaštita bezbjednosti prava i sloboda,

primjeni zakon i obezbijedi vladavina prava. Više je nego jasno da ova načela u suštini nijesu zaživjela, pogotovo načelo blagovremenosti i efikasnosti, kada je u pitanju obavljanje policijskih poslova na sprečavanju i otkrivanju krivičnih djela i pronalaženju učinilaca krivičnih djela protiv izbornih prava na upravo održanim lokalnim izborima u Crnoj Gori. Ali, to nije samo naša ocjena.

Podsjetiću, na prethodnim izborima takva pojava i prije vašeg mandata nije promakla ni posmatračkoj misiji OEBS-a, kada su preporučili da bi policija trebalo da preuzme veću inicijativu u istraživanju iskaza o kriminalnim aktivnostima vezanim za izbore, što bi, takođe prema toj preporuci OEBS-a, uticalo na povećanje javnog povjerenja u izborni proces, a građani koji bi svjedočili u takvim okolnostima bi trebalo da se zaštite od bilo kakvih negativnih posljedica. Ili druga data preporuka. Ostaje problem kupovine ličnih karata, a čini se da vlasti ne ispunjavaju svoju odgovornost da u potpunosti ispitaju ove navode kako bi se smanjila zabrinutost javnosti, a što je uticalo na povjerenje javnosti u izborni proces, a posljedice ovakvog tolerisanja vršenja krivičnih djela protiv izbornih prava su izuzetno štetne po društvo u cjelini. Krši se ustavno načelo slobodnih izbora, stiče se utisak nepostojanja obaveze poštovanja zakona, nema kažnjivosti za učinioce krivičnih djela protiv izbornih prava, sa svim negativnim posljedicama na

suzbijanju ovakvih kriminalnih aktivnosti i naravno zaštiti sloboda i prava građana s tim u vezi.

Sve to svakako doprinosi da u Crnoj Gori ne postoji demokratski ambijent i slobodna atmosfera kako bi se građani slobodno izjašnjavali na izborima, a u takvom ambijentu građani su primorani da donose odluke koje su posljedica straha od gubitka posla, uticaja raznih centara moći, novca, zavisnosti od vlasti, pritisaka kriminalnih krugova, raznih zloupotreba uključujući kupovinu ličnih karata. Sve to ima za posledicu ono što proizilazi iz svega toga, a to je da ne postoji potrebno povjerenje javnosti u izborni proces. Samo poštenu izbore su osnov legitimnosti vlasti. Vlast koja ne počiva na slobodno izraženoj volji naroda ima za posledicu opštu političku i svaku drugu krizu, takva vlast po našem Ustavu ne može se uspostaviti niti priznati.

Na kraju, gospodine ministre, međunarodnoj zajednici šaljem poruku da Crna Gora nije zrelo demokratsko društvo što svakako nije dobra preporuka na našem putu u zajednicu evropskih država. Demokratski ambijent, slažem se, ne može stvoriti policija, društvo u cjelini treba to da stvara, ali gospodine ministre, kod ovolikog broja osnovanih sumnji iskazanih u stotine primjera na medijskoj sceni Crne Gore, audio snimaka i svega ostalog. Vi govorite o broju podnesenih prijava, ali niti jednim primjerom nijeste prikazali da je Ministarstvo unutrašnjih poslova, odnosno Uprava

policije u okviru ovlašćenja koja su utvrđena zakonom preduzela ijednu aktivnost da po službenoj dužnosti utvrdi postojanje jednog takvog krivičnog djela. Na koji način mislite da suzbijete vršenje tih krivičnih djela ako čekate samo da vam neko podnese prijavu da biste preduzeli aktivnosti prema tužilaštvu. Ne. Uloga policije, imajući u vidu zakonsko ovlašćenje policije na suzbijanju i pronalaženju krivičnih djela i pronalaženju učinilaca tih krivičnih djela podrazumijeva mnogo efikasniju, brojniju angažovanost i aktivnost, kako bi se stekao onaj osnovni utisak da su aktivnosti policije usmjerene ka zaštiti prava i interesa građana i zaštiti poretka, a ne zaštiti interesa nekih kojima je stalo da se ovakve aktivnosti, nezakonite aktivnosti, sprovode na izborima. Toliko i hvala.

PREDSEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala, kolega.

Iscrpili smo pitanja koja su bila upućena ministru Konjeviću. Zahvaljujem se na prisustvu. Očito po mnogo čemu danas, imaćete dinamičnih obaveza i intenzivnih.

Prelazimo na pitanje koje je upućeno ministru Boškoviću. Pozdravljam ga.

Izvolite, kolega Vučiniću.

JANKO VUČINIĆ:

Zahvaljujem, prvi potpredsjedniče, nadam se i budući predsjedniče.

Poštovani ministre Boškoviću, poštovana Skupštino, poštovani građani,

Ja sam Ministarstvu rada i socijalnog staranja postavio poslaničko pitanje koje glasi:

Dokle se stiglo sa realizacijom projekta koji se odnosi na izradu socijalnog kartona, da li će svi građani biti obuhvaćeni ovim projektom i kada se očekuje njegov završetak?

Dao bih kratko obrazloženje ovog mog pitanja.

Socijalni karton crnogorskog društva je vrlo jednostavan i svakom ko je upućeniji u crnogorske statističke brojeke jasno je kakva je porazna ta socijalna slika našeg društva. Sama činjenica da imamo 116.500 penzionera u odnosu na 165.000 zaposlenih dovoljno govori koliko je ekonomski održivo to društvo. U to 165.000 zaposlenih, više od 60.000 prima platu iz budžeta, od preostalih zaposlenih je većina zaposlena u trgovini sa prosječnom platom negdje oko 200 evra, a ostali rade kod privatnika i biznismena koji hoće na brzu ruku da se obogate na račun jeftine radne snage, radnika koji su zaposleni na određeno vrijeme preko agencija za ustupanje zaposlenih čime je izigran zakon. Dalje, imamo 50.000 poljoprivrednih gazdinstava koji možda od toga žive, 100.000 građana žive od te, da ne kažem primitivne nego zaostale poljoprivredne proizvodnje. Imamo tu preko 100.000

omladine koja je u osnovnim, srednjim školama i na fakultetima gdje se štancuju diplome koje su potpuno nepovezane sa tržištem rada, tako da je mala vjerovatnoća, u stvari lutrija da ti mladi ljudi dođu do posla. Da ne kažem sada koliki je broj u kriminalnim organizacijama koji su najbolje napredovali i razvijali se za vrijeme vladavine DPS-a. Da ne zaboravim taj podatak da imamo 21 multimilijardera sa imovinom preko dvije milijarde evra i, naravno, imamo premijera koji je među najbogatijim državicima u Evropi, a možda i u svijetu. Ovo što sam iznio je jedna uopštena slika. Socijalni karton je jedan uopšten socijalni karton, a vi ćete me ispraviti u vašem odgovoru ako sam gdje pogriješio.

Hoću da vas konkretno pitam. Nama treba socijalni karton koji će obuhvatiti sve građane. Za većinu građana u Crnoj Gori to će biti socijalni karton, a za jedan mali broj biće imovinski karton. Znači, za siromašne imamo socijalni karton i za jedan mali dio imamo imovinski karton, da vidimo da li oni plaćaju porez na toliko bogatstvo koje imaju. Socijalni karton je ideja pokrenuta od strane sindikata od 2001. godine i do dan-danas ta ideja nije realizovana, a koncept koji je zamišljen tada je glasio da socijalni karton treba da obuhvati podatke o svakom domaćinstvu u državi Crnoj Gori, njihovoj imovini, prihodima, socijalnim potrebama i potrebama u pogledu zdravstvene zaštite. Socijalni karton je nama prijeko potreban, jer imamo preko 70.000 građana ispod donje granice siromaštva od 162 evra.

Planirana je izrada njegova 2009, 2011. godine, sad je najavljena za novembar 2014. Treba da nam odgovorite danas da li će on biti završen do novembra 2014. godine, da li će obuhvatiti sve građane u Crnoj Gori i gdje je novac koji je svih ovih godina izdvajan iz budžeta za izradu socijalnog kartona.

Malo sam možda prekoračio, izvinjavam se.

PREDSEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Manje ste prekoračili nego mnogi danas, ne zato što ste u DF-u.

Izvolite, ministre.

PREDRAG BOŠKOVIĆ:

Zahvaljujem, potpredsjedniče.

Prvo da odgovorim na jedan dio vašeg pitanja, da ću vas ispraviti ako ste negdje pogriješili. Mislim da ste u velikom dijelu vašeg pitanja pogriješili, pogotovo citirajući broj radnika, broj penzionera, broj socijalno ugroženih, onih koji primaju sredstva iz budžeta, onih koji rade za minimalnu zaradu itd. To ću pripisati vašoj želji da zaradite određeni politički poen na jednu vrlo osjetljivu temu.

Što se tiče konkretnog pitanja, reći ću vam sljedeće. Dakle, Vlada Crne Gore više puta je pokušala da implementira informacijski sistem socijalnog staranja, takozvani socijalni karton. Zbog proceduralnih problema, više nego bilo kojih drugih, to je više puta propalo, kao što i sami znate, a onda je nađeno rješenje da zajedno sa Ujedinjenim nacijama je potpisan ugovor da Vlada finansira da program Ujedinjenih nacija za razvoj sprovede kompletnu proceduru i uradi projekat Informacioni sistem socijalnog staranja, takozvani

socijalni karton.

Taj informacijski sistem treba da podrži poslovne procese u sistemu socijalnog staranja i omogući stvaranje jedinstvenog socijalnog kartona građana uključenih u program socijalne i dječje zaštite.

Dakle, konkretan odgovor na vaše pitanje je sljedeći: Socijalni karton se odnosi na one građane koji apliciraju za ostvarivanje prava iz oblasti socijalne i dječje zaštite. Informacijski sistem socijalnog staranja će prikupljati podatke od relevantnih institucija sistema i na taj način formirati socijalni karton za one građane tj. porodice koje su podnijeli zahtjev za ostvarivanje ovog prava.

Rok za završetak ovog projekta je kraj 2014. godine, a njegova realizacija se odvija u skladu sa planiranom dinamikom i već sada je on u završnoj fazi i određena testiranja samog sistema su u toku.

Država Crna Gora, odnosno Republika Crna Gora u sastavu zajedničke nam države Jugoslavije bila je najmanje razvijena republika. Danas je Crna Gora najrazvijenija država zapadnog Balkana, htjeli vi to da priznate ili ne. Prosječna plata u Crnoj Gori je najveća od svih država zapadnog Balkana, prosječna penzija u Crnoj Gori je najveća od svih država zapadnog Balkana, najmanja je stopa siromaštva od svih država Balkana. Mogu reći da ćemo mi da radimo i u narednom periodu da taj standard sa kojim ni mi nijesmo zadovoljni podignemo kroz ono što Vlada radi kroz sva ostala ministarstva. Ministarstvo rada i socijalnog staranja svakodnevno pokušava da nađe najbolje modele kako bi sistem socijalnih davanja bio najpravedniji mogući. Svjesni smo da ima raznih nedostataka u sistemu socijalnih davanja, da tamo u mnogim davanjima dobijaju neki kojima to nije potrebno a ne dobijaju oni kojima je potrebno, ali su to aktivnosti dnevne i ispravljaju se na dnevnoj bazi, a upravo informacijski sistem socijalnog staranja će dati puni doprinos da te nedostatke koji postoje u sistemu ispravimo na najbolji

mogući način. Nadam se da ćete vi kao član Odbora koji je, tako da kažem, nadležan za ministarstvo kojim ja rukovodim, dati puni doprinos da te nedostatke koji postoje ispravimo na najbolji mogući način. Zahvaljujem.

PREDŠEĐAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala i vama, ministre.

Ja sam aktivno živio u staroj državi, kupovna moć je reper koji određuje mnogo važnog i trebalo bi da tu statistiku uvedemo.

Izvolite, kolega Vučiniću.

JANKO VUČINIĆ:

Hvala.

Gospodine ministre, ja mislim da sam iznio tačne podatke što se tiče penzionera, da ima 116.500 penzionera, to je još gore, to ne ide vama u prilog, ima približno 170.000 zaposlenih. Da bi penzioni fond funkcionisao potreban je odnos zaposlenih i penzionera 3:1, to je daleko od toga. Imamo preko 40.000 nezaposlenih lica, od toga mislim da je 10.000 visokoškolaca. Jesu li to porazni podaci? Imamo 70.000 građana ispod donje granice siromaštva koji žive sa manje od 162 evra. Pomenuli ste prosječnu platu, ta prosječna plata mislim da je naduvana i to je prosjek plate koju nijedan radnik nema. Najveća radnička plata ne izlazi koliko taj prosjek. Navoditi prosječnu platu od 470 evra, a potrošačku korpu od 800 evra, mislim da to ne ide vama u prilog, a da ne pominjem penziju od 270 evra. Umjesto da penzioneri uživaju, od te penzije oni izdržavaju nezaposlenu djecu i unučad.

Sada ću vam odgovoriti zbog čega kasnite sa socijalnim kartonom. Kasnite iz razloga što nećete da se odreknete jedne zlatne rezerve, odnosno zlatnog rudnika glasova gdje nalazite kod tih 40.000 socijalnih slučajeva, jer je ljude koji su socijalno ugroženi lako potkupiti i lako im je priprijetiti i

zbog toga, kada vidite da možete da dobijete glas iz toga rudnika, da su vam podobni, onda će dobiti više puta socijalnu pomoć, a dobiće socijalnu pomoć i onaj koji ne zaslužuje ali je vama podoban i daje glas Demokratskoj partiji socijalista. To je jedno.

Drugi je razlog što kad bi imali socijalni karton onda bi tu uopštenu socijalnu kartu zamijenio taj socijalni karton i onda bi vidjeli koliko stvarno siromašnih ljudi ima koji jedva preživljavaju, u stvari je danas u Crnoj Gori za jedan veliki broj stanovnika nemogućnost življenja i preživljavanja. Onda ne biste vi mogli da u parlamentu kažete tu rečenicu da je Crna Gora tigar na Balkanu ili čak da je Crna Gora Luksemburg na Balkanu.

Šta drugo da kažem u vezi vašeg socijalnog kartona i kako bih vam ga približio nego i ja da citiram, pa bi najbolje bilo citirati onu pjesmu, vi ste je slušali ali danas vama sa te strane para ta pjesma uši, a to je: "Pogledaj dom svoj anđele, skini paučinu s očiju, vidjećeš prizore potresne, vidjećeš nesretne i bolesne, vidjećeš bijedu, čemer i jad", a onda dalje kaže: "Svima su stavili amove, vi sebi ste sagradili hramove, ruke vam ogrezle"... Eto to je prava istina, to je prava socijalna karta danas Crne Gore. Zahvaljujem.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala.

Zbog javnosti, kolega Vučinić je bio prva generacija kad sam ja bio profesor i tada je bio pravi roker. Očito da ga memorija služi dobro, lijepi dani.

Idemo dalje.

Razumio sam da zbog obaveza ministar Radunović želi, ima samo jedno pitanje.

Izvinjavam se, ja sam mislio da je to usaglašeno.

Ko ima većih obaveza od vas dvojice?

Dobro, pošto je zdravlje uvijek bilo preče od ekonomije, a zbog ekonomije i zdravlje se može narušiti, idemo na zdravlje. Izvolite, ministre. Kolega Gojkoviću, podrazumijevao sam da ćete se javiti. Izvolite.

OBRAD GOJKOVIĆ:

Hvala.

Gospodine ministre Kavariću, pozdravljam vas i odmah na početku želim da kažem da sam dobio pisani odgovor, da sam izuzetno zahvalan zbog toga, da je to preneseno na lokalnim medijima u Herceg Novom i da je bilo reakcija građana. Samim tim mislim da smo postigli pun pogodak ovim institutom poslaničkih pitanja i nadam se da to širi povjerenje između političkih faktora u Crnoj Gori, a svakako i među građanstvom. Znači, ministri koji nemaju što da kriju mogu u javnost da iznesu sve ono što je, pa makar to bilo i negativno, pa će javnost dati svoj sud.

Ja ću da kažem kratko koje je moje pitanje, pitanje se tiče privatizacije Vojne bolnice Meljine. Privatizacijom Vojne bolnice Meljine predviđeno je da zdravstveni kapaciteti ostanu u funkciji i obezbijede građanima Herceg Novog određenu vrstu zdravstvene zaštite.

Interesuje me stav Ministarstva da li su ispunjene ugovorne obaveze, da li je Ministarstvo zadovoljno kvalitetom usluga koje Vojna bolnica Meljine pruža svojim pacijentima. Na koji način se vrši kontrola kvaliteta usluga i kada je ta kontrola izvršena? Koliko je država u toku 2013. godine platila na ime usluga Vojnoj bolnici Meljine i po kojim specifikacijama? Koji državni organ kontroliše ispravnost faktura ispostavljenih državi sa medicinskog aspekta i kada je ta kontrola zadnji put izvršena? Koliko iznosi dnevna faktura za hranu koju bolesnici primaju i ko kontroliše kvalitet tih usluga? Da li je Vojna bolnica Meljine obavijestila nadležno ministarstvo i kojim aktom,

da postoji bilo koja vrsta problema koji bi mogao da se odnosi na kvalitet zdravstvene zaštite građana Herceg Novog?

Prije par godina kada je privatizovana Vojna bolnica imali smo ovdje isto poslaničko pitanje, gdje ste vi garantovali da će da funkcioniše Vojna bolnica u interesu zaštite lokalnog stanovništva. Mislim da treba da kažemo par riječi. Što se same privatizacije tiče ona je apsolutno neuspješna zato što nema investicija, investitor ne plaća čak ni obaveze poreske, vodu itd. Međutim, svrha moga pitanja nije bilo to, svrha je bila ovaj medicinski dio o kojem vi govorite, gdje ste vi nadležni.

Ja ću ukratko da vam prenesem stav javnosti što se tiče kvaliteta usluga koje se pružaju u Vojnoj bolnici Meljine. Želio sam da budem objektivan iako nijesam stručan u toj oblasti, pa sam pitao ljude koji se razumiju i taj stav se kreće od jednog izraženog nezadovoljstva kvalitetom ovih usluga do nešto blažeg stava da nismo dobili ono što smo očekivali.

Ni u kom slučaju ova kritika javnosti nije uperena prema zdravstvenim radnicima, ljekarima, osoblju, medicinskom osoblju koje tamo radi, već uslugama koje se tamo pružaju i smatraju da Herceg Novi nema zdravstvenu zaštitu na ovaj način, da će trebati tražiti neko bolje rješenje u budućem periodu. U komentaru na vaše pitanje ću reći nešto više o tome. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala, kolega.

Izvolite, ministre.

MIODRAG RADUNOVIĆ:

Zahvaljujem, potpredsjedniče.

Poštovane poslanice i poslanici,

Odgovor na pitanje ću pročitati.

Nakon privatizacije Vojne bolnice Meljine, Fond za zdravstveno osiguranje je potpisao prvi ugovor sa Opštom bolnicom u Meljinama u maju 2010. godine za pružanje zdravstvenih usluga osiguranim licima sa područja opštine Herceg Novi, po uputu izabranog doktora Doma zdravlja Herceg Novi, iz oblasti opšte hirurgije sa traumatologijom - hitna stanja, hitne hirurške intervencije, interne medicine - hitna stanja i liječenje, uho grlo i nos - hitna stanja i liječenje, akušerstvo, porođaj, kao i usluge liječenja u hiperbaričnoj komori svim osiguranicima iz Crne Gore.

Na osnovu aneksa ugovora iz oktobra 2012. godine, pored usluga navedenih u osnovnom ugovoru, pružane su i usluge patologije trudnoće i fizikalne medicine za kardiološku rehabilitaciju nakon infarkta miokarda i nakon hirurških intervencija.

Odlukom o mreži zdravstvenih ustanova iz 2013. Bolnica Meljine je uključena u mrežu zdravstvenih ustanova u Crnoj Gori, kao i sve zdravstvene ustanove koje su bile u ugovornom odnosu sa Fondom.

U 2013. godini, navedene zdravstvene usluge su proširene za usluge mamografije, kolonoskopije sa uzimanjem biopsije anestezijom u okviru skrininga kolorektalnog karcinoma, po uputu izabranog doktora.

Takođe, bolnica Meljine osim osiguranim licima sa područja Herceg Novog pružala je usluge i osiguranim licima koji su se zatekli na području opštine Herceg Novi, po uputu doktora iz jedinice za hitnu medicinsku pomoć.

Od potpisivanja osnovnog ugovora bolnica je primila u stalni radni odnos sedam ljekara specijalista, finansirala je četiri specijalizacije iz oblasti interne medicine i jednu iz opšte medicine. Angažovanjem kao konsultanata nekada i po 10 mjesečno eminentnih stručnjaka iz zemlje i inostranstva, značajno se unapređuje kvalitet zdravstvenih usluga.

Prema raspoloživim podacima, u kadar, prostor i opremu ove zdravstvene ustanove do sada je investirano 2.309.858 eura. Stručne službe Fonda vrše sistemom uzorka redovne kontrole ispostavljenih faktura u dijelu poštovanja procedura za liječenje dostavljanja medicinske dokumentacije i cijene usluga, a bolnica na ime ishrane dnevno fakturiše Fondu 2,30 eura po pacijentu, shodno cjenovniku po kojem pružaju usluge i ostale javne zdravstvene ustanove.

Prema podacima Fonda troškovi liječenja osiguranih lica Fonda u Bolnici Meljine, u periodu od 2010. do 2013. iznose: 2010. godina – 1.777.000, 2011. godina – 2.624.000, 2012. godina – 2.395.000 i 2013. godine – 2.561.257 eura. Ukupno u ovom periodu za usluge Fond je uplatio devet miliona 359 hiljada i 184 eura.

Ministarstvo zdravlja nije dobilo obavještenje o problemima koji bi mogli da se odraze na kvalitet zdravstvenih usluga koje se pružaju građanima Herceg Novog kao i ostalim osiguranicima Fonda, ali s obzirom na renome koji je imala Vojna bolnica, od Opšte bolnice Meljine očekujemo veća ulaganja u razvoj novih zdravstvenih tehnologija koje će unaprijediti zdravstvenu zaštitu u Crnoj Gori, ali i doprinijeti razvoju zdravstvenog turizma. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala i vama, ministre.

Izvolite, kolega.

OBRAD GOJKOVIĆ:

Hvala, potpredsjedniče.

Pošto je ministar uštedio minut vremena, ja ću vas zamoliti za vrlo kratko dodatno pitanje, mislim da je važno.

Sada ću prokomentarisati ovaj odgovor.

Ja ću komentarisati odgovor redom kako ste vi dali, ali prije toga bih rekao da ipak ćemo morati da ovo sve sagledamo i da vidimo gdje je budućnost zdravstvene zaštite u Herceg Novom. Da li je budućnost u ovoj privatnoj bolnici ili se možda trebati mijenjati ova strategija koju ste vi napravili da Herceg Novi dobije svoju bolnicu. Ali otom-potom, ja mislim da će tu struka reći svoju riječ.

Da pređem na komentar ovog vašeg odgovora.

Prvi dio se tiče kardiološke rehabilitacije. To je jedno dodatno pitanje, ukoliko možete da mi odgovorite, jer ovdje imam poslaničko pitanje koje se ticalo Instituta Igalo, gdje je Institut Igalo nekada vršio tu kardiološku rehabilitaciju. Institut Igalo je u državnom vlasništvu, zbog čega su ti pacijenti premješteni u Vojnu bolnicu Meljine i plaćaju privatnoj umjesto ustanovi koja je u državnom vlasništvu?

To bi bilo jedno dodatno pitanje.

Druga stvar, što se tiče kolonoskopije, prema informacijama koje ja imam, koje su doduše nezvanične, ta kolonoskopija se plaća posebno, ona nije, koliko ja znam, na trošku Fonda.

Sljedeće, sedam ljekara specijalista je primljeno u stalni radni odnos. Prema onome što ja znam, tamo je puno ljekara napustilo tu bolnicu jer se stalno smanjuju plate zaposlenima u Vojnoj bolnici Meljine i bilo je problema o kojim je i sindikat Vojne bolnice obavještavao, znači dosta neuredno izmirivanje tih obaveza i stalno smanjivanje plata.

Mislim da odgovor nije potpun, da je ovdje trebalo da piše i koliko je ljekara napustilo Vojnu bolnicu.

Što se tiče cijene hrane po pacijentu dnevno to je 2,30 eura. Izgled te hrane i ukus i sve to što sam vidio je nešto što ne služi na čast nikome, a vjerovatno zbog ove sume nije moguće to bolje ni uraditi. Zato na vas

kao ministra apelujem da u toku svoga mandata, bez obzira što je ova država ophrvana ekonomskom krizom i lopovlukom od strane tajkuna, uradimo sve da kroz sljedeću budžetsku godinu se ova suma podigne radi digniteta i dostojanstva ove države. Ne možemo liječiti pacijente sa 2,30 eura dnevno hrane. Mislim da je to sramota koja se ne tiče vas nego se tiče cijele države i ja vrlo dobro razlikujem ulogu vašeg ministarstva i Fonda zdravstva, da su tu podijeljene odgovornosti.

Što se tiče sume koju izdvajate za liječenje u Vojnoj bolnici Meljine, ja ovdje imam odgovor na poslaničko pitanje, ta suma je skoro identična Institutu Igalo koji raspolaže sa mnogo većim kapacitetima. Zato sam vam i postavio to pitanje kontrole. Normalno da se ove dvije stvari ne mogu upoređivati jer je različita vrsta i različiti kapaciteti, i različiti tretmani koje pružaju, ali evo, radi javnosti da znaju da se za Vojnu bolnicu Meljine izdvaja otprilike oko 2.700.000 godišnje, a ista ta suma se izdvaja i za Institut Igalo.

Dolazim do kraja pitanja, gdje sam vas pitao da li su vas obavještavali oko problema koje imaju.

Na žalost, tamo postoje problemi, a vidim da niste obaviješteni. Vojna bolnica ima rendgen a on ne funkcioniše već mjesecima i onda se kombijima pacijenti prevoze u Dom zdravlja u pidžamama itd, a ti kombiji nemaju ni adekvatna sjedišta, pa se dešava da prevoze starice na štokrlama, što mi govorimo, i to više liči na onaj film "Ko to tamo peva" nego na zdravstvenu zaštitu. Nepojmljivo je da Vojna bolnica koja tretira hitne slučajeve, vojna ili bilo koja druga, nema rendgen na raspolaganju.

Postavljam pitanje kako oni pružaju hitne medicinske usluge u slučaju kakvih lomova ili saobraćajnih nesreća, kako će oni hirurški obraditi pacijente ako ne mogu da naprave rendgenski snimak.

To je od prilike to. Svjesni smo situacije u kojoj se država nalazi,

ekonomske i svake druge i pozicije Ministarstva. Apelujem na vas, pogotovo što se tiče hrane, da se ovaj sistem kontrole što više unaprijedi.

Ukratko, još samo jedna rečenica. Interesuje me vaš stav kad je već dodatno pitanje - Da li je naše zakonodavstvo usaglašeno sa evropskim standardima što se tiče tretmana privatnih bolnica i na osnovu čega smo mi naša akta definisali, jer mi tek sada uvodimo ovo iskustvo rada s privatnim bolnicama i ovakvu vrstu usluga? Da li mislite da je kontrola usluga koju pružaju privatne bolnice u našem okruženju na višem nivou nego što je to kod nas, jer vidimo da se izdvajaju značajna sredstva?

Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala vama, kolega Gojkoviću.

Izvolite, ministre.

MIODRAG RADUNOVIĆ:

Zahvaljujem i na komentarima i na dodatnom pitanju.

Ja ću pokušati da vam odgovorim, mislim da za jedan dio vašeg dodatnog pitanja, ako bude trebalo i numerički možemo dobiti tačne podatke iz Fonda zdravstva.

Za kolonoskopiju i mamografiju, pogotovo za kolonoskopiju, uzimanje dioptata, to sve ide na teret Fonda zdravstvenog osiguranja i dijela programa za skrining, odnosno za kolorektalni karcinom. Dolazi, moram reći, jedan izvrstan ljekar sa VMA, profesor Doder. Rade to na vrhunski način i na zadovoljstvo građana, a da kažem i čitavog sistema.

Oko rehabilitacije kardioloških bolesnika želim da vam kažem da je na inicijativu menadžmenta Meljina traženo da oni pružaju usluge u rehabilitaciji kardioloških bolesnika poslije infarkta miokarda.

Obaveza je Ministarstva, kada vam bilo ko podnese zahtjev da otvori neku instituciju zdravstvenu ili da pruži određene usluge, da obrazuje komisiju od eminentnih stručnjaka Crne Gore ili iz regiona i oni su ti koji pođu i onda dostave izvještaj da li su ispunjeni uslovi za otvaranje te institucije, odnosno da li su ispunjeni uslovi za pružanje ovih usluga. Meljine u ovom segmentu ispunjava usluge, a na komisiji Fonda zdravstvenog osiguranja, na konzilijumima Kliničkog centra i na potrebama i želji pacijenata je da li će rehabilitaciju raditi u Igalu ili u Meljinama. Samo da znate, apsolutno nije isključena rehabilitacija u Igalu. To je ono što sam želio da vam kažem, od kada smo napravili aneks ugovora za mogućnost rehabilitacije, koliko je pacijenata vršilo rehabilitaciju u Meljinama a koliko u Igalu i numerički i u vrijednostima koje su isplaćene, tako da znate da je rađeno samo u okviru zakonskih rješenja, a ne da se ide naruku privatnicima ili bilo kome drugo.

Ovo što kažemo oko hrane 2,30 eura, slažem se, i meni je to nekad bilo nejasno kao direktoru bolnice u Beranama, ali to su uslovi, odnosno to je faktura, odnosno ono što fakturiše jedna zdravstvena ustanova prema Fondu za hranu u toku jednog dana. To se odnosi na javne zdravstvene ustanove. Ako imamo dvije i po hiljade kreveta u Crnoj Gori, pa onda ne znamo koliko je u toku dana zauzeto, dvije hiljade bolesnika, pravi se neka računica ekonomska i zato je ta cijena, ali se slažem da je ovo brojka koja ne može omogućiti kvalitet i saslušao sam vaš komentar na to pitanje.

Podaci koje sam vam rekao o broju specijalizacija, broju angažovanih ljekara itd, to su podaci novijeg datuma koje sam upravo dobio iz institucija sistema pa i iz Meljina. Ovdje su kod mene, mogu da vam pružim kopije na uvid. Dio specijalizanata i specijalista je vjerovatno otišao, ne znam podatak, da budem potpuno iskren. Ono što je za mene frapantno, to je ovo da u bolnici ne postoji rendgen, odnosno da ne radi rengen i da se pacijenti u

kombiju vode do doma zdravlja. Vjerujem da je ovo na uvid javnosti, i ovo što danas ja i vi vodimo dijalog. Što se mene tiče, povratkom iz parlamenta poslaću dopis da čujem i objašnjenje razloga i od kada je to tako da rendgen ne radi u bolnici Meljine.

Što se tiče zakonodavstva, znate da svi zakone koji prođu kroz Parlament moraju biti usaglašeni sa direktivama sa rezolucijama i akijem evropskim. Znate da sada imamo dodatno RIA koje se ispunjava da bi uopšte došlo na Vladu na usvajanje, a prolazi i Zakonodavni odbor. Tako da sve što radimo i zakonodavstvo u Ministarstvu zdravlja usaglašeno je sa evropskim direktivama i rezolucijom. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala vama.

Zar nije hrana prilagođena patologiji bolesti i kaloričnim vrijednostima, a ne eurima?

Molim vas, ovo je moje pitanje.

MIODRAG RADUNOVIĆ:

Potpredsjedniče, za to postoje nutricionisti. Shodno dijagnozi zbog koje pacijent leži on dobija i kalorijsku vrijednost, koliko obroka dnevno, šta smije a šta ne smije jesti, tako da to je ono što je sastavni dio pripreme jelovnika za nedjelju dana i sigurno je usaglašeno sa potrebama pacijenata, od dijabetičara, ljudi koji se nalaze u jedinici intenzivnog liječenja, da ne govorimo o onima koji moraju biti predmet suporta sestara ili drugog osoblja, tako da ste u pravu.

PREDSEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala vam. Bio sam zatečen.

Hvala na prisustvu.

Prelazimo na pitanja koja su upućena ministru Kavariću, pozdravljamo ga i dajemo riječ poslanici Vuksanović.

DRAGINJA VUKSANOVIĆ:

Zahvaljujem, predsjedavajući.

Poštovani građani Crne Gore, uvažene kolege poslanici, poštovani ministre Kavariću,

U skladu sa članom 187 Poslovnika Skupštine Crne Gore postavljam vam sljedeće poslaničko pitanje:

Koje je radnje Ministarstvo ekonomije preduzelo povodom ispunjenja obaveze o donošenju podzakonskih akata u cilju pune implementacije Zakona o dopunama Zakona o državnim i drugim praznicima?

Obrazloženje: Na prijedlog poslanika Socijaldemokratske partije Crne Gore u junu prošle godine usvojen je Zakon o dopunama Zakona o državnim i drugim praznicima čijim je članom 5c određeno da Ministarstvo treba da donese podzakonske akte u roku od 60 dana od dana stupanja Zakona na snagu.

Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Izvolite, ministre Kavariću.

VLADIMIR KAVARIĆ:

Zahvaljujem.

Poštovana gospođo Vuksanović,

Dopunama Zakona o državnim i drugim praznicima koje je Skupština Crne Gore usvojila 9. jula 2013. godine propisano je da Ministarstvo

ekonomije izdaje dozvolu za rad u praznične dane privrednim društvima i drugim oblicima obavljanja privredne djelatnosti čija priroda djelatnosti ili tehnologija rada zahtijevaju neprekidan rad.

Takođe, dopunama Zakona je predviđeno da Ministarstvo ekonomije donese podzakonski akt kojim će se urediti kriterijumi i pravila za izdavanje dozvole za rad u praznične dane.

S tim u vezi Ministarstvo ekonomije je formiralo radnu grupu za izradu navedenog podzakonskog akta koju čine predstavnici Ministarstva kulture, Ministarstva rada i socijalnog staranja, Ministarstva ekonomije, Uprave za inspeksijske poslove, Privredne komore, Unije poslodavaca, Saveza sindikata Crne Gore i Unije slobodnih sindikata Crne Gore.

Već na prvom sastanku članova radne grupe potencirani su problemi vezani za sadržinu i primjenu Zakona kao i problemi pri izradi podzakonskog akata i za njegovo sprovođenje. Navedeni problemi su, između ostalog, sljedeći: tumačenje prirode djelatnosti, tehnologije rada i neprekidnog rada iz člana 5 stav 1 Zakona, s obzirom da ova pitanja nijesu detaljnije razrađena Zakonom, pri čemu naročito treba imati u vidu da se dozvola može izdati samo privrednim društvima i drugim oblicima obavljanja privredne djelatnosti čija priroda djelatnosti ili tehnologija rada zahtijevaju neprekidan rad.

Analizom ove odredbe utvrđeno je da ona proizvodi određene pravne posljedice usled kojih može doći do problema u redovnom snadbijevanju građana u Crnoj Gori neophodnim robama, na primjer prehrambenim artiklima ili do problema u pružanju usluga, na primjer nemogućnost rada ugostiteljskih objekata za vrijeme praznika od kojih pojedini padaju tokom turističke sezone. Ovo je pogotovo važno i odnosi se na turističke kapacitete, s obzirom da priroda ovih djelatnosti i tehnologija rada ne zahtijevaju neprekidan rad.

Zbog nemogućnosti rada u dane praznika mogu se javiti problemi i pri organizovanju dočeka Nove godine, prateći program 1. i 2. januara i slično. Ovom prilikom napominjemo da ovlašćenje za donošenje podzakonskog akta dato kroz izmjene Zakona ne sadrži osnov za detaljniju razradu ovih, po našem mišljenju odnosno po mišljenju radne grupe, izuzetno važnih pitanja za sprovođenje zakona što dovodi u pitanje mogućnost njegove primjene. Tumačenje djelatnosti od javnog interesa iz člana 4 Zakona, imajući u vidu da je u crnogorskom pravnom sistemu samo djelimično uređeno koje se djelatnosti mogu smatrati djelatnostima od javnog interesa.

Dalje, problem u tekstu ovlašćenja za donošenje podzakonskog akta, član 5 stav 3 Zakona, u dijelu koji se odnosi na to šta se može smatrati kriterijumima i pravilima za izdavanje dozvole za rad, pri čemu treba jasno razgraničiti šta u skladu sa crnogorskim pravnom sistemom i pravno-tehničkim pravilima za izradu propisa može biti predmet uređenja podzakonskog akta. U pravno-tehničkim pravilima je navedeno da se podzakonskim aktom ne mogu uređivati prava i obaveze građana i drugih subjekata, uključujući uslove pod kojim se ostvaruju prava i obaveze, odnosno uslove za obavljanje određenih djelatnosti i poslova u nadležnosti organa koji odlučuju i postupci pred tim organima kao i druga pitanja za koja je Ustavom izričito uređeno da se mogu uređivati samo zakonom. S tim u vezi ovako postavljeno ovlašćenje ne pruža adekvatan pravni osnov za uređenje predmetne materije, izdavanja dozvole za rad od strane nadležnog organa.

Problemi koji se odnose na postupak pred nadležnim organom i rokovi za postupanje po zahtjevu za izdavanje dozvole, s obzirom da navedeno nije urađeno zakonom, te da isto ne može biti predmet uređenja podzakonskog akta.

Dalje, problem koji se odnosi na nadležnost za izdavanje dozvole, s obzirom na broj privrednih subjekata koji mogu podnijeti zahtjev za izdavanje dozvole, raznorodnost djelatnosti kojima se oni mogu baviti, te činjenicu da Ministarstvo ekonomije nije nadležno za pitanje iz velikog broja oblasti u kojima posluju privredni subjekti koji mogu podnijeti zahtjev za izdavanje dozvole za rad u dane praznika. Na primjer, telekomunikacije, ugostiteljstvo, razne komunalne djelatnosti i sl.

U praksi bi se mogli javiti problemi prilikom ocjenjivanja ispunjenosti uslova za izdavanje dozvola, vezano za pitanja za koja službenici Ministarstva ekonomije ne posjeduju specifična stručna znanja. Dalje, nemogućnost izjavljivanja žalbe drugostepenom organu od strane podnosioca zahtjeva koji smatra da su odlukom nadležnog organa povrijeđena njegova prava, već samo mogućnost vođenja upravnog spora.

Dalje, pitanje uticaja koji zakon ima na poslovni ambijent u Crnoj Gori, s obzirom na obaveze koje predviđa, što je bilo tema 23. sjednice Savjeta za unapređenje poslovnog ambijenta, regulatornih i strukturnih reformi kao i pitanje njegovog fiskalnog uticaja.

U vezi sa gore navedenim, a imajući u vidu činjenicu da su u međuvremenu inicirane izmjene ovoga zakona upravo u dijelu koji se odnosi na izdavanje dozvole za rad u dane praznika, koje su bile predmet razmatranja na Zakonodavnom odboru Skupštine Crne Gore, potrebno je sačekati donošenje odluke o predloženim zakonskim izmjenama i pronaći adekvatno i održivo rješenje kako privredna društva i drugi oblici obavljanja privredne djelatnosti u međuvremenu ne bi trpjeli štetne posljedice.

Zahvaljujem.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala i vama, ministre.

Pravo na komentar. Izvolite, kolegkinice.

DRAGINJA VUKSANOVIĆ:

Zahvaljujem, ministre Kavariću, na iscrpnom odgovoru i potpuno se slažem sa vama da je zaista potrebno sačekati kako ćemo u Skupštini dati svoj sud o toj novoj izmjeni Predloga zakona.

Ono što je očigledno jeste da je svakom građaninu Crne Gore jasno da se pod djelatnostima čija tehnologija zahtijeva neprekidan rad zaista ne smatra rad u buticima gdje se prodaje odjeća i obuća, da se ne smatra rad u kozmetičkim salonima gdje se rade pedikiri, manikiri, da se ne smatraju usluge frizera, a da ne govorimo o tome da radi svaka prodavnica prehrambene robe. Ovdje se uopšte ne dovodi u pitanje nešto što se ispostavlja tim samim uslugama, u smislu dostave robe, govorim o radnicima koji rade na u različitim sektorima, na kasama i sektorima, jer ja se sjećam, bila sam dijete u vrijeme komunizma, za prvomajske praznike i za 29. novembar, koji je bio dan SFRJ, nijedna prodavnica prehrambene robe nije radila, da ne pričamo o ovim drugim prodavnicama.

Ja sam dobila prošle godine pisani odgovor od vas, sad ću vam reći tačno kada je to bilo, 28. marta 2013. godine, gdje posljednja rečenica u vašem pisanom odgovoru kaže da će upravo ona radna grupa koju ste maloprije pomenuli uraditi sve što je potrebno da pravilnik bude definisan u najkraćem mogućem roku. Tačno se zna šta podrazumijeva neprekidan proces rada. To su poslovi policije, poslovi u cilju zaštite zdravlja tj. hitne službe, zatim vatrogasci, potom u te spadaju, znaće moja kolegkinica Jelisava Kalezić bolje, neki građevinski radovi gdje se zahtijeva ako su velike vrućine da se ploča poliva hladnom vodom, jer postoje stvari koje u građevinarstvu podrazumijevaju određena pravila koja se moraju poštovati. Ono što je izvjesno jeste da je zaista sramota da u vrijeme prvomajskih i državnih

praznika rade prodavnice za prodaju odjeće, obuće, da rade frizerski saloni, kozmetički saloni, i da je svima jasno da su to poslovi koji ne zahtijevaju neprekidan proces rada, jer radnici na tim radnim mjestima imaju svoju dušu. Ja sam u komunikaciji sa radnicima na tačno određenim mjestima, naravno neću ih imenovati radi zaštite prava tih radnika, razgovarala sam sa njima i oni su mi ukazivali da je to neizdrživo. A znate li šta je još veći problem koji je pitanje malo šire? To je da se njima isplaćuju zarade koje su za 100% više, i to nije sporno, ali znate kako - na ruke. Poslodavci im to isplaćuju na ruke. Znači, ne plaćaju se porezi i doprinosi. Je li to korist države i ovoga budžeta?

Što se tiče poslova u turizmu, podrazumijeva se da je turistička djelatnost zaista važna djelatnost za Crnu Goru i podrazumijeva se da će hoteli za vrijeme novogodišnjih praznika raditi, ali apsolutno se taj posao u turizmu ne može porediti sa poslom u butiku ili sa poslom u frizerskom i kozmetičkom salonu. Zahvaljujem .

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala vama, koleginice.

Izvolite, kolega Vučiniću.

JANKO VUČINIĆ:

Poštovani potpredsjedniče, poštovani ministre Kavariću, poštovana Skupštino, poštovani građani,

Ja sam zbog aktuelne situacije u solani "Bajo Sekulić" postavio Vladi Crne Gore sljedeće poslaničko pitanje:

Šta je urađeno povodom zaključaka skupštinske komisije za praćenje i kontrolu postupka privatizacije koji su usvojeni jednoglasno od strane

članova ovog skupštinskog tijela na sjednici održanoj 7. maja ove godine, a odnose se na Solanu "Bajo Sekulić" AD - Ulcinj?

Zaključci su, pored Elektroprivrede Crne Gore i Vrhovnog državnog tužilaštva upućeni Vladi Crne Gore, Savjetu za privatizaciju, Investiciono-razvojnem fondu i Ministarstvu rada i socijalnog staranja.

Sada bih dao kratko obrazloženje. Ima nas ovih dana dosta koji hoće da se bore za spas te najstarije fabrike, spas jednog područja, prirodnog rezervata za ptice, za floru i faunu. Ovo sam pitanje postavio najviše iz razloga što su ova dešavanja u Solani "Bajo Sekulić" školski primjer otimačine i pljačke i kako se to radi u skladu sa navodnim zakonskim procesima tranzicije i privatizacije i kako se ta imovina, društvena imovina, preliva u privatne džepove.

Eurofond je nakon masovne vaučerske privatizacije većinski paket akcija prikupio sa 900.000 evra, što je isplaćeno u obveznicama stare devizne štednje i sada se ta imovina kroz stečaj prodaje za cifru od preko 200.000 evra. Stečaj je uveden zbog neznatnog duga od 13.000 evra. Očigledno je da se sve to radilo u cilju da se iz Solane izbac i zadnji radnik, da se Solana uništi kao fabrika soli i da se zemljište Solane pretvori u gradsko građevinsko zemljište, tako da bi pojedinci zaradili basnosnovno bogatstvo.

Šta je suština svega? Suština je da država gubi fabriku, gubi privredni resurs, uništava se prirodni rezervat i kulturno nasleđe, zatvaraju se radna mjesta i to sve zbog lične koristi moćnika koji hoće silom na sramotu da nam uzmu Solanu u Ulcinju.

Ovih dana su radnici odustali od namjere, izgleda, da pokrenu proizvodnju iako je sindikat Solane formirao preduzeće, novu solanu. Htjeli su da otpočnu sa proizvodnjom, da realizuju ovogodišnju berbu soli. Međutim, nijesu uspjeli iz razloga što je vršena opstrukcija sa svih strana,

počev od Elektroprivrede koja im s namjerom nije uključila električnu energiju, pa preko Investiciono-razvojnog fonda koji nije podržao njihovo nastojanje da pokrenu proizvodnju. Ministarstvo rada i socijalnog staranja, nije ni ono reagovalo, ni vaše ministarstvo se nije pretrglo u slučaju Solane "Bajo Sekulić", a mi smo kao Komisija za praćenje i kontrolu postupka privatizacije donijeli niz zaključaka koji bi išli u prilog rješavanju ovoga problema. Međutim, nijedna institucija kojoj smo poslali naše zaključke nije nam odgovorila.

Pošto nam uglavnom govorite da samo kritikujemo a ne dajemo nikakve predloge, evo predloga - neka se vrati akcijski kapital državi, to je izvodljivo, uz poravnanje između Eurofonda i države. Mada, ja mislim, po onome što sam vidio u Solani "Bajo Sekulić" kad sam je obilazio i po onome što su mi rekli ti radnici, u tom slučaju Eurofond bi trebalo da plati državi znatno obeštećenje. Ako to ne možete onda dajte da nađemo nekog strateškog partnera koji će preuzeti Solanu, naravno na osnovu ugovora i utvrđenim obavezama, da Solana ostane prirodni rezervat i da na taj način spasimo Solanu "Bajo Sekulić" od bahatih moćnika koji hoće po svaku cijenu da uzmu to zemljište, da ga preprodaju i debelo zarade, i to sve rade po onoj narodnoj - do cilja pa i preko leševa.

Ja se izvinjavam.

PREDŠEĐAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Izvolite, ministre.

VLADIMIR KAVARIĆ:

Poštovani gospodine Vučiniću,

Prvo ističem da smo navedene zaključke Komisije za praćenje i kontrolu postupaka privatizacije koji su usvojeni 7. maja dobili zajedno sa

vašim poslaničkim pitanjem. Međutim, to mnogo ne mijenja na prirodi stvari, razgovarali smo vrlo precizno i na sjednici Komisije oko toga šta su moguća rješenja koja se odnose na Solanu "Bajo Sekulić".

Dakle, po pitanju predloga Komisije da Vlada Crne Gore i Savjet za privatizaciju i kapitalne projekte sagledaju mogućnost vraćanja većinskog dijela akcija, akcijskog kapitala Solane "Bajo Sekulić" AD u državno vlasništvo, odnosno obostrano obeštećenje između države i većinskog vlasnika, ističemo da je Solana akcionarsko društvo koje je osnovano i posluje shodno Zakonu o privrednim društvima, a znamo šta to znači u konkretnom slučaju, i koje je u ovom momentu u stečaju.

U dijelu koji se odnosi na poravnanje i obostrano obeštećenje države i većinskog vlasnika ističemo da Solana nije privatizovana po postupku koji je vodila Vlada Crne Gore, to je Savjet za privatizaciju, već putem masovne vaučerske privatizacije i kupovinom akcija na berzi. Stoga ne postoji bilo kakav privatizacioni ugovor između Vlade i vlasnika akcionarskog kapitala po kojem bi se vršilo eventualno poravnanje između ugovornih strana. Pogotovo ne vidim razloge zašto bi Vlada Crne Gore obeštetila Solanu "Bajo Sekulić" po bilo kom osnovu.

Evo, da i ovome razgovaramo precizno tehnički. Prvo da se razumijemo, mi to ne predlažemo, ali sad kažem, tehnički ovo što ste predložili se može izvesti na dva načina. Jedan je način da se kupi imovina Solane. Znam da to ne predlažete, znamo koja je cifra i znamo da je to nešto što bi bilo potpuno besmisleno sa aspekta države da radi, jer znamo koja je cijena te imovine.

Druga je mogućnost da se kupe akcije preduzeća koje je bankrotiralo. Pa nije valjda da predlažete da država iz svojih sredstava kupuje akcije preduzeća koje se nalazi u bankrotu i gdje će se pojaviti neki drugi novi

vlasnik? To je nešto što bi zaista bilo za analizu da li tu ima nekih radnji koje treba da budu dodatno ispitane.

Ponvaljam, jedini način da se dođe do održivog rješenja za Solanu jeste da se kroz proces stečaja definiše novi vlasnik. U svemu tome nam ne pomaže procjena vrijednosti imovine od 225 miliona. Naveli ste puno adresa na koja ste poslali urgencije. Čini mi se, ne znam da li sam propustio, ispravićete me ako jesam, jedino niste poslali inicijativu tamo gdje postoji nadležnost. Nadležnost je u Privrednom sudu. Nema je niđe drugo.

Ono što može Vlada da uradi, vi to vrlo dobro znate, jeste u konkretnim slučajevima da pomogne organizaciju proizvodnje u stečaju, u međuvremenu, i da vidimo koje su to mogućnosti koje Vlada ima da uradi i šta je tu smisleno što bi mogli svi zajedno da podržimo.

Dakle, po pitanju predloga Komisije, da Investiciono-razvojni fond pruži podršku prvorangiranom na tenderu za poslovno-tehničku saradnju u cilju pokretanja proizvodnje kao i preporuka da Elektroprivreda Crne Gore uključi električnu energiju Solani i da se sagleda mogućnost povezivanja radnog staža, isplata zarada zaposlenima.

Postupak stečaja i poslovanja se vodi pod okriljem stečajnog upravnika i uz nadzor suda koji su nadležni za zaključivanje i sprovođenje eventualnih ugovora o poslovno-tehničkoj saradnji. Vlada Crne Gore i resorno ministarstvo su spremi dati punu podršku svakom dogovoru koji može dovesti do nastavka proizvodnje u Solani, ali u okviru zakonskih ovlašćenja sa kojima Vlada raspolaže.

Dakle, još jedanput da ponovim. Tamo gdje je organizovana proizvodnja u postupku stečaja, to je rađeno na bazi nultog troška za državu. Znamo da je tako bilo u Željezari. Jedini izuzetak predstavlja KAP u kome smo imali jedan vrlo specifičan problem koji se zove kontinuitet proizvodnje. U slučaju obustavljanja kontinuiteta proizvodnje imali bismo štete po

imovinu svih nas i štete po mogućnost da se ta imovina valorizuje kroz tenderski postupak na neki kvalitetniji način.

Znači, stojimo na raspolaganju, evo sad čujem da su ti razgovori obavljani u Investiciono-razvojnem fondu, za svaku logiku za koju možemo da nađemo ekonomsko opravdanje i radnici Solane znaju da stojimo po tom pitanju na raspolaganju 300%.

Prema našim informacijama, menadžment Elektroprivrede je ponudio Solani da izmiri dio prethodnog duga, uz obavezu da buduće troškove električne energije izmiruje na redovnoj osnovi, nakon čega bi im se izvršilo priključenje električne energije. Na menadžmentu je, u ovom slučaju stečajnom upravniku odnosno onome ko organizuje proizvodnju, da li će tu ponudu prihvatiti ili ne. Znamo da je tu bilo posredovanja nekih opozicionih poslanika, i ono što je dogovoreno tad nije urađeno od strane od strane Solane.

Složićemo se da Elektroprivreda ne može da uključuje struju dužniku ukoliko taj dužnik se ne obaveže da će da plati sljedeći račun i neki minimalni dio prethodnog računa. Svaka druga praksa, znate do kakave bi nas situacije sve dovela.

Na kraju krajeva, nije stvar u tome kakva je odluka Vlade, tamo imamo menadžment koji upravlja u skladu sa svojim komercijalnim interesima, a sklon sam da kažem da imaju vrlo visok stepen senzibiliteta za ono što je ova vrsta socijalnih pitanja.

Povezivanje radnog staža je već urađeno Zakonom o insolventnosti privrednih društava po kojem se sprovodi stečajni postupak i zaposleni su u dogovoru sa poslodavcem pristali da im se sva potraživanja isplate iz stečajne mase iz reda prioriternih potraživanja. Budući da je vrijednost stečajne mase viša od vrijednosti utvrđeneih potraživanja, sigurno je da će sva potraživanja radnika izmiriti. U svakom slučaju, Vlada će uz puno

ispunjenje zakonskih preduslova izvršiti povezivanje radnog staža radnika i isplate zarada ako se iste ne namire iz stečajne mase, u skladu kako je to predviđeno Zakonom. Opet, kao prepreka stoji ta visoka procjena imovine stečajne mase, odnosno tržište procjenjuje da je visoka, mi ostali možemo da pretpostavljamo, da bi došli do novog vlasnika koji će tamo da proizvodi so.

Po pitanju odluke Komisije da se preispita poslovanje Solane i zakonitost vođenja sečajnog postupka, koja je upućena Vrhovnom državnom tužilaštvu, u potpunosti smo saglasni i po tom pitanju nemamo apsolutno nikakvih primjedbi.

Pitanje za predsjedavajućeg - imam li na raspolaganju 30-ak sekundi da pojasnim, odnosno naglasim par detalja koji se odnose na privatizaciju? Možda ima smisla u ovom kontekstu.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Koju privatizaciju?

VLADIMIR KAVARIĆ:

Solane.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Uz izmjenu Zakona o stečaju, ako biste rekli da ga trebamo izmijeniti da bi se proizvodnja turirala na kvalitetan način.../Govor iz klupe/
Neću sada da ulazim u tu polemiku. Izvolite, trideset sekundi.

VLADIMIR KAVARIĆ:

Ako mi dozvoljavate komentar na ovaj vaš dio koji se odnosi na

stečajnu problematiku. Zaista mislim da nam tu trebao prilagođavanja onoga što je postojeća stečajna regulativa, gdje bi trebalo da imamo na umu i ove probleme, jer ovo je evidentan problem koji proizilazi iz te regulative, koji su se pojavili prilikom njegovog izvođenja. Dakle, firma Solana je privatizovana kroz MVP - masovnu vaučersku privatizaciju, 53% je bilo ponuđeno svima. Možemo sada da raspravljamo je li to model pravi ili nije, ali ako govorimo sa aspekta fer ponude, mislim da je ona bila fer. Nijesam siguran sa aspekta ekonomske efikasnosti da li je ona bila prava. Eurofond koga pominjete je stekao kroz taj proces 14%. Ostalo su kupili građani i ostali fondovi.

Ponavljam, bilo je na raspolaganju svim punoljetnim građanima Crne Gore i svim privatizacionim fondovima. Eurofond, opet ne arbitriram da li je puno ili malo, kupio je ostatak do ovoga nivoa koji ima sad kroz javno trgovanje na berzi koje je bilo svakome dostupno. 7,4 miliona u periodu 2003 – 2012, znači po pitanju akcija koje su bile ponuđene već na berzi, govorim o preraspodjeli one partije koja je bila ponuđena kroz NP, i kupio je od državnog fonda 4% akcija na berzanskoj aukciji, jer su ponudili najveću cijenu. Dakle, sa aspekta da li je sprovedena procedura bila fer ili nije, mislim da je potpuno jasno da je ona bila transparentna i na raspolaganju svima. Ukupan iznos koji je uložen, opet ne arbitriram da li je to malo ili puno, jeste oko jedanaest i po miliona eura. Još jedan fakat koji može biti

značajan, vlasnici Eurofonda, a to se odnosi na svaki privatizacioni fond, su građani Crne Gore. U konkretnom slučaju oko 16.000. Hvala.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Morao sam da dam oduška i da se nasmijem konstataciji koji građani i kako je išlo. Tačno, znači relativna je stvar sve.

Izvolite, poslaniče Vučiniću.

JANKO VUČINIĆ:

Da kažem u vezi privatizacije. Mislim da je od samog starta te privatizacije, berzanske privatizacije, sve ovo s namjerom rađeno. Privatizacija Solane "Bajo Sekulić" je trebalo da se izvrši tenderskim putem, znači da postoji ugovor i da se utvrde obaveze tim ugovorom i na taj način da se izvrši privatizacija. Međutim, sve je unaprijed smišljeno, kako i na koji način doći do toga zemljišta koje posjeduje Solana "Bajo Sekulić".

Gospodine ministre Kavariću, ne smijemo da se odnosimo na ovakav način kada je očigledno uništavanje materijalnih dobara i uništavanje ljudi, jer tamo postoji 50 radnika čije porodice danas nemaju od čega da žive i praktično su uništene. Kako bih opisao ova dešavanja u vezi Solane "Bajo Sekulić", upoređiću sa požarom - gori kuća, svi smo mi oko te kuće, niko neće da uradi ništa, proglašava se nenadležnim i čekamo nekoga ko je

nadležan, znači čekamo vatrogasca da ugasi taj požar. Ko je vatrogasac u slučaju Solane "Bajo Sekulić"? To su Privredni sud i stečajni upravnik, koji nikada neće doći da ugase taj požar, nego će pustiti da izgori ta kuća u potpunosti i da ostane ledina koju će neko da proda i da zaradi grdne pare, što bi se reklo.

Juče je bilo slično pitanje postavljeno i gospodinu premijeru Đukanoviću. On se isto tako proglasio nenadležnim i pomenuo je da bi trebalo da za ovakve privatizacije, za ovakve probleme da se nalaze pravni lijekovi, znači koji bi bili kao inicijativa prema zakonodavstvu. Međutim, pravni lijek gospodin Đukanović nikada neće naći, pogotovo za Solanu, zbog toga što iza Eurofonda, iako vi kažete da su vlasnici građani, stoji njegov bliski prijatelj ili najbliskijiji rođak i zbog toga gospodin Đukanović neće naći pravni lijek za Solanu. Mislim da bi u ovom slučaju i za Solanu i za Crnu Goru i za njene građane najbolji lijek bio da gospodin premijer Đukanović ode sa mjesta premijera u jednu ustanovu koja bi bila adekvatna njegovim zaslugama za narod i mislim da bi taj lijek bio spas za sve nas koji hoćemo da živimo pošteno od svoga rada. Evo, ja nemam šta još da kažem. Bili su zaljucci komisije, bili su zaključci Odbora za ekonomiju, finansije i budžet. Danas je Skupština u Ulcinju donijela zaključke. Izgleda, sve ćete vi te zaključke odbaciti i dati Solanu bahatim moćnicima da zarade ogromni novac na račun države i njenih građana.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala, kolega Vučiniću, za informaciju.

Poslije odgovora ministra Kavarića slijedi ministar Numanović pa ministar Brajović, a po nekim informacijama što smo dobili od Ministarstva prosvjete i sporta, ministar Stijepović je spriječen da danas prisustvuje, pa onda će doći pomoćnik. Ukoliko želite to, ili da odložimo u ponedjeljak ili utorak ministra Stijepovića.

Izvolite, kolegice.

JELISAVA KALEZIĆ:

To je moglo da se zna i juče, nije urađeno, a drugo, meni je vrlo važno pitanje koje sam postavila, ne zbog mene nego zbog teme i ne prihvatam nikakav dijalog sa pomoćnikom. Imam konkretnu stvar i da ponudim kao inicijativu gospodinu ministru, a u ponedjeljak neću biti tu, jer putujem u subotu. Dakle, ako ništa drugo trebalo je znati dan ranije, pa da se nađe rješenje, a ne danas da budemo obaviješteni. Odnos bilo kog ministra, počev od premijer ministra, prema Parlamentu na takav način je neprihvatljiv i molim vas da vi kao predsjedavajući to konstatujete.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Ne jedan put nego hiljadu puta sam rekao da je ovo najveća institucija danas u Crnoj Gori i javnost treba da konstatuje da ministar obrazovanja ima nekih prećih i drugih poslova u odnosu na ovu najveću instituciju. Što drugo treba da uradim, da pođem da ga dovedem na silu, onda bi rekli da primjenjujem silu, da nijesam demokrata. Jednostavno, ne želimo, a to smo se dogovorili na kolegijumu i ovdje zajedno sa ostalim poslanicima, nikakvog pomoćnika niti zamjenika. Premijer, potpredsjednik Vlade, ministri, blagovremeno su obaviješteni, jedanput mjesečno njihova je obaveza prema ovom parlamentu. Sve je bilo obaviješteno, 48 sati, 72 sata ranije, nažalost ministar ima prećeg posla nego što je Skupština Crne Gore. Idemo dalje.

Znači ovako, kolege. Završićemo sa ministrom Kavarićem sada, poslije toga ide ministar Numanović pa ministar Brajović. Imaćemo još vremena. Nažalost, ministar obrazovanja je obavijestio da neće doći. U ponedjeljak ili utorak ćete biti obaviješteni, naknadno. Ukoliko neko želi polemiku sa pomoćnikom ministra, stavićemo i to na raspolaganje. Jednostavno, to je to, ne postoji drugog nikakvog ni zakonskog niti drugog načina da privedemo ministra da dođe u Skupštinu Crne Gore.

Sada je na redu kolega Šarančić. Izvolite, kolega.

DANKO ŠARANČIĆ:

Hvala, potpredsjedniče Parlamenta.

Poštovana Skupštino, poštovani građani, uvaženi gospodine ministre Kavariću, ja sam postavio sljedeće pitanje Ministarstvu:

Na koji način je preduzeće "Vektra Jakić" iz Pljevalja dobilo koncesiju na eksploataciju kamena iz kamenoloma Bušnja - opština Pljevlja, s obzirom da je ugovor o koncesiji sa Vladom zaključilo sada nepostojeće građevinsko preduzeće "Građevinar" iz Pljevlja?

Bilo je već dosta priče, gospodine ministre, oko ovog problema i ona traje već godinama. Postoje nedoumice koje ni dan-danas nisu otklonjene, na koji način je pomenuto preduzeće "Vektra Jakić" vršilo eksploataciju kamena, a da je pri tom koncesioni ugovor sa Vladom sklopilo drugo preduzeće, to jest preduzeće "Građevinar" iz Pljevalja.

Pomenuti ugovor je sklopljen 22.aprila 2010.godine, prema registru ugovora o koncesijama, i to sa preduzećem koje je 2009. godine kupljeno od strane "Vektre Jakić".

Poznato je, gospodine ministre, i vama i meni da se koncesije ne mogu davati preduzeću koje je u stečaju i da se isto tako, shodno zakonu, kupovinom preduzeća ne mogu kupiti koncesije, odnosno da iste ne mogu biti predmet kupovine i prodaje. Napravljeni su veliki propusti. Oko ovoga je bilo i krivičnih prijava, očigledno je da je prekršen i zakon. Niko nije

odgovarao, što nije ni prvi ni posljednji put u ovoj državi, složit ćete se sa mnom.

Mene, gospodine ministre, interesuje vaš odgovor i vaš stav oko svega toga. Znam da vi personalno niste odgovorni, tad niste bili ministar, ali sada možete da pomognete i obavezni ste da pomognete u razjašnjavanju nekih činjenica i odgovora zbog građana i javnosti, prije svega radi zaštite javnog interesa, ne radi mene i vas. Kada čujem odgovor, pošto ga nisam dobio u pisanoj formi, biće prilike da dam svoj komentar. Hvala.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala, kolega.

Izvolite, ministre.

VLADIMIR KAVARIĆ:

Zahvaljujem.

Poštovani poslaniče Šaraniću,

Povodom vašeg pitanja odgovaram da Vlada Crne Gore - Ministarstvo ekonomije i Građevinsko preduzeće "Građevinar" Pljevlja su u 2010.godini zaključili ugovor o pravu na eksploataciju nemetalne mineralne sirovine tehničkog građevinskog kamena iz ležišta Bušnja na period od 10 godina. Prije zaključenja ugovora o koncesiji, stečajni upravnik GP "Građevinar"

AD Pljevlja je dostavio dopis broj 10-10 od 4.03.2010, koji je inače sastavni dio ugovora o koncesiji, u kojem je između ostalog navedeno da na osnovu konstatovanog stanja privrednog društva "Građevinar" AD Pljevlja nema smetnji za realizaciju zaključaka Vlade Crne Gore, odnosno da nema smetnji zaključenja ugovora o koncesiji za eksploataciju tehničkog građevinskog kamena iz predmetnog ležišta.

Navedeno je da se smatra cjelishodnim, s obzirom da je imovina sa pravima i obavezama „Građevinara“ AD Pljevlja u vlasništvu DOO "Vektra Montenegro" Podgorica, da potpisnik Ugovora o koncesiji, pored Građevinskog preduzeća "Građevinar" bude i DOO "Vektra Montenegro".

Imajući u vidu navedeno da se zaključiti da DOO "Vektra Jakić" iz Pljevalja nije zaključila niti ima zaključen koncesioni ugovor za eksploataciju tehničkog građevinskog kamena sa ležišta Bušnje, iako je DOO "Vektra Jakić", prema podacima Centralnog registra privrednih subjekata, osnovana od strane DOO "Vektra Montenegro" koja ja pored koncesionara GP "Građevinar" potpisnik ugovora o koncesiji, ovo privredno društvo ne može biti koncesionar, jer je Zakonom o koncesijama zabranjen prenos koncesije bez prethodne saglasnosti koncedenta, uključujući i prenos na zavisna društva. Stečajni postupak u GP "Građevinar" AD Pljevlja nije okončan da bi se primijenio član 49 ugovora o koncesiji, odnosno nije okončan prema našim informacijama, a kasnije ću reći i dio koji se odnosi na tu

problematiku, i u skladu sa članom 49. stav 2. ugovora o koncesiji, koji kaže

- Nakon isplate kupoprodajne cijene prema ugovoru o prodaji cjelokupne imovine stečajnog dužnika, zaključenog dana 10.08.2007. između GP "Građevinar" i DOO "Vektra Montenegro", zaključenjem stečajnog postupka sva prava i obaveze utvrđene ugovorom preuzima DOO "Vektra Montenegro".

Shodno članu 53. stav 2. tačka 4. Zakona o koncesijama je definisano da će se koncesija oduzeti ako je pokrenut postupak stečaja ili likvidacije nad koncesionarom, osim u slučaju postupka reorganizacije po zakonu kojim se uređuje insolvenost privrednih društava. U tom slučaju Ministarstvo ekonomije će pokrenuti postupak za raskid ugovora o koncesiji.

Da kažem još i dodatno pojašnjenje.

Mi se ovom problematikom bavimo sa aspekta svoje nadležnosti samo po osnovu ugovora o koncesiji. Tretman toga ugovora zavisi i od nečega što se dešava u Privrednom sudu, odnosno odluka Privrednog suda po tom pitanju. Obavještavam da se u Ministarstvu nalazimo u procesu ponovnoga abdejta i provjere svih koncesija i sve nepravilnosti koje se uoče ne samo u ovome nego u bilo kojem koncesionom ugovoru će biti otklonjene ili će ugovori biti raskinuti i pokrenuti adekvatni sudski postupci. Stojim vam na raspolaganju i na svako drugo kao i za ovo pitanje, da obavljamo ako treba dnevnu komunikaciju, ne samo na ovim prigodama jednom u mjesecu, kako

je rekao potpredsjednik, i da dođemo do onoga što je najbolje rješenje u javnom interesu. Hvala.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala, ministre.

Izvolite, kolega.

DANKO ŠARANČIĆ:

Hvala, gospodine ministre, na ovako iscrpnom odgovoru. Da li je preduzeće bilo u stečaju 2010., kada je obnovljen koncesioni ugovor? Kažete da nema smetnji, a rađeno je suprotno zakonu, ali dobro.

Počecu od toga da je najbolje da niko nije ni za šta kriv, da niko ne odgovara, tu smo gdje jesmo. Dolazak najavljenog privrednog giganta, kompanije "Vektra Jakić" u Pljevlja, najavljivan je pompezno sa odama i hvalospjevima, a završio se tako što su stotine Pljevljaka ostale bez posla i egzistencije, što se koncesioni ugovori ne poštuju, što država i opština gube ogromna budžetska sredstva i što ne rade tri najperspektivnija pljevaljska preduzeća. Problem nam je i kamenolom Bušnje, naravno. Radio je sv do nedavno, više ne radi ni on, nažalost. Kamen i frakcija su odloženi i prodavani, vršena su miniranja, nestajala su vodoizvorišta, ugrožavana i priroda i ljudi.

Nije se radilo samo na štetu prirode i ljudi već na štetu države i lokalne zajednice, odnosno lokalne samouprave, kojima nije uplaćivana koncesiona naknada. Opština Pljevlja nije prihodovala niti jedan cent po ovom osnovu, gospodine ministre.

Šta treba da se radi ukoliko se koncesioni ugovor ne poštuje? Jasno je, gospodine ministre, isti se raskida, koncesije su morale biti oduzete iz više razloga i govorio sam o njima. Najgore od svega je što trenutno ljudi kojima je neophodan kamen kao građevinski materijal ili sirovina na području opštne Pljevlja ne mogu da ga kupe nigdje. Moramo li zbog nečije pogrešne politike koja traje godinama, pored toga što sve uvozimo još i kamen da kupujemo negdje na strani usred države Crne Gore? Kako ćemo onda govoriti o privrednom rastu, o oporavku ekonomije i rastu budžetskih prihoda i, što je najvažnije, novim radnim mjestima, ostalim ekonomskim i finansijskim kategorijama?

Nažalost, građani jedini plaćaju cijenu, i to oni koji imaju najmanju, koji nemaju posla i egzistenciju. Kamenolom Bušnje sigurno može prehraniti bar desetak porodica, možda i više.

Gospodine ministre, vjerujem da možete da pokrenete stvar sa mrtve tačke ako se angažujete oko svega ovoga na pravi način. Hvala vam.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala i vama, kolega.

Zahvaljujemo se ministru Kavariću na prisustvu. Sada ćemo napraviti pauzu do 15.55h.

Slijedi pitanje upućeno ministru Numanoviću, pa ministru Brajoviću.

-Pauza-

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Kolege, nastavljamo sa radom. Tu je i ministar Numanović, pozdravljam ga.

Dajem riječ kolegi poslaniku Popoviću. Izvolite.

ANDRIJA POPOVIĆ:

Poštovana Skupštino, uvaženi predstavnici Vlade, poštovane građanke i građani,

Pitanje glasi: Kada će se riješiti status Crnogorske pravoslavne crkve kao institucije iz čije je duhovnosti proistekla svijest o nezavisnosti i suverenitetu države Crne Gore? Kada će stići u skupštinsku proceduru Prijedlog zakona o vjerskim zajednicama?

Prije obrazloženja da kažem da se zahvaljujem ministru Numanoviću. Prvi put, a ovdje sam u drugom mandatu, da sam dobio pisani odgovor prije. Inače sam sada dobio pisane odgovore za postavljena pitanja u martu mjesecu, a prokomentarišaću poslije i odgovor.

Obrazloženje: Liberalna partija se posebno zalaže za sekularizam, odnosno odvojenost vjerskih zajednica od države, kao što stoji u članu 14 Ustava Crne Gore. S druge strane, i pored nespornog istorijskog prava

koje ima Crnogorska pravoslavna crkva kao istorijski i organski dio Crnogorske države, što pokazuju sva prateća vjekovna dokumenta, počevši od prve crnogorske države Duklje, Zete, a naročito Ustav Svetog sinoda Crnogorske autokefalne pravoslavne crkve iz 1904. i Ustav Crne Gore iz 1905. godine.

Liberalna partija ovom prilikom akcentira pitanje ljudskih prava i sloboda, odnosno pravo na slobodu vjeroispovijesti. Ovo pravo je garantovano u svim međunarodnim konvencijama o ljudskim pravima i slobodama. Konvencija Ujedinjenih nacija o građanskim i političkim pravima koja je stupila na snagu 1976. godine, u članu 18 kaže - svako ima pravo na slobodu mišljenja, savjesti i vjeroispovijesti. To podrazumijeva slobodu ostajanja pri svojoj ili usvajanja vjeroispovijesti po svom izboru, kao i slobodu da pojedinačno ili u zajednici sa drugima, javno i privatno, ispoljava svoje vjerovanje ili ubjeđenje ili ubjeđenje vjeroispovijedanjem, obavljanjem obreda, pohađanjem službe i nastavom.

Na osnovu člana 1 Konvencije, svaka država se obavezala na poštovanje i garantovanje ovih prava. Takođe, ovo pravo je zagantovano i Ustavom Crne Gore. U sva tri slučaja, Crnogorska pravoslavna crkva nije ispoštovana i krajnje je vrijeme da se u ovaj problem uključi i država Crna Gora. U suprotnom, sigurno je da će se umiješati međunarodna zajednica u rješavanje ovog problema. CPC u 21. vijeku mora imati sva prava kao i sve druge vjerske zajednice u Crnoj Gori.

Međutim, sve glasnije se postavlja pitanje čiji su hramovi i manastiri po Crnoj Gori, ko je gradio te bogomolje i ko ima pravo da njima raspolaže. Najbitnije od svih pitanja je kako će vjerujući ljudi ući u vjerske objekte da se pomole bogu, ko im to pravo oduzima i sprječava ih da uđu u svoje bogomolje. Sva ova pitanja država Crna Gora mora da riješi ako hoće da bude pravna i demokratska. Na kraju, država mora da ima potpunu

kontrolu na svojoj teritoriji, što znači nad svim institucijama u Crnoj Gori. Ovo svakako ne znači miješanje u unutrašnje stvari crkve, odnosno njenu unutrašnju organizaciju ili kanonsko ustrojstvo, već i da crkva kao i svaka druga institucija u Crnoj Gori mora poštovati zakone i državne organe koji u okviru svojih ovlašćenja kontrolišu poštovanje propisa. Nastaviću poslije u komentaru. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala, kolega.

Izvolite, ministre.

SUAD NUMANOVIĆ:

Potpredsjedniče Skupštine, poštovani poslaniče Popoviću, uvažene poslanice parlamenta, poštovani građani Crne Gore,

Prihvatajući model pojedinačnog regulisanja statusa vjerskih zajednica, Vlada Crne Gore je jasno iskazala svoje opredjeljenje da kroz dijalog definiše osnove ugovora sa pravoslavnim crkvama u Crnoj Gori, čime bi se stvorile pretpostavke za prevazilaženje prisutnih animoziteta unutar struktura pravoslavne zajednice.

Želim da vas i građane podsjetim da je Vlada Crne Gore u prethodnom periodu zaključila ugovore sa Svetom Stolicom, isto tako sa islamskom zajednicom i sa jevrejskom zajednicom u Crnoj Gori. U prvom kvartalu ove godine smo formirali mješovite komisije na paritetnoj osnovi sa jasnim ciljem da pratimo realizaciju potpisanih ugovora sa ovim vjerskim zajednicama.

Kada su u pitanju pravoslavne crkve u Crnoj Gori, Vlada Crne Gore do sada nije potpisala ugovore, ali svakako stoji otvorena za kontakt, za dijalog i za stvaranje pretpostavki za potpisivanje ugovora sa pravoslavnim crkvama. Jedan od razloga dosad nepotpisanih ugovora jeste svakako

jedna borba koja se vodi unutar ovih crkava, naročito, kao što ste rekli i sami, po broju imovinsko-pravnih sporova oko kulturnog i istorijskog nasleđa između ovih crkava.

Želim da vas podsjetim da na teritoriji Crne Gore djeluje Srpska pravoslavna crkva, dakle Mitropolija crnogorsko primorska i Eparhija budimljansko nikšićka i Crnogorska pravoslavna crkva. Specifičnost pravoslavne zajednice uslovljena je i činjenicom da se dio pravoslavnih vjernika u Crnoj Gori nalazi pod direktnom duhovnom kompetencijom crkvenih institucija, čije je sjedište izvan Crne Gore poput Eparhije zahumsko hercegovačke i primorske i Eparhije mileševske.

Problemi koji nastaju u odnosima između pravoslavnih crkava nijesu teološke ili dogmatske prirode, nego se odnose na duhovnu, ali i pravno-administrativnu kompetenciju na određenoj teritoriji. Za razliku od ustrojstva, na primjer, katoličke crkve koja počiva na principu univerzalnosti, kod pravoslavlja je prisutan drugačiji princip organizacije pod kojim se podrazumijeva da svaka država i narod imaju pravo da imaju svoju sopstvenu pravoslavnu crkvu, u kojoj vjernici mogu da slušaju crkvenu službu na svojem maternjem jeziku, odnosno da u njoj iskazuju i prepoznaju svoj nacionalni identitet.

Kada govorimo o postojanju dvije pravoslavne crkve u Crnoj Gori, moram reći da to nije kuriozitet, već sa sličnom praksom se susrećemo i u drugim dominantno pravoslavnim zemljama kao što su, na primjer, Makedonija, Moldavija, ali isto tako i Estonija.

Status autokefalnih crkava u 20. vijeku je domanantno bio političko pitanje, u kojem su promjene pravoslavne crkve uglavnom slijedile stavove svojih vlada, odnosno država. Stoga, u novonastalim društvenim okolnostima, otvara se mogućnost intenzivnog dijaloga unutar pravoslavne zajednice u Crnoj Gori. Želim da vas podsjetim da se Ministarstvu za

ljudska i manjinska prava obratila Crnogorska pravoslavna crkva sa dopisom u kojem, između ostalog, zahtijeva da se u prijedlogu zakona uz Srpsku pravoslavnu crkvu, Katoličku crkvu i Islamsku zajednicu ona normira kao tradicionalna vjerska zajednica. U agendi Vlade Crne Gore, odnosno resornog ministarstva mi smo predvidjeli izradu prijedloga zakona o slobodi vjeroispovijesti u ovoj kalendarskoj godini, s obzirom da važeći Zakon o pravnom položaju vjerskih zajednica iz 1997. godine je donijet u bivšem društveno-političkom sistemu. Dakle, prepoznata je objektivna potreba za izradom novog normativnog akta, tim prije što je Crna Gora 2006. godine obnovila svoju nezavisnost.

Imajući u vidu opštedruštveni značaj ovog pravnog akta kojim se pozicionira status vjerskih zajednica, zaključujemo svakako i na primjeru država koje su nastale raspadom eks-Jugoslavije, gdje u Makedoniji imamo da je Zakon o vjerskim zajednicama donesen 1977, u Hrvatskoj 2002, u Bosni i Hercegovini 2004, u Srbiji 2006, a u Sloveniji tek 2007. godine. Iz ovoga proizilazi da one nijesu urgentno poslije obnove svoje nezavisnosti donosile ove zakonske akte kojima se reguliše pravni položaj vjerskih zajednica, jer se u ovom konkretnom slučaju radi o kompleksnom društvenom pitanju gdje je neophodan konsenzus svih potrebnih subjekata u cilju adekvatne materijalne primjene.

Na kraju, lično očekujem da ćemo, shodno planiranoj dinamici donošenja prijedloga zakona o slobodi vjeroispovijesti, značajno unaprijediti stanje u ovoj oblasti i na taj način doprinijeti rješavanju pravnog statusa vjerskih zajednica u Crnoj Gori. Zahvaljujem.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala, ministre.

Izvolite, kolega Popoviću.

ANDRIJA POPOVIĆ:

Gospodine ministre, prvo ću završiti obrazloženje, a onda ću malo prokomentarisati vaše izlaganje.

Sadašnja situacija da se pod izgovorom odvojenosti vjerskih zajednica od države vjerski objekti tretiraju kao strana teritorija na kojoj država nema nikakvu kontrolu je neprihvatljiva. Država Crna Gora je stvarni vlasnik svih pravoslavnih crkava u Crnoj Gori i na nju kao subjekta svojine one trebaju biti upisane.

Pitanje statusa Crnogorske pravoslavne crkve mora biti riješeno novim zakonom o crkvama i vjerskim zajednicama, i Liberalna partija će se posebno za to zalagati.

Sada ću se malo vratiti na vaš odgovor, đe ste vi pomenuli u tom dijelu da nije Crna Gora jedina koja ima takav problem. Mislim da je gotovo identičan problem crnogorski kao makedonski. U 1920. godini su dekretom kralja Aleksandra Karađorđevića ukinute i Crnogorska pravoslavna crkva i Makedonska pravoslavna crkva. Makedonska pravoslavna crkva je na neki način obnovljena sedamdesetih godina prošlog vijeka samo zahvaljujući tome što su na neki način makedonski komunisti bili hrabriji od naših. Mi smo obnovili Crnogorsku pravoslavnu crkvu 1993. godine, znate i sami da je ona obnovljena uglavnom zahvaljujući liberalima, Liberalnom savezu Crne Gore i socijaldemokratama. Tako da mi i kasnimo u odnosu na Makedonce koji još uvijek rješavaju status Makednoske pravoslavne crkve, ali su sigurno daleko odmakli u odnosu na Crnu Goru, odmakli su tih 20 - 30 godina jer su krenuli ranije. Rekao sam, ako se iko bori za sekularizam, bore se liberali, ali mi moramo da shvatimo da negiranjem Crnogorske pravoslavne crkve negira se i crnogorski narod, odnosno nacija, time se negira i postojanje nezavisne Crnogorske države i to je ono što nas čeka. Mi nikako ne smijemo to i

dalje gurati pod tepih. Ovaj predlog zakona koji je u proceduri ne vjerujem da će bilo što da riješi ako državni vrh ne krene jasno u rješavanje ovoga velikog problema. Zahvaljujem.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala i vama, kolega Popoviću. Hvala, ministre Numanoviću, na prisustvu.

Prelazimo na pitanja koja su upućena ministru Brajoviću. Pozdravljam ga.

Ima riječ kolegistica Kalezić. Izvolite.

JELISAVA KALEZIĆ:

Poštovana Skupštino, gospodine potpredsjedniče, gospodine ministre i poštovani građani Crne Gore,

Ja sam gospodinu Brajoviću postavila poslaničko pitanje koje ću pročitati i koje glasi:

Molim da odgovorite koliko je od početka aktivnosti na infrastrukturnom projektu auto-puta Bar - Boljari do sada potrošeno na plansku, projektnu i tendersku dokumentaciju?

Molim da mi u odgovoru date specifikaciju i hronološki pregled utrošenih budžetskih sredstava.

Iako to nije u vašem resoru, da li imate podatke koliko je do sada utrošeno na eksproprijaciju i koliko će iznositi vrijednost eksoproprijacije u urbanom području Podgorice?

Zamolila sam da mi se dostavi pisani odgovor koji još nijesam dobila, sigurna sam da ću dobiti. Navela sam da ću obrazloženje podnijeti na sjednici, što i činim.

Izvinite, gospodine potpredsjedniče, koliko ja imam vremena za postavljanje pitanja? Tri minuta, pa zar je već prošlo minut i po? Stvarno neću daleko stići, ali dobro.

Dakle, ponoviću više puta javno iznešeno mišljenje da treba odustati od gradnje autoputa Bar-Borljare bar do ekonomskog oporavka u mjeri da se državni dug zbog ovog projekta ne poveća do iznosa koji znači dužničko ropstvo. Međutim, nezavisno od toga smatram da je radi ovakvog i bilo kog drugog projekta potrebno imati potpunu i kvalitetnu prostorno-plansku i projektu dokumentaciju, u ovom slučaju za auto-put. Smatram da ona ne postoji u ovom trenutku. Osim toga, postoji i zakonom propisana obaveza da se za posebno važne projekte traže i varijantna rješenja i da se kroz njih obezbjeđuje najviši standard primjene svih parametara, prostornih, urbanističkih, ekoloških, tehničkih i ambijentalnih. Ja ću vam u drugom obraćanju dati primjer da to u ovom slučaju nije još uređeno.

Prema tome, uklopila sam se koliko sam se uklopila.

PREDSEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Izvolite, ukoliko hoćete još neku činjenicu, pošto se radi o izuzetno važnom.

JELISAVA KALEZIĆ:

Mogu kasnije, da bi gospodin ministar u odgovoru dao što ima.

PREDSEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala, kolegice.

Izvolite, ministre.

IVAN BRAJOVIĆ:

Hvala, potpredsjedniče.

Poštovana poslanice Kalezić,

Ministarstvo saobraćaja i pomorstva je posvećeno realizaciji projekta autoputa Bar - Boljare i u proteklom periodu isticalo je i promovisalo dobit koja bi bila ostvarena realizacijom ovog projekta i sve aktivnosti prioritarno usmjerila na izbor najboljeg modela izbora i načina finansiranja realizacije projekta auto-puta i u skladu sa tim izbor odgovarajućeg izvođača radova za njegovu izgradnju polazeći pri tome od blagovremeno i kvalitetno pripremljene potrebne dokumentacije. Koncept razvoja putne mreže definisan u prostornom planu Crne Gore do 2020. godine predviđa izgradnju auto-puta Beograd - južni Jadran kroz Crnu Goru, Boljare – Andrijevića – Mateševo – Bratonožići - zapadna obilaznica Podgorica - tunel Sozina – Bar - Đurmani. Razradom prostornog plana Crne Gore na nivou detaljnog prostornog plana za infrastrukturni koridor stvaraju se osnove za intenziviranje aktivnosti na izradi urbanističko-tehničke dokumentacije planiranog koridora za auto-put Bar – Boljare, njegov kompletnoj realizaciji, izgradnji i eksploataciji. Pripremna faza realizacije projekta auto-puta od Bara do Boljara uključivala je izradu velikog broja dokumenata koji pored ostalog u različitim obimima, formama i nivoima obrađuju segmente koji su od značaja za troškove, investicije, dinamiku i model finansiranja. Saobraćajne studije koje su urađene od strane Luj Beržea i Skot Vilsona poslužile su kao polazna osnova na koju su zajmodavci mogli da nadgrade njihovu ekonomsku i finansijsku analizu. Već od samog početka završetka fizibiliti studije istaknuto je da je projekat ekonomski isplativ uz kontribuciju države. Projekat izgradnje auto-puta od samog početka ima podršku međunarodnih finansijskih institucija, u prvom redu Evropske banke za obnovu i razvoj pod čijim pokriviteljstvom se u Londonu i junu mjesecu

2008.godine održao investicioni forum za projekat auto-puta, za čiju obnovu i organizaciju su oni utrošili značajna sredstva, a tom forumu prisustvovao je značajan broj kompanija, investicionih fondova i banaka. Nakon toga se u proces uključila Svjetska banka koja je pored direktne tehničke pomoći grantom finansirala izradu studija opcijama realizacije javno-privatnih partnerstava u auto-putnom sektoru Crne Gore u iznosu od 164.000 američkih dolara. U tom periodu Ministarstvo saobraćaja i pomorstva iz budžeta je finansiralo izradu studije izvodljivosti za realizaciju projekta auto-puta Bar - Boljare i stratešku procjenu uticaja na životnu sredinu koju je povjerilo francuskoj kompaniji Luj Berže, a koja je u sklopu toga uradila i generalne projekte u po tri varijante dionica Virpazar-Smokovac i Andrijevića-Mateševo, a sve to za iznos od 1.305.000 eura u 2008. godini. Idejni projekat za dionicu Smokovac - Uvač i aneks koji su se radili 2007. i 2008. godine, čiji je investitor bila Direkcija za saobraćaj, koštali su 1.788.000 eura, a dorada idejnog projekta za dionicu Uvač – Mateševo, čiji je investitor bio Monteput DOO Podgorica, koštala je 136.837 eura.

Vlada Crne Gore za realizaciju javno-privatnog partnerstva za auto-put Bar - Boljare kao vodećeg savjetnika angažovala je međunarodnu finansijsku korporaciju AFC kao dio grupacije Svjetske banke. Ona je za svoje tehničke, ekonomske, finansijske analize angažovala englesku konsultantsku kompaniju Skot Vilson, a za pravnu analizu francusku advokatsku firmu Gilles et Noel. Vlada je za potrebe ove faze iz budžeta izdvojila 400.000 eura, dok su sve ostale usluge i pripremanje dokumentacije u ovoj fazi u početnom iznosu od 800.000 eura pali na teret prvorangiranog hrvatskog konzorcijuma iz takozvanog ... sa kojim se ušlo u pregovarački postupak. Takođe, svi naknadni troškovi za izradu tehničke dokumentacije i pripremne radove su takođe finansirani od strane prvorangiranog konzorcijuma, kakva je praksa u realizaciji javno-privatnih partnerstava odnosno u ovom slučaju modelu za

auto-put koji, praktično, projektuju, izgrade, finansiraju, upravljaju i održavaju.

Kasnije, kada se ušlo u pregovore sa drugorangiranim grčko-izraelskim konzorcijumom dodatna studija saobraćaja i optimizacija tehničkih rješenja su takođe bili finansirani sa njihove strane kao privatnog partnera. Engleska kompanija YRS u septembru 2012.godine uz podršku Evropske investicione banke zaključila je finalni izvještaj, izvještaj o tehničkim rješenjima, ekonomski izvještaj, preliminarnu ocjenu uticaja na životnu sredinu i društvo i okvirnu politiku preseljenja. Izvještaj o saobraćajnom modelu vezan je za studiju izvodljivosti o investicionom planu za putni pravac 4, što je ... za auto-putni pravac Bar - Boljare, koja je finansirana iz granta investicionog okvira za zapadni Balkan u iznosu od 500.000 eura. Imajuću u vidu definisanu trasu koridora auto-puta Bar – Boljare, a u skladu sa odgovarajućim zakonskim rješenjima, sproveden je postupak eksproprijacije za potrebe izgradnje prioritetne dionice Smokovac – Uvač - Mateševo autoputa Bar - Boljare. Vrijednost ekspropisanih nepokretnosti koju je Ministarstvo saobraćaja i pomorstva Direkcija za saobraćaj isplatila do sada shodno odlukama o utvrđivanju javnog interesa iz 2009. i 2010.godine za dionicu Bioče - Uvač iznosi 3.258.205,82 eura. Nezavršenih predmeta ima devet i njihova vrijednost iznosi 79.838 eura. Za do sada neekspropisane nepokretnosti za izgradnju auto-puta Bar – Boljare, dionica Smokovac – Uvač i Uvač – Mateševo, odluka o utvrđivanju javnog interesa za eksproprijaciju nepokretnosti objavljena je u "Službenom listu" broj 7/14 od 7.02.2014.godine. Ova odluka za utvrđivanje javnog interesa predstavlja dopunu više odluka koje su donešene 2009, 2010. i 2011. Godine. Za 2014.godinu predviđeno je 5.100.000 eura za eksproprijaciju zemljišta za izgradnju auto-puta Bar – Boljare, dionica od Smokovca do Mateševa, za dopunu projektne dokumentacije i izradu elaborata, koju je potrebno

uraditi prije početka radova, kao i za pokriće materijalnih i operativnih troškova u vezi sa pripremom i praćenjem realizacije projekta auto-puta Bar - Boljare.

Zahvaljujem što ste mi dozvolili da malo prekoračim vrijeme.

Na vašu sugestiju gdje ste saopštili vaš stav da ste protiv izgradnje u ovom ekonomskom trenutku auto-puta, samo da kažem da uz sve analize smatramo da realizacija ovog projekta nije uvođenje u dužničko ropstvo, već je u suštini ovo put ka ekonomskom oporavku, ako to gledamo na način kako ima pogled Ministarstvo saobraćaja i pomorstva i Vlada Crne Gore i zbog toga je prišla realizaciji ovog projekta. Hvala vam.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala vama, ministre.

Ja imam isto svu dokumentaciju tako da možda su mi se brojke u glavu pomiješale danas, ali ne znam te tvrdnje koliko su utemeljene.

Izvolite, kolegice Kalezić.

JELISAVA KALEZIĆ:

Kao obična građanka Crne Gore i domaćica i dalje tvrdim da je ovo uvod u dužničko ropstvo u ovom trenutku, što nam je u stvari saopštila i Svjetska banka da ne preporučuje, što je komentarisao i gospodin ambasador Njemačke sa dosta iskustava, vjerovatno, u ekonomiji, ali to nije moja oblast. Računam da mi ovo niste u vrijeme koje mi je dozvoljeno uračunali.

Ono što je jako bitno je sljedeće. Ako postoji odluka da se gradi ovaj auto-put i ako će se graditi, ono što je odgovornost svih nas, vas kao ministra, nas kao parlamenta i svakog građanina to je da se za novac kojim raspoložemo dobije najkvalitetnije rješenje, prostorno, ekološko, tehničko

i ekonomsko. I dalje sumnjam, kao što većina ljudi u Crnoj Gori koji razmišljaju o tome izražava. Mnogo sam razgovarala i sa ljudima iz svoje struke i sa drugima, sumnjam u studiju opravdanosti, uostalom nije rađena jedna nego više njih, ali o tome nećemo. Takođe pitanje efekata, koji su zapravo važniji od same eksploatacije od saobraćaja koji će biti malobrojan u odnosu na takvu investiciju, jeste pitanje ovih ostalih efekata za razvoj. Dozvolite, mi smo godinama radili na tome da imamo neravnomjeran prostorni razvoj i sjever je u velikoj mjeri ispražnjen kao što mu je i ekonomija prilično oslabljena.

Dakle, ti efekti ne mogu naići na odgovarajući uzvrat, to je potpuno jasno. Prvo treba oporaviti tu ekonomiju da bismo te efekte imali, neće je oporaviti auto-put i nemojte to pričati. Pošto je gospodin ministar dobio malo više vremena, a tema je bitna, dozvolite mi da kažem još nešto.

Stalno navodim mikrolokaciju petlje na Smokovcu kao primjer da se srlja u velike troškove da bi se dobilo prostorno ekološki, tehnički i finansijski najnepovoljnije rješenje, koje se najvjerovatnije neće izvesti. Ako se ozbiljno misli da se krene sa ovim projektom, pod broj jedan treba ići na razradu dvije druge varijante, jer ova lokacija prosto nije održiva. Ja ću vam dokumentovati samo na nivou postojanja prostorno-planske dokumentacije. Vrlo dobro znate da detaljni prostorni plan za jadransko-jonski auto-put nije usvojen, ono do sada što je urađeno to je jedno veoma nekvalitetno rješenje koje bezobzirno devastira prostor Malesije i kanjon Cijevne i jasno se vidi da petlju ukršnicu između ta dva auto-puta treba voditi višim kotama, iz više razloga. To je mikrolokacija Ras, nije Smokovac, jer Smokovac je nešto malo širi pojam. Obrazloženje da bi se ostupilo od detaljnog prostornog plana pa preko toga i od prostornog plana Crne Gore, nije tačno, elementarno nije tačno u smislu planerske struke. Zašto? Zato što za izbor mikrolokacije prostorno-planski dokument koji je nadležan praktično je obezbijedio

četiri kvadratna kilometra i tvrditi da mora biti samo tu, po skupoj cijeni rušenja preko 40 objekata, uništavanja preko 30 hektara visokokvalitetnog zemljišta, uništavanja ambijenta i još nekih u tom smislu degradirajući efekata, prosto nije razumno.

Gospodine ministre, podsjetiću vas, u jednom neformalnom razgovoru, a znamo se mi odavno i uvažavamo se odavno, vi ste rekli – da, ali koliko je tamo bespravnih objekata. Ja sam vrlo ozbiljno shvatila vašu dilemu i obavijestila se - tamo nema bespravnih objekata. Znete li šta je još zanimljivo? Dozvolite, gospodine potpredsjedniče, ovo je jako važno da građani čuju. Kroz ovaj primjer vrši se jedno strašno nasilje nad prostorom, nad interesom glavnog grada i nad građanima. Ja sam sigurna da ni Ministarstvo saobraćaja ni vi lično to ne želite, a navešću veoma precizne podatke koji impliciraju da ako i dalje insistirate na toj mikrolokaciji na Rasu, početak radova će da se oduži u nedogled. To nikome nije u korist, a zašto će se odužiti u nedogled, sad ću vam to reći.

Kao što rekoh, na Rasu nema bespravnih objekata, ima preko 40 kuća porodica Rajković i Vukanović koje tu žive od 1878.godine. Dakle, poslije Veljeg rata i Berlinskog kongresa spustile su se te dvije porodice piperske tu i od tada tu žive. Zamislite ovaj kuriozitet, za tih 136 godina, dakle za pet generacija, niko nije prodao ništa osim deset ari. Ta mikrolokacija pretpostavljene petlje koja se neće realizovati je oko 30 hektara. Tih 10 hiljada ari u odnosu na 30 hektara je 300 prema 1. Dakle, ti ljudi odgovorno se odnose prema prostoru, to je nešto što je jako dragocjeno urbanistički, sociološki, a to znači da će se boriti što se kaže do posljednjeg daha, da ne dozvole s jedne strane da im se oduzme imovina zbog nečega što je zapravo šteta za zajednicu. Pazite, tu se štete samo dodaju, tj. superponiraju jedna na drugu, po budžet, po zajednicu, po te građane. Dozvolite još nešto, tamo postoji nekoliko veoma zanimljivih razvojnih projekata. Tamo su

ljudi dobili državne kredite da pokrenu te projekte, a da ne pričamo o tome, to naravno znate, to je opšte mjesto, to je nekoliko dalekovoda koji se ne mogu dlanom od dlan izmjestiti, što će takođe da košta, takođe građane Crne Gore. Dakle, auto-put će se graditi ili neće. Vidjet ćemo. Međutim, ja sam protiv toga da se on sada gradi iz razloga koji sam rekla. Međutim, protiv toga sam da se gradi ta da kažem izborom onih rješenja koja najviše koštaju, ali i najviše koštaju i u budućnosti gdje se sadašnja šteta projektuje u jednu progresivnu štetu.

Dakle, završavam i zahvaljujem, prema parametrima prostornim, ekološkim, tehničkim, finansijskim time se samo opterećuje ovaj projekat. Zašto? Zato što nije istraženo i još nešto, provjerite. Dio eksproprijacije vršen je na osnovu ne idejnog projekta, nego na osnovu generalnog projekta što po zakonu ne može. Jer, od Bioča pa do jugozapadne granice prolaska koridora auto-puta kroz urbani prostor Podgorice nije rađen idejni projekat, iako je to bila obaveza, po detaljnom prostornom planu koji ima važnost zakona, obaveza vašeg Ministarstva, odnosno vašeg prethodnika koji se o to oglušio, ali bogami i vi ste za godinu i po dana na čelu tog ministarstva imali kad da se time pozabavite. Zahvaljujem i oprostite, prosto svi smo čekali pa eto da...

PREDSEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala vama, koleginice Kalezić.

Ja bih se pridružio ovoj diskusiji, ali neću i zbog nečega što znači uvezeni PDV trenutnih interesa pokretanje dugoročnih, dubinske investicije i garantujem da ovaj način neće doživjeti ni oni koji su mnogo mlađi od mene da presječu vrpcu cijelog auto-puta. I pričao sam mnogo sa prethodnim ministrom, ali kad bude se raspravljalo u Parlamentu o njemu tada ću aktivno učestvovati kao poslanik.

Izvolite ministre.

IVAN BRAJOVIĆ:

Da, vrlo ću kratko jer gospođa Kalezić je imala jedno duže obrazloženje što razumijem i da vam kažem nešto gospođu Kalezić, naravno da vi imate stav oko realizacije ovog projekta i ja uvažavam svačiji obrazloženi izražen stav ovdje.

Druga stvar, ni prostorni plan Crne Gore ni detaljni prostorni plan Auto-puta Bar-Boljare nije donošen zato što je to nekome palo na pamet da tako treba da bude, nego su angažovani i instituti i značajan broj i ja mislim sve građevinske pameti toga vremena. Pa je tada ocjenjivano da je ovo bolje rješenje i da je, na primjer, petljasta granica nemoguća za realizaciju zbog visinskih kota.

Kad vi govorite o projektu auto-puta i kažete o ekonomskom oporavku, naravno mi imamo odličnu komunikaciju i siguran sam da ćemo je nastaviti. Ali jedno sam vam rekao, ako pričate zašto takav kredit sad ne upotrijebimo za nešto drugo onda moram da vam kažem pa ovaj kredit pod ovakvim okolnostima i uslovima dobijamo samo za realizaciju ovog projekta i samo ako sklopimo aranžman da ga radi kineska firma. U drugom slučaju vi ne možete nigdje ne možete dobiti ovako jeftina sredstva. Što god mi pričali o tome, naravno da je to ogroman iznos. Druga stvar, oko samog malog saobraćaja koji će biti, pa da vas podsjetim.

Kad smo pravili tunel Sozinu niko nije ili vrlo malo ljudi je imalo definisan stav da će to biti saobraćaj koji će ovako omogućiti vraćanje kredita itd. Šta se postiglo od kad je napravljen tunel Sozina? I otplaćuje kredit i to je firma u kojoj se pristojno zarađuje i to je firma koja svake godine na kraju godine prebacuje svoj višak, svoju dobit prebacuje u budžet. Moram da vam kažem, a vi to odlično znate, da ako sad iz Bijelog Polja ili

iz Berana idete putem do Podgorice razmislite ćete nekoliko puta prije nego što se odlučite da pođete. Ovakvim auto-putem vi će te ići, koristit će te ga kad vam god padne na pamet ili kad god imate potrebu za to. To je samo unutrašnje značajno povećanje saobraćaja, da ne govorimo o tome da svaki dobar inferastrukturni projekat nameće novi saobraćaj. Takođe, imate vi još nekoliko, hiljadu puta smo o tome pričali, ali, demografski razvoj Crne Gore se potpuno ujednačava, vi onda ne ćete puniti Podgoricu na takav način, potpuno nekontrolisano, nego će neko ko živi u Bijelom Polju ili u Beranama biti domaćin na svojoj zemlji, a završavaće svoje poslove za sat vremena u Podgorici. Da ne pričamo o tome da će se eliminisati najpogubniji putni pravac kroz kanjon Morače. Ostaće kao turistička atrakcija za one koji žele da se voze tim putnim pravcem, da ne govorimo o tome da će se razviti turistički i privredni potencijali područja kroz koja prolazi i naravno o svemu ovome, razgovarali su i razmišljali i vaše i moje kolege sa Ekonomskog fakulteta takođe. Neki su i sad u ovim timovima koji se bave realizacijom ovog projekta, neki ranije davajući svoju analizu opravdanosti ovih praktično koridora. Tako da, ja zaista se ne slažem s tim, to jeste veliki kredit, on apsolutno zaslužuje da mu svu pažnju poklonimo u raspravi u parlamentarnoj raspravi. Ja se nadam čim stigne odobrenje za potpisivanje sporazuma o finansijskom aranžmanu da ćemo sa svim tim materijalima sa ugovorom o projektu o izgradnji, sa finansijskim aranžmanom, sa zakonom o auto-putu doći u parlament i razgovarati ovdje. Ali, upravo to. Smatram da je ovo projekat za ekonomski oporavak, a ne projekat za dužničko ropstvo. Pomenuli ste Svjetsku banku, ali Svjetska banka je prije neki dan dala izjavu od nekog njenog čelnika, da je rast bruto društvenog proizvoda u situaciji da se gradi auto-put 3,2%. Znači, ima tog elementa. Sad naravno možemo da razgovaramo o svim elementima za ili protiv. Ali smo dobro promislili sve i odlučili da idemo u ovu varijantu ne misleći da ulazimo u dužničko

ropstvo. To su kolege iz finansija nekoliko puta i vrlo plastično opisivali, nego da je ovo pitanje za pokretanje ukupne proizvodnje, angažovanje građevinske operative i razvoj Crne Gore i pogotovo ujednačavanje regionalnog razvoja Crne Gore.

Ja se izvinjavam sad za moje prekoračenje.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

I ja neću učestvovati u raspravi, nego ću to ostaviti, ali ono što kažete rast GDP za, koliko godina tri - četiri godine, ono što sam ja rekao. A poslije toga što će biti? Potop.

Izvolite kolega Popoviću.

Hoćete li pošto imamo vremena do 17 sati, jer onda ne bi imalo smisla. Hoćemo li da budemo džentlameni pa onda minut - dva.

ANDRIJA POPOVIĆ:

Mislim da je ovo sad pravi parlament, ovakav treba da bude. Ovo je jedno od najdužih pitanja, mislim u istoriji. Ja sam štopovao, 31 minut je za ovo pitanje potrošeno , odgovor i komentar. Treba da bude potrošeno 10 minuta, ali zato ne može da bude dvojni aršin u svakoj mojoj diskusiji, svih ostalih, ne baš svih ostalih poslanika, poslanica, jedna sekunda, dvije sekunde, gasi se mikrofoni. Ovako se vodi Parlament kako ga vi vodite.

Zahvaljujem i izvinite i izvolite.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala i vama. Ja se sa svim kolegama jednako ophodim, a imajući u vidu i to da danas ipak ministar za obrazovanje nije našao za shodno da dođe u Parlament, imao je nekih drugih i važnijih stvari onda sam, da bi

iskoristili vrijeme, radi se o veoma važnom projektu i onda ćete vi isto dobiti takođe na vremenu, jednostavno poštvovao nešto što je značajno za Crnu Goru. Do minut, molim vas, koleginice.

JELISAVA KALEZIĆ:

Zahvaljujem dvostruko kolegi Popoviću, zbog uvidavnosti i zbog vrlo umjesne sugestije, mislim da bi trebalo da razmotrimo Poslovník i da rangiramo pitanja po nekim da kažem aktuelnostima. Pitanje auto-puta je prioritet na kvadrat. Toliko.

Gospodine Brajoviću, da ne vraćamo unazad stvari. Ovo što sada govorimo, imalo bi smisla potpuno da govorimo između 1998. i 2003.godine ili 2004.godine. Da govorimo unazad 10 godina, kad je to zaista moglo da se krene i da se krene u realizaciju. Sada, jednostavno propustili smo. Mi idemo na zatvorena vrata, ali ja neću o tome. To je da kažem u ovom trenutku to izgleda kao anticipiranje događaja. Meni su jasno, jasni su i vama ali vi u ime Vlade radite kao što radite, a ja u ime građana koje zastupam pokušavam da spriječim nešto što će nam svima donijeti težu budućnost.

Toliko i zahvaljujem svima na strpljenju.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala i vama koleginice.

Dajem riječ kolegi Popoviću, izvinjavam se na čekanju.

ANDRIJA POPOVIĆ:

Zahvaljujem, gospodine potpredsjedniče.

Gospodine ministre,

Ovo pitanje koje će uslijediti za građane Kotora je ne manje važno nego pitanje auto-puta za građane Crne Gore.

Poslaničko pitanje Liberalne partije glasi:

Što se događa sa davno planiranom izgradnjom zaobilaznice iznad Kotor, od Škaljara preko Dobrote do Ljute, za koju je davno urađena, a kasnije inovirana planska dokumentacija, a bila su obezbijedena i sredstva?

Obrazloženje. Imajući u vidu postojeće probleme saobraćaja u Kotoru i rješavanje tog pitanja za naredni duži vremenski period, zaobilaznica u Kotoru je neophodna za njegov dalji razvoj. Treba napomenuti da Kotor, biser Mediterana jedini grad u Crnoj Gori koji je na listi svjetske prirodne i kulturne baštine pod zaštitom UNESCO-a u slučaju potrebe za sanacijom Jadranske magistrale pored zidina Starog grada nema alternativni putni pravac.

Takođe, pokazuje se da intenzitet saobraćaja na Jadranskoj magistrali ispred zidina starog grada i kroz naselje Škaralji dostiže naročito u periodu maj - novembar haotične razmjere i predstavlja jako veliko opterećenje koje može, imajući u vidu kada je izgrađena i njenu dosadašnju eksploataciju, izazvati u bližoj budućnosti oštećenja koja će se negativno odraziti na sami Stari grad i njegove zidine. Zaobilaznica u Kotoru je planirana kao ideja još od plana Južni Jadran. Urađen je uz pomoć Ujedinjenih nacija i usvojen je 1969.godine, a i nakon toga sva planska dokumenta Opštine Kotor prepoznaju zaobilaznicu kao infrastrukturni objekat PPO i GUP iz 1987. i planovi detaljne razrade za Dobrotu, Škaljari donijetu u periodu do 1998.godine.

Prilikom izrade planskih dokumenata starijeg datuma nije bilo negativnih mišljenja Zavoda za zaštitu spomenika kulture na trasu zaobilaznice. U svim navedenim planskim dokumentima zaobilaznica je planirana sa svojom trasom i zaštitnim koridorom. Navedeni planski dokumenti sadrže sve potrebne saglasnosti tadašnjeg regionalnog Zavoda za zaštitu prirodne i kulturne baštine, kao i Ministarstva kulture. Kroz izradu

izmjena i dopuna navedenih planskih dokumenata pokušalo se naći bolje rješenje trase zaobilaznice, međutim nije se uspjelo naći bolje rješenje od već planiranog kroz navedena planska dokumenta. Izgradnja zaobilaznice u Kotoru planirana je i programom rješavanja uskih grla na saobraćajnoj mreži Crne Gore 2007 - 2009.godine usvojenim od strane Vlade Crne Gore i u skladu je sa važećim prostornim planom Crne Gore. Nastaviću obrazloženje kasnije u odgovoru.

PREDSEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Izvolite, minister, uz onu činjenicu HGI, Instituta koji je radio na tome i našeg fakulteta. Pošto je bilo i moje pitanje prije četiri - pet godina isto to.

IVAN BRAJOVIĆ:

Hvala, potpredsjedniče.

Da vam se, poštovani poslaniče Popoviću, ja zahvalim na tolerantnosti povodom malo duže razmjene argumenata po prethodnom pitanju, a pogotovo što znam, jer ste nekoliko puta nastupali u javnosti sa vrlo afirmativnim stavom o auto-putu, a s druge strane, opet da vas podržim u ovome što ovo jeste izuzetno značajno pitanje za Kotor i u pravu ste u ovom dijelu vašeg obrazloženja. Ja ću vam sad dati pregled što se događa trenutno, a i ja ću i mati malo i uvod za to.

Strategijom izgradnje i održavanje državnih puteva koji programom rješavanja uskih grla, izgradnja zaobilaznice oko Kotora je bila planirana kao zajednički projekat direkcije za saobraćaj Opštine Kotor od 2009.godine. Opština Kotor je imala obavezu da izradi projektnu dokumentaciju i da izvrši eksproprijaciju zemljišta potrebnu za izgradnju ove saobraćajnice. Projekti su rađeni za dvije faze i to: prva faza od Škaljara do Dobrote u dužini trase 2,87 km sa pristupnim saobraćajnicama dužine 583 m. Projekat ove faze

je preduzeće IH iz Zagreba radilo, a urađen je i revidovani građevinski projekat. Na dijelu trase same zaobilaznice oko Kotora nalaze se dva vijadukta Škaljari i Škudra, dužine 148, odnosno 92 m, kao i dva tunela Stari grad i Dobrota dužine 1.016 m, odnosno 337 m. Procijenjena vrijednost ove faze je 25 miliona eura. Sredstva za izgradnju ove faze obilaznice bila su planirana iz kredita Evropske investicione banke o čemu su vođeni pregovori i dobijena načelna saglasnost banke za finansiranje ovih radova.

Druga faza od Dobrote do Ljute u dižini od 6 km, otvorena trasa cijelom dužinom projektant je preduzeće "Inženjering put" iz Podgorice, glavni projekat je urađen i revidovan, procijenjena vrijednost radova na ovoj fazi je 9,7 miliona eura. Na osnovu zaključka Vlade Crne Gore broj 06-4322 od 15.03.2012.godine donešeno je rješenje o obrazovanju ekspertskeg tima za izradu analitičkog izvještaja s predlogom mjera i aktivnosti za rješavanje pitanja zaobilaznice na području Opštine Kotor. Predmetnim rješenjem imenovan je ekspertskeg tim sa zadatkom da hronološki stručno analizira dosadašnje aktivnosti, planska i projektna dokumenta i sva druga dokumenta koja se odnose na zaobilaznicu i pripremi Vladi i dostavi analitički izvještaj sa preciznim stručnim mišljenjem, da li je moguća izgradnja zaobilaznice na području Opštine Kotor, s predlogom mjera načinjene realizacije.

Na osnovu izvještaja ekspertskeg tima Vlada je zadužila Ministarstvo za saobraćaj i pomorstvo, Ministarstvo održivog razvoja i turizma, Ministarstvo kulture i Opštinu Kotor da nastave sa aktivnostima na izgradnji zaobilaznice u skladu sa zakonom i važećom projektnom dokumentacijom uz uvažavanje ekspertskeg mišljenja i preporuka UNESCO-a, kako bi se maksimalno ispoštovali standardi i zaštita kulturne baštine. U maju 2013.godine, shodno zaključcima Vlade na osnovu izvještaja ekspertskeg tima Kotor su posjetili eksperti UNESCO-a koji su boravili u radnoj posjeti i tom prilikom sačinili

izvještaj u kome se konstatuje da je po pitanju dalje realizacije infrastrukturnog projekta, zaobilaznice Kotor potrebno uraditi i sljedeće studije. Studiju procjene uticaja na nasleđe koje je neophodna radi ispravne procjene uticaja zaobilaznice na kulturnu baštinu, studiju vizeulnog uticaja radi procjene uticaja zaobilaznice na pejzažne karakteristike Bokokotorskog zaliva. Navedene studije su sastavni dio projektne dokumentacije, a za njihovu izradu zadužena je Opština Kotor. Planom javnih nabavki Opštine Kotor za 2014.godinu, obuhvaćene su navedene studije i aktivnosti njihove realizacije su u toku. Nakon izrade predmetnih studija, nastaviće se sa aktivnostima procjene dinamike i obezbjeđivanja kreditnih sredstava od strane evropske investicione banke nakon čega će se stvoriti uslovi za izbor izvođača i početak radova na zaobilaznici Kotor.

Hvala vam.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala i vama, ministre.

Izvolite, kolega Popoviću.

ANDRIJA POPOVIĆ:

Gospodine ministre, sve ja to savršeno znam. Dakle ja sam bio i u dužem vremenskom periodu potpredsjednik Opštine Kotor, jasno je da u jednom povoljnom periodu nije urađena zaobilaznica, jasno je da je došlo do političke opstrukcije, naravno ne mislim tu na Ministarstvo saobraćaja i pomorstva, ali mislim na Ministarstvo kulture i regionalni Zavod za zaštitu spomenika kulture. Programom uređenja građevinskog zemljišta za 2007.godinu Opština Kotor je planirala izradu glavnog projekta zaobilaznice Kotor i da ne bih sad sve ovo čitao u obrazloženju što ste vi već tačno rekli samo nastavljam. Ministarstvo kulture je kroz regionalni zavod nanijelo

nemjerljivu štetu Opštini Kotor, kroz ne davanje saglasnosti za izgradnju zaobilaznice bez koje pogotovo u opštem mišljenju u Kotoru nema života. Mislim da je to politička opstrukcija koja traje duže jer podsjećam da idejni projekat kotorske zaobilaznice je urađen 1988.godine, da je 2005.godine inoviran shodno novim zakonskim rješenjima i da je Opština Kotor uložila u planska dokumenta preko 500.000 eura. Glavni projekat je urađen prve, druge faze kako ste vi rekli, a za prvu fazu zaobilaznice Škaljari iznad zidina Starog grada do Dobrote, država je tada kroz Evropsku investicionu banku obezbijedila 29 miliona eura. Po mojim saznanjima ta su sredstva preusmjerena na zaobilaznicu oko drugog grada.

Dakle, ovo pitanje je istovremeno i apel da Ministarstvo saobraćaja i pomorstva uloži dodatni napor kako bi se u saradnji sa Ministarstvom kulture pronašli mehanizmi koji će deblokirati razvojne planove Kotora koji je izlog naše države i u koji je prošle godine došlo oko 600 hiljada turista, uglavnom izletnički turizam, preko kruzera i preko autobusa koji dolaze iz Dubrovnika, odnosno iz Hrvatske, a prema kome potpuno nerazumljivo država Crna Gora ima maćehinski odnos koji se lako vidi iz opredijeljenih ovogodišnjih sredstava Direkcije javnih radova od nekih blizu 60 miliona eura koje Direkcija javnih radova treba u ovoj godini da uloži u crnogorske opštine Kotoru ne pripada gotovo ništa. Mislim da ima jedan projekat od 100.000 eura jedan od 30.000 eura.

Ja ću po Poslovniku postaviti i dopunsko pitanje.

Zašto Direkcija javnih radova Kotoru bez sumnje najznačajnijem crnogorskom kulturno-istorijskom gradu, spomeniku nije obezbijedila gotovo nikakva sredstva za razvoj koja su planirana u ovoj godini na blizu 60 miliona eura? To je to dopunsko pitanje.

Dakle, ovo je završavam gospodine potpredsjedniče. Kad se umiješao UNESCO mi nikako nijesmo smjeli dozvoliti da se umiješa UNESCO jer mi

imamo u Kotoru i drugi problem. Dubrovnik je grad pod zaštitom UNESCO-a kao Kotor, naravno Kotor je na gotovo čitavoj svojoj teritoriji od Veriga, od granice sa Herceg Novim do Veriga, do granice sa Tivtom. Praktično u Evropi nema grada koji je pod zaštitom na listi svjetske i kulturne baštine sa tolikom površinom. Dubrovnik je stari grad, a recimo Split, samo ono područje Dioklecijanove palate.

Drugi problem u Kotoru. U Kotoru nije mogla da se izgradi žičara nego mora da ide lift žičara, kroz brdo Sveti Ivan, kroz brdo San Đovani, koja će koštati nekih šest puta više nego što bi koštala žičara zbog toga što je to čitavo vrijeme blokirao regionalni Zavod za zaštitu spomenika culture. To se isto desilo na zaobilaznici i normalno kad se umiješao UNESCO mislim da mi više nemamo praktično nikakve šanse i da sve ovo što sad traži UNESCO, sva ova dodatna dokumenta da mi nemamo nikakve šanse da tu zaobilaznicu izgradimo, svi vi manje više dolazite u Kotor, znate što se događa. Dakle, sad u ovom periodu, a to će trajati sve do novembra od tunela Vrmac pa do izlaza do Dobrote, do ljetnjeg bazena ne možete proći, treba vam za tih 2 km najmanje 45 minuta. Taj grad je potpuno blokiran.

Zahvaljujem gospodine potpredsjedniče i gospodine ministre.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

I vama kolega Popoviću.

Izvolite, imate pravo, imate dopunsko pitanje?

IVAN BRAJOVIĆ:

O tome sam htio da kažem, dopunsko pitanje nije u mojoj nadležnosti, odnosi se na Direkciju za javne radove, a kod mene je Direkcija za saobraćaj i neke druge Direkcije za željeznicu. Ali, Direkcija javnih radova nije. Tako da će gospodin Popović uputiti vama, a vi ćete ga preusmjeriti za nadležne

organe druge. Samo sam htio da se javim jer nije moje dopunsko pitanje. Inače, oko ovih dilema pravo da vam kažem ja sam uvijek bio više neko ko se zalagao za žičaru, nego za probijanje lifta kroz stijenski masiv. Da je ne zloupotrebljavam više.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala, minister, i hvala na vašoj odgovornosti, prethodnim svim ministrima, prema ovom visokom domu. Nažalost to ne možemo da konstatujemo za ministra prosvjete, nije našao za shodno ni da dođe, ali zato se zahvaljujemo pomoćnici ministra Kurpejović, koja je prisutna tu.

Imajući u vidu to sve, a već ranije i odluku završavamo sa današnjom sjednicom. Zahvaljujem se svima.

Hoćete li da kažete nešto?

JELISAVA KALEZIĆ:

Izvinite što vas prekidam.

Vi ste se već izjasnili i svi koji smo imali pitanje za ministra prosvjete takođe smatramo da je neprimjeren ovakav postupak. Međutim, treba operativno da riješimo, troje kolega koji takođe imaju kao i ja danas pitanje, mogli bi da početkom sljedeće sedmice to realizuju. Međutim, ja ću biti odsutna do 8. i zato molim, ako je moguće u skladu sa Poslovníkom da se moje pitanje pridruži za sljedeći termin poslaničkih pitanja, s tim da onda imam 2 + 1. Ako to nije po Poslovníku moguće, onda ne znam kako da to izvedem, jer ne prihvatam da budem zakinuta iz neobjašnjenih razloga na koje nema niko pravo.

Dakle, po Poslovníku i suštinski ukida mi se pravo na poslaničko pitanje.

PREDŠEDAVAJUĆI BRANKO RADULOVIĆ:

Hvala, koleginice.

Nećemo nikome ništa oduzeti, nego ćemo pokušati uvijek da dadnemo i više nego što je određeno Poslovníkom i današnja priča je bila u tome smjeru. Uzećemo sve okolnosti u obzir i donijećemo najracionalniju odluku. Pozdravljam vas sve, bit ćete obaviješteni kada ćemo zakazati odgovor u vezi ovih pitanja. Prijatno.

10.06.2014. u 12.00h

PREDŠEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Uvažene koleginice i kolege, dobar vam dan. Danas ćemo okončati sjednicu koja se tiče poslaničkih pitanja. Ostao nam je još samo ministar prosvjete i sporta Slavoljub Stijepović, koga pozdravljamo.

Prvo pitanje će postaviti poslanica Ljiljana Đurašković. Izvolite.

LJILJANA ĐURAŠKOVIĆ:

Uvaženi ministre, gospodine potpredsjedniče, dragi građani,

Moje pitanje Ministarstvu prosvjete glasi:

"Zašto još uvijek nije počela davno obećana gradnja zgrade škole za osnovno muzičko obrazovanje u Ulcinju?"

Obrazloženje: Škola za osnovno muzičko obrazovanje osnovana je 1995. godine kao područno odjeljenje muzičke škole u Baru. Od 2000. godine škola počinje da radi kao samostalna ustanova, i kao privremeno rešenje koristi prostorije Centra za kulturu u Ulcinju, sa kojim je imala ugovor o desetogodišnjem zakupu, i to besplatno. Taj ugovor je istekao 2010. godine.

U cilju bolje informacije, navodim činjenice da se uprava škole od 2000. do 2010. godine obraćala predsjedniku opštine Ulcinj i Sekretarijatu za urbanizam Skupštine opštine Ulcinj, sa zahtjevom da se Muzičkoj školi odredi lokacija, i to za buduću izgradnju zgrade i time postigne trajno rešenje.

Nažalost, zbog neusvojenih detaljnih urbanističkih planova nije dodijeljena lokacija. Tako da su učenici i nastavni kadar Muzičke škole u Ulcinju i dalje podstanari u Centru za kulturu u uskim učionicama i kabinetima. Muzička škola je nosilac svih kulturnih dešavanja u Ulcinju, a njeni talentovani polaznici su dobitnici brojnih priznanja kako u zemlji tako i u inostranstvu. Zbog izuzetnog uspjeha i aktivnosti, pozvana je da u svojstvu predstavnika grada Ulcinja i države Crne Gore bude učesnik u zajedničkom multikulturalnom koncertu u Beču, i to u dva navrata 2006. i 2012. godine. Iduće godine ova ugledna obrazovna ustanova slavi dvije decenije postojanja. Red je da, uz vašu i pomoć lokalne samouprave, dobije i svoj krov nad glavom, a do tada da se učine naponi da se plati zakupnina Centru za kulturu Ulcinj koji i sam prolazi kroz tešku finansijsku krizu, čiji radnici već sedam mjeseci nisu dobijali lične dohotke. Hvala lijepa.

PREDŠEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Hvala i vama, kolegice Đurašković.

Ministar Stijepović, odgovor. Izvolite.

SLAVOLJUB STIJEPOVIĆ:

Gospodine potpredsjedniče, poštovana gospođo Đurašković, kolege poslanici,

Ja ću, gospođo Đurašković, da vam zahvalim što ste postavili ovo pitanje i da se složim sa svim što ste rekli u ovom obrazloženju vašeg pitanja. Zaista, činjenice su takve kakve ste vi naveli. Shvatam ovo vaše

pitanje kao iskrenu brigu o tome da učenici i zaposleni u Muzičkoj školi u Ulcinju konačno dobiju svoj krov nad glavom. Zahvaljujem vam se na tome. Znam da ste i ranije bili posvećeni tome da ta škola dobije prostorije i da unaprijedi svoju organizaciju i svoj rad, jer ste bili jedno vrijeme član školskog odbora kao predstavnik roditelja.

Osim što ću se složiti sa vama, moram i ponoviti neke stvari iz vašeg obrazloženja, a i nešto dodati. Dakle, mi smo kao Ministarstvo prosvjete bili raspoloženi da obezbijedimo sredstva kako bi izgradili zgradu za novu muzičku školu u Ulcinju. Međutim, i sami ste svjedoci činjenice da nije bilo uslova da se u dosadašnjem periodu uradi detaljni urbanistički plan u jednom dijelu grada, đe bi bila smještena i obezbijedena lokacija za buduću školu.

Poslenici, prije svega prosvjetni, Ulcinja nijesu sjedeli skrštenih ruku i u više navrata su pokušavali da sa rukovodstvom opštine Ulcinj, u vremenima koja su iza nas, nađu odgovarajuće rješenje. Prvo je bilo predviđeno da se ta lokacija obezbijedi na nekom novom mjestu. Međutim, 2007. godine, tada je kod tadašnjeg predsjednika opštine Ulcinj održan sjednica aktiva direktora svih škola iz Ulcinja. Dogovoreno je da se obezbijede prostorije za muzičku školu u sadašnjoj srednjoj stručnoj školi, jer smo još ranije planirali i predviđeli da se na ulcinjskom polju obezbijedi lokacija za novu srednju stručnu školu, đe bi bili sadašnji učenici srednje stručne škole i njihovi profesori, odnosno zaposleni, to je Gimnazija i Srednja mješovita stručna škola, a da se u sadašnjoj zgradi đe oni borave obezbijede prostorije za muzičku školu i dječiji vrtić.

Nažalost, do realizacije tog dogovora iz 2007. godine do danas nije još došlo. Mi sada imamo situaciju da se učenici i zaposleni iz Muzičke škole u Ulcinju i dalje nalaze u prostorijama Centra za kulturu. Vi znate da smo mi 2000. uložili 150.000 eura da se te prostorije usklade sa potrebama

učenika i njihovih profesora i da je zakup bio besplatan do 2010. godine. Nakon toga se nastavilo da se koriste te prostorije po tim uslovima. Ubrzo se promijenila lokalna vlast i od nas je traženo da sada plaćamo kiriju, odnosno naknadu za korišćenje tih prostorija, upravo zato što ste i vi rekli, jer ljudi u Centru za kulturu već nekoliko mjeseci ne primaju platu.

U nekoj polemici koju sam ranije vodio ođe sa jednim brojem poslanika, rekao sam da smo mi spremni da napravimo jedan džentlmentski sporazum i da podijelimo te troškove po principu 50%-50%. Mislim da je to korektno, jer su to đeca, prije svega, moji saradnici i ja moramo da brinemo o njima kao Ministarstvo i ministar prosvjete, ali naravno i ljudi iz lokalne uprave u Ulcinju, jer i oni imaju obavezu da pomažu i podržavaju tu đecu, ali prije svega mi.

Zato shvatam ovo vaše pitanje kao jedan dobronamjerman i korektan ljudski gest, da se ova tema ponovo pokrene i da se pokuša riješiti ovaj problem. Predlažem da se prostorije za muzičku školu obezbijede u sadašnjoj Srednjoj stručnoj školi kada ona pređe na novu lokaciju ili nove prostorije. Do tada sam spreman, mogu već i da vam obećam da ću u toku dana kontaktirati ljude u opštini Ulcinj, da pokušamo da ovaj dosadašnji period i budući riješimo tako što ćemo tu kiriju, tako da je nazovem, tu naknadu za korišćenje tih prostorija dijeliti na godišnjem nivou po 50%. Mislim da je to korektno i to ću predložiti. Nadam se da ću naići na razumijevanje i tako riješiti i da oni tu borave kao neko ko je svoj na svome, mislim na učenike i profesore, a i da pomognemo da zaposleni u Centru za kulturu prevaziđu svoje finansijske probleme i isplate barem jedan dio tih zaostalih naknada. Još jednom vam zahvaljujem što ste postavili ovo pitanje jer ga smatram, na ovaj način kako sam i rekao, dobronamjernim.

PREDŠEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Hvala vam, ministre.

Koleginice Đurašković, komentar. Izvolite.

LJILJANA ĐURAŠKOVIĆ:

Poštovani ministre, zahvaljujem na vašem odgovoru.

Imala sam čast da četiri godine budem u Savjetu roditelja Muzičke škole u Ulcinju, i mogu da kažem da se radi o izuzetnom kolektivu u kome rade vrsni muzički pedagozi. Muzika govori sve jezike ovoga svijeta i muzika ne poznaje granice, najbolji ambasadori jedne zemlje su muzički talenti, a Ulcinj je riznica muzičkih talenata. Zato dozvolimo i nadjimo svaku mogućnost da ovoj djeci omogućimo budućnost. Hvala lijepa.

PREDŠEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Hvala vam.

Sljedeće pitanje postaviće poslanik Radosav Nišavić.

Izvolite, kolega Niševiću.

RADOSAV NIŠAVIĆ:

Poštovani gospodine potpredsjedniče, poštovani gospodine ministre,

Pravilnikom Ministarstva prosvjete, Zavod za školstvo može dodijeliti prosvjetnim radnicima sljedeća stručna zvanja: nastavnik mentor, nastavnik pedagoški savjetnik, nastavnik viši pedagoški savjetnik i nastavnik istraživač. Ova stručna znanja se dodjeljuju za postignute rezultate u nastavnom radu, mentorstvo nastavnicima pripravnicima, objavljivanjem stručnih radova u indeksiranim pedagoškim časopisima i učešće na seminarima i simpozijumima. Ova zvanja se već duži niz godina ne dodjeljuju onima koji su predloženi iz svojih škola za takva zvanja, a koji ispunjavaju sve

kriterijume predviđene pravilnikom kako u dužini staža tako i po stručnim kvalitetima.

Zbog toga sam na osnovu člana 187 i 188 Poslovnika Skuptine Crne Gore, ministru prosvjete, odnosno vama postavio sljedeće pitanje:

“Zašto Ministarstvo prosvjete odnsno njegov resor, Zavod za školstvo zadnjih godina ne dodjeljuje stručno zvanje prosvjetnim radnicima, kao što su nastavnik mentor, nastavnik pedagoški savjetnik i nastavnik istraživač?”

Odgovor sam tražio i u pisanoj formi.

PREDŠEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Hvala vam, kolega Niševiću.

Ministre, izvolite.

SLAVOLJUB STIJEPOVIĆ:

Gospodine potpredsjedniče, poštovani kolega Nišaviću, ja ću i Vama da zahvalim na postavljenom pitanju, ali ne bih se složio oko nekih ocjena koje ste dali u obrazloženju. Ne znam ko Vam je dostavio te podatke, ali mi redovno dodjeljujemo ova unapređenja i ova zvanja, doduše ona možda nijesu na nivou vašeg očekivanja ili nekoga ko Vam je pomogao oko ove problematike, jer svi koji se kandiduju da dobiju unapređenje i ne dobiju svi zato što postoji procedura I, kako ste rekli, postoji pravilnik i onda se stiče utisak da mi ne dodijeljujemo ta zvanja ili ne dodjeljujemo ih u dovoljnoj mjeri iline dodjeljujemo ih svima. Mislim da je dobro što ste postavili ovo pitanje, jer ono govori o nečemu što je naša trajna obaveza, a to je da, unapređujući one koji prednjače u svojoj profesiji i koji postižu bolje rezultate od drugih, na taj način unapređujemo kvalitet obrazovanja i vaspitanja i postizemo ono što je naš cilj da naši učenici izlaze iz školskih klupa sa što više znanja. Tako da smo mi osim ovoga što ste rekli tog

unapređivanja uz zvanja nastavnik mentor, nastavnik savjetnik, nastavnik viši savjetnik i nastavnik istraživač, od ove godine uveli i licenciranje i relicenciranje nastavnika, kako bi i na taj način pospješili konkurenciju među obrazovnim poslenicima i svakako doprinijeli da oni sa više znanja brže napreduju, da dobiju i licencu i da ona bude kasnije relicencirana kako bi na taj način motivisali i pravili određenu utakmicu i takmičenje između nastavnika. Sve to će doprinijeti boljim obrazovanju i postizanju onih ciljeva koje je reforma pred nas postavila. Mi smo prošle godine unaprijedili 24 nastavnika, 15 uz zvanje nastavnik mentor i po tri uz zvanje nastavnik savjetnik, nastavnik viši savjetnik i nastavnih istraživač. Do danas u 2014. godini smo obradili jedan broj zahtjeva. Dobro ste rekli, to rade stručne komisije, stručni ljudi u našim institucijama, prije svega Zavod za školstvo. Dodijeli smo do sedam zvanja, dva nastavnika mentora i tri nastavnika savjetnika i dva nastavnika viši savjetnik. U međuvremenu smo i u prošloj i ovoj godini odbili jedan broj zahtjeva zato što nijesu ispunjavali one kriterijume koji su predviđeni pravilnikom koji smo pomenuli o sticanju ovih unaprijeđenih zvanja, i trenutno kod komisije u ovim organima postoji 30 zahtjeva, postoji 30 zahtjeva koji će se razmatrati nakon završetka školske godine, jer je tim pravilnikom predviđeno da se kandidature za ova unapređenja podnose do kraja nastavne godine, to je do 13. juna tekuće godine, za ovu godinu je to kraj nastavne godine 13. jun. Nakon toga ćemo u ostatku mjeseca juna vjerovatno i početkom jula pregledati sve prispjele zahtjeve, i ja sam siguran veoma profesionalno, u skladu sa kriterijumima, iz ovog pravilnika i dodijeliti još tih unaprijeđenih zvanja, jer ja sam siguran da naši prosvjetni radnici zaista su posvećeni svojoj profesiji, da treba da se ispoštuje ono što je njihov dodatni doprinos u onome što je realizacija reformskog procesa u Crnoj Gori, i mi to moramo na svaki način, a i kroz ovaj motivisati i podržati. Ovaj sistem unaprijeđenih zvanja ne znači samo

viši stepen u hijerarhiji u obrazovnom procesu već znači i dodatni materijalni stimulans od povećanja plate, odnosno zarade, nije to bog zna neka velika zarada, a jeste svakako jedan odnos, jedno poštovanje onoga što je njihov kvalitet i njihovo napredovanje.

Zato je ovo još jedna prilika da zahvalim svim prosvetnim radnicima u Crnoj Gori, na posvećenosti, na profesionalizmu, na zaista kvalitetnom odnosu prema njihovim radnim obavezama, uprkos materijalnoj situaciji u kojoj se nalaze. Zaista, siguran sam da dijelim vaše mišljenje da treba ove naše prosvetne radnike dodatno podržati na svaki način, jer oni su nešto što je zaista što mora da svaka država da poštuje, jer oni vaspitavaju našu omladinu, a to je znači brinu o našoj budućnosti. Hvala vam što ste postavili ovo pitanje, jer je zaista tema koja je veoma izazovna za razgovor.

PREDŠEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Hvala vam, ministre.

Kolega Ničević komentar. Izvolite.

RADOSAV NIŠAVIĆ:

Ali gospodin koji me je zamolio da postavim ovo pitanje, obratio Vam se zahtjevom za dodjelu zvanja nastavnika istraživača prije godinu i po dana, jer je smatrao da ispunjava sve uslove iz člana 113 stava 3 Zakona o obrazovanju i vaspitanju. Počeo je sa radom 9.11.1989.godine. Magistarske studije na fakultetu fizičke kulture u Novom Sadu upisao je školske 1996-1997.godine, na istom fakultetu 16.06.2006.godine odbranio je i doktorsku disertaciju pod naslovom: Efekti različitih programa nastave fizičkog vaspitanja na transformaciju dimenzija antropološkog statusa učenika završenih razreda srednjih škola. U našim vodećim časopisima za sport i obrazovanje objavio je i 12 naučnih i stručnih radova, bio je učesnik

devet kongresa Crnogorske sportske akademije i na svih devet imao je saopštenja. Nastavu fizičkog vaspitanja izvodi već 22 godine, od toga sedam godina u osnovnim školama i 15 godina u srednjoj stručnoj školi. Od strane prosvetnih inspektora, a kasnije i nadzornika njegov nastavni rad pozitivno je ocjenjivan. Osim rada u osnovnim i srednjim školama radio je kao profesor saradnik na Višoj školi za sportske terene i menađere u Beogradu u periodu od 2001 do 2005.godine i takođe bio saradnik na Fakultetu za sport i turizam u Novom Sadu u periodu od 2005. do 2007.godine.

Za vrijeme svog radnog staža bio je mentor na 19 diplomskih radova i mnogo puta više član komisija za odbranu diplomskih radova. Osim radova u nastavi bio je aktivan i kao sportski radnik, bio je i karate sudija u republičkom od 1997. do 2004.godine i savezni od 2004. do 2006.godine. Prema tome, po članu 8. ovog Pravilnika, da ne nabrajam sve što treba, ispunjava sve kriterijume za dodjelu nastavnika istraživača. Logično se pitam zbog čega, i ako ispunjava sve kriterijume, šta treba još da ispuni da bi dobio zvanje koje je tražio.

PREDŠEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Hvala vam. Poslanik Milutin Đukanović će postaviti sljedeće pitanje ministru Stijepoviću. Izvolite, kolega Đukanović.

MILUTIN ĐUKANOVIĆ:

Gospodine potpredsjedniče, gospodine ministre, poštovani građani Crne Gore,

Ministru prosvjete, postavio sam sljedeće pitanje:

„Zbog čega Ministarstvo prosvjete permanentno krši ustavnu odredbu sadržanu u članu 75. Ustava Crne Gore, kojom se garantuje besplatno osnovno školovanje i zašto, shodno njoj, ne obezbijedi besplatne udžbenike i nastavna sredstva za sve osnovce u Crnoj Gori?“

Evo kratko obrazloženje:

Konvencija Ujedinjenih nacija o pravima djeteta član 28: "Dijete ima pravo na obrazovanje. Država je obavezna da osigura besplatno i obavezno osnovno obrazovanje, podstiče različite oblike srednjeg obrazovanja dostupne svima i omogući pristup višem obrazovanju u skladu sa sposobnostima djeteta". Citiram član 75. Ustava Crne Gore: "Osnovno školovanje je obavezno i besplatno". Ministre, Konvencija Ujedinjenih nacija o pravima djeteta i član 75. Ustava Crne Gore su više nego jasni i vi, ministre, iz razloga što ne obezbjeđujete besplatne udžbenike za učenike osnovnih škola kršite Povelju Ujedinjenih nacija o pravima djeteta, kao i Ustav Crne Gore. Ako nema jednakosti u školovanju, što je osnovni dio ljudskih prava, već u tom uzrastu dolazi do socijalnog raslojavanja, vi na taj način tu djecu diskriminišete i ta djeca se osjećaju poniženom.

Gospodine ministre, znam da ćete da saopštite da određenoj djeci kupujete udžbenike iz takozvanih ranjivih grupa, odnosno socijalnih slučajeva, odnosno porodica koje su u stanju socijalne potrebe. Na taj način, ministre, vi tu djecu u najmanjem uzrastu etiketirate, odvajate od druge djece. Nema potrebe kada neko ima sedam, osam, devet, 10, 11 godina da ima osjećaj da nekom nešto duguje, da prema nekom ima obavezu i na taj način, gospodine ministre, vi jednostavno tu djecu od najmanjih nogu činite neslobodnim. Neću da govorim o potencijalnoj selekciji u dodjeli udžbenika i u zloupotrebama u izbornim procesima. Ne bi bilo prvi put da su se kupovinom udžbenika kupovali i glasovi za izbore. Zavaljujem i očekujem vaš odgovor.

PREDŠEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Hvala vam, kolega Đukanović.

Ministre Stijepoviću, izvolite.

SLAVOLJUB STIJEPOVIĆ:

Gospodine potpredsjedniče, poštovani gospodine Đukanoviću,

Besplatno školovanje - to je termin iz Ustava, i tu bi možda Skupština trebala da da tumačenje što znači besplatno školovanje. Po nama to znači da se ne plaća školarina za školovanje, i to se ne plaća u Crnoj Gori. To znači

da se ne plaćaju zarade zaposlenih u prosveti, to znači da se ne plaća adaptacija postojećih i izgradnja novih školskih objekata, i to se ne radi, to znači da se ne plaća usavršavanje, unapređenje, čuli smo nastavnika, i to se ne plaća. To znači da se ne plaćaju sve druge obaveze koje ova država na nivou od oko sedamdesetak miliona na godišnjem nivou, kako je bilo prošle i ove godine obezbjeđuje za status i standard zaposlenih i učenika u osnovnom obrazovanju. Znači, ne kršimo mi nikakvu ustavnu odredbu, jer ne naplaćuje se osnovno školovanje, niti se plaća školarina za pohađanje osnovne škole. To je jedno.

Drugo, rekli ste odvajaju se đeca. Vi predlažete da država kupuje udžbenike i školski pribor. Dobro. To smo se razumljeli, to je na nivou oko pet miliona godišnje. Ako ne znate, da vas podsjetim. Više od 50% udžbenika u osnovnoj školi su radnog karaktera, ne mogu da se vraćaju oni se troše i moraju da se kupuju svake godine. Onaj drugi dio se vraća na kraju školske godine, tamo se skladišti i u septembru se daje novoj generaciji osnovaca. E, sad ja vas pitam?

Evo, vi imate poslanici i mi ministri dobre plate, uslovno rečeno, ali u odnosu na ostale zaposlene, da li će se desiti bar jedan poslanik ili jedan biznismen ili ministar da neće te korišćene udžbenika svome detetu, nego će da mu kupi nove koje koštaju 60 eura, odmah da vam kažem. 60 eura koštaju. Da ne misli narod da je to neka velika cijena. Naravno da je

velika cifra za mnoge, ali kažem za ove ovdje što sjedimo nije velika cifra, 60 eura. Zašto? Zato što nećije dijete neće da uči iz onog udžbenika koji je podvlačen, koji je križan, koji je zaokruživan u smislu rečenice, riječi i neće da slijedi onog njegovog prethodnika način učenja, nego hoće svoj autentični, što je prirodno. Samo zbog 60 eura. Pazite. Znači, taj učenik neće da uzme te stare iškrabane, išvrljane, možda i pohabane udžbenike, nego će da kaže roditelju da mu kupi nove. E, sada vaše dijete ide sa starim, a moje dijete sa novim ili obrnuto, sjede u istoj klupi. Čerate vi mene na tu vrstu ravnopravnosti? Čerate. Znači vi mene čerate na tu vrstu ravnopravnosti, da u istoj klupi jedno dijete ima stari a jedno novi udžbenik. Je li to odvajanje dece? Jeste. E, ja neću to da radim. Ne. Na taj način neću djecu da odvajam, nego ćemo da obezbijedimo onima koji ne mogu da kupe udžbenike, da im država obezbijedi, takvih je 18% u osnovnim školama, trinaest hiljada i nešto i država je dužna, i tako piše u Zakonu o osnovnom obrazovanju, i ona će da im obezbijedi i ove godine. Ne znam ima li kakvih izbora na jesen. Nema. Znači, biće obezbijedeno svima po istoj cijeni kao prošle godine, najjeftinije u regionu. Sedam godina se nijesu mijenjale cijene udžbenika u Crnoj Gori, osim prošle kada su snižene 10,6%. Najniže su u regionu. Niko nema u regionu to što vi predlažete, a da ne idemo dalje. Znači, niko u regionu ne kupuje udžbenike i školski pribor za učenike

osnovnih škola. Ni Srbija, ni Bosna, ni Hrvatska, ni Slovenija ni Makedonija.

Prema tome, gospodine Đukanoviću i ostali, ne kršimo mi nikakvu odredbu Ustava. Mi poštujemo Zakon o osnovnom obrazovanju. Zadnji put je mijenjan prošle godine. Kupujemo udžbenike za decu iz ranjivih grupa kako ste rekli, takih je 18%, odnosno trinaest hiljada u Crnoj Godi, tako će biti i ove godine. Po najnižim cijenama u regionu će svi ostali roditelji kupiti svojoj deci, svojim učenicima knjige, naravno već u avgustu i knjige i cijena udžbenika u Crnoj Gori nije mijenjana od 2008.godine, osim prošle kada je snižena za 10,6%. Mislim, da je ono što je u ovom trenutku, na nivou ekonomskog i prirodnog razvoja Crne Gore, maksimum. Naravno, treba ići da se još pomaže roditeljima i osnovnih, srednjim i svih škola u skladu sa mogućnostima, ali ne treba zbog političkih poena davati lažnu nadu. A upravo ovo što vi predlažete je klasični primjer odvajanja dece na one kojima roditelji mogu i na onima koji ne mogu da kupe udžbenike, a mi to nećemo uraditi, barem ne dok sam ja na čelu ovoga resora.

PREDŠEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Hvala vam, ministre.

SLAVOLJUB STIJEPOVIĆ:

A brinućemo o najugroženijim kategorijama, kao i do sada.

PREDŠEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Pravo na komentar kolega Đukanović. Izvolite.

MILUTIN ĐUKANOVIĆ:

Gospodine ministre, slabi su vam argumenti. Vi ste počeli da pričate da ovo što piše u Ustavu da je besplatno školovanje da se to odnosi da se ne plaća školarina, to važi za srednju školu, gospodine ministre. Te argumente ne možete da koristite za osnovnu školu. Dovoljno bi bilo da u Ustavu piše da je osnovno obrazovanje obavezno. Šta ćemo sa roditeljima, koji se obrate na primjer, direktoru škole ili vama i saopšte da nemaju novca, da djetetu kupe knjige. Da li će te tog roditelja da krivično da gonite, da li će te da ga pošaljete u zatvor? Roditelj vas obavijesti da pomognete da kupi knjige, e onda pozivam sve građane Crne Gore, sve roditelje djece u osnovnu školu, da se obrate direktorima škola i ministru da traže besplatne udžbenike za osnovno obrazovanje. Vaša logika kojom obesmišljavate ovaj predlog je zaista zapanjujuća. Vama smeta što će neka djeca imati stare knjige, a neki roditelj ako se odluči da kupi svojoj djeci novu knjigu, e to će sada da stvara nejednakost. Mnogo je veća nejednakost, kada se dijete u prvom, drugom, trećem razredu osnovne škole obilježi da je siromašno. I to dijete stvara osjećaj kod sebe da nekom nešto duguje i da ima obavezu prema nekom, a ta djeca su naša budućnost. Oni ništa nijesu manje pametni od ostale djece. Nemojte, da im uskraćujete jednaku šansu, jednaka šansa za sve je suština demokratije. Očigledno, vi ne razmišljate u tim kategorijama, nego ste našli nekim paraargumentima da branite nešto što je neodbranljivo. Ne postoji neko ko će moći protumačiti Povelju Ujedinjenih nacija o pravima djeteta i član Ustava Crne Gore drugačije od načina na koji mi iz Demokratskog fronta to tumačimo. I nije tačno za priču u regionu. Za prva tri razreda osnovne

škole u Srbiji se kupuju knjige za svu djecu. Dalje, evo prva tri, vi počnite polako da rješavate problem, ali, sistemski i jednako za sve.

Dalje, u Srbiji u Beogradu, obezbijeđeni su udžbenici za svih devet razreda osnovne škole. Koristim ovu priliku da pozovem roditelje čija su djeca u osnovnoj školi ili čija djeca trebaju da počnu da pohađaju osnovnu školu, da traže od direktora osnovnih škola i od vas, gospodine ministre, da im se omoguće besplatni udžbenici. Zaista sa ovakvom ustavnom normom, polemisati i smatrati karikirati je kao što je vi karikirate, zaista mislim da nema smisla.

PREDŠEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Hvala vam, kolega Đukanoviću.

I koleginica Kalezić će postaviti posljednje pitanje za ministra Stijepovića.

Izvolite, koleginice.

JELISAVA KALEZIĆ:

Poštovani gospodine potpredsjedniče Skupštine, uvažena Skupštino, poštovani ministre i prije svega i iznad svega, poštovani građani, ja sam dostavila pitanje koje ću pročitati sada radi građana i koje glasi:

“Molim da mi odgovorite šta planira Ministarstvo prosvjete i Vi lično da se omogući, shodno zakonu, besplatno osnovno školovanje u vezi sa realizacijom programa "Škola u prirodi". Sadašnja praksa je da troškove snose roditelji, iako je taj program dio obaveznog školskog programa.

Drugi dio pitanja je koliko djece je obuhvaćeno ovim programom i da li je rađena aproksimacija troškova za realizaciju navedenog programa?”

Zamolila sam da mi se dostavi i pisani odgovor i malo sam iznenađena da do danas on nije stigao.

Obrazloženje sam navela da ću podnijeti na Skupštini, to sada činim.

Obrazovni sistem, posebno predškolsko i osnovno obrazovanje odlučujuće je važnosti u stvaranju jednakih šansi za razvoj svih potencijala mladih. Istovremeno, obrazovni sistem može da spriječi socijalno raslojavanje u ranom uzrastu ili što smatram nepoželjnim kao i opasnim da podstakne socijalno raslojavanje.

Ovo pitanje je fokusirano samo na dio školskog programa osnovnog obrazovanja "Škola u prirodi". Prema informacijama koje imam za sedmodnevni boravak jednog djeteta treba izdvojiti preko 200 evra. U porodicama sa više đaka, a kao što je poznato, školski pribor i udžbenici kao i oprema za đake su velika stavka za porodični budžet, to nije jednostavno finansirati. Ali, sa druge strane, znamo kakva je bila ranija praksa, da su postojala u nekim opštinama dječja odmarališta, recimo u Podgorici su to bili Veruša i Sutomore, zatim odmaralište na Ivanovim koritima, ali ono što je bitno postoje i brojne zatvorene seoske škole koje se mogu opremiti, koristiti i održavati za ovaj program "Škola u prirodi". I ne samo za ovaj program, mogu se koristiti i za ljetovanja i zimovanja, ali i podsticanje drugih inovativnih školskih programa kao što su mladi istraživači, ekolozi i slično.

Dakle, ako smo mogli izdržati namet evro po evro, mislim da se možemo solidarisati i na isti način finansirati osposobljavanje nekoliko punktova gdje bi se držala nastava "Škola u prirodi" o trošku društva, o trošku zajednice.

To je bilo moje pitanje, da li vi kao ministar i vaše Ministarstvo podržavate tako nešto? Mislim da biste naišli na široku podršku građana.

PREDŠEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Hvala vam, kolegice Kalezić.

Samo da pojasnimo da je prema našem Poslovniku termin predviđen za dostavljanje odgovora u pisanoj formi do početka naredne sjednice koja se tiče poslaničkih pitanja, odnosno premijerskog sata, a to je prema našem dogovoru kraj juna.

Ministar Stijepović ima pravo na odgovor. Izvolite.

SLAVOLJUB STIJEPOVIĆ:

Hvala, gospodine potpredsjedniče, što ste ovo pojasnili.

Poštovana gospođo Kalezić, hvala vama na postavljenom pitanju. I samo da konstatujemo da se nije desilo da Ministarstvo prosvjete, ne ispoštuje Poslovnik, kada je u pitanju odnos prema poslaničkim pitanjima. Dakle, svi ćete dobiti kao i uvijek u pisanoj formi sa obrazloženjem odgovor do početka naredne sjednice na kojoj će se razmatrati tema poslanička pitanja. Tako da nijesam ništa pogriješio po pitanju odgovora, gospođo Kalezić, ali jeste vi po pitanju vaše konstatacije da je "Škola u prirodi" obavezni dio programa, nije obavezni dio programa. Znači, nije obavezni dio programa i oko "Škole u prirodi", kao što vidite, ima dosta različitih mišljenja. Prvo, da li je treba ili ne organizovati, na koji način i kako. Aktuelno je ovo trovanje jednog broja učenika osnovne škole iz Bara i ja zaista, želim da ta đeca što prije ozdrave, kao što čujem od nadležnih iz bolnice u Baru, da jesu i da su se već vratili ili se vraćaju narednih dana svojim školskim obavezama i da su ona kod svojih porodica, a to je najvažnije u ovom trenutku. Ali, kada je "Škola u prirodi" u pitanju, znači nije obavezni dio, nego je dio koji se preporučuje od strane uprava škola, savjeta roditelja i nastavničkog vijeća, a organizuje se na sljedeći način: Ako se roditelji u jednom odjeljenju u jednom razredu ili u jednoj školi u pisanoj formi saglase da im đeca pohađaju "Školu u prirodi", onda se oni organizuju. Znači, roditelj odlučuje da ili ne njegovo dijete pohađa tu nastavu školu u

prirodi, a nastavničko vijeće, nakon toga, uz mišljenje savjeta roditelja, donosi odluku i obavezuje Upravu škole da sprovede zakonom predviđenu javnu proceduru za izbor najboljeg ponuđača, će ta djeca da borave, i prevoznik. I vjerujte, da se to radi i krajnje profesionalno i krajnje odgovorno, nažalost dešavaju se incidenti, kao što su se dešavali, ne bi smjelo da se dešavaju, ali da li mi zbog toga treba da zabranimo tu školu u prirodi je sada dilema. Stručnjaci kažu da ta škola u prirodi pomaže deci na više načina, prije svega da se što prije osamostale, da se socializuju i da se naviknu na jedan novi način života, tih nekoliko dana koji podrazumijeva i veći stepen odgovornosti kod njih, a samim tim i sticanje određenih kvaliteta njihove ličnosti, ono što opredjeljuju struku da predloži mogućnost organizovanja škole u prirodi.

Da li sada zbog tih prednosti, a na drugoj strani naše neodgovornosti pa dovedemo decu u takvu situaciju da budu otrovana hranom ili na drugi način se ugrozi zdravlje, treba zabraniti, pitanje je za sve nas, i za roditelje, i za uprave škola, i za nastavnike i za nas koji radimo u Ministarstvu prosvjete. Ovdje, vjerujte, dobro participiraju i dominantno odlučuju roditelji, i to je jedna od naših reformskih mjera. Decentralizacija obrazovnog procesa, uključivanje što više aktera u obrazovni proces, a ovo je konkretan slučaj će se roditelji direktno uključuju i odlučuju o tome da li će škola biti organizovana i pod kojim uslovima. Naravno, ta škola i košta, i to je nešto što nije obavezno, nego je dobrovoljno, nešto što je ocjena roditelja, da li mogu ili treba da podnesu taj trošak. Ja mislim da treba i dalje ostaviti roditeljima i nastavničkom vijeću, odnosno da struka kaže što je najbolje

za našu djecu, imajući u vidu sve dobre i loše strane. Nijesam pristalica da dekretom odlučujemo ni da ni ne, nego ajte da budemo, kao što i jesmo, društvo otvoreno, spremni za dijalog i za dogovor. Neka se to malo više nego do sada posveti pažnja objektima u kojima ta djeca borave, kakva je ta hrana, da nadležne institucije na vrijeme reaguju, a ne pošto se nešto desi, a da roditeljima i nastavničkom vijeću ostavimo na ocjenu šta je bolje za te mališane, da li ne. Mislim da je to najbolje rješenje, a mi da im svima pomognemo u tome, a naravno, da svaki državni organ radi svoj posao profesionalno i da provjeravamo i kvalitet hrane i kvalitet svih usluga, blagovremeno i da radimo preventivne, a ne post intervencije, mislim da bi onda ova škola u prirodi u potpunosti ispunila svoj zadatak. Zahvaljujem što ste postavili ovo pitanje.

PREDŠEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Hvala, ministre.

Komentar kolegistica Kalezić. Izvolite.

JELISAVA KALEZIĆ:

Istovremeno ću se izviniti gospodinu ministru što sam stavila primjedbu, a po Poslovniku nije bilo obavezno, računala sam da je 10 dana od prethodnog termina bilo dovoljno da se dobije odgovor, stići će to nije

odlučujuće. Dakle, izvinite zbog opomene koja ne stoji. Međutim, znate, ja kada sam rekla da je škola u prirodi dio obaveznog programa, upravo sam mislila, kako ste vi objasnili, to je preporučeno, nije ultimativno, kao što je regularna nastava, ali jeste preporučeno upravo iz razloga koje prate i psiholozi i pedagozi da se poboljšava socijalizacija djeteta, da se dijete više i bolje osamostaljuje, da se navikava na drugi način na kolektiv. Dakle, mnoge su prednosti, osim, naravno i upoznavanje određenih specifičnosti područja u koje djeca idu, a koje nijesu svojstvena za područje iz koga dolaze. Međutim, ono što će mo se lako složiti i vi ja i svi koji slušaju, to je da tu zaista počinje primarna segregacija socijalna. Nekada se roditelji odluče da ne šalju dijete zato što je suviše osjetljivo, zato što se plaše da će se prehladiti i tako dalje, međutim, mnogo češće u posljednje vrijeme u Crnoj Gori se odlučuju zato što nemaju novac. I moje je pitanje, to se vidjelo i iz obrazloženja, zapravo se sastoji u tome, da mi koncept škole u prirodi proširimo, da nađemo načina da društvo obezbijedi te punktove da oni žive, da oni žive za cio sistem, za svu djecu određenog uzrasta koja imaju to u programu, ali da istovremeno imaju značaja i za područje u koje se odlazi. Evo, ja ću vam sada vrlo brzo navesti. Školu u Manastiru Morača, koja je ogromna škola, ja mislim da sada ni trećina kapaciteta te škole se ne koristi, školu u Pavinom Polju, školu u Tomaševo, školu u Loznoj, pretpostavljam da i u školi u Petnjici, takođe postoji nešto slično, nijesam provjerila, samo

pretpostavka, dakle ima takvih škola puno, a posebno ima veliki broj, po mojem mišljenju neopravdano zatvoreno seoskih škola, koje su imale sistem jedan učitelj za četiri razreda, što je jedan dobar sistem, koji se njeguje u vrlo razvijenim zemljama zbog upravo bolje socijalizacije. Znači, pitanje kako da premodelujemo ovaj koncept, da on ne bude uzrok ranog socijanog raslojavanja, nego upravo da bude kohezioni faktor za te generacije. Ovo stvarno saopštavam u smislu predloga i u smislu dobre volje da i preko svoje struke pomognem Ministarstvu da se to razradi, naravno ovaj dio oko smještaja, načina funkcionisanja, i voljela bih da se ovom pitanju ozbiljno posveti pažnja.

PREŠEDAVAJUĆI SULJO MUSTAFIĆ:

Hvala vam, koleginice Kalezić. Ovim pitanjem smo zaključili pitanja koja su postavljena ministru Slavoljubu Stijepoviću, a samim tim i sva pitanja postavljena ministrima sa sedme posebne sjednice. Zahvaljujemo ministru Stijepoviću za učešće u današnjem radu.

Ovim zaključujemo sedmu posebnu sjednicu, a uskoro ćemo, za nekih desetak minuta, nastaviti rad sa osmom sjednicom. Hvala.

